

Het Boek van de Hemel

Deel 19

**Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.**

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 19

23 februari 1926 – 15 september 1926

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

**<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>
<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>**

19-1 - 23 februari 1926 - Jezus roept Luisa, zijn pasgeborene, op om steeds opnieuw geboren te worden in zijn Wil, tot een nieuwe Schoonheid, Heiligheid en Licht, tot een nieuwe gelijkenis met haar Schepper.

(1) Jezus, mijn Liefde en mijn Leven,
- help mij mijn zwakheid en mijn terughoudendheid om te schrijven te overwinnen,
- zorg ervoor dat uw eigen Wil in mijn plaats schrijft, zodat er niets van mij in staat, maar enkel wat U wil.

En U, mijn Moeder en Hemelse Moeder van de Goddelijke Wil,
- kom mij de hand houden terwijl ik schrijf,
- leen mij de woorden,
- laat me gemakkelijk de begrippen begrijpen die Jezus me doorgeeft zodat
- ik de allerheiligste Wil waardig kan beschrijven en
- mijn Jezus tevreden is.

(2) Ik vroeg me af: "Waarom noemt Jezus mij zo vaak de kleine pasgeboren dochter van zijn Wil?"

Misschien is dat omdat ik nog slecht ben en ik nog geen enkele stap in de richting van zijn Wil gezet heb, noemt Hij mij terecht zo."

Terwijl ik daarover nadacht, omhelsde mijn geliefde Jezus mij. Hij omhelsde mij met zijn armen, drukte mij zeer stevig aan zijn Hart.

(3) En Hij zei:

"Ik wil de kleine pasgeborene van mijn Wil niets weigeren. Wil je weten waarom Ik je zo noem?"

Pasgeboren zijn betekent dat je bezig bent met geboren te worden.

Want je moet niet alleen herboren worden in al jouw daden in mijn Wil, maar ook mijn Wil zelf, om zich te herstellen van alle tegenkantingen van de menselijke wil, wil je net zo vaak laten herboren worden als de menselijke wil zich tegen de Zijne verzet heeft.

Daarom moet je altijd als pas-geboren blijven.

Het is gemakkelijk om iemand zo vaak als je wilt opnieuw te laten geboren worden en hem in leven te houden zonder dat de menselijke wil groeit. Maar wanneer de ziel groeit, wordt het moeilijker om haar te behouden zonder het bestaan van haar ego.

En dat is nog niet alles. Het is wenselijk, noodzakelijk en passend - voor haar, net als voor mijn eigen Wil, dat mijn pasgeborene één wordt met de Ene Daad van de Eeuwige.

Deze heeft geen opeenvolging van daden nodig.

Deze ***Ene Daad*** van het Goddelijke Wezen omvat:

- Grootheid, Pracht, Onmetelijkheid, Eeuwigheid, Macht.

Ten slotte bezit Hij alles.

Daardoor kan Hij uit deze Ene Daad alles halen wat Hij wil.

Zo moet onze nieuwgeborene van onze Wil,

- zich verenigen met de Ene Daad van de Eeuwige,

- enkel en alleen deze Ene Daad te verrichten:

namelijk altijd in de staat blijven van geboren te worden,

door enkel onze Wil te doen.

En in deze Ene Daad wordt zij voortdurend herboren.

Maar waartoe wordt zij herboren? Tot:

- een nieuwe Schoonheid, Heiligheid, Licht

- een nieuwe gelijkenis met haar Schepper.

Door jouw nieuwgeboorte in onze Wil,
wordt de Godheid in feite vergoed,
aangezien jij een vrucht bent van de Schepping.
En Hij voelt de vreugde en het geluk terugkeren
die de mens Hem moet brengen.

Hij drukt je aan zijn Goddelijke Boezem.
Hij vervult je met vreugde en oneindige genade
- en brengt je meer kennis over onze Wil
door je te laten herboren worden in onze Wil.

Bovendien *zorgen deze herhaalde geboorten ervoor dat je sterft*
- aan jouw wil, aan jouw zwakheden,
- aan jouw ellende, aan alles wat niet onze Wil is.

*Hoe mooi is het lot van mijn pasgeboren kindje!
Ben je daar niet blij mee?*

Zie je, ook Ik ben ooit geboren. En die geboorte stelde mij in staat om
voortdurend opnieuw geboren te worden,
- in elke geconsacreerde Hostie en
- telkens wanneer de mens terugkeert naar mijn Genade.

Mijn eerste geboorte zorgde ervoor dat Ik voortdurend opnieuw
geboren kon worden. Zo zijn Goddelijke Werken.
Eén keer is voldoende om de daad eindeloos te herhalen.

En zo zal het ook zijn voor mijn kleine pasgeborene in mijn Wil.
Eenmaal geboren, zal de daad van de geboorte zich blijven
voortzetten.

Daarom let Ik erop dat jouw wil zich niet in jou vestigt
En Ik omring je met mijn Genade zodat
- jij altijd in mijn Wil geboren wordt en
- de Mijne altijd in jou geboren wordt."

19-2 - 28 februari 1926 - Telkens wanneer de ziel zich met zichzelf bezighoudt, verliest zij een Daad in de Goddelijke Wil. Wat betekent het verlies van deze Daad?

(1) Terwijl ik in mijn gebruikelijke angsten verkeerde, toonde mijn altijd liefdevolle Jezus zich in al zijn Goedheid.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, verspil je tijd niet. Want telkens wanneer je je met jezelf bezighoudt, verlies je een daad in mijn Wil.

Weet je wat dat betekent? Je verliest een Goddelijke Daad, die alles en iedereen omvat, met alle goede Dingen van de Hemel en de aarde.

Mijn Wil is een ononderbroken Handeling

- die nooit ophoudt
- en niet op jou kan wachten wanneer jouw angsten je verlammen.

Het is beter dat jij Hem volgt in zijn voortdurende loop, in plaats van dat Hij op jou wacht wanneer jij je op weg begeeft om Hem te volgen.

(2) En niet alleen verlies je tijd.

Maar omdat Ik je moet verzoenen en je uit je angsten moet oprichten om je op weg te helpen in mijn Wil, dwing je Mij om Me bezig te houden met zaken die niets te maken hebben met de Allerhoogste Wil.

En zelfs je engel die dicht bij je staat, blijft zonder

Want elke daad die je in Hem doet en hoe je Zijn loop volgt,

- is een extra toevallige gelukzaligheid die hij geniet door dicht bij je te zijn,
- het is een verdubbeld paradijs van vreugde dat je hem aanbiedt, zodat hij zich gelukkig voelt met zijn lot om jou onder zijn hoede te hebben,

(2) Je verspilt niet alleen je tijd. Maar door jouw zorgen te kalmeren om terug op het pad van mijn Wil te komen, dwing je Mij om Me bezig te houden met zaken die niets te maken hebben met de Goddelijke Wil. En je ontnem je eigen engel die dicht bij jou is een daad in mijn Wil.

Want elke daad die je in Hem doet en hoe je zijn Loop volgt, is:

- een extra toevallige gelukzaligheid waarvan Hij geniet door dicht bij jou te zijn,
- een paradijs vol vreugde.

Hij voelt zich gelukkig met zijn lot, omdat hij jou onder zijn bescherming heeft.

Aangezien de vreugden van de Hemel gedeeld worden, biedt jouw engel de onverwachte gelukzaligheid die hij ontvangt, en zijn dubbel paradijs, aan het hele Hemelse Hof aan, als vrucht van de Goddelijke Wil van zijn beschermeling.

Iedereen viert feest en prijst de Macht, de Heiligheid, de Onmetelijkheid van mijn Wil.

Wees dus waakzaam.

In mijn Wil kan je geen tijd verliezen. Er is te veel te doen. Het is verstandig dat je de Daad van een God volgt, die nooit onderbroken wordt."

(3) Daarna verdween Hij en liet mij nadenkend achter.

Toen ik zag hoeveel kwaad ik aanrichtte, dacht ik bij mezelf:

"Hoe is het mogelijk dat ik, terwijl ik in de Goddelijke Wil leef en al het andere vergeet, alsof er voor mij niets anders bestond dan de Eeuwige Wil, deelneem aan alles wat verband houdt met deze liefdevolle Wil?"

Toen kwam Jezus terug en Hij voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, wie in mijn Wil geboren is, heeft het recht om de geheimen te kennen die deze bevat.

En bovendien is het op zich zeer eenvoudig en vanzelfsprekend: stel je voor dat je in een huis gaat wonen, voor een tijdje of voor altijd, waar harmonieuze muziek en geurige lucht je nieuw leven inblazen.

Welnu, dat heb je niet zelf meegebracht.

Maar omdat je in dit huis woont, geniet je van de muziek en de geurige lucht waardoor je nieuwe kracht opdoet voor een nieuw leven.

Stel dat dit huis bezit:

- prachtige schilderijen, boeiende dingen,
- tuinen die je nog nooit ergens hebt gezien, met zoveel verschillende bomen en bloemen dat het onmogelijk is ze allemaal op te noemen,
- voortreffelijke gerechten die je nog nooit hebt geproefd

Oh! Wat kun je je hier ontspannen, genieten en je verheugen aan zoveel mooie dingen, aan deze heerlijke gerechten.

En toch komt niets van jou, maar je geniet ervan, alleen al omdat je in dit huis woont.

Dit gebeurt reeds zo in de natuurlijke orde. In de bovennatuurlijke orde van mijn Wil is dit nog veel gemakkelijker te realiseren.

De ziel die in mijn Wil binnengaat, vormt één enkele Daad met de Goddelijke Wil. En zij neemt als van nature deel aan hetgeen Hij doet wat Hij bezit.

Om in mijn Wil te leven, wordt zij eerst ontdaan van de kleding van de oude Adam, de schuldige, om vervolgens de kleding van de nieuwe, geheiligde Adam aan te trekken.

Zij trekt het kleed en het licht van de Allerhoogste Wil zelf aan, waarin zij al zijn goddelijke, edele en communicatieve Manieren aan iedereen begint over te brengen. Dit licht doet haar haar menselijke trekken verliezen en herstelt haar gelijkenis met haar Schepper.

Waarom zou je je dan verbazen dat zij deelheeft aan alles wat de Goddelijke Wil bezit, aangezien er één Leven en één Wil tussen hen bestaat.

Daarom raad Ik je aan trouw en aandachtig te zijn voor Mij.
En uw Jezus zal er zorgvuldig op toezien dat je altijd in Mijn Wil leeft.
En Ik zal op mijn hoede blijven, zodat je er nooit uit kunt treden.

19-3 - 2 maart 1926 - Het zwijgen over de Waarheden van de Goddelijke Wil begraaft deze Waarheden. Het Woord doet hen herleven.

(1) Ik voelde me bedrukt en ik was zeer terughoudend om mijn ziel te openen en te laten zien wat Jezus me vertelde. Ik wilde voor altijd zwijgen, zodat er niets meer zou bekendgemaakt worden.

Ik klaagde bij mijn lieve Jezus en ik zei Hem:

"U zou me van een enorme last bevrijden door me te vragen niets meer te vertellen van wat er tussen U en mij gebeurt. Ik zou daar zo blij mee zijn! Ziet U niet hoezeer ik daar tegenop zie, hoeveel moeite het me kost?" Op datzelfde moment bewoog mijn altijd vriendelijke Jezus zich in mij. Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, wil je het Licht, de Genade, de Waarheid begraven, en zo een graf voor uw Jezus voorbereiden?"

Zwijgen over iets dat Waarheid is, vormt *het graf* voor de Waarheid, terwijl het woord *de opstanding* van de Waarheid vormt.

Het Woord laat het Licht, de Genade, het Goede opnieuw herleven. Meer nog, daar het Woord over de Waarheid voortkomt uit het allerhoogste Fiat.

Het Woord kreeg zijn Goddelijke Werkingsveld op het moment dat Ik bij de Schepping met het Woord '**Fiat**' de hele Schepping liet

verschijnen.

Ik had dit ook kunnen doen al zwijgend. Maar Ik wilde het Woord "**Fiat**" gebruiken zodat ook het woord een goddelijke oorsprong zou hebben.

En omdat het dan een Scheppende Kracht bezit, zal ieder die het gebruikt om Waarheden die met Mij verband houden bekend te maken, de Macht hebben om deze Waarheden over te brengen aan degenen die het geluk hebben van naar hem te luisteren.

Voor jou is er nog sterkere reden om te spreken, omdat de meeste dingen die Ik jou zeg betrekking hebben op mijn Allerhoogste Wil. En dit is niet alleen het originele Woord maar het Fiat Zelf - dat opnieuw in actie treedt, zoals bij de Schepping, dat het immense Goede dat mijn Wil bevat, wil bekendmaken.

Mijn Wil communiceert zoveel macht aan alles wat Ik je over Hem vertel, dat het voldoende is om een nieuwe Schepping van mijn Wil in de zielen te vormen.

Is dit de liefde die je hebt voor Mij,
dat je door je stilzwijgen een graf voor mijn Wil wilt vormen!

(3) Ik was nog banger en bedroefder dan voorheen.

Ik begon tot Jezus te bidden dat Hij mij de genade zou schenken om zijn Wil te volbrengen.

Mijn Geliefde, alsof Hij me wilde troosten, kwam uit mijn binnenste tevoorschijn en drukte me zeer stevig tegen zijn heilige Hart.

Dit gaf me nieuwe krachten.

Op datzelfde moment ging de Hemel open.

En ik hoorde hen allemaal in koor zeggen:

"Glorie aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest."

En ik weet niet meer hoe, maar ik antwoordde:

"Zoals het was in het begin, nu en altijd"

en in de eeuwen der eeuwen. Amen."

Waar ging het om?

**In het Woord "Vader"* kon je de Scheppende Kracht zien
- die overal stroomde, alles in stand hield en aan alles leven gaf.
Enkel zijn Adem was reeds voldoende om wat Hij schiep
- integer, mooi en altijd nieuw te houden.

**In het Woord "Zoon"* zag je alle Werken van het Woord vernieuwd, geordend, bezig met:
- het vullen van Hemel en aarde en
- het zichzelf geven voor het Goede van de mensen.

**Het Woord "Heilige Geest"* doordrong alles van een
- welsprekende, werkzame en leven gevende Liefde.

Maar hoe kan ik alles zeggen?

Mijn arme geest was ondergedompeld in de eeuwige zaligheden.

Mijn geliefde Jezus wou me terug ij mezelf brengen en **Hij zei me:**

(4) "Mijn dochter, weet je waarom jouw beurt was om het tweede deel van het 'Glorie zij..' te zeggen?"

Omdat Mijn Wil in jou was, was het aan jou om de aarde naar de Hemel te brengen om namens iedereen, samen met het Hemelse Hof, deze Glorie te geven die nooit ophoudt- "in de eeuwen der eeuwen"

Eeuwige dingen, die nooit eindigen, kunnen enkel in mijn Wil gevonden worden. En wie Hem bezit, is in contact met de Hemel. De ziel neemt deel aan alles wat er in de hemelse gewesten gedaan wordt. En zij neemt deel aan wat de hemelse gelukzaligen doen."

19-4 - 6 maart 1926 - Over de Hemelse Moeder was enkel het essentiële bekend, namelijk dat haar Zoon de Zoon van God was. Over de Dochter van de Goddelijke Wil zal ook enkel het belangrijkste bekend zijn om de Goddelijke Wil bekend te maken. Een Goed dat niet gekend is kan niet zich niet bekend maken.

(1) Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus naar mij toe. Hij nam mij bij de hand en Hij trok mij naar zich toe, tussen hemel en aarde.

Ik leunde een beetje angstig tegen Jezus aan en ik klampte me vast aan zijn allerheiligste Hand.

Ik wou mijn zwaar verdriet uiten en ik zei Hem:

(2) "Jezus, mijn Liefde, mijn Leven, enige tijd geleden wilde U van mij een getrouwe kopie van mijn Hemelse Moeder maken. Maar wij weten niet veel over Haar, noch over de immense Genade die U haar op elk moment schonk.

Zij sprak er met niemand over, zij hield alles voor zichzelf. Ook het Evangelie spreekt er niet over.

Het is enkel geweten

- dat Zij uw Mama is, en
- dat Zij U, het Eeuwige Woord, aan de wereld gaf.

Maar alles wat er tussen U en haar gebeurde, de Genaden en de Gunsten, bewaarde zij in zichzelf.

Wat mij betreft, wil U het tegenovergestelde doen. U wil

- dat ik uw Woorden bekendmaak en
- dat wat er tussen U en mij gebeurt niet geheim blijft.

Ik heb daar spijt over.

Waar is dan de kopie die U wil maken van mij, van mijn Mama?

Mijn lieve Jezus drukte mij teder tegen zijn Hart. **Hij zei me:**

(3) "Mijn dochter, houd moed, wees niet bang

Wat mijn Moeder betreft was enkel geweten wat nodig was:

- dat Ik haar Zoon was, gekomen om dankzij Haar de generaties te komen verlossen, en
- dat Zij de eerste was in wiens ziel Ik mijn eerste terrein voor Goddelijke Daden had.

Al het andere: de Gunsten, de enorme Genaden die zij ontving, bleven ingesloten in het Heiligdom van de Goddelijke Geheimen.

Het belangrijkste, het grootste, het heiligste was geweten:

dat de Zoon van God haar Zoon was.

Dit was de grootste eer voor haar, die haar boven alle mensen verhief. Aangezien het belangrijkste over mijn mama geweten was, was het 'minder belangrijke' niet nodig.

Hetzelfde zal gebeuren met mijn dochter.

Er zal geweten zijn:

- dat mijn Wil zijn eerste goddelijk werkterrein in jouw ziel had, en alles wat belangrijk is om mijn Wil bekend te maken.
- hoe Hij wil bereiken dat de mens terugkeert naar zijn Oorsprong,
- hoe Hij hem ongeduldig verwacht in zijn Armen zodat er geen scheiding meer is tussen hem en Mij.

Als dit niet bekend zou gemaakt worden, hoe zouden de mensen dan kunnen verlangen naar dit groot Goed? Hoe kunnen zij zich kunnen voorbereiden om zo'n grote genade te ontvangen?

Als mijn Moeder niet had willen bekend maken

dat Ik het Eeuwige Woord was en haar Zoon,

welke Weldaad zou de Verlossing dan hebben opgeleverd?

Een Goed dat niet gekend is, hoe groot het ook is,
kan het goede dat het in zich heeft niet doorgeven.

En zoals mijn Moeder zich hiertegen niet verzet heeft,

zo mag ook mijn dochter zich tegen niets verzetten wat betreft mijn Wil.

Alle andere geheimen,

- de vluchten die je maakt in mijn Wil,

- de Goede Dingen die je neemt,

- de intieme dingen tussen jou en Mij,

zullen in het Heiligdom van de Goddelijke Geheimen blijven.

Vrees niets, jouw Jezus zal je in alles blij maken."

19-5 - 9 maart 1926 - De Schepping is de stille Glorie van God. De Schepping van de mens was een riskante onderneming. Het mislukte. En Hij zal het in orde brengen.

(1) Mijn arme ziel, zwom in de eindeloze zee van de Goddelijke Wil. Mijn altijd vriendelijke Jezus toonde mij de hele Schepping in actie:

- wat een orde,

- wat een harmonie,

- hoeveel verschillende schoonheden!

Alles droeg de stempel van een ongeschapen Liefde die naar de mensen stroomde.

Deze dingen die diep in de harten neerdaalden, riepen in hun stomme taal: **"bemin, bemin Hem die je zo vurig bemint."**

Ik was in een zoete betovering terwijl ik naar de Schepping keek.

Hun liefdevol stilzwijgen raakte mijn arm hart nog meer dan een krachtige stem, zozeer zelfs dat ik bijna het bewustzijn verloor.

Mijn lieve Jezus hield mij in zijn armen en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, de hele Schepping roept: **"Glorie en aanbidding voor onze Schepper, Liefde voor de mensen!"**

De Schepping is een glorie, een stille aanbidding voor Ons.

Wij lieten haar immers geen vrijheid, noch om te groeien, noch om te krimpen. Wij hebben haar uit Onszelf voortgebracht.

En Wij hielden haar in Ons, dat wil zeggen in onze Wil, om al is het stilzwijgend, de lofprijzingen te bezingen van onze Macht, Schoonheid, Pracht en Glorie.

De Schepping brengt ons op zichzelf niets.

Alhoewel zij een uiting is van gans ons Goddelijke Wezen, dient zij als spiegel voor de mens om naar zijn Schepper te kijken en Hem te kennen. En zij geeft hem sublieme lessen in Orde, Harmonie, Heiligheid en Liefde.

Je kan zeggen dat de Schepper zelf, handelt als een Goddelijke Leraar. Hij geeft evenveel lessen als er dingen zijn, die Hij geschapen heeft: van het grootste tot het kleinste werk dat uit zijn Handen voortkwam.

Zo was het niet bij **de Schepping van de mens.**

Onze Liefde voor hem was zo groot dat Zij alle liefde overtrof die Wij in de Schepping gelegd hadden.

Daarom *hebben Wij hem begiftigd met verstand, geheugen en wil.*
En Wij plaatsten onze Wil in de zijne als in een bank.

Wij wilden dat hij Hem zou vermenigvuldigen, verhonderdvoudigen, niet voor Ons, die dat niet nodig hebben, maar voor zijn eigen Goed.

Zo zou hij niet zoals de andere geschapen dingen stom en altijd in dezelfde toestand blijven als Wij hen geschapen hebben.

Hij kon nog meer zou groeien in glorie, rijkdom, liefde en gelijkenis met zijn Schepper.

Opdat hij alle mogelijke en denkbare hulp zou krijgen, hebben Wij hem onze Wil tot zijn beschikking gesteld.

Zo kan hij, met onze Kracht, het goede, de groei en de gelijkenis met

zijn Schepper waar hij naar streeft, verwerven.

Bij het scheppen van de mens speelde onze Liefde een gewaagd spel door onze Dingen in de kleine cirkel van de menselijke wil te leggen, als op een bank: onze Schoonheid, Wijsheid, Heiligheid, Liefde enz.

Onze Wil zou zijn gids zijn en de uitvoerder zijn van zijn handelen:

- niet alleen om hem te helpen groeien in onze Gelijkenis,
- maar ook om hem de vorm van een kleine god te geven.

Daarom was onze Pijn enorm bij het zien dat onze goede Dingen door de mens geweigerd werden. Op dat moment mislukt ons "riskant spel". Zelfs al mislukte het, het bleef toch een 'Goddelijk Spel' dat zich kon en moest herstellen van zijn mislukking.

Dus na vele jaren wilde mijn Liefde dit spel opnieuw spelen, en dat was met ***mijn Onbevleete Moeder***.

In Haar mislukte ons 'spel' niet. Het slaagde volledig.

Daarom gaven Wij haar alles en Wij vertrouwden alles aan haar toe.

Beter nog, Wij wedijverden: Wij in het geven en zij in het ontvangen.

(3) Nu moet je weten dat Onze liefde dit 'riskante spel' opnieuw met jou wil spelen, zodat jij, samen met de Hemelse Moeder, Ons het spel laat winnen. Zo laat je Ons toe om het falen van de eerste mens Adam maakte, te herstellen.

Dan kan onze Wil, hersteld in zijn overwinningen, zijn Goede Dingen opnieuw terug met Liefde uitdelen aan mensen.

Dankzij de Heilige Maagd, kwam Ik als overwinnaar uit mijn 'spel' en liet Ik *de Zon van de Verlossing opgaan om de verloren mensheid te redden*.

Dankzij jou, zal Ik de Zon van mijn Wil terug laten oprijzen

zodat zij haar loop kan volgen te midden van de mensen.

Dit is de reden van zovele Genaden en Kennis van mijn Wil die Ik in jou uitstort. Het is niets anders dan mijn 'riskante spel' dat Ik in jou vorm.

Wees dus aandachtig zodat jij Mij niet het grootste leed in de hele wereldgeschiedenis berokkent: de mislukking van mijn tweede 'spel'.

Dat zal je Mij niet aandoen!

Mijn Liefde zal zegevieren en mijn Wil zal worden vervuld.

(4) Jezus verdween en ik dacht na over hetgeen Hij mij gezegd had, hoewel ik volledig overgegeven was in zijn Allerhoogste Wil.

Enkel Jezus kent de kwelling van mijn ziel en mijn grote weerzin om deze dingen op papier te zetten, die ik liever begraven had.

Het was alsof ik tegen de gehoorzaamheid zelf vocht.

Maar het Fiat van Jezus won en ik blijf schrijven wat ik niet wil.

Mijn lieve Jezus kwam terug. Hij zag mij bezorgd en **Hij zei mij:**

(5) "Mijn dochter, waarom ben je bang? Wil je niet dat Ik met jou speel?"

Je hoeft niets anders in te brengen dan het kleine vlammetje van je wil, dat Ik je bij jouw schepping gegeven heb.

Dit betekent dat het risico van mijn Goede Dingen voor Mij is.

Wil je niet een kopie zijn van mijn Mama?

Kom daarom met Mij mee naar de Goddelijke Troon.

Daar zal je het vlammetje van de wil van de Koningin van de Hemel vinden aan de voeten van de Allerhoogste Majesteit.

Zij heeft hem in het goddelijke spel geplaatst.

In feite moet je om te spelen altijd iets inzetten van jezelf.

Anders kan degene die wint niets nemen en geeft degene die verliest niets af.

Ik kwam als winnaar uit het spel met mijn Moeder.

Zij verloor het kleine vlammetje van haar wil.

Dit was een gelukkig verlies. Ze liet het achter als een blijvend eerbetoon aan de Voeten van haar Schepper.

Zij vormde haar leven in het groot Goddelijke Vuur.

Zij groeide in de zee van de Goddelijke Goede Dingen.
Hierdoor kon Zij de verlangde Verlosser verkrijgen.

*Nu is het aan jou om het kleine vlammetje van je kleine wil
naast dit van mijn onafscheidelijke mama te plaatsen.*

Zo kan ook jij gevormd worden in het goddelijke vuur en groeien met
de weerspiegelingen van uw Schepper,
om zo genade te vinden bij de Allerhoogste Majesteit
om het vurig verlangde FIAT te verkrijgen.

Deze twee kleine vlammetjes zullen in alle eeuwigheid gezien worden
aan de voet van de Opperste Troon, beroofd van hun eigen leven:

- aan de eerste werd *Verlossing* geschonken en
- aan de andere de vervulling van *mijn Wil*, het enige doel van de
Schepping, de Verlossing en mijn herstel voor mijn 'riskante spel'
door de mens te scheppen."

(6) In een oogwenk stond ik voor dit onbereikbare Licht.

En mijn wil, in de vorm van een klein vlammetje, plaatste zich naast dat
van mijn Hemelse Moeder en volgde haar in wat zij deed.

Maar hoe kon ik uitdrukken wat ik zag, begreep en deed?

Omdat ik geen woorden kan vinden, stop ik hier.

Mijn lieve Jezus voegde er aan toe:

(7) "Mijn dochter, Ik heb het kleine vlammetje van jouw wil
overwonnen en jij hebt de Mijne overwonnen. Zonder de jouwe te
verliezen, had je de Mijne nooit kunnen winnen.

Nu zijn we allebei gelukkig, allebei zegevierend.

Maar kijk naar het grote verschil dat bestaat in mijn Wil:

Het is voldoende om een daad, een gebed, een 'ik bemin U' één keer
te verrichten.

Terwijl het een plaats neemt in mijn Wil, blijft dezelfde daad, hetzelfde
gebed of 'ik bemin U' zich herhalen, zonder ophouden:

wanneer het één keer gedaan is, blijft het voor altijd gedaan, alsof het steeds gedaan wordt.

De ziel die handelt in mijn Wil, neemt deel aan de handelwijzen van het Goddelijk Handelen. Wanneer Hij handelt, herhaalt Hij steeds dezelfde Daad, zonder deze te moeten herhalen

Wat zal er gebeuren met je vele **"ik bemin U"** in mijn Wil, steeds hetzelfde refrein herhalend: **"ik bemin U, ik bemin U"**?

Zij zullen voor Mij evenveel wonden zijn.

Zij zullen Mij voorbereiden om de grootste Genade te schenken:
dat mijn Wil bekend, bemind en vervuld wordt.

Daarom behoren gebeden, werken en liefde in mijn Wil tot het domein van de Goddelijke Orde.

Je kan zeggen dat Ik het ben die bidt, die handelt, die bemint.

En wat kan Ik Mijzelf ontzeggen! Waarmee kan Ik niet blij zijn! "

19-6 - 14 maart 1926 - Zij die in de Goddelijke Wil leeft moet de stem zijn van alle geschapen Dingen.

(1) Ik dwaalde rond in de Heilige Goddelijke Wil. Ik wilde alles omhelzen en alles aan mijn God geven, alsof deze dingen, mij door Hem geschonken, mij toebehoorden.

En in ruil daarvoor, wou ik Hem een klein woordje van liefde geven voor elk geschapen ding, een *'ik dank u'*, een *'ik zegen u'*, een *'ik aanbid u'*.

Mijn altijd vriendelijke Jezus, kwam uit mijn binnenste.

Met zijn almachtig FIAT riep Hij de hele schepping bijeen en Hij legde haar op mijn schoot om haar aan mij te schenken.

Met een liefdevolle tederheid **zei Hij mij:**

(2) "Mijn dochter, alles behoort jou toe.

Alles wat uit mijn Wil voortkomt, alles wat Hij bewaart en bezit, komt van rechtswege toe aan degene die in Hem leeft.

Mijn Almachtig Fiat

- maakte het hemelgewelf, bezaaide het met sterren,
- gaf leven aan het licht,
- creëerde de zon en al het andere.

Hij bleef in de Schepping als leven:

- triomfantelijk, heersend en behoudend.

Wie mijn Wil wint, wint de hele Schepping en God Zelf.

Daarom moet zij, in naam van de Gerechtigheid, alles bezitten wat mijn Wil bezit, veel meer zelfs.

Want de Schepping werd 'stom' geschapen, opdat degene die haar in mijn Wil tot leven zou brengen, haar het woord zou geven.

Hierdoor zouden alle door Mij geschapen dingen sprekend worden en niet langer stom zijn.

Bijgevolg zal jij *de stem van de hemel* zijn en zal *jouw woord* van het ene uiteinde van de hemelse atmosfeer naar het andere weerklinken.

Zij zal zeggen:

"Ik bemin, ik aanbid en ik verheerlijk mijn Schepper."

Je zal de stem zijn van elke ster, van de zon, van de wind, van de donder, van de zee, van de bomen, van de bergen, van alles.

En *je zal voortdurend herhalen:* *"ik bemin, ik zegen, ik eer, ik aanbid en ik dank Degene die ons geschapen heeft."*

Oh! Hoe mooi zal de stem zijn van het nieuwgeboren kindje in mijn Wil,
- van de kleine dochter van mijn Wil.

Zij maakt de hele Schepping sprekend voor Mij. De Schepping zal mooier zijn dan wanneer Ik haar het woord had gegeven.

Ik bemin je zozeer dat Ik jouw stem wil horen *in de zon*,
beminnend, erend, aanbiddend.

Ik wil haar horen

- in de *hemelse sferen*,
- in het ruisen van de *zee*,
- in het spartelen van *de vissen*,
- in het gezang, het getjilp van *de vogels*,
- in het geblaas van het *lam*, het gekir van de *tortelduif*,

Ik wil je overal horen

Ik kan niet blij zijn als Ik, in alle geschapen dingen,

- waarin mijn Wil de eerste plaats inneemt,
de stem van mijn nieuwgeboren dochter niet kan horen, die
- de Schepping met het woord begiftigt
- Mij liefde, glorie en aanbidding schenkt voor alles.

Dus, mijn dochter, wees opmerkzaam.

Ik heb je immers veel gegeven en Ik wil evenveel terug.

Jouw zending is enorm. Want het Leven van mijn Wil, dat alles omhelst
en alles bezit, moet in jou vervuld worden.

(3) Ik was aan het nadenken:

"Hoe kan ik alles doen wat Jezus van mij vraagt:

- in alle geschapen dingen aanwezig zijn,
 - een daad verrichten bij alles wat de Allerhoogste Wil doet,
alsof Hij mijn echo is en ik zijn Echo,
- als ik nog maar een nieuwgeborene ben in de Goddelijke Wil?

Ik zou op zijn minst een beetje moeten groeien om mezelf een beetje
beter te kunnen verspreiden over al de geschapen dingen zoals mijn
geliefde Jezus dat wil."

Terwijl ik mezelf deze vraag stelde, ***zei Jezus*** vanuit mijn binnenste:

(4) "Wees niet verbaasd dat je de nieuwgeborene van mijn Wil bent. Je moet weten dat ***mijn eigen Onbevleete Moeder dat ook is.***

Bij de vergelijking wat de Schepper is en wat de mens kan zijn en van God kan ontvangen, kan zij een kleine nieuwgeborene genoemd worden.

Omdat Zij de nieuwgeborene van mijn Wil was,

- was zij gevormd naar de Gelijkenis met haar Schepper en
- kon zij de Koningin van de hele Schepping zijn.

En als Koningin heerste zij over alles.

En haar echo liep goed samen met de Echo van de Goddelijke Wil.

En niet enkel de hemelse soevereine Dame, maar ook alle heiligen, engelen en zaligen kunnen nieuwgeboren in de Goddelijke Wil genoemd worden.

In feite is de ziel opnieuw geboren in mijn Wil op het moment dat zij haar sterfelijk lichaam verlaat:

Als zij niet in Hem herboren wordt,

- kan zij niet alleen het Hemelse Vaderland niet binnengaan
- maar kan zij ook niet gered worden.

Niemand kan immers de eeuwige Glorie binnengaan als hij geen geboorte is van mijn Wil.

Niettemin moet **Ik je het verschil laten** kennen tussen

- *de nieuwgeborenen van de Allerhoogste Wil in de tijd* en
- *zij die herboren worden aan de poorten van de Eeuwigheid.*

Een voorbeeld is ***mijn Koningin-Moeder.***

Zij was de nieuwgeborene in de Goddelijke Wil in de tijd.

En omdat zij nieuwgeboren was, had zij de macht om haar Schepper op aarde te laten neerdalen.

Hoewel Hij immens was, maakte zij Hem klein in haar moederschoot.

- om Hem met haar eigen natuur te bekleden,
- om Hem als de Redder van de menselijke generaties aan te bieden.

Als nieuwgeborene vormde zij zeeën van Genade, Licht, Heiligheid en Wetenschap om Hem, die haar had geschapen, te kunnen bevatten.

Door de Kracht van het Leven van de Allerhoogste Wil die zij bezat,
kon zij alles doen, alles verkrijgen.

God Zelf kon dit Hemels, Wezen niets weigeren omdat het zijn eigen Wil was die vroeg. En aan Hem kon Hij en wou Hij niets weigeren.

Dus zij die in mijn Wil nieuwgeboren is in de tijd,
vormt zeeën van Genade terwijl zij in ballingschap is.

En wanneer zij de aarde verlaat, neemt zij de zeeën van alle Goede Dingen mee die de Goddelijke Wil bezit. En hiermee draagt zij God Zelf.

Deze Wil, deze God die in de Hemel heerst, uit de ballingschap mee brengen, is een echt Wonder!

Het is moeilijk voor jou om het grote Goed, het Wonder van een nieuwgeborene in mijn Wil in de tijd, te begrijpen.

Je kan echter alles doen wat Ik jou vertel. Meer nog, omdat mijn Wil, geïdentificeerd met jouw klein wezen, alles zal doen.

Anderzijds bij ***degene die na het verlaten van de aarde in mijn Wil herboren wordt***, is het de Goddelijke Wil die haar deze immense Zeeën laat vinden - zodat de ziel in Hem kan herboren worden. Zij draagt God niet bij zich - maar het is God die zichzelf laat vinden.

Wat een verschil tussen het ene en het andere!

Daarom kan Ik je geen grotere Genade geven dan je tot nieuwgeborene van mijn Wil te maken.

En als je graag groeit, laat dan enkel mijn Wil groeien."

19-7 - 19 maart 1926 - De Allerheiligste Wil overschaduwde alles, zowel de Schepping als de Verlossing. Hij was het leven van alle dingen. Hij bracht grotere Weldaden. Ik schrijf met als enig doel de Ene Wil van God te vervullen.

(1) Ik schrijf met als enig doel de Ene Wil van God te vervullen.

Ik zei tegen mezelf: "Mijn altijd liefdevolle Jezus blijft me vertellen dat *ik een kopie van mijn Hemelse Moeder moet worden.*

Dit betekent: alles omhelzen, voor iedereen zorgen om zo het zo begeerde FIAT te verkrijgen zoals de Soevereine Koningin de langverwachte Verlosser verkreeg.

Maar hoe kan ik dat doen?

Zij was heilig, zonder erfzonde verwekt. En ik ben:

- één van de kleinste en armste schepselen, vol ellende en zwakheden,
- verwekt, zoals alle kinderen van Adam, in de erfzonde.

Hoe zou ik dan de hoogten van de Soevereine Dame in de Goddelijke Wil kunnen evenaren om toegang te krijgen tot het zo vurig gewenste *FIAT* dat mijn lieve Jezus op aarde wil laten heersen?"

Terwijl ik hierover nadacht, kwam mijn aanbiddelijke **Jezus** uit mij tevoorschijn. Hij omhelsde mij zeer innig en **Hij zei:**

(2) "Mijn dochter, ***mijn Moeder werd zonder erfzonde verwekt om de zo verlangde Verlosser te kunnen verwekken.***

Want het was terecht en gepast dat degene die Mij het leven zou schenken, vrij zou zijn van de kiem van de zonde.

Zij was de edelste en heiligste van alle mensen, maar van een goddelijke adel en een heiligheid vergelijkbaar met die van haar Schepper.

Zij had alle Genaden ontvangen en het vermogen om de Heilige der Heiligen, het Eeuwige Woord, ter wereld te brengen.

Vaak doen mensen die kostbare dingen van grote waarde moeten bewaren hetzelfde. Ze maken de mooiste vazen klaar die net zoveel waard zijn als de kostbare dingen die ze moeten bevatten.

Anderzijds zijn er gewone dingen van weinig waarde. En daarvoor maken mensen vazen van klei die het minst waard zijn. Niemand vindt het nodig om ze achter slot en grendel te bewaren zoals bij de mooiste vazen. In plaats daarvan laten ze hen gewoon staan

Volgens de verfijning van de vaas en de manier waarop deze wordt bewaard kan je zien of de inhoud van hoge kwaliteit en grote waarde is.

Ik moest haar Bloed ontvangen om in haar Schoot verwekt te worden. Zo was het terecht dat zowel haar Ziel als haar Lichaam zuiver waren en verrijkt met alle mogelijke en denkbare Genaden, Voorrechten en privileges die God kan geven en een mens kan ontvangen.

Mijn lieve Moeder had dit alles in zich. Zij had als zending om de langverwachte Verlosser op aarde te brengen.

Ook aan jou, die gekozen bent voor het verlangde FIAT,

- gewenst door de Hemel en de aarde,
- zo ongeduldig en vol liefde verwacht door de Godheid zelf, meer door God verlangd dan door de mensen,

moest Ik zovele Genaden schenken

om ***in een ziel en een lichaam vrij van corruptie:***

- niet alleen *de Kennis die* inherent is aan mijn Wil te leggen,
- maar ook *zijn eigen Leven* dat Hij in jou moest vormen en ontwikkelen.

Daarom maakt Mijn Wil gebruik van zijn Kracht. Hij stelde je niet vrij van de erfzonde. Maar met zijn Kracht onderdrukte Hij de neiging tot zonde en bleef standvastig, zodat zij haar verderfelijke effecten niet kon produceren. Op deze manier houdt Mijn Wil in jou de erfzonde verpletterd en zonder leven. Dit was terecht. De adel, de waardigheid en de Heiligheid van de Allerhoogste Wil verlangden dit.

Als er in jou slechte effecten zouden zijn, zou Mijn Wil schaduwen en wolken vinden. En Hij zou zijn stralen van Waarheid niet kunnen verspreiden zoals de zon op volle middag. Hij zou er niet kunnen voor zorgen dat jij het centrum wordt van de ontplooiing van zijn Goddelijke Leven.

Mijn Wil is immers zo zuiver en heilig dat Hij niet kan zijn, noch zich kan aanpassen aan het leven met iemand met ook maar de geringste vlek.

(3) Toen ik dit hoorde, zei ik bevend:

"Jezus, wat zegt U tegen mij? Is dat mogelijk?"

Ik voel me zo ellendig en klein en ik heb U nodig, uw Hulp, uw Aanwezigheid om te kunnen blijven leven. U weet in wat voor erbarmelijke toestand ik verkeer als ik U niet heb."

Jezus onderbrak mij **en Hij zei**:

(4) "Mijn dochter, wees niet verbaasd.

Het is de Heiligheid van mijn Wil die dit vereist.

Het gaat om het grootste zowel in de Hemel als op aarde.

Op het moment van de Verlossing kwam Ik om de mens te redden,
Nu kom Ik om mijn Wil in de mens te redden.

Dat wil zeggen: bekendmaken:

- het doel van de Schepping, van de Verlossing,
- de Goede Dingen die zij uitdeelt,
- het Leven dat Hij in hen wil vestigen,
- de rechten die Hem toekomen.

Een Goddelijke Wil in veiligheid brengen te midden van de mensen
is het meest grandioze dat er bestaat.

Mijn Wil, gekend en heersend, zal de Vruchten van de Schepping en de Verlossing overtreffen. Het zal de bekroning zijn van mijn Werken en de Triomf van Onze Inspanningen.

Als mijn Wil niet gekend, bemind en vervuld wordt,
zullen noch de Schepping, noch de Verlossing hun volledig doel bereiken, noch de volledige Vruchten voortbrengen.

De Schepping en de Verlossing zijn voortgekomen uit mijn Almachtig FIAT. Opdat Onze Glorie volledig zou zijn en opdat de mens alle effecten en Goede Dingen die Hij bevat kan ontvangen, moet alles **terugkeren naar onze Wil.**

(5) Mijn arme geest zwom in de onmetelijkheid van de Eeuwige Wil. Maar hoe kon ik dit vertellen! Hoe kon ik het begrijpen?

Wat op mij het meest indruk maakte, was het feit dat het FIAT zelfs het Goede van de Verlossing moest overtreffen. Daarbij kwam de ondraaglijke terughoudendheid om uit te drukken wat hierboven gezegd is, uit angst dat gehoorzaamheid mij zou verplichten het op te schrijven!

Wat had ik het graag verzwegen.

Maar met het FIAT valt niet te discussiëren.

Want in elke situatie **moet Hij als overwinnaar uit de strijd komen.** Mijn lieve en altijd welwillende Jezus kwam terug. **En Hij zei me:**

(6) "Mijn dochter, het is noodzakelijk dat je dit vertelt, niet voor jou, maar voor de Waardigheid en Heiligheid van mijn Wil.

Denk je dat al het Werk dat Ik veertig jaar lang en nog veel langer in jouw ziel verricht heb, alleen voor jou was, en voor de liefde die Ik voor jou had en nog steeds heb?

Ach nee! Het was vooral voor de Waardigheid die mijn Wil toekomt.

Het was opdat:

- je mijn Daden en mijn onophoudelijke Gebeden zou vinden die mijn Wil uitnodigen om te komen.
- je de Troon van mijn Werken en Lijden zou vinden, het Licht van de kennis ervan, waar Hij kon heersen en zijn woning kon vestigen.
- Ik in jou de Eer en de Goddelijke Glorie zelf zou kunnen vinden.

Daarom waren er zoveel openbaringen over de Allerhoogste Wil nodig voor de Eer die Hij verdient.

Nu moet je weten dat mijn Wil groter en oneindiger is dan de Verlossing zelf. En wat groter is, brengt altijd grotere vruchten voort en meer goede dingen.

Mijn Wil is eeuwig in de tijd en de eeuwigheid.

Hij had geen begin en Hij zal ook nooit eindigen.

Anderzijds, hoewel de Verlossing eeuwig is in de Goddelijke Geest, had zij haar begin in de tijd en was zij een product van de Eeuwige Wil.

Het was dus niet de Verlossing die leven gaf aan de Goddelijke Wil, maar het was mijn Wil die leven gaf aan de Verlossing. En alles wat de kracht heeft om leven te geven, moet van nature en noodzakelijkerwijs vruchtbaarder worden dan degene die leven ontvangen heeft.

Maar dat is nog niet alles. In de Schepping straalde de Godheid uit Zichzelf uit:

- de schaduwen van zijn Licht,
- de schaduwen van zijn Wijsheid, van zijn Macht;

Hij raakte de hele Schepping lichtjes aan met zijn hele Wezen.

Dus de schoonheid, de harmonie, de orde, de liefde, de goedheid van God, die in de hele Schepping te zien zijn, zijn goddelijke gelijkenissen, schaduwen van de Allerhoogste Majesteit.

Anderzijds kwam mijn Wil – geen gelijkenis of schaduw van Onze Wil – het veld van de Schepping binnen als het leven van alle geschapen dingen.

Dus is Hij het leven, *het fundament, de steun, de bezieling en het behoud* van alles wat uit onze scheppende Handen is voortgekomen. Daarom is alles aan de Allerhoogste Wil te danken.

Mijn Verlossing zelf boog voor Hem de knieën,
om Hem te smeken dat Hij Zichzelf zou vormen tot Leven:

- van elke Handeling,
 - van mijn Hartslag en mijn Lijden
 - en zelfs van mijn Ademhaling, tot aan mijn laatste Zucht,
- zodat Hij de mensen de levensreddende Hulp kon geven om hen te redden.

Mijn Verlossing kan de boom genoemd worden,
waarvan de wortel de Goddelijke Wil is

En aangezien Hij de stam, de takken, de bladeren en de bloemen heeft voortgebracht van alle goede Dingen die in de Kerk aanwezig zijn, moet Hij daarom ook de Vruchten voortbrengen van het Leven, dat de wortel van deze boom bevat.

Bovendien kwam de Schepping uit Onszelf voort met als enig doel dat Onze Wil meer gekend en bemind zou worden dan het leven zelf. En daarom vormde Onze Wil zichzelf tot het leven van alles, opdat Hij vervuld zou worden.

Alle andere dingen die door Ons zijn geschapen, en zelfs de Verlossing Zelf, werden gegeven als hulpmiddelen om Ons doel te vergemakkelijken.

Als Wij dus ons primaire doel niet bereiken,
- hoe kunnen Wij dan onze volledige Glorie verkrijgen, en
- hoe kan de mens het door ons ingestelde Goede ontvangen?

Bovendien symboliseren de Schepping, de Verlossing en het 'Fiat Voluntas Tua' op aarde zoals in de Hemel' *de Heilige Drie-Eenheid*.

Net zoals de Goddelijke Personen onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, zo zijn ook deze Werken onlosmakelijk met elkaar verbonden:

Elk reikt de ander de hand.

Elk helpt de Ander – de Triomf, de Glorie, behoort aan alle Drie toe.

En aangezien Onze Wil de eerste plaats heeft ingenomen in al onze werken, blijven de Schepping en de Verlossing overschaduwde en als het ware opgelost in de onmetelijkheid en oneindigheid van de Allerhoogste Wil.

Onze Wil omhult alles en houdt de dingen die Wij hebben gedaan als zijn Troon, van waaruit Hij regeert en heerst.

Als Onze Wil dus alles is, waarom verbaast het u dan dat Hij grotere vruchten zal voortbrengen dan onze andere Werken?

En de mens zal dat Leven ontvangen dat hij heeft, maar niet kent, omdat hij Hem als het ware samengeperst, verdrongen, verzwakt houdt, terwijl Hij kreunt en zucht, omdat Hij zijn Leven wil ontplooien, maar dat niet mag.

Wees daarom aandachtig, want de kennis van mijn Wil

- zal de mens dooreenschudden

- zal als cement zijn op de houtworm, die de erfzonde in de boom van de menselijke generaties heeft voortgebracht.

Zo zal de wortel versterkt worden,

en zal de mens in zichzelf dit Leven kunnen laten leven

dat hij met zoveel ondankbaarheid heeft afgewezen. "

19-8 - 28 maart 1926 - Door in de Goddelijke Wil te leven, blijven alle Goede Dingen in de ziel geconcentreerd. Het belangrijkste doel van de Verlossing was het Goddelijke FIAT.

(1) Na de Communie begon ik me tot iedereen te wenden:

- mijn Koningin-Moeder,

- de heiligen,

- de eerste mens Adam, gevolgd door alle generaties, tot aan de laatste mens die op aarde zal komen, en
- alles wat geschapen is.

Ik wou dat allen samen neerknielden rond Jezus, om

- *Hem te aanbidden,*
- *Hem te zegenen,*
- *Hem te beminnen.*

Zo zou Hem niets ontbreken van alles wat Hij geschapen heeft:

- noch een kloppend hart,
- noch de stralen van de zon,
- noch de onmetelijkheid van de met sterren bezaaide hemel,
- noch het geluid van de zee,
- noch het kleine bloempje dat zijn geur verspreidt,

Ik wou dat we allemaal samen zouden zijn rond Jezus- Hostie, om Hem de eer te bewijzen die Hem toekomt.

Zijn Wil maakte mij alles bewust alsof alles van mij was.

En op mijn beurt wilde ik alles aan Jezus geven.

Toen ik dat deed, leek Jezus blij te zijn dat Hij omringd was door alle generaties en door alles wat Hij geschapen.

Hij trok mij naar Zich toe en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, wat ben Ik blij van al Mijn Werken om Mij heen te zien. Zij geven Mij de vreugde en het geluk terug die Ik hen heb gegeven toen Ik hen schiep. En Ik beloon hen op mijn beurt met nieuw geluk.

Dat is het grote Goed dat mijn Wil brengt.

Hij concentreert al zijn Goede Dingen in degene die in Hem leeft.

Het ontbreekt hem aan geen enkel goed.

Hij verbindt de ziel met alles wat haar toebehoort.

Als de mens zich dus niet aan mijn Wil had onttrokken, zou Ik in ieder en in allen gevonden hebben: het Goede, het Licht, de Kracht, de Wetenschap, de Liefde, de Schoonheid.

Zij moesten aan iedereen toebehoren. Er zou geen uw of mijn zijn, noch in de natuurlijke orde, noch in de geestelijke orde. Iedereen zou kunnen nemen wat hij wilde.

Het menselijk leven in mijn Wil had als symbool de Zon, zodat iedereen zoveel licht kon nemen als hij wou, zonder dat iemand tekort zou komen.

Maar omdat de mens zich van mijn Wil afkeerde, werden de goede dingen, het licht, de kracht, de liefde en de schoonheid verdeeld, alsof ze tussen de mensen gehalveerd waren. Dat was dus het einde van de orde, de harmonie, de liefde voor God en onder elkaar.

O! Als de zon zich zou kunnen splitsen in een veelheid van stralen, die zich losmaken van het centrum van het licht, zouden diezelfde stralen uiteindelijk duisternis worden.

Wat zou er dan van de aarde terechtkomen?

Ah! Niemand zou nog zijn eigen licht hebben, helemaal voor zichzelf.

Zo was het ook met mijn Wil. De mens onttrok zich aan Hem. Hij verloor al zijn bezittingen, zijn licht, zijn kracht, zijn schoonheid, enz. Daardoor werd hij gedwongen in armoede te leven.

Wees opnieuw aandachtig. *Leef voortdurend in mijn Wil om alles te bezitten zodat Ik alles in jou kan terugvinden."*

3) Na deze woorden dacht ik bij mezelf:

"Als het ware Leven, in de Goddelijke Wil, ons zoveel Goeds schenkt, waarom kon mijn Hemelse Moeder, die één is met de Wil van God, niet met de zo verlangde Verlosser het FIAT 'Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel' verkrijgen?"

Zo kon Zij - door de mens terug te brengen naar dit Allerhoogste FIAT waaruit Hij voortkwam, hem alle goede dingen en het doel van zijn schepping teruggegeven.

Daarenboven had Zij, als de eigen Wil van God, geen ander voedsel dan God. En zij beschikte over dezelfde goddelijke Macht. Daardoor kon zij alles verkrijgen."

Mijn lieve Jezus bewoog zich opnieuw in mij en Hij zuchtte.

Hij voegde eraan toe: •

(4) "Mijn dochter, in alles wat mijn Moeder deed en wat Ik volbracht, was het mijn voornaamste bedoeling dat mijn FIAT op aarde zou heersen.

Het zou noch gepast zijn,
noch getuigen van ware Liefde, noch van grote edelmoedigheid,
en nog minder een handelen zijn als de God die Ik Ben,
indien Ik, toen Ik naar de wereld kwam, de mensen
- het kleinste had gegeven, nl. *de middelen* om hun ziel te redden.
- en niet het grootste: **mijn Wil!**

Deze bevat niet alleen de remedies maar ook alle Goede Dingen die in de Hemel en op aarde bestaan.

En Hij heeft ook de redding en de heiligheid in zich, diezelfde Heiligheid die de ziel verheft tot de Heiligheid van haar Schepper.

O, als je zou kunnen doordringen in elk gebed, elke daad, elk woord en elke pijn van mijn onafscheidelijke Moeder, dan zou je daarin het Fiat vinden dat zuchtte en smeekte.

Ook als je elke druppel van mijn Bloed, elke slag van mijn Hart, elke Zucht, Stap, Werk, Pijn en Traan zou doordringen, zou je daar op de eerste plaats het FIAT zien, waar ik ongeduldig op wachtte en vroeg om mensen.

***Hoewel de oorspronkelijke bedoeling het Fiat was,
moest mijn Goedheid zich verlagen tot het bijkomstige.***

Het is als een leraar, die de meest sublieme wetenschappen kent, die nobele en uitstekende lessen zou kunnen geven die hem waardig zijn. Maar de leerlingen zijn analfabeet en dus moet Hij zich verlagen door hen het 'abc' te leren om beetje bij beetje zijn eerste doel te bereiken, nl de lessen van de wetenschap die Hij bezit te delen, om zoveel leraren op te leiden die een dergelijke meester waardig zijn.

Als deze leraar niet bereid is om lessen op een lager niveau te geven, en volhardt in het verspreiden van zijn grote kennis, zouden de leerlingen, die ongeletterd zijn, hem niet begrijpen en zouden ze, verdwaald in deze zee van wetenschap, hem in de steek laten.

De arme leraar,
die zich niet op het niveau van zijn leerlingen wilde begeven kon dus noch het kleine, noch het grote goed van zijn kennis verspreiden.

Maar, mijn dochter, toen Ik op aarde kwam, wisten de mensen niets van de Dingen van de Hemel.

Als Ik gesproken had over het FIAT en het ware Leven in Hem, zouden zij niet in staat zijn geweest om dit te begrijpen omdat ze de weg naar Mij niet kenden.

Het waren voor het merendeel kreupelen, blinden en invaliden.

Ik moest:

- afdalen in de gedaante van mijn Mensheid die dit FIAT bedekte,
- met hen te broederen,
- dichterbij hen komen om hen de eerste beginselen te kunnen leren: het abc van het Allerhoogste FIAT.

Alles wat Ik overbracht, deed en leed, had als doel:
de weg bereiden, het Koninkrijk, de heerschappij van mijn Wil.

Het is gebruikelijk dat Wij bij het volbrengen van onze Werken beginnen met kleine dingen, als voorbereiding op grotere dingen.

Heb Ik niet hetzelfde met jou gedaan!

In het begin sprak Ik natuurlijk niet met jou:

- over het principe van het Goddelijke FIAT
- noch over de hoogte, de heiligheid die Ik je in mijn Wil wilde laten bereiken,
- noch zei Ik je iets over de hoge zending waartoe Ik je riep.

Maar Ik behandelde je als een klein meisje en Ik was blij om je te leren:

- gehoorzaamheid
- liefde voor het lijden,
- onthechting ten opzichte van iedereen,
- de dood van je eigen ik.

Jij stelde je hiervoor open. En Ik verheugde mij, omdat ik in jou de plaats voorbereid zag waar ik mijn Fiat en de sublieme lessen die tot mijn Wil behoorden kon neerleggen.

Hetzelfde gold voor **de Verlossing**,

- *het doel was dat het FIAT opnieuw in de mens zou kunnen heersen*
- zoals op het moment dat hij uit onze Scheppende Handen kwam.

Wij hebben geen haast met de uitvoering van onze Werken.

Want Wij hebben tot onze beschikking niet alleen de eeuwen, maar de hele Eeuwigheid.

We gaan langzaam te werk, maar komen als overwinnaars uit de strijd. Eerst bereiden Wij ons voor en daarna handelen Wij.

Het feit dat Ik naar de hemel ben teruggekeerd, heeft niets afgedaan aan mijn vroegere Macht op aarde. Deze is onveranderd gebleven, zowel in de Hemel als op aarde.

Heb Ik mijn Moeder niet geroepen en gekozen vanuit mijn Hemels Vaderland?

Ik heb hetzelfde gedaan voor jou, door je met evenveel Macht, die niemand kan weerstaan, te roepen en te kiezen voor mijn FIAT. Ik ga zelfs nog verder door je te zeggen dat je, om mijn FIAT te verkrijgen, beschikt over meer middelen, veel belangrijkere dan die mijn geliefde Moeder tot haar beschikking had. Daarom ben jij gelukkiger.

Want zij had niet de steun van haar moeder, noch van haar daden voor de gewenste Verlosser.

Zij had alleen de daden van de profeten, de aartsvaders, de goeden uit het Oude Testament en de grote Goede Dingen die door de komst van de toekomstige Verlosser waren voorzien.

Terwijl jij een Moeder hebt en haar Werken die je komen helpen. Jij hebt ook de Hulp, het Leed, de Gebeden, het Leven zelf, niet voorzien maar verwezenlijkt, van je Verlosser.

Er zijn geen Goede Dingen, Gebeden die in de Kerk zijn gedaan of nog moeten worden gedaan, die je niet helpen om het langverwachte FIAT te verkrijgen.

Alles wat door Mij, door de Koningin van de Hemel en door alle goede mensen gedaan is, had als voornaamste doel de vervulling van mijn Wil. Alles is nu bij jou om het einde van hun doel te bereiken

Wees daarom waakzaam.

Mijn Moeder en Ik zullen altijd aan je zijde staan. Je zal niet alleen zijn in het wachten op de gewenste triomf van onze Wil.

19-9 - 31 maart 1926 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit alles wat Hem toebehoort. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, moet de Wil van God doen, zoals God Hem doet.

(1) Mijn arme geest verloor zich in de Goddelijke Wil.
Een eindeloos Licht overspoelde de kleine cirkel van mijn verstand.

Hoewel het mij leek alsof dit Licht zich in mijn geest concentreerde, verspreidde het zich naar buiten, vulde het de hele atmosfeer en het drong door tot in de hemel, alsof het geconcentreerd was in de Godheid.

Maar wie kan zeggen wat ik kon voelen en verstaan in dit Licht!
Je kon de volheid van geluk voelen.

Niets kon doordringen in dat Licht dat de vreugde, de schoonheid, de kracht, het doorgronden van de goddelijke geheimen en de kennis van de allerhoogste Mysteries zou kunnen overschaduwen.

Toen ik in dat Licht zwom, **zei mijn altijd beminnelijke Jezus mij:**
"Mijn dochter, dit Licht, deze betoverende woning, die geen zonsongang of nacht kent, is mijn Wil.

Alles is er compleet: Geluk, Kracht, Schoonheid, Kennis van het Allerhoogste Wezen, enz.

Dit oneindige Licht, dat Onze Wil is, kwam uit de Schoot van de Godheid als erfenis voor de mens, de mooiste Erfenis die Wij hem konden geven. Het kwam diep uit onze Schoot en het bracht een deel van al onze Goede Dingen met zich mee,
- om hen te laten erven door de mens, en
- om hem te vormen als iets moois en heiligs, naar het evenbeeld van Degene die hem geschapen had.

Zie dan, mijn dochter, wat het betekent om mijn Wil te doen en daarin te leven. Er is geen Goed dat in de Hemel en op aarde bestaat, dat Hij niet bezit. Ik wil dat je hen allemaal kent.

Hoe kun je hen anders liefhebben, bezitten en gebruiken in de verschillende omstandigheden, als je hen niet kent?

Als je niet weet dat je over een *Goddelijke Kracht* beschikt, zal je bij het minste of geringste de moed verliezen.

Als je niet weet dat je een *Goddelijke Schoonheid* bezit, zal je niet de moed hebben om op een vertrouwde manier bij Mij te zijn.

Je zal je anders voelen dan Ik, je zal niet de durf hebben om Mij te vragen dat het Fiat op aarde heerst.

Als je niet weet *dat alles wat Ik geschapen heb van jou is*, zal je Mij niet in alle dingen beminnen en zal je niet de volheid van ware Liefde bezitten. En zo is het ook met alle andere dingen.

Als je niet weet welke Goede Dingen mijn Wil bezit, en dat er niets is dat niet aan Hem toebehoort en dat jij moet bezitten, dan zou jou hetzelfde overkomen als een arme die een miljoen kreeg, maar niet weet dat dit bedrag in zijn kleine armoedige woning neergelegd is.

De arme, die niet weet dat hij dit bezit heeft, zet zijn ellendige leven verder, is slecht gevoed, gekleed in lompen en hij nipt aan de bitterheid van zijn armoede.

Maar als hij het wel weet, verandert zijn lot. Hij verandert zijn krot in een paleis, hij eet hij overvloedig, hij kleedt hij zich fatsoenlijk en hij drinkt de zoete slokken van zijn rijkdom.

Hoeveel goederen iemand ook bezit, als hij ze niet kent, is het alsof hij hen niet heeft. Daarom vergroot Ik vaak jouw vermogen en geef Ik je meer kennis over mijn Wil. En Ik laat je alles weten wat daarbij hoort, zodat je niet alleen mijn Wil bezit, maar alles wat daarbij hoort.

Ik maak je deelgenoot van alles wat Hem toebehoort zodat je niet alleen mijn Wil bezit, maar alles wat zijn Eigendom is.

Om in de ziel te kunnen heersen, wil mijn Allerhoogste Wil daar trouwens zijn Goederen, zijn Domeinen vinden.

De ziel moet zich deze toe-eigenen en ervoor zorgen dat wanneer Hij in haar komt heersen, Hij daar zijn eigen domeinen vindt waar Hij zijn heerschappij, zijn gezag kan uitoefenen.

Want als Hij in haar ziel noch de Hemel, noch de aarde vindt,
- waarover zal Hij dan heersen?

Dat is de reden waarom mijn Wil in jou moet gecentraliseerd worden En je moet Hem liefhebben, Hem kennen, Hem bezitten, zodat Hij in jou zijn Rijk kan vinden, erover heersen en regeren."

(3) Ik dacht terug aan de woorden van Jezus, en ik zag mijn kleinheid meer dan ooit in. *Ik zei tegen mezelf*: "Hoe kan ik alles wat de Goddelijke Wil bezit in mij concentreren?"

Ik heb het gevoel dat hoe meer Hij me vertelt, hoe kleiner ik word en me onbekwaam voel, dus hoe is dat mogelijk? Maar Jezus kwam terug en ***Hij voegde eraan toe***: •

(4) "Mijn dochter, je moet weten dat ***mijn Hemelse Moeder Mij***, het Eeuwige Woord, heeft ***kunnen verwekken*** in haar Onbevleete Schoot, omdat Zij ***de Wil van God*** deed zoals God Hem deed.

Wat betreft alle andere voorrechten, zoals

- maagdelijkheid, de conceptie zonder erfzonde, heiligheid, genade, dit was niet voldoende om een God te verwekken.

Al deze voorrechten gaven haar immers :

- noch de Onmetelijkheid,
- noch de Helderziendheid om een God te ontvangen die immens is en alles ziet,
- en nog minder de Vruchtbaarheid die haar in staat stelde om Hem te verwekken.

In feite zou zij niet over het Zaad van de Goddelijke Vruchtbaarheid beschikt hebben.

Zij bezat de Allerhoogste Wil als haar eigen leven.

En door de Wil van God te doen zoals God zelf Hem deed,

- ontving zij het Zaad en
- tegelijkertijd, de Onmetelijkheid en de Helderziendheid.

Hierdoor kon Ik op een natuurlijke wijze in haar verwekt worden.

Ik miste immers noch de onmetelijkheid, noch alles wat tot mijn Wezen behoort.

Nu, mijn dochter, als je ertoe komt om de Goddelijke Wil te doen zoals God Zelf Hem doet, zal de centralisatie van alles wat tot mijn Wil behoort, ook voor jou natuurlijk zijn,

De Wil van God in jou en de Wil die in God heerst, zullen één zijn.

Wat is er dan verwonderlijk aan dat alles wat van God is, en wat deze Wil regeert, behoudt en beheerst, ook van jou is?

Het is eerder belangrijk dat je weet wat tot mijn Wil behoort. Dan kan je de Dingen die je bezit, beminnen. Door hen te beminnen zal je het recht verwerven om hen te bezitten

Het doen van de Wil van God zoals God zelf Hem doet, was voor mijn Mama het hoogste, het belangrijkste, het meest noodzakelijke, ***om de langverwachte Verlosser te verkrijgen.***

Alle andere voorrechten waren oppervlakkig, fatsoensnormen en de waardigheid die bij haar paste.

Hetzelfde geldt voor jou. Om het langverlangde FIAT te verkrijgen, *moet je ertoe komen de Wil van God te doen zoals Hijzelf Hem doet.*"

19-10 - 4 april 1926 - Alles wat Onze Heer in de ziel die in zijn Wil leeft doet, overtreft alles wat Hij in de Schepping gedaan heeft. De Goddelijke Wil vormt de volledige wederopstanding van de ziel in God.

(1) Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, voelde ik mij geheel ondergedompeld in mijn beminnelijke Jezus. Mijn arme geest verloor zich in goddelijke Kennis, maar alles was stil van mijn kant en van Jezus' kant. En ik kan niet zeggen wat mijn geest begreep.

Daarna hervatte Hij zijn woorden en Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, oh, hoezeer overtreft alles wat Ik in de ziel doe, alles wat Ik in de Schepping gedaan heb.

Zie je, elke kennis van mijn Volmaaktheden die Ik openbaar, elke Waarheid die tot de Godheid behoort, is een nieuwe Hemel, die Ik in de ziel uitspreid.

En naarmate de ziel zich verheft in de gekende Waarheden om op haar Schepper te gelijken, zijn dit nieuwe Zonnen die Ik in de ruimte van deze Hemelen vorm.

Elke Genade die Ik uitstort en elke keer dat Ik de vereniging met Mij vernieuw, spreiden zich Zeeën uit in de ziel.

En haar liefde en haar wederkerigheid vormen:

- het zoete geruis in deze zeeën en
- de onstuimige golven die zich tot aan de Hemel verheffen en zich aan de voet van de goddelijke Troon ontladen.

Aangezien de ziel haar deugden beoefent en het lichaam bijdraagt aan de uitoefening ervan, kan het lichaam *het kleine terrein van de ziel* genoemd worden,

- waar Ik de mooiste bloemenweiden laat bloeien,
- waar Ik mij verheug in het steeds opnieuw creëren van nieuwe bloemen, planten en vruchten.

(3) Ik ben één enkele Daad, en eenmaal gedaan is voor altijd gedaan.

Dan moest ook de Schepping één enkele Daad zijn,

Aangezien in de Schepping mijn enige Daad voortduurt door haar altijd nieuw, intact en fris te houden, is mijn scheppen in de zielen voortdurend.

Ik stop er nooit mee, Ik ben altijd bezig met het vormen van mooiere dingen, verrassende en nieuwe dingen, tenzij ik zielen vind die Mij de deur sluiten en mijn voortdurende Scheppingsdaad stoppen.

En dan vind ik een andere oplossing: Ik vloeï over, ik vermenigvuldig mijn voortdurende Daad in de zielen die de deuren openhouden. En met hen verheug Ik mij en zet Ik mijn taak als Schepper voort.

Maar weet je waar mijn voortdurende Daad nooit wordt onderbroken?
In de ziel die in mijn Wil leeft!

Ah! Ja, alleen daarin kan Ik vrijelijk doen wat Ik wil.

Want mijn Wil, die in de ziel is, bereidt haar voor om mijn Fiat te ontvangen dat in de Schepping naar buiten kwam.

Zo reiken mijn Wil die de ziel bezit en de Wil die Ik heb, elkaar de hand. Zij kussen elkaar en vormen de grootste wonderen.
Wees dus altijd waakzaam en laat jouw vlucht altijd in mijn Wil zijn."

(4) Daarna dacht ik aan **de Verrijzenis van onze Heer**.

Jezus kwam terug en **Hij voegde eraan toe**:

(5) "Mijn dochter, **mijn Verrijzenis**

- voltooide, bezegelde en bracht Mij alle Eer terug;
- riep alle werken die Ik tijdens mijn leven op aarde verricht had tot leven en
- vormde het zaad van de opstanding van de zielen en zelfs van de lichamen op het Laatste Oordeel.

Want zonder mijn Verrijzenis

- zou mijn Verlossing onvolledig geweest zijn en
- zouden mijn mooiste Werken begraven zijn.

*Indien de ziel niet volledig herrijst in mijn Wil,
blijven haar werken onvolledig.*

En als de koelheid voor Goddelijke Dingen in haar binnendringt, als hartstochten haar bedrukken en ondeugden haar tiranniseren dan zullen deze het graf voorbereiden waarin zij begraven zal worden.

Want als het Leven van mijn Wil ontbreekt, zal er niemand zijn:

- die het Goddelijke Vuur doet herleven,

- die wat in één klap alle hartstochten doodt en alle deugden doet herleven.

Mijn Wil is meer dan een Zon.

Hij overschaduwde alles. Hij bevrucht alles. Hij verandert alles in Licht. En Hij vormt de volledige wederopstanding van de ziel in God."

19-11 - 9 april 1926 - Het verschil tussen de Deugden en de Goddelijke Wil

(1) *Ik dacht bij mezelf:*

" Mijn lieve Jezus zegt grote, bewonderenswaardige, verheven en wonderbare dingen over de Wil van God.

Maar toch lijkt het mij dat de mensen niet het begrip hebben dat Hij verdient, noch onder de indruk zijn van de Wonderen die in Hem aanwezig zijn.

Integendeel, het lijkt erop dat zij Hem op één lijn stellen met de deugden. En misschien hechten zij meer waarde aan die deugden dan aan de Allerheiligste Wil van God".

Mijn altijd vriendelijke Jezus bewoog in mij en ***Hij zei mij:***

(2) "Mijn dochter, *wil je weten waarom?*

Omdat ze geen gezuiverd gehemelte hebben en gewoon zijn aan het gewone voedsel van deze lage wereld, zoals de deugden, en niet aan het Hemels en Goddelijk Voedsel, hetgeen mijn Wil is.

Dit Hemelse Voedsel wordt alleen gewaardeerd door hen die de aarde, de dingen en zelfs de mensen als niets beschouwen, of als volledig geordend in God.

De deugden die op aarde worden beoefend, zijn zelden vrij van

- menselijke doeleinden, eigenwaarde, eigen glorie,
- het plezier om zich te laten zien en mensen te behagen.

Al deze doeleinden zijn als zovele smaken voor het gewone gehemelte van de ziel. En vaak werkt men meer voor deze smaken dan voor het goede dat de deugd bevat. Daarom maken de deugden meer indruk, omdat de menselijke wil altijd iets wint.

Anderzijds is het eerste wat mijn Wil neerhaalt, de menselijke wil. En Hij duldt geen enkel doel dat menselijk is.

Mijn Wil is Hemels en Hij wil in de ziel brengen wat Goddelijk is en tot de Hemel behoort.

Daarom blijft het eigen ik hongerig en het voelt zich sterven. En omdat het zich voelt sterven en de hoop verliest dat het nog voedsel vindt, besluit de ziel het Voedsel van mijn Wil te nemen.

En wanneer zij dit Voedsel neemt, proeft zij de smaak van het Voedsel van mijn Wil, omdat haar smaakpapillen gezuiverd zijn. En zelfs ten koste van haar leven, zou zij het niet meer willen missen.

Mijn Wil kan zich niet verenigen met de lage en kleine dingen die op aarde gedaan kunnen worden, zoals de deugden dat doen.

Hij wil alles en iedereen als een voetbankje aan zijn voeten houden en het hele binnenste van de ziel en de deugden zelf veranderen in Goddelijke Wil.

Kortom, Hij wil zijn Hemel in het diepste van de ziel, anders wordt Hij gehinderd en kan Hij zijn Goddelijke Leven niet ontplooien.

Zo hier is het grote verschil tussen de deugden en mijn Wil, tussen de heiligheid van de ene en van de andere:

- de deugden kunnen van de mensen zijn en hoogstens een menselijke heiligheid kunnen vormen,
 - mijn Wil is van God en kan een geheel Goddelijke heiligheid vormen.
- Wat een verschil!*

Maar omdat de mensen gewoon zijn naar beneden te kijken, zijn zij meer onder de indruk van de kleine lampjes van de deugden dan van de grote Zon van mijn Wil.

(3) Toen bevond ik mij buiten mijzelf, terwijl de zon opkwam.

Alle dingen veranderden hun uiterlijk:

- de planten werden glanzend,
- de bloemen kregen het leven van hun geur en van de verschillende kleuren, dat het licht van de zon naar elke bloem bracht.

Alles kreeg beetje bij beetje het leven van het licht van de zon, om zich te ontwikkelen en gevormd te worden.

En toch was er maar één licht, één warmte.

Er was niets anders te zien.

Maar waar kwamen dan zoveel verschillende effecten vandaan, zoveel verschillende kleuren die de natuur kreeg?

Mijn lieve **Jezus zei mij:**

(4) "Mijn dochter, omdat de zon het zaad van de vruchtbaarheid, het zaad van de substantie van alle kleuren bevat.

Maar omdat het licht groter is dan de goede dingen die zij bevat, houdt zij hen daarom allemaal in zichzelf verborgen. Je kan niet geven als je het niet bezit:

Dus kon de zon geen vruchtbaarheid of zoetheid aan de vruchten geven, of kleur aan de bloemen – of zoveel wonderen op aarde verrichten dat zij van een afgrond van duisternis in een afgrond van licht veranderd is – als zij niet in zichzelf alle effecten droeg die zij teweegbrengt.

De zon is het symbool van mijn Wil.

Zodra Hij in een ziel opkomt,

- doet Hij haar herleven,
 - overlaadt Hij haar met Genaden,
 - geeft Hij haar de mooiste tinten van de goddelijke Kleuren,
- Hij verandert haar in God.

Hij doet dit ineens. Het volstaat Hem te laten opkomen om Hem wonderen te laten verrichten. Door te geven verliest Hij niets, net zoals de zon niets verliest door zoveel goeds te doen voor de aarde. Integendeel, Hij blijft verheerlijkt in het werk van de mens.

Ons Wezen is altijd in perfect evenwicht.

Het kan niet groeien of afnemen, maar weet je hoe dat gaat?

Stel je een zee voor die tot aan de rand gevuld is.

Een wind kan het oppervlak laten stormen en golven veroorzaken die ervoor zorgen dat het water overloopt. Het water stijgt terug en het niveau wordt opnieuw zoals het was. De zee heeft niets verloren.

Zo gaat het ook tussen de ziel en God: de ziel kan worden vergeleken met het zacht briesje dat de golven vormt van de Goddelijke Zee.

Zij kan zoveel water nemen als zij wil, maar het niveau van de Goddelijke Zee zal altijd hetzelfde blijven, want onze Natuur is niet onderhevig aan veranderingen.

Dus hoe meer je neemt, hoe meer vreugde je Mij geeft.

En Ik zal in jou verheerlijkt zijn."

(5) In verband hiermee dacht ik na over

het verschil tussen

- iemand die zich onderwerpt aan de Wil van God en

- iemand die zich laat leiden door de menselijke wil.

Toen zag ik in mijn geest een persoon, gebogen, met het voorhoofd op de knieën, bedekt met een zwarte sluier, omgeven door een dikke mist die haar belette het licht te zien.

Arme vrouw! Zij leek dronken en wankelde, nu eens naar rechts, dan weer naar links. Zij was echt zielig.

Op het moment dat ik dit zag, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

(6) "Mijn dochter, dit is het beeld van iemand die zich laat beheersen door haar eigen wil.

De menselijke wil buigt de ziel zodat ze gedwongen wordt altijd naar de aarde te kijken, die ze uiteindelijk leert kennen en liefhebben.

Deze kennis en deze liefde veroorzaken vele dampen die een dichte zwarte mist vormen, die haar volledig omringt. Dit belet haar om de Hemel te zien en het prachtig Licht van de eeuwige Waarheden.

Hierdoor wordt het vermogen van het menselijk verstand bedwelmd door aardse zaken. Haar stap is niet stevig en zij wankelt naar rechts en naar links. En zij zakt steeds dieper weg in de dichte duisternis die haar omringt.

Daarom is er geen groter ongeluk dan een ziel die zich laat beheersen door haar eigen wil.

Omgekeerd groeit de ziel die zich aan mijn Wil onderwerpt rechtop, zodat zij zich niet meer naar de aarde kan buigen, maar altijd naar de Hemel kijkt.

Dit altijd naar de Hemel kijken vormt zovele lichtuitstralingen dat zij alles omhullen. En deze wolk van Licht is zo dicht dat zij alle dingen op aarde verduistert en hen allemaal laat verdwijnen.

En in ruil daarvoor laat zij alles wat de Hemel is opnieuw verschijnen. Je kan zeggen dat deze ziel de Hemel kent en alles bemint wat tot de Hemel behoort.

Mijn Wil maakt haar stap vastberaden, zodat er geen gevaar bestaat dat ze ook maar enigszins wankelt. En de mooie gave van het gezonde verstand wordt zo verlicht door het Licht dat haar omringt, dat zij van de ene Waarheid naar de andere gaat.

Dit Licht laat haar goddelijke Geheimen, onvoorstelbare Dingen, hemelse Vreugden ontdekken.

*Daarom is het grootste geluk van een ziel:
zich te laten beheersen door mijn Wil.*

Zij heeft de suprematie over alles.
Zij neemt de eerste ereplaats in de hele Schepping in.
Zij wijkt nooit af van het punt waar God haar geplaatst heeft.
God vindt haar altijd op zijn Vaderlijke Schoot om zijn Glorie, zijn Liefde en zijn Eeuwige Wil te bezingen.

Op de Schoot van de Hemelse Vader is de eerste Liefde voor haar evenals de zeeën van Genade die onophoudelijk uit de Goddelijke Boezem stromen, de eerste kussen, de meest liefdevolle liefkozingen.

Wij vertrouwen onze Geheimen alleen aan haar toe.
Want zij is het dichtst bij Ons. En Wij delen alles wat van Ons is met degene die het meest bij Ons is.
Dit vormt haar leven, haar vreugde, haar geluk,
net zoals zij onze Vreugde en ons Geluk vormt.

Omdat haar wil één is met de Onze, en omdat onze Wil ons eigen Geluk bezit, is het geen wonder dat de ziel, die onze Wil bezit, ons vreugde en geluk kan schenken
En daarom maken wij elkaar gelukkig”.

(7) Ik dacht in mijn arme geest aan het verschil tussen degene
- **die zich laat beheersen door de Allerhoogste Wil en**
- **zich laat beheersen door de menselijke wil.**

Mijn grootste en enig Goed voegde eraan toe:

(8) *"Mijn dochter, mijn Wil bevat de Scheppende Kracht.*
Hij scheidt in de ziel de Kracht, de Genade, het Licht en dezelfde Schoonheid waarmee Hij wil dat zijn dingen door de ziel gedaan worden.

De ziel voelt dan in zichzelf:

- een Goddelijke Kracht alsof deze van haar is,
- een Genade die voldoende is voor het goede dat ze moet verrichten of voor een lijden dat zij moet ondergaan,
- een Licht dat haar op natuurlijke wijze het goede laat zien dat zij doet.

En aangetrokken door de Schoonheid van het Goddelijke Werk dat zij verricht, verheugt zij zich en viert zij feest.

De werken die mijn Wil in de ziel verricht, dragen immers de stempel van Vreugde en een eeuwigdurend Feest.

Dit Feest begon bij mijn Fiat in de Schepping. Het werd onderbroken door de breuk tussen de menselijke wil en de Wil van God.

En wanneer de ziel de Allerhoogste Wil laat werken en heersen, dan hervat het Feest zijn loop. En tussen deze ziel en Ons worden het vermaak, de spelen, de geneugten hervat.

In Ons bestaat geen ongeluk of pijn.

Hoe zouden Wij dat dan aan de mensen kunnen geven?

En als zij ongeluk voelen, is dat omdat zij:

- de Goddelijke Wil verlaten en
- zich opsluiten in het kleine veld van de menselijke wil.

Daarom vinden zij, wanneer zij terugkeren naar de Allerhoogste Wil, de Vreugde, het Geluk, de Kracht, de Sterkte, het Licht en de Schoonheid van hun Schepper. Zij beschouwen deze als hun eigen bezit. En zij voelen in zichzelf een aangeboren Goddelijke Substantie die hen vreugde en geluk schenkt zelfs in het leed zelf.

Zo is er tussen de ziel en Ons altijd feest.

Wij spelen en wij vermaken ons samen.

In de menselijke wil is er echter geen Scheppende Kracht die,
- bij het willen beoefenen van de deugden,
geduld, nederigheid, gehoorzaamheid enzovoort kan creëren.

De ziel voelt de moeite, de inspanning om de deugden te kunnen beoefenen, omdat de Goddelijke Kracht ontbreekt die haar ondersteunt, de Scheppende Kracht die hen voedt en leven geeft.

Daarom zien we de wisselvalligheden en gaan de mensen gaan gemakkelijk over:

- van de deugden naar de ondeugden,
- van het gebed naar de losbandigheid,
- van de kerk naar het vermaak,
- van geduld naar ongeduld.

En deze vermenging van goed en kwaad maakt de mens ongelukkig.

Daarentegen, degene die mijn Wil in zich laat heersen:

- voelt standvastigheid in het goede
- wordt gelukkig van alles, ervaart vreugde.

Temeer omdat de dingen die Wij geschapen hebben onze stempel dragen, onze kiem van vreugde en geluk.
Ze zijn geschapen om de mens gelukkig te maken.

Elk geschapen ding heeft onze opdracht:
de mens vreugde en geluk brengen.

Brengt het licht van de zon dat trouwens niet allemaal?

Een blauwe lucht, een bloemrijke weide, het ruisen van de zee
- zijn dat geen lust voor het oog?

Een zoete en smakelijke vrucht, heerlijk fris water en nog veel meer
– zijn dat geen genot voor de smaakpapillen?

Alle geschapen dingen zeggen in hun stille taal tegen de mens:
"Wij brengen je geluk, de vreugde van onze Schepper."
Maar wil je weten wie hun vreugde en geluk beantwoordt?
Degene in wie mijn Wil heerst en domineert.

Want deze Wil, die in hen heerst,
bezeten door God Zelf en heersend in de ziel, wordt één.
Elk brengt de ander oceanen van vreugde, geluk en voldoening,
dat wil zeggen, een waar feest.

Daarom, mijn dochter, telkens:

- je je in mijn Wil laat opgaan,
- je wandelt in alles wat Ik geschapen heb
om je liefde, je glorie, je aanbidding voor alles wat Ik geschapen heb
om je gelukkig te maken, te bezegelen, voel Ik een hernieuwde
vreugde, een hernieuwd geluk, een hernieuwde glorie,
zoals toen Wij de Schepping voortbrachten.

Je kunt niet begrijpen hoeveel plezier je Ons geeft door je kleinheid te
zien, die, omdat je alles in onze Wil wilt omarmen,
ons vergoedt met Liefde, Glorie voor alle geschapen dingen.

Onze vreugde is zo groot dat we alles laten varen
om te genieten van de vreugde en het feest dat jij Ons biedt.

Uiteindelijk is leven in de Allerhoogste Wil
het meest sublieme voor Ons en voor de ziel,

Het is de toegang van de Schepper tot zijn schepsel, want

- Hij stort zich in haar uit,
- Hij geeft haar zijn vorm,
- Hij draagt haar alle goddelijke Eigenschappen over
zodat zij onze werken, onze vreugde en ons geluk kan voortbrengen."

19-12 - 16 april 1926 - Om in de Goddelijke Wil te leven, moet je je volledig overgeven in de Armen van de Hemelse Vader. Het 'niets' moet het leven afstaan aan het 'Alles'.

(1) Omdat ik me zo klein voelde en niet in staat om ook maar iets te doen, vroeg ik mijn Koningin-Moeder om hulp, zodat we samen mijn allerhoogste en enig Goed konden beminnen, aanbidden en verheerlijken, voor iedereen en in naam van iedereen.

Ondertussen zag ik mezelf in een oneindige Zee van Licht, volledig overgegeven in de Armen van mijn Hemelse Vader, mezelf zo met Hem identificerend dat ik één werd met Hem en niet langer mijn eigen leven voelde, maar dat van God.

Maar hoe kan ik uitleggen wat ik deed en voelde!

Toen kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn en **Hij zei:**

(2) "Mijn dochter,

- al jouw gevoelens,
 - je volledige overgave in de armen van onze Hemelse Vader,
 - het feit dat je je eigen leven niet meer voelt,
- zijn het beeld van het Leven in mijn Wil.

Want om in Hem te leven, moet je meer van God leven dan van jezelf.

Beter nog, het 'niets' moet het leven aan het 'Alles' afstaan

- om alles te kunnen doen en
- om Zijn Daad boven alle daden van elke mens te hebben.

Zo was het Leven van mijn Goddelijke Moeder

het ware beeld van het Leven in mijn Wil.

Haar manier van leven was zo volmaakt dat zij voortdurend van God vernam wat zij moest doen om in de Allerhoogste Wil te leven.

Zij ontving de Daad van de hoogste Aanbidding,

Hierdoor stond zij aan de top van elke aanbidding die door de mensen aan hun Schepper werd betoond.

De ware Aanbidding komt tot leven in de drie Goddelijke Personen:

- onze volmaakte Harmonie,
- onze wederkerige Liefde,
- onze enige Wil

vormen de diepste en meest volmaakte Aanbidding in de Heilige Drie-Eenheid.

Als de mens Mij aanbidt, maar zijn wil niet in overeenstemming is met de Mijne, hebben zijn woorden geen effect. Er is dus geen aanbidding.

Mijn Moeder nam alles van Ons, om zich in alles te verspreiden en om zich boven de daden van elke mens te stellen, aan de top van:

- elke daad van alle liefde, elke stap,
- elk woord, elke gedachte,

en aan de top van alle geschapen dingen.

Zij plaatste haar oorspronkelijke Daad boven alles.

Hierdoor verkreeg zij de titel van Koningin van alles en iedereen.

Ze overtrof in Heiligheid, Liefde en Genade alle huidige en toekomstige heiligen en alle engelen samen.

De Schepper spreidde zich uit in Haar en Hij gaf haar zoveel Liefde dat zij Hem voor iedereen kon liefhebben. Hij bracht haar de hoogste harmonie en de unieke Wil van de Drie Goddelijke Personen.

Zo kon Zij op Goddelijke Wijze aanbidden en alle plichten van de mensen vervullen. Als dit niet was gebeurd, zou het onjuist zijn, of slechts een manier van spreken, om te beweren dat de Hemelse Moeder iedereen overtrof in Liefde en Heiligheid.

Wanneer Wij spreken, dan zijn het echter geen woorden, maar feiten.

Zij had alles in Zich. *Omdat Wij alles en iedereen in haar vonden, gaven Wij haar "het Alles".*

En Wij kozen haar tot Koningin en Moeder van de Schepper Zelf.

(3) Dat betekent, dochter van mijn Allerhoogste Wil, dat zij die alles wil bezitten, alles moet bevatten en naar de top moet gaan, *als eerste daad van alle daden*. De ziel moet boven alle liefde, aanbidding en glorie van elke mens staan.

Mijn Wil is "het Alles". Daarom kunnen Wij zeggen dat de zending *van de Soevereine Koningin en die van jou één en dezelfde zijn.*

Om de goddelijke Houding te kunnen bereiken, en in jezelf hebben:

- een liefde die zegt "***ik bemin U***",
- een aanbidding die voor iedereen aanbidt,
- een glorie die zich verspreidt over alles wat geschapen is, *moet je stap voor stap haar manier van zijn met God volgen.*

Je moet onze echo zijn en die van de Hemelse Moeder.

Want alleen Zij leefde volmaakt en volledig in de Goddelijke Wil. En alleen zij kan voor jou een gids en een lerares zijn.

Ach, als je eens wist

- met hoeveel Liefde Ik je omring,
- hoe jaloers Ik over je waak zodat jouw leven in mijn Eeuwige Wil niet onderbroken wordt.

Je moet weten dat Ik meer voor jou doe dan Ik voor mijn eigen Hemelse Moeder gedaan heb.

Want Zij had jouw behoeften niet, noch neigingen, noch passies die de loop van mijn Wil in haar, op enigerlei wijze in de weg stonden.

Met groot gemak stroomde de Schepper in haar en zij in haar Schepper, zozeer zelfs dat mijn Wil altijd zegevierde.

Zij hoefde niet aangespoord of berispt te worden.

Wat **jou betreft**, moet Ik extra oplettend zijn omdat Ik soms enkele kleine hartstochten of neigingen in jou zie opkomen.

En wanneer jouw menselijke wil enkele levensdaden in jou wil hebben, ben ik genoodzaakt je te berispen.

De Kracht van mijn Wil overwint wat in jou opkomt en niet van Hem is. Mijn Genade en mijn Liefde moeten

- in deze corruptie stromen die de menselijke wil aan het vormen is, of
- door vooruitlopende Genade voorkomen dat de corruptie zich in je ziel vormt.

Ik hou zeer veel van de ziel

- waarin mijn Wil heerst en
- waar het Allerhoogste Fiat zijn Goddelijke Werkingsveld heeft, het enige doel van de hele Schepping en van de Verlossing zelf.

*Deze ziel is mij zeer dierbaar,
nog meer dan de Schepping en de Verlossing.*

De Schepping was het begin van onze werken voor de mensen.

De Verlossing is het midden.

Het FIAT zal het einde zijn.

Wanneer de Werken volbracht zijn, houden Wij er nog meer van omdat zij hun volledige waarde hebben bereikt.

Zolang een werk niet voltooid is

- is er altijd nog iets te doen, te werken, te lijden.
- is het moeilijk om het op zijn juiste waarde te schatten.

Maar als het eenmaal voltooid is, rest ons niets anders dan het werk te bezitten en ervan te genieten.

Zijn uiteindelijke waarde vervolledigt de Glorie van degene die het gevormd heeft. Daarom moeten de Schepping en de Verlossing ingesloten worden in het Allerhoogste FIAT.

Zie je hoeveel je me kost en hoezeer Ik je bemin? Het FIAT dat in de mens werkt en zegeviert is voor Ons het grootste Goed. De Glorie die Wij door de Schepping moesten ontvangen, wordt ons immers teruggegeven. Ons Doel en onze Rechten hebben hun volle kracht.

Dat is de reden:

- waarom Ik zoveel aandacht voor jou heb,
- voor mijn manifestaties aan jou,
- voor mijn Liefde voor de Schepping en de Verlossing die in jou gecentraliseerd zijn.

Ik wil immers in jou de triomf van mijn Wil zien."

19-13 - 18 april 1926 - De Goddelijke Wil is de bewaarder van de Goddelijke Werken en moet dat ook zijn van de werken van de mensen.

(1) Omdat ik me zeer klein voelde, zorgde ik ervoor dat ik opging in de Heilige Goddelijke Wil. En ik rende ik naar Hem toe om Hem te begeleiden bij de voltooiing van zijn Werken. Ik bedankte Hem op mijn beurt, tenminste met mijn kleine *"ik bemin U"*.

Op dat moment kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn.
en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, houd moed, maak je geen zorgen over je kleinheid. Het belangrijkste is *dat je kleinheid in mijn Wil blijft*.
Zo zul je in Hem opgaan.

Mijn Wil zal, als de wind, je daad

- *de frisheid* brengen die Hij bezit als troost voor alle mensen
- *de warme wind* om hen te doen ontvlammen voor Mijn Liefde,

- *de koude wind* om het vuur van de hartstochten te doven en ten slotte,
- *de vochtige wind* zodat de kiem van mijn Wil zich kan ontwikkelen.

Heb je ooit de effecten van de wind gevoeld,
hoe hij de lucht bijna plotseling kan veranderen,

- van warm naar koud,
- van vochtige lucht naar zeer frisse en verkwikkende lucht?

Mijn Wil is meer dan de wind.

En je daden in Hem, die Hem doen schudden, roeren de winden die Hij bevat en produceren bewonderenswaardige effecten.

Al deze winden samen omringen de goddelijke Troon en brengen hun Schepper de Glorie van zijn Wil die in deze mens werkzaam is.

O, als iedereen maar wist wat het betekent om te werken in het Allerhoogste FIAT, de wonderen die het bevat,
dan zouden ze allemaal wedijveren om in Hem te handelen.

Zie je, onze Wil is zo immens dat Wijzelf Hem tot Bewaarder van onze Werken maken:

Wij hebben de Schepping in onze Wil gelegd

- zodat zij altijd mooi, fris, integer en nieuw blijft, zoals toen zij uit onze scheppende Handen kwam.

Hetzelfde geldt voor de Verlossing,

- opdat zij altijd bezig zou zijn met verlossen,

mijn Geboorte, mijn Leven, mijn Lijden en mijn Dood,

- zodat ook zij voortdurend bezig zijn met het geboren worden, leven, lijden en sterven voor de mens.

Want alleen de Wil bezit de Deugd, de Kracht om

- het werk dat je verricht altijd in stand te houden en
- dit goede zo vaak te reproduceren als je wil.

Onze werken zouden niet veilig zijn als Wij hen niet in onze Wil hadden gelegd. Als dat het geval is voor onze Werken, dan geldt dat des te meer voor die van de mensen

Want zonder dit, lopen zij enorme gevaren en zullen zij zovele veranderingen ondergaan. Wij zijn dan ook het meeste tevreden wanneer de mens zijn daden in de Allerhoogste Wil neerlegt. Diezelfde daden, hoe klein ook, die kleine nietszeggende dingen van de mens, concurreren met de Onze. Wij vermaken Ons met het zien dat hij zijn kleine 'niets-jes' in onze Wil plaatst.

(3) Onze Wil is de Bewaarder van de Schepping en de Verlossing Voor het FIAT op aarde zoals in de Hemel, moet ook mijn eigen Wil de bewaarder ervan zijn. Daarom dring ik erop aan dat je niets doet zonder het in Hem te bewaren.

Als je je hele zelf, je kleine daden en ook je niet-daden niet in bewaring geeft, zal mijn Fiat, zijn volledige triomf over jou niet hebben, en zijn Fiat niet kunnen uitvoeren op aarde zoals in de Hemel.

19-14 - 25 april 1926 - Het FIAT is Overwinnaar in de Hemel en de Veroveraar op aarde.

(1) Ik breng zeer moeilijke dagen door in de afwezigheid van mijn lieve Jezus, alsof ik vergiftigde lucht inadem die mij niet één maar duizend keer de dood bezorgt.

En op het moment dat ik bezwijk onder de dodelijke slag, voel ik de verkwikkende, gezonde Lucht van de Allerhoogste Wil, die
- als tegengif dient en mij ervan weerhoudt te sterven
- en me in leven houdt

Zo onderga ik herhaaldelijk de dood door het onmetelijke gewicht van het verlies van mijn immens en enig Goed.

O! Ontbering van mijn Jezus, wat ben je pijnlijk
Je bent de ware kwelling van mijn arme ziel.

O, Allerhoogste Wil, hoe sterk en machtig bent U. En door mij het leven te geven, belet U mij naar het hemelse vaderland te vliegen om Hem terug te vinden naar wie ik zo verlang en die ik zo begeer. Heb medelijden met mijn pijnlijk ballingschap, heb medelijden met mij die leeft zonder Degene die als enige mij het leven kan geven.

Maar terwijl ik me verpletterd voelde onder het gewicht van zijn afwezigheid, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij en keek me strak aan. Door zijn medelijdende Blik voelde ik mij van de dood naar het Leven gaan.

Ik was bezig met mijn gebruikelijke handelingen in zijn Wil.

Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, op het moment dat je je **'Ik bemin U'** in mijn Wil op alle geschapen dingen drukte, voelde de hele Schepping de Liefde van haar Schepper in zichzelf verdubbelen.

Aangezien de geschapen dingen niet begiftigd zijn met verstand, vloeide deze Liefde met kracht naar hun Schepper.

en de Hemelse Vader, toen hij zag dat de liefde die in de Schepping voortkwam uit het kleine kind van zijn Wil verdubbeld was, verdubbelde, om niet in liefde te worden overtroffen, zijn liefde en liet die over alle geschapen dingen stromen, om dezelfde weg te blijven volgen.

De Hemelse Vader ziet deze verdubbelde liefde in de Schepping, dankzij het kleine pasgeboren kind van zijn Wil.

Om niet overwonnen te worden in Liefde, verdubbelt Hij zijn Liefde en laat deze over alle geschapen dingen stromen om dezelfde weg te volgen als zijn kleine dochter.

Hij concentreert die Liefde in degene die Hem zijn verdubbelde Liefde

heeft gegeven. En Hij wacht, met vaderlijke tederheid, op de nieuwe verrassing: *dat zijn pasgeborene zijn Liefde opnieuw verdubbelt.*

O, als je eens wist welke stromen en golven van Liefde heen en weer gaan: van de aarde naar de Hemel en van de Hemel naar de aarde.

Zij horen, hoewel het in hun stomme taal is en zonder verstand, de verdubbelde Liefde

- van Degene die hen heeft geschapen en
- van Degene voor wie zij zijn geschapen.

Ze beginnen allemaal te glimlachen en te feesten, en zij stralen welwillend hun invloed uit op de mensen.

Het leven in mijn Wil brengt alles in beweging, doordringt alles en volbrengt in de Schepping het Werk van zijn Schepper.

"Het FIAT op aarde zoals in de Hemel" heeft

- een wonder, een harmonieuzere noot, een mooiere eigenschap die Hij in de Hemel zelf niet geniet of bezit

In de Hemel bezit Hij het wonder van een absoluut zegevierend FIAT: niemand kan Hem weerstaan. Alle vreugde komt voort uit het Allerhoogste FIAT in de hemelse gewesten.

Hier in ballingschap, diep in de ziel,

bevat Hij het wonder van een veroverende FIAT, nieuwe veroveringen, terwijl Hij in de hemel niets te veroveren heeft. Alles is van HEM.

In de pelgrim-ziel is mijn FIAT niet absoluut.

Maar omdat Hij wil dat de ziel deelneemt aan zijn eigen Werk, vermaakt Hij zich met zich te manifesteren, te bevelen, totdat Hij haar smeekt om met Hem samen te werken

Wanneer de ziel toegeeft en zich laat overspoelen door het Allerhoogste FIAT, ontstaan er aan beide kanten zulke harmonieuze tonen, dat de Schepper zelf zich opnieuw geschapen voelt door zijn eigen goddelijke Tonen via zijn schepsel.

Deze tonen bestaan niet in de Hemel,

omdat de Hemel geen verblijfplaats is van werken, maar van vreugde.

Mijn FIAT op aarde heeft het voorrecht

- om zijn eigen goddelijke Handeling in de ziel te drukken,
- haar in staat te stellen zijn Handelingen te herhalen.

Zelfs als mijn FIAT in de Hemel zegeviert, kan je in de hemelse regionen niet zeggen: *"Ik heb een daad verricht om mijn liefde, mijn offer aan het Allerhoogste FIAT te bewijzen."*

Hier op aarde is mijn Fiat overwinnaar.

En als de troon bevalt, bevallen de nieuwe veroveringen nog veel meer. En wat zou mijn Fiat niet doen om een ziel te veroveren, om haar te laten werken in zijn Wil? Hoeveel heeft Hij niet voor jou gedaan en doet Hij nog steeds voor jou!

(3) Daarna toonde mijn lieve Jezus zich gekruisigd en Hij leed veel. Ik wist niet wat ik moest doen om hem te troosten. Ik voelde me vernietigd door de ontberingen die ik had ondergaan. Jezus kwam van het kruis af, wierp zich in mijn armen en **Hij zei mij:**

(4) "Help Mij de Goddelijke Gerechtigheid die de mensen wil treffen te bedaren."

(5) Je kon een krachtige aardbeving voelen, die dorpen verwoestte. Ik was bang, Jezus verdween en ik bevond me terug in mezelf.

19-15 - 28 april 1926 - De Schepping en de Hemelse Moeder zijn de meest volmaakte voorbeelden van het Leven in de Goddelijke Wil. Het Lijden van de Maagd Maria overtrof dat van alle anderen.

(1) Ik zei tegen mezelf: "Wanneer mijn lieve Jezus over zijn Wil spreekt, verwijst Hij vrij vaak naar de Soevereine Koningin van de Hemel of naar de Schepping.

Hij vindt het zo heerlijk om over de Een en de Ander te spreken dat Hij voortdurend gelegenheden en voorwendsels vindt om te laten zien wat zijn allerheiligste Wil in de Hemelse Moeder en in de Schepping bewerkt."

Op het moment dat ik mij deze vraag stelde, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij Hij drukte mij met oneindige tederheid tegen zich aan.

En Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, Ik heb daar zeer goede redenen voor. Je moet weten dat mijn Wil altijd integer is geweest en alleen in de Schepping en in mijn Hemelse Moeder vrij spel heeft gehad. Door je dus op te roepen om net als Zij in mijn Wil te leven, moest Ik je Hen als voorbeeld en beeld om na te volgen voorstellen.

Dit betekent dat om grote dingen te bereiken, zodat iedereen ervan kan profiteren, tenzij hij dat niet wenst,
is het van essentieel belang dat mijn Wil met integriteit in de ziel werkt.

Kijk hoe integer mijn Wil is in de Schepping.

En omdat dat zo is, blijft Zij op haar plaats met in Zich de volheid van dat Goede die tot haar schepping heeft gediend.

Hierdoor kan zij altijd nieuw, zuiver, edel en fris zijn en deel te hebben aan al het Goede dat zij bezit.

Maar het mooiste is dat, terwijl zij zich aan iedereen geeft, zijn niets verliest en zij altijd blijft zoals God haar heeft geschapen.

Wat heeft de zon verloren door zoveel licht en warmte aan de aarde te geven? Niets.

Wat heeft de blauwe hemel verloren door in de atmosfeer te blijven hangen, de aarde door zoveel verschillende bomen voort te brengen? Niets. En zo is het met alles wat Ik heb geschapen.

O, hoe bewonderenswaardig zingt de Schepping *dit gezegde* over Mij: **"Hij is altijd oud en altijd nieuw."**

We kunnen concluderen dat mijn Wil in de Schepping

- het Centrum van het Leven is,
- de Volheid van het Goede,
- de Orde, de Harmonie, die alles op de plaats houdt die Hij heeft gekozen.

Waar zou je een meer inspirerend voorbeeld, een perfecter beeld van het Leven in mijn Wil vinden dan in de Schepping?

Daarom roep Ik je op om te leven in het midden van de geschapen dingen als hun eigen zuster, om te leren leven in de Allerhoogste Wil. Ik houd ook jou op de plaats die Ik kies, zodat Ik in jou de volheid van het Goede kan opslaan waarvan Mijn Wil jou de bewaarder wil maken zodat iedereen die dit Goede wil, ervan kan nemen.

En aangezien jij begiftigd bent met verstand, moet jij hen allen overtreffen en hun Schepper in liefde en glorie vergoeden voor elk geschapen ding, alsof ze allemaal begiftigd zijn met verstand. Zo zal je de plaatsvervanger van de hele Schepping zijn.

En de Schepping zal voor jou een spiegel zijn waarin je jezelf kunt reflecteren om het leven in mijn Wil te kunnen kopiëren, zodat je niet van je plaats afwijkt.

Zij zal je gids en je leraar zijn die je de hoogste en meest volmaakte lessen over het Leven in mijn Wil zal geven.

(3) Maar mijn Hemelse Moeder overtreft hen allemaal.

Zij is de nieuwe hemel, zij is de stralendste zon,
zij is de helderste maan, zij is de meest bloeiende aarde,
zij omvat alles in zichzelf.

Elk geschapen ding draagt de volheid van het Goede dat het van God ontvangen heeft in zich.

Mijn Moeder omvat alle Goede Dingen samen.

Zij was begiftigd met verstand en mijn Wil leefde intact in haar. Daarom groeide de volheid van Genade, Licht en Heiligheid met elk moment.

Elk van haar daden waren zonnen, sterren, die mijn Wil in haar vormde, zodat zij de hele Schepping overtrof.

En mijn Wil, die in haar intact en permanent was, deed het grootste dat er was en verkreeg de langverwachte Verlosser.

Daarom is mijn Moeder Koningin te midden van de Schepping, omdat zij alles overtrof en mijn Wil in haar de voeding vond voor haar verstand, dat zij volledig en permanent in Hem liet leven.

Er was volkomen overeenstemming.

Zij reikten elkaar de hand Er was geen vezel van haar hart, woord, gedachte waarin mijn Wil zijn Leven niet bezat.

En kan doet een Goddelijke Wil niet doen! Hij doet alles!

Er is geen macht die Hem ontbreekt, noch iets dat Hij niet kan doen.

Daarom kan je zeggen dat mijn Moeder alles deed.

En alles wat anderen niet konden doen en samen ook niet zullen kunnen doen, deed zij alleen.

4) Wees dus niet verbaasd als Ik je wijs op de Schepping en de Soevereine Koningin, want Ik moet je wijzen op de voorbeelden die het meest volmaakt zijn en waarin mijn Wil eeuwig voortleeft.

Hij heeft er nooit een belemmering ondervonden in zijn Goddelijke Werkingssfeer om dingen te kunnen doen die Hem waardig zijn.

Daarom, mijn dochter, als jij wil dat mijn Allerhoogste Fiat regeert zoals in de Hemel, - hetgeen het grootste is dat Ons nog te doen staat voor de menselijke generaties, - zorg er dan voor dat mijn Wil de plaats van Soeverein in jou inneemt en dat Hij er ongeschonden en permanent leeft.

Maak je geen zorgen over de rest,
- noch om je onvermogen, noch over de omstandigheden,
- noch om nieuwe dingen die om je heen kunnen opduiken.

Want omdat mijn FIAT in jou heerst, zullen zij dienen als basis-materiaal en voedsel voor mijn Fiat zijn vervulling heeft."

(5) Na deze Woorden, dacht ik in mijn hart:

"Het is waar dat mijn Koningin-Moeder het grootste offer bracht dat iemand ooit heeft gebracht heeft door haar eigen wil niet te willen kennen, maar enkel de Wil van God.

En hierdoor omarmde zij alle lijden en pijnen, zozeer dat zij haar eigen Kind opofferde, op heroïsche wijze, om de Allerhoogste Wil te vervullen.

Maar toen zij dit offer eenmaal gebracht had, was alles wat zij daarna leed het gevolg van haar eerste Daad. En zij hoefde niet te strijden zoals wij, in verschillende omstandigheden, bij onverwachte ontmoetingen, bij onverwachte verliezen.

Voor ons is het een voortdurende strijd en uit angst om te bezwijken voor onze strijdlustige menselijke wil, begint ons eigen hart te bloeden. Om ervoor te zorgen dat de Allerhoogste Wil altijd zijn ereplaats en suprematie boven alles behoudt, moeten we zeer waakzaam zijn! Vaak maakt de strijd het leed nog erger dan het leed zelf.

Terwijl ik over dit alles nadacht, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

(6) "***Mijn dochter, je vergist je.***

Mijn Moeder bracht niet enkel één groot Offer.

Haar offers waren even talrijk als haar verdriet, haar lijden, haar ontmoetingen en de omstandigheden waarmee haar leven en het Mijne werden geconfronteerd.

Haar Pijn was altijd dubbel zo groot, omdat mijn Pijn meer was dan haar pijn. Bovendien veranderde mijn Wijsheid niet van richting met mijn Moeder.

Bij elk lijden die haar zou overkomen, vroeg Ik haar altijd of ze dit wilde aanvaarden. Ik wilde haar dat Fiat te horen herhalen bij elke pijn, in elke omstandigheid en zelfs bij elke hartslag
Dat Fiat klonk zo zoet, zo lieflijk en harmonieus, dat Ik het op elk moment van haar leven wilde horen herhalen.

Daarom **vroeg Ik haar altijd:**

"Moeder, wil je dit doen? Wil je deze pijn ondergaan?"

En mijn Fiat bracht haar de zeeën van het Goede dat het bevat en deed haar de intensiteit begrijpen van het lijden dat zij aanvaardde
En dit met Goddelijk Licht begrijpen van wat zij stap voor stap moest ondergaan, bezorgde haar zo'n groot martelaarschap
Dit was oneindig veel groter dan de strijd die de mensen meemaken.

In haar ontbrak het zaad van de zonde. Daarom ontbrak ook het zaad van de strijd. En mijn Wil moest een ander middel vinden om ervoor te zorgen dat zij niet minder zou lijden dan de andere mensen

Want omdat zij terecht de titel van Koningin van Smarten moest verwerven, moest zij het lijden van alle mensen samen overtreffen.
Hoe vaak heb je dat zelf niet ervaren! Terwijl je geen strijd voelde, liet mijn Wil je de pijn begrijpen waaraan Hij je onderwierp.

De kracht van de pijn heeft je verlamd.

En, overweldigd door het lijdend, werd je het kleine lammetje in mijn armen, klaar om ander lijden te aanvaarden waaraan mijn Wil je wilde onderwerpen.

Ach, was je lijden niet groter dan je eigen strijd!
De strijd is een teken van heftige passies,
terwijl mijn Wil, als hij pijn brengt, onverschrokkenheid geeft.
En met de kennis van de intensiteit van de pijn geeft Hij zo'n verdienste, die alleen een Goddelijke Wil kan geven.

Bij alles wat Ik van je vraag, vraag Ik je instemming, je toestemming, zoals Ik dat bij mijn Moeder deed, opdat het offer altijd nieuw blijft.

Dit geeft Mij de gelegenheid om met de mens te converseren, bij haar te zijn. En zo heeft mijn Wil zijn Goddelijke Werkterrein in de menselijke wil."

(7) Terwijl ik het bovenstaande aan het schrijven was, kon ik niet verdergaan omdat mijn geest werd afgeleid door een mooi en harmonieus lied, begeleid door een nooit eerder gehoord geluid. Dit lied riep iedereen tot aandacht en harmoniseerde met de hele Schepping en met het hemelse Vaderland.

Ik schrijf dit alles om te gehoorzamen.

Terwijl ik naar het lied luisterde, **zei mijn Jezus mij:**

(8) "Mijn dochter, luister eens hoe mooi dat klinkt!
Deze klank, dit gezang is niets anders dan een lofzang gecomponeerd door de engelen als eerbetoon, glorie en eer aan het huwelijk van de Goddelijke Wil met jouw menselijke wil.

De Hemel en de hele Schepping ervaren een enorme vreugde.
Ze kunnen haar niet langer bedwingen en spelen muziek en zingen."

(9) Na deze woorden, vond ik mezelf terug.

19-16 - 1 mei 1926 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, wordt gevoed door de Goddelijke Adem. Wie niet in Hem leeft, is een indringer, een usurpator van Gods Bezittingen, die hij uit liefdadigheid ontvangt.

(1) Op het moment dat ik me volledig ondergedompeld voelde in de Allerhoogste Wil, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste. Hij drukte me stevig tegen zich aan, drukte zijn Mond op mijn lippen en bracht mij zijn almachtige Adem over. Maar hoe kan ik beschrijven wat er in mij gebeurde!

Deze Adem

- drong door tot in het diepst van mijn meest intieme vezels,
- vulde mij zodanig dat ik mijn kleinheid, mijn bestaan niet meer voelde, maar alleen en volledig Jezus in mijn hele wezen.

Nadat Hij mij herhaaldelijk zijn Adem gegeven had en niet tevreden leek te zijn voordat ik volledig vervuld was van deze goddelijke Adem, **zei Hij mij:**

(2) “Mijn dochter, aangezien je geboren bent in mijn Wil, is het noodzakelijk, juist en gepast dat je leeft, groeit en je voedt in Hem en dat je de voorrechten van een ware dochter van mijn Wil verwerft.

Er mag geen enkel vreemd kenmerk of iets dat niet tot mijn Wil behoort in jou te zien zijn. Zodat uit je gelaatstrekken, je manieren, je spreken en zelfs uit de manier waarop je bemint en bidt, moet blijken dat je de dochter van mijn Wil bent.

Zie je dus hoezeer Ik je bemin en met welke zorgzaamheid Ik je bewaak en voed? Met mijn eigen Adem!

Want voor een ziel die in mijn Wil moet leven, kan enkel mijn Adem het Leven van mijn Wil in haar intact en permanent bewaren.

Deze Adem liet Ik bij de schepping van de mens met zoveel Liefde vrij uit mijn Boezem, om hem mijn gelijkenis in te blazen.

Deze Adem blijf Ik inblazen in de zielen die in mijn Wil leven, om mijn ware Evenbeelden te vormen en de grote Wonderen,
- die Ik bij de Schepping vastgesteld heb en
- waarvoor alle dingen geschapen zijn.

Daarom verlang Ik zozeer naar een ziel die in mijn Wil leeft. Want alleen zij zal Mij niet teleurstellen in het doel van de Schepping. Alleen zij zal met recht genieten van de dingen die door Mij geschapen zijn. Want aangezien mijn Wil één is met de hare, is wat van Mij is ook van haar.

En met recht kan zij zeggen:

'De hemelen, de zon, de aarde en alle andere dingen zijn van mij. Daarom wil ik ervan genieten. En tegelijkertijd eer ik de Allerhoogste Wil die hen geschapen heeft en die in mij heerst.'

Anderzijds heeft de ziel in wie mijn Wil niet regeert geen enkel recht. En als zij ervan geniet, is zij een usurpator, omdat ze niet van haar zijn: Zij is een indringer in mijn bezittingen.

En als zij ervan geniet, is dat als uitbouter, want mijn bezittingen zijn niet van haar. Zij is een indringer in mijn Bezittingen.

Maar mijn goedheid is immens!

En Ik laat haar daarvan genieten uit liefdadigheid, en niet uit recht.

Daarom woeden de elementen vaak tegen van de mens die daar geen recht op heeft. En van de dingen van de aarde blijft hem alleen de liefdadigheid van de Schepper over.

De ziel die in mijn Wil leeft, is als een koningin te midden van de Schepping. En Ik verheug Mij ten zeerste dat zij heerst te midden van mijn Bezittingen."

(3) Daarna ging ik verder met bidden. Mijn lieve Jezus kwam terug en Hij toonde mij de **twee fonteinen van Licht** die uit zijn zeer heilige Handen stroomden.

De ene daalde neer op mijn arme ziel.

Dankzij de vindingrijkheid van Jezus daalde en steeg zij tegelijkertijd als een continue stroom.

Jezus vermaakte zich kostelijk te midden van deze fonteinen van licht. Hij lette erop dat dit Licht op mij gericht bleef, en **Hij zei mij:**

(4) "Mijn dochter, deze fonteinen van Licht die uit mijn Handen neerdalen, zijn *mijn Wil* die uit de Hemel neerdaalt en zijn weg baant in de ziel om te volbrengen wat Hij in haar wil doen.

En tegelijkertijd vormt mijn Wil, dankzij mijn Handen,

de andere fontein van Licht die naar de Hemel opstijgt.

Zij brengt de Eeuwige Schepper de vervulling van mijn Wil in de mens. En terwijl zij opstijgt, daalt zij onmiddellijk weer neer, verdubbeld. En zij zet haar goddelijke Werk in de mens voort.

Mijn Wil is voortdurend in beweging. Hij stopt nooit.

Als zijn Beweging zou stoppen, wat onmogelijk is, zou de Schepping geen leven meer hebben. De zon, de sterrenhemel, de bomen, het water, het vuur, de schepselen, alles zou in het niets oplossen.

Dit betekent dat ***mijn Wil*** met zijn eeuwige Beweging,

het Leven is van alles wat geschapen is.

Hij verbindt alles.

Hij is meer dan lucht die, met zijn adem, alle dingen die uit onze Handen zijn voortgekomen, laat ademen, zich ontwikkelen en groeien.

Zie dan wat een belediging door de mensen wordt gegeven.

Mijn Wil is het leven van alles en het centrum van alle dingen.

En zonder Hem bestaat niets en geen enkel Ding.

Nochtans willen de mensen zijn Heerschappij niet erkennen, noch zijn Leven dat in hen stroomt.

Daarom is iemand die het Leven van mijn Wil in zichzelf en in alle geschapen dingen erkent:

- de triomf van onze Wil en
- de verovering van onze overwinningen

Zij is de beloning van onze Liefde voor onze voortdurende beweging.

Onze Wil verbindt deze ziel met de hele Schepping.

Hij laat haar al het goede doen dat mijn Wil Zelf doet.

Dus alles is van haar.

En Ik bemin haar zozeer dat Ik niets zonder haar kan doen.

Want dankzij mijn Wil hebben wij hetzelfde Leven, dezelfde Liefde, één enkele Hartslag en één enkele Ademtocht.

(5) En terwijl Hij dit zei, wierp Hij Zich in mijn armen, alsof Hij het bewustzijn verloor uit pure liefde. En Hij verdween.

19-17 - 3 mei 1926 - De Goddelijke Wil heerst, door bilocatie, tegelijkertijd in de ziel en in zijn Centrum.

(1) Ik maakte me, zoals gewoonlijk, klaar om me te versmelten met de Goddelijke Wil. Ik zei:

"Allerhoogste Majesteit, ik breng U, in de naam van iedereen, van de eerste tot de laatste mens die op aarde leeft: alle eerbetoon, aanbidding, lofprijzing, de liefde die elk mens U verschuldigd is. En ik breng U eerherstel in de naam iedereen en voor elke zonde."

Op datzelfde moment bewoog mijn lieve Jezus in mij. Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, dit soort gebed komt van mijn Wil.

Want **enkel mijn Wil kan zeggen:**

"ik kom in de naam van iedereen voor de Allerhoogste Majesteit."

Dankzij zijn Alziendheid en Onmetelijkheid kan Hij namelijk alles zien, alles omvatten en zeggen, niet als een manier van spreken, maar in de werkelijkheid: *"Ik kom, in de naam van allen, om U te brengen wat de mensen U verschuldigd zijn."*

Geen enkele menselijke wil kan in werkelijkheid zeggen:

"Ik kom in de naam van allen."

Dat betekent dat mijn Wil in jou heerst."

(3) Na deze woorden, bleef mijn Jezus hardop bidden
Ik volgde Hem en Wij stonden voor de Allerhoogste Majesteit.
O, wat was het goed om met Jezus te bidden.
Alles was doordrongen van zijn Woorden en Daden.

Zijn Wil was overal en in elk geschapen ding aanwezig.
Zijn scheppende Woorden, zijn Aanbidding en alles wat Hij deed,
weerklonken overal.
Ik voelde me naast Jezus zeer klein en vol verwondering.

Hij voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, wees niet verbaasd!
Mijn Wil heerst door bilocatie in God en tegelijkertijd in de ziel.
En Hij bidt, bemint en werkt in haar op goddelijke Wijze.

Het is Ons dus onmogelijk om onze Wil gebilocaliseerd in de ziel, niet te waarderen, lief te hebben en ernaar te luisteren,.
Want Hij draagt als in zijn Schoot onze Vreugde, het Geluk, de Liefde die uit onze Borst overvloedde in ons Werk ad extra van de Schepping.
Hij herhaalt het feest, vernieuwt het vreugdegevoel dat Wij voelden bij het scheppen van zoveel mooie dingen die Ons waardig zijn

Het is onmogelijk om niet te houden van haar:

- die ons de gelegenheid geeft om onze Wil te bilocaliseren,
door Hem in haar te laten heersen en
- die ons Liefde, Aanbidding en Goddelijke Glorie schenkt!

Leven in mijn Wil is het Wonder van alle Wonderen
Want alles hangt af, zowel:

- van de Wil van God, als
- van de wil van de mens.

Hoeveel dingen zouden Wij kunnen doen.
Maar omdat Wij het niet willen, doen Wij hen niet.

Wanneer Wij willen, zijn Wij alleen maar Liefde, Kracht, Ogen, Handen en Voeten. Ons hele Wezen concentreert zich op deze Handeling die onze Wil wil doen.

Als onze Wil echter niet wil, beweegt geen van onze eigenschappen. Het is alsof zij geen leven in zich hebben voor iets wat onze Wil niet wil realiseren.

Dat betekent dat onze Wil Hij de suprematie heeft, de Macht over ons Wezen, en dat Hij al onze Eigenschappen bestuurt.

Daarom is het grootste dat Wij de mens kunnen geven onze Wil. In Hem is ons gehele Wezen geconcentreerd. Zouden Wij een intensere Liefde kunnen geven, een nog schitterender Wonder?

Wat Wij aan de mens geven, lijkt ons onbeduidend vergeleken met het feit dat Wij onze Wil in hem laten heersen.

De andere dingen die wij kunnen geven zijn de vruchten van onze Werken, van onze Heerschappij. Met het geven van onze Wil geven Wij echter niet de vruchten, maar ons eigen Leven en onze eigen Heerschappij. Wat heeft meer waarde, de Vruchten of het Leven? Zeker het leven!

Door het Leven van onze Wil te geven, geven we tegelijkertijd de Bron van al onze Goede Dingen als geschenk.

En wie de Bron van de goede dingen bezit, heeft geen vruchten nodig.

En zelfs als de mens Ons door de grootste offers te brengen alles zou geven, zonder Ons haar kleine wil aan te bieden om de Onze te laten heersen, zou het zijn alsof hij Ons niets gaf.

Want Wij beschouwen zelfs grote dingen die niet in Onze Wil gedaan zijn als iets vreemd, als iets dat niet van Ons is."

(5) Terwijl ik nadacht over wat Jezus me uitlegde, vroeg ik me af: "Is het mogelijk dat de Goddelijke Wil zich op twee plaatsen tegelijk bevindt om te heersen in de mens zoals op zijn eigen Troon, in zijn Goddelijke Schoot?"

Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, weet je hoe dat gebeurt?"

Stel dat een koning verliefd geworden op een kleine armoedige woning, en besluit er te gaan wonen. Je kan zijn stem horen in die woning, vanwaar bevelen worden gegeven en zijn werken worden uitgevoerd. Er zijn gerechten die bij hem passen en een stoel die zijn rang waardig is.

De koning heeft niets veranderd aan wat bij zijn koninklijke persoon past, behalve zijn woonplaats, die hij uit eigen wil en met het grootste genoegen heeft ingeruild voor een kleine armoedige woonst.

De armoedige woning is de ziel en de koning is mijn Wil.

Hoe vaak hoor ik de Stem van mijn Wil, die bidt, spreekt en onderwijst in de kleine armoedige woning van jouw ziel!

Hoe vaak zie Ik mijn Werken naar buiten komen en houd Ik alle dingen die door jouw kleine armoedige woning geschapen zijn, in stand, geef Ik hen leven en bewaar Ik hen!

Mijn Wil houdt geen rekening met de kleinheid

Integendeel, Hij houdt er enorm van.
Wat Hij zoekt is de absolute heerschappij.
Want met de absolute heerschappij:
- kan Hij doen wat Hij wil en
- kan Hij plaatsen wat Hem bevalt”.

19-18 - 6 mei 1926 - Zij die in de Goddelijke Wil leven, staan voor God op de eerste plaats en zij vormen zijn Kroon.

(1) Zoals gewoonlijk ging ik op in de heilige Goddelijke Wil.
En ik bad de Hemelse Moeder om zich bij mij aan te sluiten en mij bij de hand te nemen. Dan kon ik onder haar leiding mijn God
Onder haar leiding kon ik Hem dan alle liefde, aanbidding en glorie die iedereen Hem verschuldigd is, teruggeven

Op datzelfde moment bewoog mijn geliefde Jezus zich in mij.

En Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, je moet weten voor de Allerhoogste Majesteit
zij de eersten zijn, die in mijn Wil geleefd hebben en daar nooit zijn uitgetreden zijn.

Mijn Moeder kwam vierduizend jaar later op de wereld, maar voor God was zij er al vóór Adam.

Haar Daden en haar Liefde staan op de eerste plaats van de mensen.
Dat wil zeggen, haar Daden gaan voor op die van alle mensen
Want zij stond het dichtst bij God. Zij was verbonden door de nauwste banden van Heiligheid, van Eenheid en van Gelijkheid.

Zij leefde in onze Wil en zo werden haar daden onlosmakelijk verbonden met de Onze. Omdat ze onlosmakelijk verbonden waren, waren ze dichterbij, van dezelfde aard als haar Schepper.

In onze Wil is er geen voor of na, alles is als de ‘Oer’daad. Dus wie

in mijn Wil leeft, zelfs als hij als laatste aankomt, staat altijd voor alles.

Daarom zal *je niet kijken* naar het tijdperk waarin de zielen in het licht van de tijd verschijnen, *maar wel*:

- of het Leven van mijn Wil centraal stond in hun leven
- of mijn Wil alle handelingen heeft geregeerd en gedomineerd, zoals Hij regeert en heerst in de Godheid.

Deze zullen de eersten zijn.

Hun daden, verricht in onze Wil, zullen boven alle daden van andere mensen uitstijgen, die achterblijven. En zo zullen zij onze kroon zijn.

We hebben een beroep gedaan op mijn Moeder, in mijn Wil, om mij Liefde, Aanbidding en Glorie terug te geven,

Mijn Wil heeft jullie samengebracht.

En de Daden van Liefde, Aanbidding en Glorie, verricht door de Soevereine Koningin, zijn jouw daden geworden.

En die van jou zijn die van mijn Moeder

Mijn Wil heeft alles samengebracht,

de ene is onlosmakelijk verbonden met de andere.

Ik hoor in jou de stem van mijn Moeder, haar Liefde, haar Aanbidding, haar Glorie. En in mijn Moeder hoorde Ik jouw liefdevolle, aanbeddende en verheerlijkende stem

Wat was Ik blij om de Moeder in de dochter te vinden en de dochter in de Moeder.

Mijn Wil brengt alles en iedereen samen.

Je zou niet kunnen spreken van echt Leven en echte Vervulling van mijn Wil als alles wat Hem toebehoort, evenals zijn Verwezenlijkingen, niet gecentreerd waren in de ziel die in Hem leeft, heerst en domineert.

Als dat niet het geval was, zou het Rijk van mijn Wil verdeeld zijn.

Dit is onmogelijk. Want mijn Wil brengt al zijn verwezenlijkingen samen. En Hij verandert hen in één enkele daad

Als je zegt dat Hij scheidt, redt, heiligt enz., dan gaat het om de effecten van deze ene Daad die nooit van aard verandert.

Concluderend: voor wie in mijn Wil leeft, is zijn Oorsprong eeuwig. Hij is onlosmakelijk verbonden met zijn Schepper en met allen, in wie mijn Wil zijn Koninkrijk en zijn Suprematie heeft gehad."

19-19 - 10 mei 1926 - De zon is het leven van de gehele natuur. De Goddelijke Wil is het Leven van de ziel.

(1) Mijn geest zwom in de immense Zee van de Eeuwige Wil. Mijn lieve Jezus haalde mij uit mijn lichaam op het moment dat de zon opkwam: Wat een betovering om de aarde, de bomen en de bloemen in hun transformatie te zien! Ze ontwaakten allemaal uit een nachtmerrie die hen onderdrukte. Ze stonden allemaal op voor dit nieuwe leven dat het licht hen bracht, en zij verwierven schoonheid en ontwikkeling die het licht en de warmte hen gaven om te groeien.

Het licht helpt bij de bevruchting van de bomen en de kleur van de bloemen. Het verdrijft de schaduwen boven de zee en geeft haar zilveren reflecties.

Hoe kan ik al deze effecten beschrijven die worden veroorzaakt door de zonnestrallen die de aarde overspoelen en alles bedekken met hun schitterende mantel? Dat zou te lang duren om te beschrijven.

Terwijl dit beeld zich aan mij voordeed, **zei mijn geliefde Jezus mij:**

(2) "Wat een pracht, de zonsopgang!
Hoezeer verandert Hij de natuur!

Hij transformeert haar in zijn eigen licht.

Hij geeft aan alles de effecten die het goede voortbrengen dat erin zit.

Maar daarvoor moet hij hen:

investeren, aanraken, vormgeven, diep doordringen,

- om hen te laten drinken van het licht,

- om het leven van het goede dat zij moeten produceren in te blazen.

Als daarentegen de bomen, de bloemen en de zee niet door het licht zouden worden doordrongen, zou het licht voor hen als dood zijn.

Ze zouden in de greep blijven van de duisternis, die hun graf zou worden.

De kracht van de duisternis is de dood te brengen.

De deugd van het licht is leven te geven.

Dit betekent dat zonder de stralen van de zon, waarvan alle geschapen dingen afhankelijk zijn en leven krijgen, er niets goeds op aarde zou zijn. Zij zou zelfs afschuwelijk en gruwelijk zijn om te zien.

We kunnen stellen dat het leven op aarde verbonden is met het licht.

(3) Mijn dochter, **de zon is het symbool van mijn Wil.**

Je hebt kunnen zien:

- hoe mooi en betoverend haar stralen op aarde zijn,

- wat de effecten ervan zijn,

- hoeveel verschillende tinten er zijn,

- welke schoonheid, welke transformaties het licht kan bewerkstelligen.

In feite werd deze zon door haar Schepper geplaatst

om leven, groei en schoonheid te geven aan de hele natuur.

De zon zet zich in om de door God toevertrouwde taak te volbrengen.

De opkomst van de Zon van mijn Wil over het mens,

die aan de mens werd gegeven om hem het Leven van zijn Schepper in te blazen, is des te mooier en schitterender.

Zij transformeert hem bij het contact met haar licht.

Zij schenkt hem de verschillende tinten van de schoonheid van haar Schepper. Door hem te doordringen en te vormen, schenkt zij haar slokjes Goddelijk Leven.

Zo kan hij groeien en de effecten van de goede Dingen die in het Leven van zijn Schepper vervat zijn, voortbrengen.

Wat zou er nu van de aarde worden zonder de zon?

Hoeveel lelijker en angstaanjagender zou de ziel zijn zonder mijn Wil, Zij daalt af van haar oorsprong, als een nachtmerrie van hartstochten en ondeugden. Meer dan duisternis doet deze haar sterven en bereidt haar graf voor om haar te begraven.

Je hebt gezien dat de stralen van de zon veel goeds kunnen doen, op voorwaarde dat de bomen, de bloemen enz. zich door het licht laten strelen en met open mond blijven staan om de slokjes leven te ontvangen die door de zon worden toegediend.

Op dezelfde manier kan mijn Wil evenveel Goeds doen, evenveel Schoonheid en Leven brengen, op voorwaarde dat de ziel zich laat raken, investeren, vormen door de Handen van Licht van mijn Wil.

Als zij zich door Hem laat gevangen nemen en zich volledig aan Hem overgeeft, zal mijn Allerhoogste Wil het grootste Wonder van de Schepping verwezenlijken, nl. **het Goddelijke Leven in de mens.**

O, als de zon met de weerkaatsing van haar licht evenveel zonnen zou kunnen vormen op elke plant, in de zeeën, op de bergen, in de valleien, wat een prachtige betovering, wat een schitterende schoonheid, hoeveel meer wonderen zouden er dan niet zijn in de orde van de natuur?

Maar wat de zon niet doet, doet mijn Wil in de ziel die in Haar leeft, en die als een klein bloempje met open mond staat om de slokjes licht te ontvangen die mijn Wil haar geeft om in haar het Leven van de Goddelijke Zon te vormen.

Wees dus aandachtig, neem elk moment deze slokjes Licht van mijn Wil, opdat in jou het grootste Wonder werkelijkheid wordt:
"dat mijn Wil zijn Goddelijk Leven in de mens heeft."

(4) Daarna zei ik tegen mijn hoogste en enig Goed:

"Mijn Liefde, ik verenig mijn verstand met de Uwe

opdat mijn gedachten leven krijgen in de Uwe, zich verspreiden in uw Wil en over elke gedachte van de mens vloeien.

Wij zullen samen omhoogstijgen naar onze Hemelse Vader om Hem het eerbetoon, de onderwerping, de liefde van elke gedachte van elk mens te geven. En Wij zullen het herstel van de orde en de harmonie van alle geschapen intelligenties met hun Schepper verlangen."

En ik deed hetzelfde met de Blikken van Jezus, met zijn Woorden, met zijn Werken, met zijn Stappen, en zelfs met zijn Hartslag.

Ik voelde me helemaal veranderd in Jezus, zodat ik me als het ware betrokken voelde:

- bij alles wat mijn Jezus had gedaan en deed om de glorie van de Vader te herstellen, en
- bij het Goede dat Hij voor de mensen bewerkstelligd had. Zijn Werk en het mijne waren één, één Liefde, één Wil.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(5) "Mijn dochter, hoe mooi zijn het gebed, de liefde en het werk van de mensen in mijn Wil. Het zijn daden die vervuld zijn van alle goddelijke Volheid.

Omdat de volheid zo groot is, kunnen zij:

- alles en iedereen omarmen, en
- God Zelf omarmen.

Zie, voor eeuwig zullen:

- jouw gedachten in de Mijne te zien zijn,
- jouw ogen, jouw woorden in de Mijne,
- jouw werken en stappen in de Mijne,
- jouw hartslag in de Mijne.

Want er is:

- één Wil die ons leven geeft,
- één Liefde die ons beweegt, die ons voortstuwt en ons op onlosmakelijke wijze verbindt.

Daarom overstijgt de Zon van mijn Wil op eeuwige en verrassende wijze de Zon van de atmosfeer overstijgt.

Kijk naar het enorme verschil:

de zon die God heeft geschapen, raakt de aarde, verlicht haar ook, en brengt talloze wonderbare effecten teweeg.

Zonder zich te scheiden van haar bron, daalt ze, stijgt ze weer op, raakt ze de sterren. Al haar licht blijft altijd in haar sfeer.

Anders zou zij niet alles gelijkmatig met haar licht kunnen overspoelen

Maar het zonlicht

- dringt niet door tot in de Hemel om de troon van God te verlichten,
- dringt niet door tot God zelf,
- vormt geen enkel licht met het ontoegankelijke Licht van de Allerhoogste Entiteit,
- kan de engelen, de heiligen of de Hemelse Moeder niet omhullen.

Terwijl **het Licht van de Zon van mijn Wil**,

wanneer het met al zijn volheid over de ziel heerst, overal doordringt in de harten en geesten van de mensen die beneden op aarde leven.

Maar het meest verrassende is dat het, terwijl het opstijgt, het de hele schepping verlicht en de zon, de sterren en de hemel de kus van de Allerhoogste Wil schenkt.

De Goddelijke Wil die heerst in de Schepping en de Zon van de Allerhoogste Wil die in de ziel heerst:

- ontmoeten elkaar,
 - omhelzen elkaar,
 - beminnen elkaar en
 - maken elkaar gelukkig,
- terwijl ze in de Schepping blijven.

Want de Zon van mijn Wil laat nooit iets achter zich en neemt alles met zich mee. Zij dringt door tot in de Hemelen, en zij neemt iedereen mee: heiligen, engelen, de Soevereine Koningin. Zij omhelst hen allemaal, en zij schenkt hen nieuwe vreugde, nieuwe genoegens, een nieuwe liefde.

En dat is nog niet alles. Door zich terug te storten in de Schoot van de Eeuwige, omarmt, bemint en aanbidt de Goddelijke Wil, die zich in de mens bevindt, de Wil die in God Zelf heerst.

Hij brengt Hem alles en iedereen.

En door zich met Hem onder te dompelen, komt Hij opnieuw tevoorschijn en volgt Zijn loop.

De volheid van de Zon van de Eeuwige Wil is in de ziel.

Deze Zon staat tot haar beschikking.

En door haar daden uit te voeren, bemint zij , bidt zij, herstelt zij, enz.

Deze Zon begint een nieuwe loopbaan en schenkt aan iedereen de verrassing van haar Licht, haar Liefde, haar Leven.

Terwijl deze Zon van de Eeuwige Wil opkomt, haar koers volgt, en ondergaat in de Godheid, komt een andere Zon op en baant zich een weg alles omhullend, zelfs het hemelse vaderland, met haar gouden ondergang in de Hoge Majesteit.

De bilocaties van mijn Wil zijn ontelbaar.

Deze Zon komt op bij elke handeling die door de mens wordt verricht in deze Zon van de Allerhoogste Wil.

Dit is niet gegeven aan de zon in de atmosfeer.

Deze is altijd enkelvoudig, vermenigvuldigt zich niet.

Oh! Als deze laatste de kracht had om evenveel zonnen te doen herrijzen als het aantal keren dat zij haar baan rond de aarde maakt, hoeveel zonnen zouden dan te zien zijn?

Wat een betovering, hoeveel extra goede dingen zou de aarde ontvangen! Hoeveel weldaden kan de ziel dus realiseren door volledig in mijn Wil te leven, door haar God de mogelijkheid te geven zijn Wil op twee plaatsen tegelijk te laten zijn, waardoor Hij de wonderen kan herhalen die alleen een God kan verrichten!

(6) Nadat Hij dit gezegd had, verdween Hij.
En ik bevond mij terug in mijn lichaam.

19-20 - 13 mei 1926 – Het beeld van iemand die handelt voor menselijke doeleinden en het beeld van iemand die handelt om de Goddelijke Wil te volbrengen. Onze Heer is de Hartslag van de Schepping is. In het vervullen van je plicht schuilt Heiligheid.

(1) Ik deed mijn gebruikelijke aanbedding aan mijn gekruisigde Jezus. Op hetzelfde moment dat ik bad, voelde ik mijn lieve Jezus naast mij.

Hij sloeg zijn Armen om me heen en Hij drukte me heel stevig tegen Zich aan. Tegelijkertijd toonde Hij mij mijn laatste overleden biechtvader.

Deze zag er nadenkend uit en in gedachten verzonken. Maar hij zei niets. Jezus keek naar hem en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, je biechtvader heeft grote dingen voor Mij gedaan. Telkens wanneer hij aan een zending of een verbintenis begon,

verwaarloosde hij niets. Hij voerde alles nauwkeurig uit en hij was zeer aandachtig. Hij bracht grote offers.

Indien nodig aarzelde Hij niet om zijn leven op het spel te zetten om zijn taak nauwkeurig te vervullen, uit vrees dat hij, door de hem toevertrouwde zending niet tot een goed einde te brengen, zelf een obstakel zou vormen voor de voltooiing van die zending.

Dit betekent dat Hij mijn werken waardeerde en op hun juiste waarde schatte. Door dit te doen, trok Hij de Genade aan die Hem in staat stelde zijn verbintenis na te komen.

Dit lijkt misschien onbeduidend, maar het is essentieel.

Want wanneer iemand tot een ambt wordt geroepen en zijn plicht met betrekking tot dat ambt vervult, doet hij dat om God te behagen.

En waar iemand zijn eigen plicht vervult, daar is heiligheid.

Omdat hij tot Mij kwam met de vervulling van zijn eigen plichten, hoe had Ik hem dan niet kunnen belonen zoals hij verdiende? "

(3) Terwijl Jezus deze feiten vertelde, concentreerde de biechtvader zich nog dieper in zijn meditatie. Hij weerspiegelde het Licht van Jezus op zijn gezicht, maar Hij sprak nog steeds niet.

Daarop **vervolgde Jezus zijn Woorden:**

(4) "Mijn dochter, als iemand een functie bekleedt en hij fouten maakt, en als hij niet aandachtig is voor de taken die zijn zending hem oplegt, kan hij in grote problemen komen.

Stel dat deze persoon rechter, koning, minister of burgemeester is: als hij fouten maakt en zijn eigen plichten verzaakt, kan hij gezinnen, landen en zelfs hele koninkrijken te gronde richten.

Als een particulier, die deze functie niet bekleedt, deze fout zou begaan door zijn onoplettendheid, zou dat niet al te veel schade veroorzaken. Daarom wegen fouten in functies zwaarder.

Ze hebben immers zwaardere gevolgen.

en wanneer ik een biechtvader bel om hem een ambt geven, en in dit ambt vertrouw ik hem een werk van mij toe, en ik zie niet dat hij aandacht heeft voor of zijn plichten vervult die bij dat ambt horen, ik geef hem niet de nodige genade of voldoende licht om hem het belang van mijn werk te doen inzien, en ik kan hem niet vertrouwen, omdat ik zie dat hij het werk dat ik hem heb toevertrouwd niet waardeert.

Mijn dochter, wie zijn taak nauwkeurig uitvoert, doet dat om mijn Wil te vervullen, maar wie dat niet doet, doet dat voor menselijke doeleinden, en als je eens wist wat het verschil is tussen het een en het ander.

Wanneer Ik een biechtvader roep om hem een opdracht te geven: Ik vertrouw hem één van mijn Werken toe.

Wanneer Ik zie dat hij er geen aandacht aan besteed, noch zijn plichten vervult die bij die taak horen, dan geef Ik hem noch de nodige genade, noch voldoende inzicht om hem het belang van mijn Werk te doen inzien. En Ik kan hem ook niet vertrouwen omdat Ik zie dat hij mijn Zending niet waardeert.

Mijn dochter,
- wie zijn taak nauwkeurig uitvoert, doet dat om mijn Wil te vervullen,
- maar wie dat niet doet, doet dat voor menselijke doeleinden.
En als je eens wist wat het verschil is tussen het ene en het andere!

(5) Ondertussen zag ik twee mensen voor me.

De eerste raapte stenen, oude lompen, verroest ijzer, stukken klei en andere zware en waardeloze dingen op. De arme man zweette en zwoegde onder het gewicht van deze rommel, temeer omdat het hem zelfs niet het nodige opleverde om zijn honger te stillen.

De andere zocht naar kleine diamanten, kleine steentjes en edelstenen, allemaal extreem lichte dingen, maar van onschatbare waarde...

Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

(6) "*Degene die rommel verzamelt* is een metafoor voor degene die handelt voor menselijke doeleinden. Wat menselijk is draagt steeds het gewicht van de materie. *De andere is de metafoor* voor iemand die handelt om de Goddelijke Wil te volbrengen.

Wat een verschil tussen de een en de ander!

De kleine diamanten vertegenwoordigen mijn Waarheden, de Kennis van mijn Wil, die, verzameld door de ziel, zoveel diamanten voor haar vormen.

Als we sommige dingen van deze rommel verliezen of niet verzamelen, zal dat niet al te veel schade veroorzaken.

Maar als je één van deze kleine diamanten verliest of niet verzamelt, zal de schade groot zijn. Want zij zijn van onschatbare waarde en zij wegen even zwaar als een God kan wegen.

En als het verloren gaat door toedoen van iemand die de taak heeft om hen te verzamelen, welke rekenschap zal deze dan moeten afleggen! Hij laat immers een korreltje van oneindige waarde verloren gaan, dat wie weet hoeveel Goeds aan andere mensen had kunnen doen!

(7) Toen legde mijn lieve Jezus zijn Hart in mij en liet mij zijn Hartslag voelen, en **Hij zei mij:**

(8) "Mijn dochter, Ik ben de Hartslag van de hele Schepping. Als deze Hartslag ontbrak, zou alles wat geschapen is geen leven hebben. Ik bemin degene die in Mijn Wil leeft zozeer, dat Ik niet zonder

haar kan zijn. Ik wil dat zij altijd bij Mij is en doet wat Ik doe.

Daarom zal jij met mijn Hartslag mee kloppen.

Onder de vele voorrechten die Ik je zal geven, zal Ik je dit van de hartslag van de hele Schepping geven.

In de hartslag is er leven, beweging, warmte.

Zo zal je bij Mij zijn en leven, beweging en warmte geven aan alles."

(9) Terwijl Hij dit zei, voelde ik mezelf bewegen en kloppen in alle geschapen dingen. **Jezus vervolgde:**

(10) "Wie in Mijn Wil leeft, is onafscheidelijk van Mij en Ik kan niet zonder haar gezelschap zijn. Ik wil niet alleen zijn.

Want gezelschap maakt de werken die je onderneemt, aangenamer, vreugdevoller en mooier.

Daarom is jouw gezelschap voor Mij noodzakelijk, om mijn isolement te doorbreken waarin de andere mensen Mij achterlaten."

19-21 - 15 mei 1926 - Diversiteit van heiligheid en schoonheid van de zielen die leven in de Goddelijke Wil. De hele schepping zal verborgen zijn in de menselijke natuur.

(1) **Ik zei tegen mezelf:** "Als de mens zich niet aan de Allerhoogste Wil had onttrokken, zou er één heiligheid geweest zijn, één schoonheid, één wetenschap, één licht en dezelfde kennis van onze Schepper voor allen."

Ik dacht hierover na. Ik vraag me trouwens af of het niet Hij is, die deze gedachten, twijfels en moeilijkheden in mijn geest oproept.

Want zo heeft Hij de gelegenheid om tot mij te spreken en als Leraar voor mij op te treden.

Mijn **geliefde Jezus zei mij:**

(2) "Mijn dochter, je vergist je.

Mijn Wijsheid zou zich niet aanpassen om één Heiligheid, één

Schoonheid, één enkele Wetenschap en aan iedereen dezelfde Kennis over te brengen.

Door de hoogste overeenstemming tussen mijn Wil en de wil van de mensen, had het Koninkrijk van mijn Wil zijn vrij werkterrein gehad.

Ze zouden allemaal:

- heiligen geweest zijn, de ene verschillend van de andere,
- mooi, maar verschillend, de ene mooier dan de andere.

Afhankelijk van de heiligheid van elk, zou Ik een verschillende wetenschap hebben meegedeeld. En met deze wetenschap zouden sommigen een bepaalde eigenschap van hun Schepper beter kennen, sommigen een andere.

Je moet weten dat, van alles wat Wij aan mensen kunnen geven, zij enkel de kleine druppeltjes van haar Schepper kan nemen. De afstand tussen de Schepper en de mens is immers enorm groot. En Wij geven steeds nieuwe en verschillende dingen.

Bovendien hebben Wij de Schepping tot leven gewekt om er vreugde aan te beleven.

Waar zou onze vreugde gebleven zijn, indien Wij in de mens maar één heiligheid gevormd hadden en slechts één heiligheid, één enkele kennis van ons onbegrijpelijk, onmetelijk en oneindig Wezen?

Door maar één ding te doen, zou onze Wijsheid zich snel verveeld hebben. Wat zou je zeggen van onze Wijsheid, Liefde en Macht als Wij bij het scheppen van de aardbol, hem enkel 'hemel', 'aarde', of 'zee' gemaakt hadden? Wat zou onze Glorie dan geweest zijn?

De veelheid van zovele dingen die Wij geschapen hebben, zingen de lofprijzingen van onze Wijsheid, Liefde en Macht Dit toont tegelijkertijd de diversiteit van de Heiligheid en Schoonheid waarin de mensen moeten groeien, uit liefde voor Hem die hen geschapen had.

Zij werden geschapen uit Liefde voor de mens.
Zie hoe mooi de hemel is, met sterren bezaaid.
De zon is ook mooi. Maar ze zijn verschillend van elkaar.
De hemel heeft een functie, de zon een andere.
De zee is mooi, de bloeiende aarde, de hoge bergen, de uitgestrekte vlaktes zijn ook mooi.
Maar de schoonheid en de functies zijn verschillend.

Een tuin is mooi. Maar hoeveel verschillende bomen en bloemen en mooie dingen bevat hij!
Er zijn het kleine bloempje, mooi in zijn kleinheid, het viooltje, de roos, de lelie, allemaal mooi maar met hun eigen kleur, grootte, geur.
Er is het plantje en de grote boom. Hoe mooi is een tuin, die door een deskundige tuinier aangelegd en onderhouden wordt!

Mijn dochter, in de orde van de menselijke natuur zullen:
- sommigen *de hemel* overtreffen in heiligheid en schoonheid,
- sommigen de zon,
- sommigen de zee,
- sommige de bloeiende aarde,
- sommige de hoogte van de bergen,
- sommige het kleine bloempje,
- sommige het plantje en
- sommige de grootste boom.

Zelfs als de mens zich aan mijn Wil zou onttrekken, zal Ik de eeuwen vermenigvuldigen om in de menselijke natuur al de orde en de veelheid van de geschapen dingen en hun schoonheid te hebben.
En Ik zal dit nog overtreffen, op een nog meer bewonderenswaardige en aantrekkelijke wijze."

19-22 - 18 mei 1926 - Om de gewenste Verlosser te verkrijgen en te ontvangen, moest de Maagd Maria alles omarmen en de daden van allen verrichten. Zo moet ook degene die het Allerhoogste FIAT moet verkrijgen alles omarmen en optreden in de naam van allen. Luisa voelt het gewicht van haar verantwoordelijkheid. Jezus stelt haar gerust.

(1) Ik versmolt mij met de heilige Goddelijke Wil.

Ik ging langs alle geschapen dingen om mijn "***Ik bemin U***" erop te drukken, zodat het overal en op alles zou weerklinken, om zo mijn Jezus al zijn Liefde terug te geven.

Ik wou mijn God alle Liefde teruggeven die Hij had op het moment van *zijn Incarnatie in de Schoot van de Hemelse Moeder*. Op datzelfde moment kwam mijn geliefde Jezus uit mijn binnenste en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, om Mij, het Eeuwige Woord, te verwekken, ontving mijn onafscheidelijke Moeder van de Allerhoogste Majesteit een Zee van Genade, Licht en Heiligheid.

Zij verrichtte zodanige en zovele daden van deugdzaamheid, liefde, gebed, verlangen en vurige wensen, dat zij alle liefde, alle deugdzaamheden en alle daden van alle generaties, die nodig waren om de lang verwachte Verlosser te verkrijgen, overtrof.

Ik zag in de Soevereine Koningin de liefde van alle mensen samen en alle daden die nodig waren om de Conceptie van het Woord te kunnen verkrijgen.

Ik vond in Haar de wederkerige liefde van allen, onze herstelde Glorie, alle daden van de verlostten, zelfs de daden van degenen voor wie mijn Verlossing zou dienen als veroordeling vanwege hun ondankbaarheid.

Op dat moment toonde mijn Liefde zich in al haar Pracht en Ik werd ontvangen.

*Daarom is het recht op de naam 'Moeder' voor haar natuurlijk.
Het is heilig.*

Zij omarmde alle daden van alle generaties en zij trad op in de naam van iedereen. Het was alsof zij hen allemaal uit haar Moeder- Schoot tot nieuw leven baarde.

Je moet weten dat wanneer Wij onze Werken uitvoeren, Wij de mens die gekozen is om een taak uit te voeren, zoveel Liefde, Licht en Genade schenken, dat hij Ons in ruil daarvoor alle wederliefde en Glorie kan geven voor het Werk dat aan hem is toevertrouwd.

Wanneer Wij een Werk beginnen willen onze Macht en onze Wijsheid zich niet plaatsen in de 'bank' van een mens in een situatie van 'failliet' te gaan.

Ons Werk moet veilig zijn in de mens die geroepen is als 'primaire daad'. En Wij moeten alle intrest en glorie bekomen, gelijkwaardig aan het Werk dat hem toevertrouwd is.

Zelfs als dit Werk later aan andere mensen meegedeeld wordt en het gevaar loopt van te mislukken door hun ondankbaarheid, dan is dat voor Ons draaglijker.

Degene aan wie het Werk in het begin was toevertrouwd, stelde Ons immers in staat om alle intrest te bekomen, ook van de mislukkingen van de andere mensen.

Daarom hebben Wij Haar alles gegeven.

En Wij hebben van Haar alles teruggekregen

Zo kon het hele kapitaal van de Verlossing intact blijven en kon dankzij Haar onze Glorie voltooid worden en onze Liefde beantwoord.

Zou een wijs man zijn kapitaal vanaf het begin in een failliete bank storten?

Eerst informeert hij zich. Daarna vertrouwt hij zijn kapitaal toe.

Na verloop van tijd kan het zijn dat de bank failliet gaat, maar de

schade is minder groot dankzij de ontvangen rente waarmee hij zijn kapitaal kan herstellen.

Als de mens zo handelt, kan God dat des te meer doen.

Zijn Wijsheid is onmetelijk.

Het ging hier niet om zomaar een werk, of om een klein kapitaal. Maar ging hier om het immense Werk van de Verlossing en al de 'kosten' van oneindige en onberekenbare Waarde van het Eeuwige Woord.

Het was een Uniek Werk. Een nieuwe afdaling van het Eeuwige Woord op aarde kon niet herhaald worden. Daarom moesten Wij het veilig stellen in de Schoot van de Hemelse Koningin.

En omdat Wij alles aan Haar toevertrouwden, zelfs het Leven van een God, moest Zij, als onze vertrouweling,

- voor allen instaan,
- zich garant stellen en
- verantwoordelijk zijn voor dit Goddelijke Leven dat aan Haar was toevertrouwd.

Dit deed Zij ook.

Nu, mijn dochter, wat Ik deed en wou van mijn Hemelse Moeder in het grote Werk van de Verlossing, wil Ik ook met jou doen in het even grote Werk van het Allerhoogste FIAT.

Het Werk van het Goddelijke FIAT moet alles omvatten:

Schepping, Verlossing en Heiligmaking

Het is de basis van alles, het Leven dat in alles stroomt.

Alles is erin vervat. Het heeft geen begin en het is:

- het begin van alle dingen,
- het einde en de voltooiing van onze Werken.

Zie dus dat het kapitaal dat Wij je willen toevertrouwen enorm groot is! Je hebt het niet berekend.

Maar weet je wat het is dat Wij je toevertrouwen in het Opperste Fiat?

Wij vertrouwen jou toe:

- de hele Schepping,
- al het kapitaal van de Verlossing en
- het kapitaal van de Heiligmaking.

Mijn Wil is universeel en Hij degene die in alle dingen werkt.

Wat aan Hem toebehoort, wordt terecht aan jou toevertrouwd.

Zou je misschien mijn Wil zonder zijn Werken willen?

Wij kunnen ons Leven niet geven zonder onze Werken en onze Goede Dingen te geven. Wanneer Wij geven, geven Wij alles.

Wij hebben de Hemelse Koningin het Eeuwig Woord gegeven.

En Wij concentreerden in haar ook zijn Werken en zijn Goede Dingen.

En dit deden Wij ook in jou:

Wanneer Wij jou onze Hoogste Wil gaven, die in jou regeert en heerst, hebben Wij jou alle Werken gegeven die Hem toebehoren.

Daarom geven Wij jou zovele Genaden, Kennis en Begrip, zodat het hoogste FIAT niet reeds van in het begin kan mislukken.

En daar jij Hem in veiligheid brengt, moet jij ons de wederliefde en de Glorie geven van de gehele Schepping, van de Verlossing en van de Heiligmaking.

Jouw taak is belangrijk. Zij is universeel.

Jij moet alles en allen omvatten, zodanig dat wanneer onze Wil aan andere mensen meegedeeld wordt en soms mislukkingen kent:

- Hij in jou eerherstel vindt voor de leegtes bij de anderen, en
- Wij Hem in jou in veiligheid brengen.

Aangezien jij Ons de Liefde, de Glorie geeft van alle handelingen die andere mensen Ons moesten geven, zal onze Glorie steeds volledig zijn en zal onze Liefde haar terechte 'intrest' bekomen.

Zo zal ook jij onze vertrouwenspersoon zijn, de verantwoordelijke van de Goddelijke Wil, die jou werd toevertrouwd.
En jij zal Borg staan voor Hem.”

(3) Terwijl Jezus mij hierover sprak, werd ik door een grote schrik bevangen. Ik begreep het gewicht van mijn verantwoordelijkheid. Ik vreesde zeer dat ik niets minder dan het ganse Gewicht en de Werken van een Goddelijke Wil in gevaar zou kunnen brengen.

En *ik zei*:

(4) "Mijn Liefde, dank U voor Uw grote Goedheid jegens mij. Maar ik voel dat wat U me geeft, te veel is, dat een oneindig gewicht dat mij verplettert. Het is alsof een last me verplettert. En mijn kleinheid en onvermogen hebben daar noch de kracht noch de bekwaamheid toe.

Ik heb angst U te mishagen en niet alles te kunnen omarmen. Richt U daarom tot een andere, bekwaamere persoon zodat het ganse kapitaal van uw Allerhoogste Wil veiliger is en U de rente kan ontvangen die past bij zo'n groot kapitaal.

Ik had nooit aan zo'n verantwoordelijkheid gedacht. En nu U mij het belang ervan laat zien, voel ik dat mijn krachten mij verlaten. En ik ben bang voor mijn zwakheid.

(5) *Jezus*, drukte mij tegen zich aan om mij te verlossen van de angst die mij verpletterde, en **Hij voegde eraan toe**:

(6) "*Mijn dochter, moed, wees niet bang.*

Het is jouw Jezus die je te veel wil geven.

Heb Ik niet het recht om te geven wat Ik wil? Wil je misschien een grens stellen aan mijn volledig Werk dat Ik wil toevertrouwen aan jou?

Wat zou je zeggen ***als mijn Hemelse Moeder Mij, het Eeuwige Woord, had willen aanvaarden zonder zijn Goede Dingen en de***

Daden die nodig waren voor mijn Conceptie?

Zou dat ware liefde en ware aanvaarding geweest zijn? Natuurlijk niet. Wil je dan mijn Wil zonder mijn Werken en zonder de Daden die erbij passen?

Zodat jouw angst je verlaat, moet je weten, dat alles waarover Ik je gesproken heb, dat wil zeggen, dit grote kapitaal, al in jou is.

Ik heb je eerst geleerd had om Mij de Glorie en de Wederliefde te geven van de gehele Schepping, Verlossing en Heiligmaking. Ik liet je alles en allen omhelzen. En Ik zag dat de overeenkomstige 'intrest' Mij gemakkelijk bereikte.

Daarna wilde Ik je het grote kapitaal van mijn Wil dat Ik je toevertrouwd had, duidelijker laten zien, zodat je het grote Goed kent dat je bezit.

Ik kan daarom het contract van het aan jou toevertrouwde kapitaal schriftelijk ondertekenen en tegelijkertijd je een ontvangstbewijs geven voor de rente die je Mij geeft.

Als je het niet kende, konden het contract voor het kapitaal, noch de ontvangstbewijzen van de rente getekend worden. Vandaar dat het noodzakelijk is om je hiervan op de hoogte te brengen.

Waarom ben je zo bang dat je Mij naar een andere persoon stuurt? Heb je niet al in jou:

- een *liefde* die zegt "*ik bemin U*" namens allen en alles,
- een *beweging* die Mij vergoedt voor de beweging van allen, en
- dat je in *alles wat je doet*, je elkeen omarmt, om Mij als in één omhelzing, de daden, de gebeden, de glorie, de genoegdoening van allen te geven?

Als je dat reeds doet, waar ben je dan bang voor?

7) Op datzelfde moment zag ik andere zielen om me heen. Jezus ging naar hen toe. Hij controleerde hen allen. Hij leek hen aan te

raken om te zien of bij zijn aanraking de beweging van zijn Goddelijke Leven uit hen kwam. Maar niets kwam naar buiten.

Toen kwam Hij terug naar mij. Hij nam mijn hand en drukte die zeer stevig. Bij zijn aanraking kwam er een Licht uit mij.

Zeer blij **zei Jezus mij:**

(8) "**Dit Licht is de Beweging van het Goddelijke Leven in jou.**

Zoals je kon zien, ben Ik naar andere mensen gegaan, maar Ik heb mijn Beweging niet gevonden. Hoe kan Ik hen dan het grote kapitaal van mijn Wil toevertrouwen? Ik heb jou gekozen, dat is voldoende. Wees aandachtig en vrees niets."

19-23 - 23 mei 1926 - De Goddelijke Wil is de kiem van het Leven, die overal waar Hij binnenkomt Leven en Heiligheid schenkt. Net zoals de Maagd Maria haar tijd had, heeft ook degene die het Allerhoogste FIAT moet verkrijgen haar tijd.

(1) Ik vergezelde mijn lieve Jezus in ***zijn pijnlijke Agonie in de Hof van Olijven***, vooral toen het gewicht van onze zonden op zijn Heilige Mensheid neerkwam, zodat Hij levend Bloed vergoot.

Oh, wat had ik Hem graag van zijn verschrikkelijke pijn verlicht!

En terwijl ik medelijden met Hem had, **zei Hij mij:**

(2) "Mijn dochter, mijn Wil bezit de Macht om Dood te geven en Leven te geven. Mijn Mensheid kende geen ander leven dan het Leven van mijn Goddelijke Wil. En terwijl de zonden zich over Mij uitstortten, deed mijn Wil Mij een reële dood voelen voor elke zonde.

Mijn Mensheid kreunde onder de pijn van de reële dood die mijn Allerhoogste Wil mij oplegde.

Maar over elke dood die de Goddelijke Wil Mij gaf, liet Hij een nieuw Leven van Genade voor mensen herrijzen.

Hoe misdadig en slecht een mens ook kan zijn,
als hij de kans krijgt om één daad van mijn Wil in zich op te nemen,
- zelfs op het ogenblik van het sterven,
zal dit het zaadje van het Leven in de ziel planten.
Mijn Wil is immers Leven.

En als hij het zaadje van het Leven bezit, is er grote hoop dat zijn ziel gered is.
De Kracht van mijn Wil zorgt er immers voor dat deze daad van Leven, die zich in de ziel bevindt, niet verloren gaat sterft.
In feite heeft mijn Wil de Macht om de dood te geven.
Maar mijn Wil zelf en al zijn Daden zijn onaantastbaar en niet vatbaar voor geen enkele dood.

Als nu één enkele daad van mijn Wil de kiem van het leven bevat, hoe groot zal dan het geluk zijn van degene die niet slechts één daad, maar voortdurende daden van mijn Wil in zijn ziel omarmt?
Deze persoon ontvangt niet enkel de kiem, maar de volheid van het Leven en hij stelt zijn heiligheid in veiligheid.”

(3) Vervolgens verloor mijn arme geest zich in de Heilige Goddelijke Wil. Terwijl ik in Hem mijn gebruikelijke daden verrichtte, had ik het gevoel dat alles van mij was.
Ik ging bij alle geschapen dingen en ik drukte overal mijn *"ik bemin U"* op, mijn aanbidding, mijn glorie aan mijn Schepper. En ik begon mij te realiseren hoeveel God voor de mens deed en hoezeer Hij ons bemint.

De Allerhoogste Wil leek er vreugde aan te beleven om de nieuwe verrassingen van zijn Liefde bekend te maken, zodat ik zijn Daden kon volgen.

Zo kon Hij mij het recht geven om hetgeen voortkwam uit zijn Scheppende Wil te kunnen bezitten. En mijn kleinheid verloor zich in zijn immense Rijkdommen.

Daarop kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn en **Hij zei mij:**
(4) "Mijn dochter, toen mijn Koningin-Moeder het levenslicht zag,
waren de ogen van allen op haar gericht.

Als met één blik, keken alle pupillen naar haar, die hun tranen zou
drogen, door het Leven te geven aan de langverwachte Verlosser.

De gehele Schepping was geconcentreerd op haar.

Zij voelde zich vereerd om haar wensen te mogen vervullen.

De Godheid Zelf was helemaal bij haar. Hij zorgde voor haar.

Hij bereidde haar voor.

En met verbazingwekkende Genade, vormde Hij in haar Schoot de
plaats waar het Eeuwige Woord zou neerdalen om Vlees te worden.

Indien Wij niet deze Deugd bezeten hadden dat wanneer Wij werken,
handelen en spreken met één mens, Wij de anderen niet
verwaarlozen, dan **zou iedereen tegen Ons gezegd hebben:**

"Laat ons allemaal buiten beschouwing, denk enkel aan deze Maagd.
Geef alles aan Haar. Concentreer alles in Haar, opdat Zij Hem kan
laten komen in Wie onze hoop, ons Leven, al ons Goed gevestigd is."

Daarom kan je die tijd waarin de Soevereine Koningin het levenslicht
zag, de tijd van mijn Mama noemen.

'Nu', mijn dochter, kan je jouw tijd noemen. Iedereen richt zich naar
jou. Ik hoor de stem van iedereen alsof het één stem is, die Mij bidt, bij
Mij aandringt, dat mijn Wil zijn absolute Goddelijke Rechten over jou
terugkrijgt.

Zo kan Hij, door zijn totale heerschappij te verwerven, alle rijkdommen
die Hij besloten had te geven, indien de mens zich niet aan zijn Wil
onttrokken had, in jou uitstorten.

De hele Hemel, de Hemelse Moeder, de engelen en heiligen, allen zijn naar jou gekeerd voor de triomf van mijn Wil.

Want hun glorie in de Hemel zal niet volledig zijn als mijn Wil op aarde niet zijn volledige triomf zal hebben.

Alles is geschapen voor de volledige vervulling van de Allerhoogste Wil. En zolang de Hemel en de aarde niet terugkeren in deze cirkel van de Eeuwige Wil, voelen zij zich alsof zij halverwege hun werk, hun vreugde en gelukzaligheid zijn.

De Goddelijke Wil, die zijn volledige vervulling niet heeft gevonden in de Schepping, kan immers niet geven wat Hij besloten had te geven: nl. de volheid van zijn Goede Dingen, zijn effecten, de vreugden en gelukzaligheid die Hij bevat.

Daarom zijn allen in vurige verwachting. Mijn Wil zelf is volledig voor jou en op jou gericht. Hij spaart geen enkele Genade, Licht en niets dat nodig is om in jou het grootste Wonder te verrichten: de Vervulling van zijn Wil en zijn volledige Triomf.

Wat zou jij het grootste wonder vinden:

- dat een klein lichtje verborgen blijft in de zon of
- dat de zon verborgen blijft in het kleine lichtje?

(5) Ik zei: "Het zou zeker een groter wonder zijn dat het klein lichtje de zon bevat. Maar dat lijkt me onmogelijk te realiseren."

(6) Jezus zei: "Wat voor een mens onmogelijk is, is voor God mogelijk: het kleine licht is de ziel en de Zon is mijn Wil.

Nu, om het te vormen als een cirkel en erin opgesloten te worden, moet mijn Wil zeer veel geven aan het klein lichtje.

Het is de natuur van het licht om zijn stralen overal te verspreiden.

Terwijl Hij triomfantelijk binnen deze cirkel blijft, zal Hij dus:

- zijn Goddelijke Stralen verspreiden en
- aan iedereen het Leven van mijn Wil schenken.

Dit is het Wonder van alle Wonderen waar de gehele Hemel naar verlangt.

Maak dus veel ruimte voor mijn Wil. Verzet je nergens tegen!
Zo kan hetgeen door God in het Werk van de Schepping gepland is, gerealiseerd worden."

19-24 - 27 mei 1926 - De Goddelijke Wil omhult alles en iedereen in de Eenheid van zijn Licht. Zoals de Schepping bezit Hij de Eenheid en wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit deze Eenheid.

Terwijl ik mijn gebruikelijke handelingen verrichtte in de Goddelijke Wil, omhulde een ontoegankelijk Licht mijn klein wezen.

Het maakte alle Werken van mijn Schepper als aanwezig.

En ik had een "*ik bemin U*" voor elk geschapen ding,

- een beweging voor elke beweging,
- een aanbedding en een '*dank U*' voor de gehele Schepping.

Ik begreep dat het dit Licht zelf was dat mij dit "*ik bemin U*" voor alles ingaf, deze beweging, deze aanbedding.

Ik was in de ban van dit Licht. Terwijl het me groter maakte, maakte het me kleiner. En het deed met mijn kleinheid wat het ook maar wilde.

Ik bevond me in deze toestand en ik zag mijn lieve Jezus niet.

Daarom was ik ongelukkig en *ik zei tegen mezelf*:

"Jezus heeft mij verlaten. In dit gezegende Licht weet ik niet waar ik heen moet om Hem terug te vinden, omdat ik noch het begin, noch het einde ervan zie. O, heilig Licht, laat me Hem terugvinden, die mijn hele Leven is, die mijn hoogste Goed is."

Op hetzelfde moment dat ik vrije uiting gaf aan mijn droefheid vanwege het gemis van Jezus, kwam Hij uit mijn binnenste tevoorschijn.

En zeer teder **zei Hij mij**:

(2) "Mijn dochter, waarom ben je bang? Ik laat je niet in de steek.

Mijn Opperste Wil verbergt Mij immers in jou.

Het Licht van mijn Wil is eindeloos, oneindig. Zijn grenzen kunnen niet gevonden worden, noch waar Het begint, noch waar Het eindigt.

Mijn Mensheid daarentegen heeft grenzen, beperkingen.

Omdat mijn Mensheid kleiner is dan mijn Eeuwige Wil, ben Ik omhuld, verborgen in Hem.

Maar wanneer Ik bij jou ben:

- laat Ik mijn Wil werken in jou en
- verheug Ik mij in zijn Goddelijke Werk in jouw kleine ziel.
- bereid Ik nieuwe lessen voor, om je meer en meer de Wonderen van mijn allerhoogste Wil te leren kennen.

Telkens wanneer je in Hem zwemt, wees er dan zeker van dat Ik bij jou ben. Zelfs meer, Ik doe wat jij doet, samen met jou.

En om Hem het volledige actieveld te geven, blijf Ik in jou verborgen, om zijn Vruchten te genieten.

Mijn dochter, je moet weten dat echt Licht onafscheidbaar is.

Kijk, de zon in de atmosfeer heeft ook deze eigenschap en zij bezit de eenheid van licht. Het licht is zo compact in zijn sfeer dat het geen enkel atoompje verliest. En zelfs als het naar beneden daalt en de hele aarde met licht vult, deelt het licht zich nooit.

Het is zo compact in zichzelf, verenigd, onafscheidbaar, dat het nooit iets van zijn zonlicht verliest.

Het is zodanig dat het al zijn stralen verspreidt en overal op aarde de duisternis verdrijft. En het trekt al zijn licht samen terug, zonder zelfs maar sporen van zijn atomen achter te laten.

Als het zonlicht te scheiden was, zou haar licht al lang geleden verminderd zijn en zou het niet meer de kracht hebben om de hele aarde te verlichten.

Je zou dan kunnen zeggen: "Gedeeld licht, verlaten aarde."

Zo kan *de zon* de overwinning zingen en zij bezit al haar kracht en al haar effecten in de eenheid van haar licht.

En *de aarde* ontvangt zovele wonderbare en ontelbare effecten, dat je de zon het leven van de aarde kan noemen.

En dit alles komt voort uit de eenheid van het licht dat zij bezit.

Reeds zovele eeuwenlang heeft zij nog geen enkel atoompje licht, dat God haar toevertrouwd heeft, verloren.

En daarom is zij altijd triomfantelijk, majestueus en onveranderlijk.

En zij is altijd stabiel om in haar licht de Triomf en de Glorie van het Eeuwig Licht van haar Schepper te verheerlijken.

Nu, mijn dochter, *de zon is het symbool van mijn Eeuwige Wil.*

Dit symbool bezit de eenheid van het licht.

Dit geldt des te meer voor *mijn Wil*, die geen symbool is, maar *werkelijk het Licht is.*

En de zon kan gedefinieerd worden als het ontluiken van het onbereikbaar Licht van mijn Wil.

Je hebt zijn Onmetelijkheid gezien. En je hebt geen lichtbol gezien zoals de zon, maar een immense uitgestrektheid. Het menselijk oog kan er niet toe komen om te zien waar het eindigt, noch waar het begint.

En toch is al dit Oneindige Licht slechts één Daad van de Eeuwige Wil.

Het feit dat dit ongeschapen Licht zo compact is, maakt het onafscheidbaar, ondeelbaar.

Daarom bezit Het, meer dan zon, de eeuwige Eenheid, waarin de Triomf van God en van al onze Werken zijn gegrondvest.

Nu, deze Triomf van de Eenheid van de Allerhoogste Wil,
het Centrum van zijn Verblijfplaats, van zijn Troon,
is het Centrum van de Heilige Drie-Eenheid.

Vanuit dit Goddelijk Centrum stralen zijn schitterende Stralen uit.
Zij overspoelen het gehele hemels Vaderland.

Alle heiligen en engelen zijn doordrongen van de Eenheid van mijn Wil.
Zij ontvangen allemaal zijn ontelbare effecten.
Hij trekt hen allen naar Zich toe en Hij maakt van hen één enkele
Eenheid met de hoogste Eenheid van mijn Wil.

Deze stralen overspoelen de hele Schepping en vormen haar eenheid
met de ziel die in mijn Wil leeft.

Kijk: de Eenheid van dit Licht van mijn Wil, dat in het centrum van de
Drie Goddelijke Personen verblijft, is al in jou vastgelegd, zodat:

- het Licht en de Daad één zijn,
- de Wil één is.

Nu, terwijl je je handelingen verricht in deze Eenheid, zijn ze al
opgenomen in die ene Daad van het Centrum.

En de Godheid is al in jou om te doen wat jij doet. De Hemelse Moeder,
de heiligen en engelen en de hele Schepping, allen:

- herhalen in koor: jouw handeling en
- voelen de effecten van de Allerhoogste Wil.

Kijk, luister naar het nooit eerder geziene Wonder van deze Unieke
Daad die de Hemel en de aarde vervult, en de Drie-Eenheid

- die Zichzelf verenigt met de mens,
- die Zichzelf plaatst als de Eerste Daad van handeling van de mens."

(3) Op hetzelfde moment zag ik het Eeuwig Licht in mijzelf.

En ik hoorde het koor van de gehele Hemel en de gehele Schepping in
zijn stomme taal. Maar hoe kan ik alles beschrijven wat ik begreep van
de Eenheid van het Licht van de Allerhoogste Wil!

Jezus voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, opdat elke daad goed en heilig zou zijn, moet zijn oorsprong bij God liggen.

De ziel die in mijn Wil leeft, leeft in de Eenheid van dit Licht.

Haar aanbedding, haar liefde, haar beweging en alles wat zij kan doen, moet zijn oorsprong vinden in de Goddelijke Drie-Eenheid.

Zo ontvangt zij de oorsprong van haar daden van God Zelf.

En hierdoor is haar aanbedding, haar liefde, haar beweging:

- dezelfde Aanbedding die de Drie Goddelijke Personen onderling hebben,
- dezelfde wederzijdse Liefde die heerst tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest,
- haar beweging is die eeuwige Beweging die nooit ophoudt en beweging geeft aan allen.

De Eenheid van dit Licht maakt alles gemeenschappelijk:

- wat God doet, wordt gedaan door de ziel,
- wat de ziel doet, wordt gedaan door God.

God doet het door zijn eigen Deugd.

De ziel doet het dankzij de Eenheid van het Licht dat haar omringt.

Daarom is het Wonder van het Leven in mijn Wil,

het Wonder van God Zelf. Het is het primaire Wonder.

Alle andere wonderen, alle andere werken, ook goede en heilige, blijven in de schaduw staan, verdwijnen voor de Daden die in de Eenheid van dit Licht verricht worden.

Stel je *de zon* voor, die in de eenheid van haar licht haar stralen verspreidt en de hele aarde overspoelt,

en *de mensen* die alle lichten die er op aarde zijn, elektrisch licht, privéverlichting, hoeveel ze er ook zouden willen plaatsen.

Hun licht zou armzalig blijven tegenover het licht van de zon, alsof het er niet was.

Niemand zou al die lichten gebruiken om licht te hebben om te lopen, om te werken, om te zien, maar iedereen zou de zon gebruiken. En al die lichten zouden ongebruikt blijven, zonder iemand iets te brengen.

Zo zijn alle andere werken die niet gedaan worden in de Eenheid van het Licht van mijn Wil.

Het zijn kleine lichtjes tegenover de grote zon, waar bijna geen aandacht aan besteed wordt

Hetzelfde geldt voor alle andere werken. Als zij niet worden gerealiseerd in de Eenheid van het Licht van mijn Wil, zijn ze als kleine lichtjes voor de grote zon. Je ziet hen bijna niet.

Zolang de zon schijnt, hebben die lichtjes geen nut, maken ze geen indruk, en ze doen geen goed. Maar als de zon verdwijnt, krijgen zij hun kleine waarde. Zij doen hun klein goed werk. Zij zijn het licht in de duisternis van de nacht. En zij zijn nuttig voor het werk van de mens.

Zij zullen echter nooit de zon zijn.

En zij kunnen nooit het grote goed doen dat de zon doet.

Het doel van de Schepping was echter: iedereen in eenheid te houden.

Alle dingen waren voortgekomen uit de Schoot van de Eenheid van het Licht van het Allerhoogste FIAT.

Alleen de mens wilde dit doel niet bereiken.

Hij kwam uit deze Eenheid.

Hij moest zich beperken tot het bedelen om de effecten van dit Licht. Het is bijna alsof de aarde bedelde bij de zon om de vegetatie en de ontwikkeling van het zaad dat in haar schoot verborgen lag.

Wat een verdriet, mijn dochter,

- om als koning als een bedelaar te eindigen,

- om een aalmoes te vragen die hem die tot zijn dienst moest staan."

(5) Jezus was diep bedroefd en zwijgzaam.

En ik begreep al het leed dat Hem doorboorde.
Ik voelde het tot in het diepste van mijn ziel doordringen.

Om Jezus koste wat kost te willen verlichten, keerde ik terug naar mijn gebruikelijke daden in de eenheid met zijn Wil.

Ik wist hoe gemakkelijk Hij kon overschakelen van droefheid naar vreugde telkens wanneer mijn kleinheid zich onderdompelde in het ontoegankelijke Licht van Zijn Wil.

Zo genas de Liefde, die met mij liefhad, Jezus' Wonde.

En kon Hij zijn woorden verderzetten:

(6) "Mijn dochter, Ik laat je groeien in mijn Wil.
Geef Mij nooit de zo pijnlijke kwelling om je uit de Eenheid van het Licht van het Allerhoogste FIAT te zien treden. *Beloof Mij, zweer Mij dat je altijd de nieuwgeborene van mijn Wil zult zijn.*"

(7) *Ik*: "Mijn Liefde, troost U. Ik beloof het U, ik zweer het.
En als U wil dat ik voor altijd de kleine dochter van uw Wil ben, moet U mij beloven dat U mij altijd in uw armen zal houden, ondergedompeld in uw Wil, en dat U mij nooit in de steek zal laten.

Ik beef en ik twijfel aan mezelf, nog meer omdat:

- hoe meer U over deze Allerhoogste Wil spreekt,
- hoe slechter ik me voel.

De nietigheid van mijn niets-zijn wordt dan immers meer voelbaar."

Zuchtend **voegde Jezus eraan toe:**

(8) "Mijn dochter, het feit dat je je niets-zijn iets meer voelt, is niet in strijd met het Leven in mijn Wil. Integendeel, het is jouw plicht.

Al mijn Werken zijn gevormd op het niets.

Dan kan het Alles doen wat Hij wil.

Als de zon verstand had en je haar zou vragen:

"Wat zijn je weldaden, je effecten, hoeveel licht en warmte bevat je?",

Dan zou zij antwoorden:

"Ik doe niets. Ik weet alleen dat het licht dat God mij gegeven heeft, doordrongen is van de Allerhoogste Wil. Ik doe wat Hij wil.

Ik breid me uit waar Hij wil en ik produceer de effecten die Hij wil. Daarbij *ben ik niets. De Goddelijke Wil doet alles in mij.*"

Voor al mijn andere Werken bestaat hun hele glorie erin: in het niets te blijven, om mijn Wil alle ruimte te geven om te kunnen handelen.

Enkel de mens wilde zonder de Wil van zijn Schepper leven. Hij wilde zijn 'niets' laten werken, in de overtuiging dat hij ergens goed in was.

Het Alles voelde zich verdrongen door het 'niets' en verliet de mens. Van een toestand van boven alles verheven te zijn, werd de mens onder alles geplaatst.

Als jij wil dat de Eenheid van zijn Licht in jou werkt en het doel van de Schepping tot nieuw leven brengt, *laat je niets-zijn dan altijd onderworpen blijven aan mijn Wil.*"

19-25 - 31 mei 1926 - Het verschil tussen degene die leeft in de Goddelijke Wil en degene die berustend en onderdanig is. De eerste is de zon, de andere is de aarde, die leeft van de effecten van het licht.

(1) Het Licht van de Goddelijke Wil omhult mij voortdurend.

Mijn klein verstand dat in de immense Zee van dit Licht zwemt, kan slechts enkele druppels licht en enkele kleine vlammen nemen van

de ontelbare Waarheden, Kennis en Gelukzaligheid die deze eindeloze Zee van de Eeuwige Wil bevat.

Maar vaak lukt het me niet om de juiste woorden voor dit beetje Licht op papier te zetten. Ik zeg weinig in vergelijking met de hoeveelheid die ik achterlaat. Want mijn klein en arm verstand neemt enkel wat genoeg is om het te vullen. De rest moet ik achterlaten.

Dat is wat er gebeurt met iemand die in zee duikt.

Hij is doorweekt, het water stroomt overal over hem, misschien zelfs tot in zijn ingewanden.

Maar als hij uit de zee komt, wat neemt hij dan mee van al het water uit de zee? Zeer weinig, of bijna niets in vergelijking met wat er in de zee achterblijft.

En kan hij, nadat hij in de zee is geweest, zeggen hoeveel water, hoeveel en hoeveel soorten vissen erin zitten? Zeker niet.

Maar hij zal kunnen spreken over het weinige dat hij van die zee gezien heeft. Zo is mijn arme ziel.

Terwijl ik in dat Licht was, kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn.

En **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, dit is de Eenheid van het Licht van mijn Wil.

exists between one who lives in my Will, in the unity of this light, and one who resigns and submits himself to my Will.

Opdat je er steeds meer van gaat houden en Hij je nog meer in Hem bevestigt, wil Ik dat je *het grote verschil kent*

- *tussen degene die leeft in mijn Wil, in de Eenheid van dit Licht,*

- *en degene die zich erbij neerlegt en zich onderwerpt aan mijn Wil.*

Om het je goed te laten begrijpen, zal Ik je een vergelijking geven met de zon die daar aan de horizon is:

De zon die in het hemelgewelf is, verspreidt haar stralen over de oppervlakte van de aarde.

Kijk, *tussen de zon en de aarde* bestaat er een soort overeenkomst:

- de zon raakt de aarde en
- de aarde ontvangt het licht en de aanraking van de zon.

Nu, de aarde ontvangt de aanraking van het licht en zij onderwerpt zich aan de zon. Zij ontvangt hierbij de effecten die in het licht vervat zijn.

En deze effecten veranderen het aanschijn van de aarde.

Zij laten haar opnieuw groen worden. Zij laten haar bloeien. Zij laten de planten zich ontwikkelen, de vruchten rijpen. En zij doen nog veel meer wonderen, die op de oppervlakte van de aarde kunnen gezien worden. En deze zijn alle het werk van de effecten die het zonlicht bevat.

De zon geeft haar effecten maar zij geeft haar licht niet.

Integendeel, zij bewaart jaloers haar eenheid en de effecten zijn niet duurzaam. Zo zien we de arme aarde nu eens in bloei, dan weer kaal. Zij verandert met elk seizoen. En zij ondergaat vele veranderingen.

Als de zon de aarde niet alleen haar effecten, maar ook haar licht zou schenken, dan zou de aarde in een zon veranderen en zou ze niet langer om haar effecten hoeven te bedelen.

Want met het licht in zich zou zij de eigenaar worden van de bron van de effecten die de zon bevat.

Zo is de ziel die zich neerlegt bij en zich onderwerpt aan mijn Wil.

Zij leeft van de effecten die Hij bevat.

Zij bezit het licht niet. Dus zij bezit de bron niet van de effecten die in de Zon van de eeuwige Wil vervat zijn.

Daarom lijkt zij bijna op de aarde: nu eens rijk aan deugden, dan weer arm. Zij verandert in elke omstandigheid.

Meer nog, als zij zich niet altijd neerlegt en onderwerpt aan mijn Wil, dan zou zij zijn als een aarde die zichzelf niet laat aanraken door het licht van de zon.

In feite ontvangt de aarde haar effecten omdat zij zich door zijn licht laat aanraken. Anders zou ze ellendig blijven, zonder ook maar een grassprietje voort te kunnen brengen.

Zo bevond Adam zich na de zonde.

Hij had de Eenheid van het Licht verloren.

Daardoor *had hij de Bron van de weldaden en de effecten* die de Zon van mijn Wil bezit, verloren.

Hij kon de Volheid van de Goddelijke Zon niet meer zichzelf voelen.

Hij kon deze Eenheid van het Licht niet langer in zichzelf zien:

- die door zijn Schepper diep in zijn ziel was vastgelegd, en
- die, door hem zijn Gelijkenis te geven, hem tot zijn getrouwe Kopie had gemaakt.

Vóór de zonde bezat hij de Bron van de Eenheid van het Licht met zijn Schepper. Elk van zijn daden was een straal van Licht die

- de hele Schepping overspoelde,
- zichzelf vestigde in het centrum van zijn Schepper,
- Hem Liefde bracht en de wederkerigheid voor alles wat Hij voor hem in de hele Schepping gedaan had.

Hij was degene die alles harmoniseerde en de akkoordnoot vormde tussen Hemel en de aarde.

Van zodra hij zich onttrok aan mijn Wil te onttrekken, verspreidden zijn daden zich niet langer in de Hemel en de aarde als stralen.

Zij krompen ineem, een beetje zoals de bomen en bloemen in de kleine cirkel van zijn terrein.

Omdat hij niet langer in harmonie was met zijn omgeving, werd hij de dissonante noot van de hele Schepping.

Oh! Hoe laag was hij gevallen!

Hij huilde bitter omwille van het verlies van de Eenheid van het Licht,

dat hem boven alle geschapen dingen verhief
en Adam tot de kleine god van de aarde maakte.

(3) Nu, mijn dochter, begrijp je uit wat Ik je zojuist heb verteld dat

het Leven in mijn Wil is:

de Bron van de Eenheid van het Licht bezitten

met al de Volheid van de effecten die Het bevat.

Zo komen uit elke daad van deze mens Licht, Liefde, Aanbidding

Zij maakt zichzelf tot:

- handeling voor elke handeling,
- liefde voor elke liefde.

En zo, zoals het zonlicht:

- overspoelt zij alles,
- harmoniseert zij alles,
- concentreert zij alles in zichzelf.

En als een stralende straal brengt zij aan haar Schepper

- alle wederliefde voor alles wat Hij voor alle mensen gemaakt heeft en
- de ware harmonieuze noot tussen Hemel en aarde.

Wat een verschil is er tussen:

- ***wie de Bron van de goede dingen van de Zon van mijn Wil bezit***
- ***en wie leeft van zijn effecten!***

Het is hetzelfde verschil als tussen de zon en de aarde.

De zon bezit altijd de volheid van het licht en de effecten.

Hij straalt voortdurend en majestueus aan het hemelgewelf.

Zij heeft de aarde niet nodig.

Hoewel zij alles raakt, is zij ongrijpbaar. Ze laat zich door niemand aanraken. Als iemand het zou wagen om naar haar te kijken, zou ze hem verblinden, hem omverwerpen met haar licht.

Anderzijds heeft de aarde alles nodig. Zij laat zich aanraken en beroven. En zonder de zon en haar effecten zou zij een sinistere gevangenis vol ellende zou zijn.

Er is dus geen vergelijking mogelijk tussen iemand die in mijn Wil leeft en iemand die zich aan Hem onderwerpt.

Vóór de zonde bezat Adam de Eenheid van het Licht
Zolang hij leefde, kon hij deze niet terugkrijgen.

Voor hem gebeurde het zoals voor de aarde die rond de zon draait.
Zij staat niet stil en draait rond. Zo komt zij tegenover de zon te staan
en ontstaat de nacht.

Om hem opnieuw stevig te maken, zodanig dat hij opnieuw de Eenheid
van dit Licht kon dragen, was een hersteller nodig.

En deze hersteller moest superieur zijn aan hem.

Een goddelijke Kracht was nodig om hem opnieuw rechtop te zetten.
Hier is de noodzaak van de Verlossing.

**(4) *Mijn Hemelse Moeder bezat de Eenheid van dit Licht ook.
Hierdoor kan Zij, meer dan zon, licht aan allen geven.***

Tussen haar en de Allerhoogste Majesteit was er nooit een nacht,
noch enige schaduw. Het was steeds volop daglicht.

Op elk moment liet deze Eenheid van het Licht van mijn Wil
geheel het Goddelijke Leven in Haar stromen.

Dit bracht haar: zeeën van Licht, Vreugde, Geluk, Goddelijke Kennis,
zeeën van Schoonheid, Glorie en Liefde.

Triomfantelijk bracht Zij al deze zeeën als de hare naar haar Schepper.
Zij betuigde Hem haar Liefde, haar Aanbidding, opdat Hij zou
bezwijken voor haar Schoonheid.

En de Godheid liet nog mooiere Zeeën stromen. Haar liefde was
immers oneindig en van dezelfde aard als zijn Liefde.

Zij kon voor iedereen liefhebben, voor iedereen instaan.

Haar kleinste daden in de Eenheid van dit Licht waren superieur:

- aan de grootste daden en
- aan de daden van alle mensen samen.

Daarom kunnen Wij de offers, de werken, de liefde van alle andere mensen, kunnen genoemd worden:

- kleine vlammetjes voor de zon,
 - kleine druppeltjes water voor de zee,
- in vergelijking met de daden van de Soevereine Koningin.

Door de Kracht van de Eenheid van het Licht van de Allerhoogste Wil

- triomfeerde zij over alles en
- overwon Zij haar eigen Schepper.

Zij maakte Hem tot Gevangene in haar Moeder-Schoot..

Ah! Enkel de Eenheid van dit Licht van mijn Wil, dat Zij die over alles regeerde, bezat, kon dit Wonder tot stand brengen, dat ervoor nooit gebeurd was. Het gaf Haar daden die de goddelijke Gevangene waardig waren.

(5) **Adam** verloor de Eenheid van het Licht. Hierdoor keerde hij zichzelf ondersteboven en hij vormde nacht, zwakheden, hartstochten, voor zichzelf en de voor komende generaties.

Deze sublieme Maagd deed nooit haar eigen wil
Hierdoor bleef zij steeds rechtop en gericht naar de Eeuwige Zon.

Daarom was het voor haar altijd daglicht. En Zij deed de Dag van de Zon van de Gerechtigheid voor alle generaties aanbreken.

Indien deze Maagd-Koningin niets anders gedaan had dan de Eenheid van het Licht van de Eeuwige Wil te bewaren in de diepte van haar onbevleete ziel, dan zou dat reeds genoeg geweest zijn om Ons:

- de glorie van allen,
 - de daden van allen en
 - de vergoeding van de liefde van de hele Schepping.
- terug te geven.

De Godheid voelde door Haar, krachtens mijn Wil, de Vreugde en het Geluk die Hij via de Schepping wilde ontvangen, naar zich terugkeren.

We kunnen Haar dus noemen:

- de Koningin, de Moeder, de Stichter.
- de grondvesten en
- de Spiegel van mijn Wil, *waarin allen zichzelf kunnen spiegelen om van Haar het Leven van mijn Wil te ontvangen."*

(6) Daarna voelde ik me doordrongen van dit Licht. En ik begreep het groot Wonder van het Leven in de Eenheid van het Licht van de Allerhoogste Wil.

Mijn lieve Jezus kwam terug en **Hij voegde eraan toe:**

(7) "Mijn dochter, **Adam** in zijn staat van onschuld en **mijn Hemelse Moeder** bezaten de Eenheid van het Licht van mijn Wil.

Dit was niet uit eigen kracht, maar door de kracht die hen door God werd meegedeeld.

Mijn Mensheid bezat deze uit eigen Kracht

In mijn Mensheid was immers:

- niet alleen de Eenheid van het Licht van de Allerhoogste Wil,
- maar ook het Eeuwig Woord aanwezig.

En aangezien Ik onafscheidelijk ben van de Vader en van de Heilige Geest, gebeurde de ware en volmaakte bilocatie:

Terwijl Ik in de Hemel bleef, daalde Ik neer in de Schoot van mijn Moeder. En aangezien de Vader en de Heilige Geest niet te scheiden zijn van Mij, daalden ook Zij neer in haar Schoot. En zij bleven tegelijkertijd in de Hoogten van de Hemelen.

(8) Terwijl Jezus sprak, vroeg ik me af of alle Drie de Goddelijke Personen hadden geleden, of enkel Jezus, het Woord.

Jezus vervolgde en **Hij zei mij:**

(9) "Mijn dochter,

de Vader en de Heilige Geest waren altijd "Eén" met Mij.

Zij volgden Mij. Ik was tegelijkertijd met Hen in de Hemel.

Maar de taak om:

- te lijden,
 - voldoening te geven en
 - de mens te verlossen,
- kwam op Mij neer.

Ik, de zoon van de Vader, nam de taak op Mij om God met de mens te verzoenen.

Onze Godheid kan niet geraakt worden en niet de minste pijn lijden.

Het was ***mijn Mensheid, die:***

- onafscheidbaar verbonden met de Drie Goddelijke Personen,
 - zich in de Handen van de Godheid overgaf,
- ongehoorde pijnen leed en op een goddelijke Wijze tevreden stelde.

Mijn Mensheid bezat:

- niet alleen de Volheid van mijn Wil als haar eigen deugd,
 - maar ook het Woord Zelf
 - evenals de Vader en de Heilige Geest,
- wegens onze onscheidbaarheid.

Zo overtrof zij op een meer volmaakte wijze zowel ***de onschuldige Adam als mijn eigen Moeder.***

Want voor hen was het Genade, terwijl het voor Mij mijn Natuur was. Zij moesten het Licht, de Genade, de Kracht, de Schoonheid ***uit God*** putten.

In Mij was *de opborrelende Bron* van het Licht, de Genade, de Schoonheid enz.

Het verschil tussen:

- Mij, als natuur, en

- mijn Mama, als Genade,

was zo groot dat zij voor mijn Mensheid in de schaduw gesteld werd.

Mijn dochter, luister goed: ***uw Jezus bezit de Bron die voortdurend stroomt*** en altijd iets aan jou te geven heeft.

En jij hebt altijd iets te nemen.

Ondanks alles wat er al over mijn Wil is gezegd, ben Ik nog niet klaar. Het korte leven in ballingschap zal je niet volstaan, noch de hele eeuwigheid om je de lange geschiedenis van mijn Allerhoogste Wil te laten kennen en je de grote Wonderen te vertellen die Hij bevat.

19-26 - 6 juni 1926 - Jezus wil dat wij ons verbinden met alles wat Hij gedaan heeft. Net zoals God het Tijdperk en het Uur van de Verlossing heeft vastgesteld, zo is het ook met het Koninkrijk van Zijn Wil. De Verlossing is het Middel om de mens te helpen. De Goddelijke Wil is het begin en het einde van de mens.

(1) Terwijl ik mijn gebruikelijke handelingen in de Allerhoogste Wil, verrichtte, probeerde ik alles te achterhalen wat mijn Jezus, mijn Hemelse Moeder, de Schepping en alle mensen deden.

Omdat ik daartoe niet in staat was, hielp mijn lieve Jezus mij.

En Hij maakte alles wat ik vergat te noemen tegenwoordig.

Hij liet mij vol Goedheid zijn Handeling zien en **Hij zei:**

(2) “Mijn dochter, in mijn Wil zijn al mijn Handelingen aanwezig, alsof ze naast elkaar opgesteld staan.

Kijk, ***hier zijn alle handelingen uit mijn Kindertijd***.

Hier zijn mijn tranen, mijn gekreun.

Hier is ook toen Ik als klein kind door de velden liep en bloemen plukte.

Kom en leg je '*ik bemin U*'

- op de bloemen die Ik pluk en

- op mijn Handen die zich uitstrekken om hen te plukken.

Ik keek naar jou In die bloemen.

Ik plukte jou als dat kleine bloemetje van mijn Wil,

Wil je Mij bij al mijn handelingen als kind dan geen gezelschap houden met jouw liefde en met Mij spelen in deze onschuldige handelingen?

*Ga verder met kijken: als **klein kind**,*

moe van het wenen om de zielen, viel ik in een korte slaap. Maar vooraleer Ik mijn ogen sloot, wilde Ik jou om mijn Slaap te verzoeten.

Ik wou eerst zien hoe jij mijn Tranen kuste door in elke traan een "*ik bemin U*" te drukken. En Ik wou mijn Ogen sluiten om te slapen met het slaapliedje van jouw '*ik bemin U*'.

Maar laat Mij niet alleen terwijl Ik slaap. Wacht tot Ik wakker word. Zo kan je, zoals je mijn slaap gesloten hebt, mijn ontwaken openen met je '*ik bemin U*'.

(3) Mijn dochter, die voorbestemd was om in Mijn Wil te leven, was onafscheidelijk van Mij. Je was er toen nog niet. Maar mijn Wil toonde jou aan Mij en Hij gaf Mij *je gezelschap, je daden, je 'ik bemin U'*

Weet je wat een 'ik bemin U' in mijn Wil betekent?

Dit 'ik bemin U' bevat een eeuwige Zaligheid, een Goddelijke Liefde. En voor mijn kinderlijke leeftijd was dat voldoende om Mij gelukkig te maken en om Mij heen een zee van vreugde te vormen, waardoor ik alle bitterheid die andere mensen Mij bezorgden, opzij kon zetten.

Als je niet al mijn Handelingen volgt, zal er een lege plaats van jouw handelingen in mijn Wil zijn.

En Ik zal geïsoleerd blijven zonder jouw gezelschap.

Ik wil echter jouw verbondenheid met alles wat Ik gedaan heb.

Aangezien de Wil die ons verenigt is Eén, moet ook de daad Eén zijn.

Maar volg Mij nog verder, kijk hier:

In mijn kinderlijke leeftijd van **twee of drie jaar oud**, zonderde Ik me af van mijn Mama. En geknield, met mijn kleine armpjes in de vorm van een kruis, bad Ik tot mijn Hemelse Vader om genade voor de mensheid. Ik omhelsde met mijn kleine armpjes alle generaties.

Mijn houding was aangrijpend.

Zo klein, geknield met mijn kleine armen open, wenend, biddend...

Mijn Mama had het niet kunnen verdragen om Mij zo te zien.

Haar sterke Moederliefde had haar doen bezwijken.

Jij, die de liefde van mijn Mama niet hebt, kom:

- mijn kleine armpjes ondersteunen,
- mijn tranen drogen,
- zeg je "*ik bemin U*" waar Ik mijn kleine knieën neerzet, zodat het minder pijnlijk is.

Wierp je ten slotte in mijn kleine armpjes zodat Ik je aan mijn Hemelse Vader kan aanbieden als dochter van mijn Wil.

Sinds die tijd roep Ik jou. Toen Ik helemaal alleen was, door iedereen verlaten, **zei Ik tegen mezelf**:

"Als iedereen Mij verlaat, zal de nieuwgeborene van mijn Wil Mij nooit alleen laten."

Het isolement is te pijnlijk voor Mij, dus Mijn daden wachten op die van jou en ook op jouw gezelschap."

(4) Maar hoe kan ik alles opschrijven wat mijn lieve Jezus mij vertelde over de gebeurtenissen in zijn Leven!

Als ik hen allemaal zou vertellen, zou ik te lang uitweiden.
Ik zou hele boeken moeten vullen, dus ik houd hier op...

(5) Daarom zei ik daarna tegen mijn geliefde Jezus:

“Mijn Liefste, U wil zo graag dat uw allerheiligste Wil bekend is en met zijn volledige heerschappij regeert onder de mensen.

Uw Hemelse Moeder kreeg de langverwachte Verlosser. Zij had ook het langverwachte Fiat kunnen verkrijgen.

Toen U op aarde kwam, waarom hebt U dan niet, verenigd met Uw Hemelse Moeder, samen met de Verlossing, de vervulling van uw Heiligste Wil gerealiseerd?

De zichtbare Aanwezigheid van U beiden zou geholpen hebben en op wonderbare wijze het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil op aarde vergemakkelijkt hebben.

Maar om dit te doen door middel van deze arme, onbeduidende en onbekwame mens, lijkt alsof dit Rijk niet alle glorie en totale triomf zal kunnen krijgen”.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en Hij zei mij:

(6) "Mijn dochter, alles was gepland:

- zowel de Tijd als het Uur,
- zowel voor de Verlossing als voor mijn Wil op aarde, opdat Hij hier zou heersen.

Er werd vastgesteld dat *mijn Verlossing zou dienen als hulpmiddel*.

Zij was niet de Oorsprong van de mens is en Zij diende *als middel*, nadat de mens zich van zijn oorsprong verwijderd had.

Mijn Wil was echter de Oorsprong van de mens en het Einde waarin hij zich moet insluiten.

Alle dingen hebben hun oorsprong in mijn Wil en alles moet naar Hem terugkeren.

En zelfs als niet alle in de tijd in Hem leven, zal niemand in de eeuwigheid buiten Hem kunnen zijn.

En om deze reden bestaat ook het Voorrecht van mijn Wil.

Nu, om **de Verlossing** mogelijk te maken, had Ik een *Maagdelijke Moeder nodig, verwekt zonder de vlek van de erfzonde.*

Aangezien Ik Mij ging bekleden met menselijk vlees, was het voor Mij, het Eeuwige Woord, passend:

dat geen bevlekt Bloed mijn allerheiligste Mensheid vormde.

Nu, om **mijn Wil** bekend te maken, zodat Hij hier heerst, was het niet gewenst om een tweede Moeder te vormen volgens de natuurlijke orde. Ik had veeleer een *tweede Moeder nodig volgens de orde van de Genade.*

Want om **mijn Wil** te laten heersen, had Ik geen andere Mensheid nodig maar moest Ik een zodanige Kennis van Hem geven, dat, aangetrokken:

- door zijn Wonderen,
 - door zijn Schoonheid,
 - door zijn Heiligheid en
 - door de Weldaden die Hij de mens brengt,
- zij zich vol liefde aan zijn Heerschappij onderwerpt.

Daarom, aangezien Ik je heb uitgekozen voor de Zending van mijn Wil, heb Ik je volgens de natuurlijke orde uit de gewone afstamming gekozen.

Maar omwille van de Waardigheid van mijn Wil, moest Ik je volgens de orde van de Genade zodanig verheffen, zodat *er in jouw ziel geen enkele schaduw meer overblijft, waardoor mijn Wil in jou niet zou kunnen heersen.*

Om de mens te verlossen had mijn Mensheid *het zuivere bloed van de Onbevleete Maagd nodig,*

Om in jou het Leven van mijn Wil te vormen, was *de zuiverheid, de zoetheid, de heiligheid en de schoonheid van je ziel* nodig.

Mijn Mensheid werd gevormd in de Schoot van mijn Moeder. En deze Mensheid gaf zichzelf aan allen – hier wordt onder verstaan, aan degenen die Haar aanvaardden – als middel van redding, licht, heiligheid. Op dezelfde wijze zal dit Leven van mijn Wil, dat in jou gevormd werd, zichzelf bekend maken en zijn heerschappij verkrijgen.

Als Ik je had willen vrijwaren van de erfzonde, zoals mijn Hemelse Moeder, zodat mijn Wil in jou tot leven kon komen, dan zou niemand eraan gedacht hebben om mijn Wil in zich te laten heersen.

Zij zouden gezegd hebben: " Je moet een tweede Moeder van Jezus zijn en haar voorrechten bezitten, opdat het Leven van de Allerhoogste Wil in ons kan heersen."

Anderzijds, door te weten dat jij tot dezelfde familie behoort als zij,
- verwekt zoals zij met de erfzonde,
kunnen ook zij, als zij dat willen, geholpen door hun eigen goede wil, de Allerhoogste Wil kennen, en:
- wat er moet gebeuren om Hem in hen te laten heersen,
- de weldaden die daaruit voortvloeien,
- het aardse en hemelse Geluk dat op een speciale wijze voorbereid is voor degenen die mijn Wil zullen laten heersen.

Mijn Verlossing diende om de Boom van mijn Wil te planten,

die zou worden:

- besproeid met mijn Bloed,
- gekweekt en gesnoeid met mijn eigen Zweet en onnoemelijk lijden,
- bevrucht door de Sacramenten.

Eerst moest de Boom zich ontwikkelen, zodat hij dan de bloesems kon voortbrengen en uiteindelijk de hemelse Vruchten van mijn Wil laten rijpen.

Om deze kostbare Vruchten te laten rijpen, waren mijn drieëndertig jaren onvoldoende. En de mensen waren nog niet voorbereid, nog niet bereid om een zo delicaat Voedsel, dat Ik hen gaf, in te nemen: geheel Hemels.

Dus heb Ik Mij ertoe beperkt de Boom te planten en alle mogelijke middelen achter te laten om hem mooi en gigantisch te laten groeien.

Op het gepast ogenblik, wanneer de vruchten aan het rijpen zijn en klaar om geplukt te worden,

heb Ik jou speciaal uitgekozen om je te laten weten:

- al het Goede dat Hij bezit, en
- dat Ik de mens terug wil verheffen naar zijn Oorsprong.

Nadat de mens zijn wil opzijgezet heeft,

- die de oorzaak was van het verlies van zijn gelukkige toestand, zal hij van deze kostbare vruchten eten.

Hun smaak zal zo subliem zijn dat hij zal bijdragen om:

- de infecties van zijn hartstochten en van zijn wil te verwijderen
- de heerschappij aan mijn Wil terug te geven.

Degene die alles in één omhelzing omarmt, zal alles samen verenigen: de Schepping, de Verlossing en de vervulling van het doel waarvoor alles geschapen is, nl. dat mijn Wil gekend, bemind en vervuld wordt 'zoals in de Hemel, zo ook op aarde'."

(7) *Ik zei*: "Jezus, mijn liefste, hoe meer U zegt, hoe meer ik het gewicht van mijn kleinheid voel en vrees dat deze een belemmering kan vormen voor de heerschappij van uw Wil op aarde.

O, als U en mijn Moeder dit rechtstreeks vanaf de aarde hadden gedaan, zou uw Wil zijn volle effect hebben gehad."

Jezus onderbrak mij en **Hij voegde eraan toe:**

(8) "Mijn dochter, onze Taak was volledig volbracht.
Wees opmerkzaam bij het vervullen van de uwe.
Dit is jouw bijdrage.

Meer nog, de soevereine Koningin en Ik kunnen niet meer geraakt worden door pijnen. Wij zijn in een toestand waarin Wij niet kunnen lijden en Wij zijn in de volle Heerlijkheid. Daarom kan het lijden niets meer met Ons te doen hebben.

Daarentegen, wat jou betreft: het lijden helpt je om het Allerhoogste FIAT, nieuwe Kennis, nieuwe Genade te verwerven.

En terwijl Ik in de Hemel ben, zal Ik in jou verborgen zijn om het Rijk voor Mijn Wil te vormen. Mijn Macht is altijd dezelfde.
Terwijl Ik in de Hemel ben, kan Ik doen wat Ik zou gedaan hebben als Ik zichtbaar op de aarde zou zijn.

Wanneer Ik het wil, en de mens leent zichzelf en geeft zich volledig over aan mijn Wil, dan bekleed Ik hem met macht en laat hem doen wat Ik zelf wil doen. Daarom, wees opmerkzaam en doe je eigen taak."

19-27 - 15 juni 1926 - Hoe het 'nets' bang is en beeft onder het 'Alles'. De Maagd Maria bemint haar hemelse kinderen en vervult in de Hemel haar taak als Moeder. Net zoals de Kennis leven gaf aan de Vruchten van de Verlossing, zo zal zij ook Leven geven aan de Vruchten van de Goddelijke Wil.

(1) Ik voelde me vol gebreken, vooral vanwege de weerzin die ik voelde om intieme dingen tussen Onze-Lieve-Heer en mij op te schrijven. De last die ik voel is zo zwaar dat ik er alles voor over zou hebben om het niet te moeten doen. Maar gehoorzaamheid aan degene die boven mij staat, dwingt mij daartoe.

En hoewel ik wil protesteren en mijn redenen om het niet te doen uiteenzet, geef ik uiteindelijk altijd toe.

Bovendien voelde ik me na zo'n ruzie vol gebreken en slecht.

En toen Jezus kwam, zei ik Hem:

(2) "Jezus, mijn Leven, heb medelijden met mij, zie mijn gebreken en hoe slecht ik ben."

(3) **Jezus antwoordde mij** vol goedheid en tederheid:

(4) "Mijn dochter, wees niet bang.

Ik ben hier om over jou te waken en de Bewaker van je ziel te zijn zodat zelfs de kleinste zonde er geen vat op kan krijgen.

En waar jij en anderen gebreken en slechtheid zien, zie Ik die niet.

Ik zie eerder dat jouw 'niets', het gewicht van het 'Alles' sterker voelt.

Want hoe meer Ik je innig naar Mij toe verhef,

door je te laten weten wat het 'Alles' met jouw 'niets' wil doen,

hoe meer je jouw nietigheid voelt.

En, bijna bang, verpletterd door het 'Alles', zou je willen vermijden om te uiten, en nog minder om op papier te zetten, wat het 'Alles' met dit 'niets' wil doen.

Hoe dan ook, ondanks je weerzin, win Ik altijd.

En Ik laat je doen wat Ik wil.

Dat gebeurde ook bij mijn Hemelse Moeder toen haar werd aangekondigd: ***"Wees gegroet, Maria, vol van Genade, U zult de Zoon van God ontvangen."***

Toen zij dit hoorde, schrok zij hard. Zij beefde en **Zij zei**:

"Hoe kan dit gebeuren?"

Maar **Zij eindigde met de woorden**: *"Mij geschiede naar uw Woord."*

Zij voelde het ganse gewicht van het 'Alles' op haar 'niets'.

En natuurlijk was zij geschrokken.

Daarom, wanneer Ik je vertel wat Ik uit jou wil maken, en jouw 'niets' schrikt ervan, dan zie Ik de schrik van de hoogste Koningin zich herhalen.

En aangezien Ik medelijden heb met jou, troost Ik jouw 'niets', versterk Ik het zodat je kan standhouden om alles te verdragen.

Maak je dus geen zorgen.

Denk er liever aan om het 'Alles' in jou te laten werken."

(5) Ik ging door met mijn gebruikelijke handelingen in de Allerhoogste Wil. Ik omarmde alles en allen, om de daden van allen in één daad aan mijn Schepper te brengen.

Toen kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn. Tegelijk met mij omhelsde Hij alles. Hij sloot zich bij mij aan en Hij deed alles wat ik deed. En zeer liefdevol zei Hij mij:

(6) "Mijn dochter, Ik hou zoveel van daden die in overeenstemming zijn met Mijn Wil dat Ik Mij er persoonlijk toe verbind om hen in de Eenheid van mijn Allerhoogste Licht te bewaren.

Ik verbind hen onlosmakelijk met mijn eigen Daden.

Als je eens wist hoe jaloers Ik ben op deze daden,
- hoe zij Mij op een Goddelijke Wijze verheerlijken!

Je kan zeggen dat elk van deze daden een nieuw feest is dat in de ganse Schepping begint en in het hele Hemelse Vaderland.

Waar mijn Wil zich ook bevindt, deze daden stromen als Lichtstralen in Hem, en zij brengen nieuwe vreugde, feesten en geluk.

Deze daden zijn de vreugden, het feest, de gelukzaligheid die de mens in de Wil van zijn Schepper vormt.

En het lijkt je weinig dat een mens een feest kan inrichten en een feest, vreugde en gelukzaligheid kan aanbieden aan zijn Schepper

en overal waar onze Wil kan heersen?

Dit gebeurde ***bij mijn Koningin-Moeder*** .

Bij haar, die altijd werkte in de Eenheid van het Licht van de Allerhoogste Wil, bleven al haar handelingen, haar rol als Moeder, haar rechten van Koningin onlosmakelijk verbonden met haar Schepper.

Dat is zo waar dat wanneer de Godheid de daden van Gelukzaligheid onthult om het Hemelse Vaderland gelukzaligheid te geven, Hij tegelijkertijd de Daden van de Hemelse Moeder erbij betreft.

Zij voelen alle heiligen zich niet enkel met onze Vreugde en Gelukzaligheid vervuld, maar worden zij ook vervuld:

- met de Moederliefde van hun Moeder,
- met de glorie van hun Koningin en
- met al haar daden die voor het hele hemelse Jeruzalem in vreugde omgezet worden.

Zo bemint elke vezel van haar Moederhart met de Liefde van een Moeder alle kinderen van het Hemels Vaderland.

En Zij deelt aan allen mee:

- de Vreugden van de Moeder en
- de Glorie van de Koningin

Zij was Moeder van de Liefde en van het Lijden op aarde

- ***voor haar kinderen, die haar veel hebben gekost,***
- ***evenveel als het Leven van haar Zoon God haar kostte.***

Krachtens de Eenheid van het Licht van de Allerhoogste Wil die Zij bezat, bleven haar daden onlosmakelijk verbonden met de Onze.

In de hemel is zij ***Moeder van Liefde, Vreugde en Glorie*** voor al haar hemelse kinderen.

Daarom hebben alle heiligen een grotere liefde, meer glorie en vreugde dankzij hun Moeder en Soevereine Koningin.

Dat is de reden waarom Ik degene die in mijn Wil leeft zozeer bemin.
Hij daalt af naar haar om te doen wat zij doet,
- om haar op te heffen in de Schoot van de Eeuwige,
- zodat haar daad één wordt met haar Schepper."

(7) Daarna, terwijl ik nadacht over de gezegende Wil van God, gingen er vele dingen door mijn hoofd. Het is niet nodig om die op te schrijven.

Mijn lieve Jezus kwam terug en **Hij voegde eraan toe:**

(8) "Mijn dochter,
de Triomf van mijn Wil verbindt de Schepping met de Verlossing.

Je zou het **een unieke Triomf** kunnen noemen.
De zondeval van de mens werd veroorzaakt door een vrouw.
Vierduizend jaar later werd de remedie voor de val van de mens
gebracht dankzij een maagdelijke Vrouw die mijn Mensheid,
verbonden met het Eeuwige Woord, op de wereld bracht.

Nu de Remedie gevonden is, moet mijn Wil dan zonder volledige
vervulling blijven? Hij heeft zijn oorspronkelijke Rol zowel in de
Schepping als in de Verlossing vervuld.

*Daarom hebben Wij tweeduizend jaar later een andere maagd
gekozen als triomf en voltooiing van onze Wil.*

Hij is het die zijn Koninkrijk in je ziel vormt en zich bekendmaakt
met zijn Kennis. Mijn Wil heeft je de hand gereikt en je opgetild,
om te leven in de Eenheid van zijn Licht.

Zo kan jij je leven vormen in Hem
en de Goddelijke Wil kan zijn Leven vormen in jou.

Hij heeft zijn Heerschappij in jou gevestigd en zo vormt Hij de

schakel om zijn Heerschappij uit te breiden naar de andere mensen.

Het Woord, dat neerdaalde in de Schoot van de Onbevleete Maagd, bleef niet in haar voor haar alleen.

Ik vormde ook de verbindingsschakel met andere mensen.

En Ik gaf Mezelf aan allen, als een remedie voor allen.

Hetzelfde zal met jou gebeuren.

Nadat mijn Opperste Wil zijn Rijk in jou gevormd heeft, brengt Hij de communicatie tot stand om zichzelf bekend te maken aan de mensen.

Alles wat Ik jou over Hem verteld heb,

- de Kennis die Ik je gegeven heb,
- de 'manier' en de 'hoe' van te leven in mijn Wil.

Ik liet je weten dat Hij wenst, vurig verlangt, dat de mens

- terugkeert in zijn Armen en
- terugkeert naar zijn Oorsprong in de Eeuwige Wil, waaruit hij voortgekomen is.

Dit alles zijn:

- communicatiemiddelen,
- banden van eenheid,
- overbrenging van licht,
- een zacht briesje, om hen de lucht van mijn Wil te laten inademen en zo de lucht van de menselijke wil te ontsmetten,
- en een onstuimige wind om de meest opstandige willen te overwinnen en uit te roeien.

Elke Kennis betreffende mijn Wil heeft een Scheppende Kracht.

Het gaat erom deze Kennis naar buiten te brengen zodat haar Kracht hun harten diep kan raken en hen onderwerpt aan mijn Heerschappij.

Was dat niet het geval bij de Verlossing?

Zolang Ik bij mijn Moeder was, tijdens het verborgen leven in Nazareth, zweeg alles rondom Mij.

Alhoewel mijn verborgenheid samen met mijn Hemelse Koningin op wonderbare wijze diende:

- om de basis te leggen voor de Verlossing, en
- om te kunnen aankondigen dat Ik al onder hen was.

Maar wanneer werden de Vruchten ervan bekend bij de volkeren?

Toen Ik in het openbaar verscheen, Mijzelf bekend maakte, tot hen. sprak met de kracht van mijn Scheppende Woord.

En als datgene wat Ik deed en zei bekend werd en zich nu nog steeds verspreidt onder de volkeren, zo hadden de Vruchten van de Verlossing hun uitwerking en hebben ze dat nog steeds.

Als daarentegen niemand op de hoogte was geweest van mijn komst op aarde, zou de Verlossing een dode zaak geweest zijn en geen effect gehad hebben op de mensen.

Het is dus de Kennis die de Vruchten tot leven heeft gebracht.

Hetzelfde zal gelden voor mijn Wil.

Kennis zal leven geven aan de Vruchten van mijn Wil.

Om deze reden wilde Ik herhalen wat Ik voor de Verlossing deed:

- een andere maagd kiezen,
- haar veertig jaar lang of zelfs langer verborgen bij haar blijven,
- haar van iedereen afzonderen, als een herhaling van Nazareth, om vrij te zijn om haar de hele geschiedenis, de wonderen, de weldaden die mijn Wil bevat, te vertellen
- en om *zo in haar het Leven van mijn Wil te vormen.*

Ik heb de heilige Jozef gekozen om samen met Mij en mijn Moeder te zijn als voogd, medewerker en waakzame bewaker van Mij en van de

Soevereine Koningin.

Op dezelfde wijze heb Ik naast jou de waakzame hulp van mijn dienaren geplaatst als medewerkers, beschermers en bewaarders van de Kennis, Weldaden en Wonderen die mijn Wil bevat.

Mijn Wil wil zijn Koninkrijk onder de volkeren vestigen

Daarom wil Ik door jou deze hemelse Leer in mijn dienaren leggen, als mijn nieuwe apostelen.

Ik wil immers eerst met hen de verbindingsschakel met mijn Wil vormen. Daarna kunnen zij deze dan overbrengen aan de volkeren.

Als dat niet het geval was of was geweest, dan

- had Ik niet zo aangedrongen om alles op te schrijven,
- had Ik het dagelijkse bezoek van de priester niet toegestaan,
- had Ik al Mijn werk tussen jou en Mij gelaten.

Wees dus voorzichtig en laat Mij vrij om te doen wat Ik wil."

(9) Hoe kan ik uitdrukken hoe verward ik was na de woorden van Jezus? Ik zweeg en ik herhaalde vanuit het diepst van mijn hart: "**Fiat! Fiat! Fiat!**"

19-28 - 20 juni 1926 - "Ecce Homo" "Zie, de Mens". Jezus voelde evenveel keer de dood als het aantal uitroepen "kruisig Hem". Wie in de Goddelijke Wil leeft, plukt de vruchten van Jezus' Lijden. Het ideaal van Jezus in de Schepping was het Koninkrijk van zijn Wil in de ziel.

(1) Na een aantal zeer zware dagen zonder mijn lieve Jezus kon ik niet meer. Ik kreunde onder een pers die zowel mijn ziel als mijn lichaam verpletterde. Ik verlangde naar mijn hemels Vaderland, waar ik geen moment gescheiden zou zijn van Hem die mijn hele leven en mijn hoogste en enige Goed is.

Toen ik zonder de aanwezigheid van Jezus, aan het einde van mijn krachten gekomen was, voelde ik mijn ziel zich vullen met Hem. En ik zag mezelf als een sluier die Hem bedekte.

Ik dacht aan Hem tijdens zijn Passie en ik was bij Hem op het moment waar ***Pontius Pilatus Hem aan het volk toonde en zei: "Ecce Homo!"- "Zie, de mens!"***

Mijn lieve Jezus zei mij:

(2) "Mijn dochter, op het moment dat Pontius Pilatus zei: "Ecce Homo!" - "Zie de mens!", riepen allen: "Kruisig Hem, kruisig Hem, wij willen dat Hij sterft!"

Ook mijn eigen Hemelse Vader en mijn onafscheidelijke en doorboorde Moeder, en niet alleen degenen die aanwezig waren, maar ook alle afwezigen en alle vorige en toekomstige generaties.

En als iemand het niet met woorden zei, zei hij het met daden. Want niemand vroeg of ik mocht blijven leven. En zwijgen is een bevestiging van wat anderen willen.

Deze doodskreet van iedereen was zeer pijnlijk voor Mij. En Ik voelde evenveel keer de dood als het aantal uitroepen "kruisig Hem".

Ik voelde Mij alsof Ik verdronk in het Lijden en de Dood. Des te meer omdat Ik kon zien

- dat elke dood van Mij, geen nieuw leven bracht aan elk, en
- dat degenen die dankzij mijn Dood leven kregen, niet alle vruchten van mijn Lijden en mijn Dood zouden krijgen.

Mijn Lijden was zo groot dat mijn kreunende Mensheid op het punt stond te bezwijken en haar laatste adem uit te blazen.

Maar terwijl Ik stierf, liet mijn Allerhoogste Wil met zijn Alziendheid aan mijn stervende Mensheid allen zien die in zichzelf de Eeuwige Wil, met absolute heerschappij, zouden laten heersen.
Zij zouden de volledige Vrucht van mijn Passie en Dood nemen.
Onder hen was mijn lieve Moeder. Zij stond aan het hoofd.

Zij nam de ganse voorraad van al de Weldaden en de Vruchten die in mijn Leven, Passie en Dood aanwezig zijn.
Ze liet geen enkele Ademhaling verloren gaan en zij bewaarde zelfs de kostbare vrucht ervan.
En via haar moesten zij worden doorgegeven
- aan de kleine nieuwgeborene van mijn Wil
- en aan al degenen in wie de Allerhoogste Wil zijn Leven en zijn Heerschappij zou hebben.

Toen mijn stervende Mensheid de volledige Vrucht van mijn Leven, Lijden en Dood veilig zag en gered, kon Hij de pijnlijke Lijdensweg hervatten en verderzetten.

Het is dus **enkel mijn Wil**, die
- de volledige Volheid van mijn Goede Dingen en
- de volledige Vrucht in de Schepping, Verlossing en Heiligmaking brengt.
Overal *waar Hij regeert*, zijn al onze Werken vol Leven.
Er zijn geen halfslachtige of onvolledige dingen.

Waar Hij echter niet regeert, hoewel er enige deugdzaamheid kan zijn, is alles ellende en onvolledig.
Als er vruchten zijn, zijn ze groen en rijpen ze niet.
En als zij de Vruchten van mijn Verlossing nemen, nemen ze hen met mate en in kleine hoeveelheden.
En zo groeien zij zwak, ziek en koortsig op.

En als zij een beetje goed doen, dan doen zij het moeizaam.

En zij voelen zich verpletterd onder het gewicht van dat beetje goed dat zij doen.

Daarentegen maakt mijn Wil de menselijke wil leeg. En in deze leegte legt Hij de goddelijke Kracht en het Leven van het Goede.

Daarom doet degene die Hem in zichzelf laat heersen, het Goede zonder moeite. Het Leven dat Hij bevat, stelt haar in staat om met een onweerstaanbare Kracht het Goede te doen.

Mijn Mensheid vond het Leven:

- in mijn Passie en mijn Dood en
- in hen in wie mijn Wil zou heersen.

Daarom zullen de Schepping en de Verlossing steeds onvolledig blijven zolang mijn Wil niet in de zielen heerst."

(3) Daarna begon ik mijn gebruikelijke handelingen in de Allerhoogste Wil te verrichten. Mijn lieve Jezus kwam uit mij tevoorschijn en volgde met zijn Blik alles wat ik deed.

Al mijn handelingen waren identiek aan de Zijne.

En krachtens de Allerhoogste Wil volgden zij hetzelfde pad als de Zijne. Zo gaven zij tweemaal hetzelfde goede, dezelfde glorie aan onze Hemelse Vader.

Overmand door een overmatige Liefde, drukte Hij mij tegen zijn Hart en **Hij zei mij:**

(4) "Mijn dochter, zelfs al ben je klein en ben je pasgeboren in mijn Wil en je leeft in zijn Koninkrijk, jouw kleinheid is mijn triomf.

Wanneer Ik zie hoe je in Hem werkt, ben Ik, in het Rijk van mijn Wil, als een koning die een lange oorlog heeft gevoerd. Zijn ideaal was de overwinning.

En, zegevierend, herwint hij zijn zelfvertrouwen na de bloedige strijd, de ontberingen die hij heeft doorstaan en de verwondingen die nog

steeds zichtbaar zijn op zijn lichaam.

Zijn triomf krijgt vorm dankzij de veroveringen die hij heeft behaald. De koning wil alles bewonderen, zijn blik geniet van het veroverde Rijk. En triomfantelijk viert hij feest.

Ik ben als deze koning. Mijn ideaal in de Schepping is het Koninkrijk van mijn Wil in de ziel van de mens. Mijn voornaamste doel is om in de mens de Goddelijke Drie-Eenheid te reproduceren door de Kracht van de verwezenlijking van mijn Wil in hem.

Maar de mens heeft zich aan Hem onttrokken.

Zo verloor Ik mijn Rijk in hem.

Bijna zesduizend jaar lang heb Ik een lange strijd moeten voeren Maar hoewel het lang duurde, ben Ik nooit opgehouden te geloven in mijn Ideaal en mijn voornaamste Doel, en Ik zal nooit ophouden.

Ik kwam in de Verlossing om mijn ideaal en mijn voornaamste doel te verwezenlijken, namelijk de Heerschappij van mijn Wil in de zielen.

Zozeer zelfs dat om te komen, ***mijn eerste Rijk van de Allerhoogste Wil in het Hart van mijn Onbevleete Moeder was.***

Buiten dit Hart had Ik nooit naar de aarde kunnen komen.

Ondanks het Lijden en de ontberingen en het feit dat Ik gewond en gedood werd, werd het Koninkrijk van mijn Wil niet gerealiseerd.

Ik legde de fundamenten, trof voorbereidingen, maar de bloedige strijd tussen de menselijke en de Goddelijke Wil ging door.

Nu, *mijn kleine dochter*, Ik zie je handelen in het Rijk van mijn Wil.

Telkens je iets doet, wordt het Rijk meer en meer in jou gevestigd.

En Ik voel Mij zegevierend in mijn lange strijd.

En alles rondom Mij is in een stemming van Triomf en Feest.

Mijn Lijden, mijn ontberingen en mijn Wonden glimlachen naar Mij.

En mijn eigen Dood geeft Mij het Leven van mijn Wil in jou terug.

Zo voel ik Mij triomfantelijk in de Schepping en in de Verlossing.
Meer nog, zij dienen ertoe om voor de nieuwgeborene van mijn Wil de lange ronden te vormen:

- haar snelle vluchten,
- haar eindeloze wandelingen in het Rijk van mijn Wil.

En zo ben Ik triomfantelijk. En Ik geniet ervan om alle stappen en handelingen van mijn kleine dochter met mijn Blick te volgen.

Zie je, allen hebben een ideaal.

En als dat eenmaal is gerealiseerd, zijn zij tevreden.

Het ideaal van een klein kind is zich aan de borst van zijn moeder te hechten. En als het weent en snikt, hoeft zijn moeder hem alleen maar de borst te geven om het te laten stoppen met wenen en terug te laten glimlachen. Zegevierend drinkt het kind tot het verzadigd is en terwijl het drinkt, valt het triomfantelijk in slaap.

Hetzelfde geldt voor Mij.

Nadat Ik lang geweend heb en Ik zie hoe de schoot van de ziel Mij de deuren opent om het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil te vestigen, houden mijn tranen op. Ik stort Mij op haar boezem en zuig haar liefde en de vruchten van het Koninkrijk van mijn Wil in Mij op.

Dan val ik in slaap en rust ik als overwinnaar.

Hetzelfde geldt voor het vogeltje, wiens ideaal het zaadje is.

Als hij het ziet, slaat hij met zijn vleugels, vliegt hij snel en stort hij zich op het zaadje.

En zodra hij het in zijn snavel heeft, vliegt hij triomfantelijk terug weg.

Ik ben als dit vogeltje, vliegend en dwarrelend, draaiend en Mij omdraaiend, om in de ziel het Rijk van mijn Wil te vormen, zodat zij Mij het Zaad van mijn Voedsel laat vinden, Mijzelf.

Zij neemt geen ander voedsel tot zich dan het voedsel dat in mijn Rijk geschapen is. Als Ik dit hemels Zaadje zie, vlieg Ik nog meer dan het vogeltje, om Mij ermee te voeden.

Alles draait voor iedereen om het ideaal te kunnen verwezenlijken dat men zich heeft gesteld.

Wanneer ik je zie handelen in het Koninkrijk van mijn Wil, zie Ik mijn ideaal verwezenlijkt. Ik heb:

- de vergoeding van het Werk van Schepping en Verlossing en
- de Triomf van mijn Wil die in jou is gevestigd.

Wees dus aandachtig. *Zorg ervoor dat de overwinning van uw Jezus voortdurend in jou aanwezig is."*

(5) Daarna bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

Hij zei mij zeer teder:

(6) "Mijn dochter, vertel Mij, *wat is jouw ideaal, jouw doel?*"

(7) **Ik antwoordde:** "Jezus, mijn Liefde, mijn ideaal is om uw Wil te volbrengen. Mijn doel is ervoor te zorgen dat geen enkele gedachte, woord, hartslag en daad buiten het Koninkrijk van uw Allerhoogste Wil valt, maar dat zij worden gedacht, gevoed, grootgebracht, hun leven vormen en, indien nodig, hun dood in Hem.

Ik weet dat daden in uw Wil niet sterven.

Eenmaal geboren, leven ze eeuwig voort.

Ik verlang dus naar het Rijk van uw Wil in mijn ziel.

Dit is mijn ideaal, mijn eerste en laatste doel."

Onze liefhebbende en feestvierende **Jezus voegde eraan toe:**

(8) "Mijn dochter,

aangezien jouw ideaal en het Mijne één zijn, verenig Ik ons doel.

Bravo, bravo, aan de dochter van mijn Wil.

De Wil van ons beide is dezelfde.

Ook jij hebt een langdurige strijd gevoerd om het Koninkrijk van mijn Wil te veroveren. Je hebt lijden en ontberingen doorstaan.

Je bent zelfs gevangen gebleven in je kleine kamer, verbannen naar je kleine bed om dit Rijk te verkrijgen waar Wij beiden zo sterk naar verlangden. Het heeft ons beiden veel gekost.

Maar nu zijn Wij, jij en Ik, triomfantelijk en zegevierend.

En ook jij bent een kleine koningin in het Koninkrijk van mijn Wil.

En hoewel je klein bent, ben je toch een koningin omdat je de dochter bent van de grote Koning, onze Hemelse Vader.

Als veroveraar van zo'n groot Rijk heb je de Schepping, de Verlossing en de hele Hemel in jouw handen. Alles behoort jou toe.

Jouw eigendomsrechten strekken zich overal uit waar mijn gehele en permanente Wil heerst. En allen wachten op jou om je de eer te bewijzen die jouw overwinning verdient.

(9) Je bent ook de kleine dochter die zoveel weende en zuchtte om haar Jezus. Maar toen je Mij zag, hielden jouw tranen op.

Je wierp je op mijn Boezem en zegevierend begon je mijn Wil en mijn Liefde te zuigen. Triomfantelijk rustte je in mijn armen terwijl Ik je wiegde zodat je langer zou slapen.

Zo kon Ik genieten van mijn pasgeborene en triomfantelijk het Koninkrijk van mijn Wil in jou uitbreiden.

Je bent tegelijkertijd ook de kleine duif die om Mij heen dwarrelde en rondfladderde.

Ik sprak met jou over mijn Wil en Ik deelde je de Kennis over Hem mee, zijn Goede Dingen, zijn Wonderen en zelfs zijn Verdriet.

Intussen sloeg je met je vleugels.

En je stortte je op de vele zaden die Ik voor jou klaar legde.

Je pikte hen met je bek en je hervatte triomfantelijk je vlucht rondom Mij in afwachting van nieuwe zaden van mijn Wil die Ik voor jou zou klaarleggen.

Opnieuw pikte je hen op met je bek en je voedde jezelf.
En zegevierend vervolgde je je vlucht en je manifesteerde het
Koninkrijk van mijn Wil.

Mijn voorrechten zijn de jouwe, mijn Koninkrijk en het jouwe zijn één.
Wij hebben samen geleden. Het is dan ook terecht dat Wij samen
genieten van onze veroveringen."

(10) Wat zojuist gezegd was, verraste me enorm. *Ik dacht:*
"Maar is het echt waar dat het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil in
mijn arme ziel te vinden is? Ik voelde me helemaal in de war.
En als ik dit alles opschrijf, dan is dat uit gehoorzaamheid.

Terwijl ik dit schreef, heeft Jezus mij verrast.
Hij kwam vanuit mijn binnenste naar buiten, sloeg zijn Armen om mijn
nek en Hij drukte mij stevig tegen zich aan. Hierdoor kon ik niet verder
schrijven, omdat mijn arme geest elders was.

Maar Jezus ging ook snel terug weg en ik ging verder met schrijven.
Om mijn angsten weg te nemen, **zei Hij mij:**

(11) "Mijn dochter, mijn Hemelse Moeder kon Mij aan anderen geven
omdat zij Mij in zichzelf ontvangen heeft, Mij heeft opgevoed en Mij
gevoed heeft. Niemand kan geven wat hij niet heeft.
En omdat zij Mij bezat, kon zij Mij aan andere mensen geven.

Ik zou je echter niet zo veel over mijn Wil hebben verteld,
als Ik niet zijn Koninkrijk in jou had willen vormen.
En jij zou Hem niet zo beminnen als Hij niet van jou was.
*Wij bewaren dingen die ons niet toebehoren met tegenzin,
omdat ze hinderlijk zijn en een last vormen.*

Zonder de opborrelende Bron van het Koninkrijk van mijn Wil in jou,
zou je nooit hebben kunnen vertellen of opschrijven wat Ik je zeg.

Zonder het te bezitten, zou je noch het Licht, noch de Liefde hebben om het te manifesteren.

Zo, als de Zon in jou straalt en jou voedt met haar stralen
- met de woorden, de kennis en hoe Hij wil regeren,
dan betekent dit dat je Hem bezit.

*En het is jouw taak om Hem bekend te maken.
Zoals dat ook de taak was van de Soevereine Koningin, om
- Mij bekend te maken en
- Mij te geven voor de redding van allen."*

19-29 - 21 juni 1926 – De heilige Louis (Aloysius van Gonzaga) was een bloem die bloeide uit de Mensheid van Onze-Lieve-Heer, stralend door de stralen van de Goddelijke Wil. De zielen die het Koninkrijk van de Goddelijke Wil bezitten, zullen hun wortels hebben in zijn Zon.

(1) Toen ik vanmorgen mijn gebruikelijke heilige Communie deed in de zeer heilige Wil van God, offerde ik deze op aan mijn geliefde heilige Louis. Ik offerde niet alleen de Communie, maar ook alle Goede Dingen die Zij bevat, voor een eventuele Glorie.

Toen ik dat deed, zag ik dat alle Goede Dingen van de Allerhoogste Wil, als stralen van Licht, Schoonheid en verschillende kleuren, de geliefde heilige overspoelden en hem oneindige Glorie verleenden.

Mijn lieve Jezus bewoog in mijn binnenste en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, *Louis is een bloem en een heilige die ontloken is uit de aarde van mijn Mensheid.* Hij schittert door de weerkaatsing van de stralen van de Zon van mijn Wil.

Mijn Mensheid, hoewel heilig, zuiver, edel en volledig verenigd met het Woord, was van de aarde.

En Louis, beter dan een bloem, *kwam voort uit mijn Mensheid*,
- zuiver, heilig, edel, met de wortel van zuivere Liefde.

Daarom kan je op elk van haar blaadjes het woord ***Liefde*** lezen.

Maar wat haar nog mooier en stralender maakt, zijn de stralen van mijn Wil waaraan zij altijd blootgesteld was.

Deze stralen gaven deze bloem zo'n ontwikkeling dat zij een unicum werd in de Hemel en op aarde.

Als Louis zo mooi is omdat hij voortkwam uit mijn Mensheid, hoe zal het dan zijn met jou en met degenen die het Koninkrijk van mijn Wil zullen bezitten?

*Deze bloemen zullen niet uit mijn Mensheid bloeien.
Zij zullen wortelschieten in de Zon van mijn Wil.*

In haar vormt zich de bloem van hun leven.

Zij groeit en bloeit in de Zon zelf van mijn Wil, die,

jaloers op deze bloemen, hen zal verbergen in zijn eigen Licht.

Op elk van hun bladeren zullen alle bijzonderheden van de goddelijke Eigenschappen te lezen zijn.

Zij zullen de betovering van de hele Hemel zijn.

En allen zullen in hen het volledige Werk van hun Schepper herkennen."

(3) Terwijl Hij dit zei, opende mijn lieve Jezus zijn Borst. En Hij toonde een immense Zon, waarin Hij al deze bloemen zou planten.

En zijn Liefde en jaloezie waren zo groot dat zij niet buiten zijn Mensheid tot bloei mochten komen, maar binnenin Hemzelf.

19-30 - 26 juni 1926 - Wie het Koninkrijk van de Goddelijke Wil bezit, handelt op universele wijze en zal universele Glorie bezitten.

(1) Ik volbracht mijn handelingen in de Allerhoogste Wil, zoals ik gewoonlijk doe. Ik omarmde alles: de Schepping, de Verlossing en al het andere. Zo kon mijn Schepper in ruil hiervoor de Liefde en de Glorie ontvangen die wij Hem allen verschuldigd zijn.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij. En **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, de dochter van mijn Wil moet niet enkel denken aan: *het verdedigen van de universele Rechten van haar Schepper, en Hem de liefde en glorie teruggeven* die iedereen Hem verschuldigd is, alsof allen één zijn, zodanig dat onze Wil alles in haar kan vinden.

Onze Wil omvat immers alles en iedereen.

En wie in Hem leeft, bezit universele wijzen.

Daarom kan zij Ons alles geven en kunnen Wij alles terugkrijgen.

Maar als onze dochter, moet zij ook de *Rechten van de Soevereine Koningin verdedigen*. Zij handelde op een universele wijze.

En daarom had zij een liefde, een glorie, een gebed, een eerherstel en een verdriet voor haar Schepper, voor allen en voor elke mens.

Ze liet geen enkele handeling ongedaan die de mensen hun Schepper moesten geven. Zij bewaarde alles en iedereen in haar Moederhart.

En zij beminde alles en allen op universele wijze.

We vonden in haar al onze Glorie. Ze weigerde ons niets. Zij gaf Ons:

- niet alleen wat zij Ons verschuldigd was,
- maar ook wat de andere mensen Ons weigerden.

Zij gedroeg zich als een grootmoedige, liefhebbende moeder die zich volledig inzet voor haar eigen kinderen.

En Zij liet hen allemaal geboren worden in haar pijnlijk Hart.

Elke vezel van haar Hart werd doorboord van pijn

- bij de geboorte van elk van haar kinderen en
- bij de fatale Dood van haar Zoon God.

De pijn van deze Dood bezegelde de wedergeboorte van het leven van de nieuwe kinderen van deze gekwelde Moeder.

(3) Maar een *Maagdelijke Koningin* die zoveel van Ons hield en al onze Rechten verdedigde, een zo *tedere Moeder* die liefde en medeleven had voor iedereen, *verdient*:

dat jij, de kleine pasgeborene van onze Allerhoogste Wil,

- haar voor iedereen liefhebt, haar alles teruggeeft.
- al haar daden in onze Wil omarmt, en

En wanneer zij al haar handelingen in onze Wil omarmt, legt zij al haar handelingen samen op de hare.

Want Zij is onafscheidelijk van Ons.

Haar Glorie is de Onze en de Onze is de hare,

temeer daar onze Wil alles gemeenschappelijk maakt."

(4) Toen ik dit hoorde, voelde ik me een beetje verloren.

Omdat ik niet goed wist hoe ik moest doen wat Jezus van mij vroeg, smeekte ik Hem mij de middelen te geven om dat te bereiken.

Jezus herhaalde zijn woorden en **Hij voegde eraan toe**:

(5) "Mijn dochter, mijn Wil heeft alles in Zich.

Hij bewaart zorgvuldig al zijn Daden alsof er maar één is.

Op dezelfde manier bewaart Hij de handelingen van de Soevereine Koningin als de Zijne. Want mijn Wil deed alles in Haar.

Daarom zal mijn eigen Wil je hen laten zien.

Nu moet je weten dat wie

- goed gedaan heeft en
 - anderen bemind heeft en
 - op universele wijze voor God en voor iedereen gewerkt heeft, alle rechten heeft op alles en iedereen.
- En dit is rechtvaardig

Werken op universele wijze is werken op Goddelijke Wijze.

En mijn Hemelse Moeder kon op dezelfde manier werken als haar Schepper. Want Zij bezat het Rijk van onze Wil.

En zij handelde in onze Allerhoogste Wil. Zo bezat Zij de eigendomsrechten die Zij in ons Koninkrijk had gevormd.

Wie anders zou haar daarvoor kunnen vergoeden dan degene die in hetzelfde Koninkrijk leeft?

Want het universele Werk bestaat alleen in dit Koninkrijk: de Liefde die alles liefheeft en omarmt, die niets ontgaat.

Je moet weten dat degene die het Rijk van mijn Wil op aarde bezit, het recht op universele Glorie in de Hemel verdient. Dit is eenvoudig en natuurlijk.

Mijn Wil omhelst alles en betreft iedereen erbij.

Zo, van degene die Hem bezit, komen alle Goede Dingen voort en tegelijkertijd alle glorie die deze Goede Dingen bevatten.

En aangezien de universele glorie van haar voortkomt, ontvangt zij die glorie ook.

En denk je dat het een onbenulligheid is om **de universele glorie te bezitten in het Hemelse Vaderland?**

Wees opmerkzaam, want het Rijk van de Allerhoogste Wil is zeer rijk.

Hier zijn munten die ontspringen. Daarom verwacht elk iets van jou. Ook mijn Moeder wil de vergoeding voor de universele Liefde die zij voor alle generaties had.

Jij, in het Hemelse Vaderland, zult in ruil daarvoor de universele glorie ontvangen, enkel het erfdeel van degene die het Rijk van mijn Wil op aarde bezeten heeft."

19-31 - 29 juni 1926 - Elk geschapen ding bevat een afdruk van de Goddelijke Eigenschappen. De Goddelijke Wil verheerlijkt deze eigenschappen in elk geschapen ding.

(1) Na bittere dagen van ontberingen te hebben doorgebracht, bleef mijn geliefde Jezus meerdere uren achter elkaar bij mij om mij terug moed te geven. Hij toonde zich aan mij als een zeer jonge man, van een zeldzame en betoverende schoonheid.

Hij ging naast me op mijn bed zitten en **Hij zei me:**

(2) "Mijn dochter, Ik weet dat je niet zonder Mij kunt, omdat Ik voor jou meer ben dan je eigen leven. Als Ik niet zou komen, zou je de essentie van het leven missen. Bovendien hebben Wij samen veel te doen in het Rijk van de Allerhoogste Wil.

Dus als je ziet dat Ik niet snel kom, wees dan niet ontmoedigd, maar wees er zeker van dat Ik zal komen.

Want mijn komst is voor ons beiden noodzakelijk.

Want Ik moet de dingen in mijn Koninkrijk zien.

En terwijl Ik er regeer, wil Ik ervan genieten.

Hoe zou je in een Koninkrijk waarnaar Ik zo verlangd heb ook maar de minste twijfel kunnen hebben dat de Koning van de triomf ontbreekt? Kom dus in mijn armen, zodat Ik je terug kracht kan geven."

(3) Terwijl Hij dit zei, nam Hij me in zijn Armen, drukte me heel stevig tegen zijn Borst en terwijl Hij me wiegde, **fluisterde Hij me toe:**

(4) "*Slaap, slaap op mijn Borst, mijn kleine pasgeborene in mijn Wil.*"

(5) In de armen van Jezus voelde ik me zeer klein en ik had geen zin om te slapen, omdat ik van zijn Aanwezigheid wilde genieten. Nu mijn Geliefde dicht bij mij was, had ik Hem zoveel te zeggen. Maar terwijl Jezus bleef me wiegen en ik viel zonder het te beseffen zachtjes in slaap.

Terwijl ik aan het slapen was, hoorde ik de Harteklop van Jezus spreken. **Hij zei**: "*Mijn Wil*".

En een andere Harteklop leek te antwoorden:

"Ik wil Liefde in de kleine dochter van mijn Wil infuseren."

(6) In de Hartslag "*Mijn Wil*" vormde zich een grotere lichtcirkel en in de Hartslag "*Liefde*" een kleinere cirkel, zodanig dat de grote cirkel de kleine omvatte.

Terwijl ik sliep, nam Jezus deze twee cirkels die door zijn Hartslag gevormd waren, en Hij verzegelde hen in mijn hele wezen.

En ik voelde me vol kracht, verkwikt in zijn Armen.

Wat was ik gelukkig! Maar Jezus drukte me nog wat steviger tegen zich aan, maakte me wakker en **Hij zei me**:

(7) "Mijn kleine dochter, laten Wij een reis maken doorheen de hele Schepping, waarin de Allerhoogste Wil Zijn Leven bevat.

Hij verricht er zijn onderscheiden de daad in elk geschapen ding.

En, triomfantelijk over Zichzelf, vergroot en verheerlijkt Hij al zijn allerhoogste Kwaliteiten op volmaakte wijze.

Als je naar **de hemel** kijkt, kan je oog de grenzen ervan niet zien.

Waar je ook kijkt: er is hemel.

En je kan ook niet zeggen waar hij eindigt of waar hij begint.

Dit is het beeld van Ons Allerhoogste Wezen, dat geen begin en geen einde heeft.

En in de azuurblauwe hemel prijst en verheerlijkt onze Wil ons Eeuwig Wezen, dat geen begin en geen einde heeft.

Deze *met sterren bezaaide hemel* is een beeld van ons Wezen: net zoals de hemel één is, zo is ook de Godheid één enkele Daad.

Maar in de veelheid van de sterren zijn onze Werken 'ad extra', die voortkomen uit deze ene Daad

En de Effecten en de Werken van deze ene Daad zijn ontelbaar.

In de sterren vergroot en verheerlijkt onze Wil de effecten en de veelheid van onze Werken, waaronder de Engelen, de mens en alle geschapen dingen.

Zie hoe mooi het is om in mijn Wil te leven, in de Eenheid van dit allerhoogste Licht, en

- je bewust te zijn van de betekenis van alle geschapen dingen,
- de Allerhoogste Schepper te loven, te bewonderen en te verheerlijken met zijn eigen Wil in al onze beeltenissen, die elk geschapen ding bevat.

Maar ga verder om naar de zon te kijken. Onder het gewelf van de hemel kan je een beperkte omtrek van licht zien, die licht en warmte bevat die naar beneden daalt en de hele aarde omhult.

Dit is het beeld van het Licht en de Liefde van de Allerhoogste Schepper, die iedereen liefheeft en iedereen goed doet.

Vanuit de hoogte van zijn Majesteit daalt Hij neer, diep in de harten, zelfs in de hel. Maar Hij doet dat stil, zonder rumoer, waar Hij ook is.

O, hoe verheerlijkt en bewondert onze Wil:

ons eeuwige Licht, onze onuitblusbare Liefde en onze Alwetendheid.

Onze Wil fluistert in de zee.

En in de onmetelijkheid van de wateren, die ontelbare vissen van alle soorten en kleuren verbergen, verheerlijkt Hij onze Onmetelijkheid, die alles omhult en alle dingen vasthoudt alsof zij in de palm van zijn Hand liggen.

Onze Wil verheerlijkt

- het beeld van *onze Onveranderlijkheid*,

- in de standvastigheid van **de bergen**.
- het beeld van *onze Gerechtigheid* in het *gerommel van de donder en in de bliksemflits*.
 - het beeld van *onze Vreugde* in **het vogeltje** dat zingt, trilt en kwettert;
 - het beeld van *onze smachtende Liefde* in **de tortelduif** die smacht;
 - het beeld van *de voortdurende oproep* die Wij aan de mens doen in **het lam** dat blaas, en in elk geblaas zegt:
'Mij, Mij, kom naar Mij, kom naar Mij...'

En onze Wil verheerlijkt Ons in de voortdurende oproep die Wij aan de mens doen.

Alle geschapen dingen hebben één van onze symbolen, een beeltenis van Ons. En onze Wil heeft de plicht om Ons te roemen en te verheerlijken in al onze Werken.

Aangezien het Werk van de Schepping, het Werk is van het Allerhoogste Fiat, was het gepast dat Het onze Glorie, geheel en permanent, in alle geschapen dingen bewaarde.

Nu wil Onze Allerhoogste Wil deze verbintenis als erfenis geven aan iemand die in de Eenheid van zijn Licht moet leven.

Het zou immers niet gepast zijn om in zijn Licht te leven en zich niet te identificeren met de Daden van het Allerhoogste Fiat.

Daarom, mijn kleine dochter, wachten alle geschapen dingen en ook mijn Wil op jou in elk geschapen ding, om:

- zijn Daden te herhalen,
- je Schepper te roemen en te verheerlijken met de Goddelijke Wil zelf.

(8) Wie kan nu alle beeltenissen van onze Schepper beschrijven die de hele Schepping bevat?

Als ik alles zou willen zeggen, zou ik nooit klaar zijn.

Dus om niet te lang uit te weiden, moest ik me beperken tot een paar dingen, en dat deed ik uit gehoorzaamheid en uit angst Jezus te mishagen...

19-32 - 1 juli 1926 - Er is geen heiligheid zonder de Wil van God. De komst van Jezus op aarde diende om de wegen, de trappen te vormen om het Koninkrijk van zijn Wil te bereiken.

(1) Terwijl ik mijn gebruikelijke handelingen verrichtte, zoals gewoonlijk, in de Allerhoogste Wil, zei ik tegen mezelf:

"Hoe komt het:

- *dat de vele heiligen* uit het Oude Testament die zich hebben onderscheiden door de kracht van hun wonderen, zoals Mozes, Elia en de vele profeten en heiligen die elkaar opvolgden na de komst van onze Heer, en die wonderbare deugden vertoonden, - *dat geen van hen* het Rijk van de Goddelijke Wil bezat en in de Eenheid van zijn Licht geleefd heeft? Dat lijkt ongelooflijk."

Op het moment dat ik mij deze vraag stelde, kwam mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn. Hij drukte mij heel stevig tegen zich aan en Hij zei:

(2) "Mijn dochter, het is nochtans waar dat tot nu toe niemand - het Koninkrijk van mijn Wil heeft bezeten - noch geprofiteerd van de volheid van de Eenheid van het Licht die het bevat.

Als dat wel het geval was geweest, gezien het feit dat dit is:

- wat voor Mij het belangrijkste is en Mij het meest verheerlijkt en
- wat alle goddelijke Rechten volledig veilig zal stellen en
- wat het Werk van de Schepping en de Verlossing zal voltooien,
- maar wat ook de mens het grootste Goed zal brengen dat in de Hemel en op aarde bestaat,

dan zou Ik een manier gevonden hebben om dit bekend te maken, zoals Ik dat deed voor de ontelbare deugden en wonderen van mijn heiligen.

Ik zou bekend gemaakt hebben wie het Koninkrijk van mijn Wil bezat,
- dat Mij zo na aan het Hart ligt.

Zo kon hij het aan anderen doorgeven, zodat zij degene die het bezat konden navolgen.

Wat betreft de heiligen uit het Oude Testament:

zij bevonden zich in dezelfde omstandigheden als Adam.

Want de Goddelijke Verzoener ontbrak, om

- de mensheid terug te verenigen met de Goddelijke Wil en ook
- op goddelijke Wijze de schulden van de schuldige mens te betalen.

Maar zowel de heiligen uit de oudheid als de moderne heiligen hebben zoveel van mijn Wil opgenomen als zij hebben gekend.

En de wonderen die zij hebben verricht waren deeltjes van de kracht van mijn Wil die aan hen meegedeeld was.

Daarom hebben mijn heiligen geleefd:

- sommige in zijn Schaduw,
- andere in de weerspiegeling van zijn Licht,
- sommige onderworpen aan zijn Macht,
- nog andere onder het bevel van zijn Gebod.

Er is geen heiligheid zonder mijn Wil. Zij bezaten slechts het weinige dat zij ervan gekend hebben en niet meer.

Want alleen wanneer je een goed kent, verlang je ernaar en kom je ertoe het te bezitten.

Niemand kan een goed, een eigendom, bezitten zonder het te kennen.

En stel dat je het goed bezit zonder het te kennen: dat goed is dan als dood voor hem, omdat het leven van de kennis ontbreekt.

(3) Maar mijn Wil is het grootste. Hij omvat alles. En alle dingen, van het grootste tot het kleinste blijven 'niets' voor Hem.

Er zouden bijgevolg zovele dingen over mijn Wil bekend moeten zijn dat dit alles overtreft wat bekend is over de Schepping, over Verlossing, over alle deugden en alle wetenschappen.

Het zou een boek zijn voor elke stap, voor elke handeling, een boek voor elk geschapen ding.

De hele aarde zou gevuld worden met boekdelen vol kennis over het Koninkrijk van mijn Wil, zodanig dat het aantal geschapen dingen overtroffen zou worden.

Waar zijn deze boeken nu? Er is geen boek – er zijn slechts enkele uitspraken over bekend, terwijl Hij de Oorsprong is van alle kennis – van alles.

Omdat Hij het leven van elk ding is, zou Hij op alles moeten gedrukt staan:

- zoals het beeld van de koning op het geld dat in een koninkrijk circuleert;
- zoals het licht van de zon dat op elke plant schijnt om haar leven te geven;
- zoals water dat de dorst van brandende lippen lest;
- zoals voedsel dat de hongerige mens verzadigt na een lange vastenperiode.

Alles zou gevuld moeten zijn met de Kennis over mijn Wil.

En als dat niet zo is, is dat een teken dat het Koninkrijk van mijn Wil niet bekend is, en dus niet bezeten wordt.

Zou je Mij misschien kunnen vertellen welke heilige zei dat hij dit Koninkrijk en de Eenheid van het Licht van de Allerhoogste Wil bezat? Zeker niet. Ikzelf sprak er weinig over.

Ik kon toen niet uitgebreid spreken:

- over het Koninkrijk van mijn Wil en
- over mijn wens om het in de mens te vormen, net zoals de onschuldige Adam het bezat.

Dit is immers het hoogste punt, het dichtst bij God en het dichtst bij de goddelijke Gelijkenis. En aangezien de val van Adam nog vers in het geheugen lag, zouden ze allemaal ontmoedigd geraakt zijn en Mij de rug toegekeerd hebben.

Indien Ik dit gedaan had, *zouden ze gezegd hebben*:

‘Zelfs de onschuldige Adam kon dit niet. En hij had niet de vastberadenheid om in de heiligheid van dit Koninkrijk te leven. Het ging zelfs zover dat hij zijn eigen val en die van alle generaties veroorzaakte in ellende, in hartstochten en onherstelbaar kwaad.

Hoe kunnen wij dan, schuldigen, in zo’n heilig Koninkrijk leven? Mooi, ja, maar we kunnen zeggen dat dit niet voor ons is.’

En niet enkel dit.

Aangezien mijn Wil het hoogste punt is, waren de wegen, de vervoermiddelen, de trappen, de fatsoenlijke kledij en het gepaste voedsel nodig om in dit Koninkrijk te kunnen wonen.

Mijn Komst op aarde diende dus om dit alles te vormen.

Elk van mijn Uitspraken, Werken, Pijnen, Gebeden, Voorbeelden, ingestelde Sacramenten, waren:

- wegen die Ik vormde,
- vervoermiddelen om hen sneller te laten aankomen,
- trappen om hen te laten opstijgen.

Je kan zeggen dat Ik hen als kledij mijn Mensheid gaf, rood gekleurd met mijn Bloed, om hen fatsoenlijk gekleed in dit Koninkrijk van mijn Wil te laten binnengaan. Het is een zo heilig Koninkrijk dat de Ongeschapen Wijsheid in de Schepping gevormd heeft om aan de mens als erfenis te geven.

Dus Ik sprak hier weinig over.

Want wanneer Ik spreek, spreek Ik op het juiste moment en in de juiste omstandigheden. De noodzaak en het nut van het Goede dat mijn Woord bevat, moet daar immers in besloten zijn.

In plaats van te spreken, verrichtte Ik de Daden, met de bedoeling om tot jou over het Koninkrijk van mijn Wil te spreken. Hoe konden zij het bezitten als zij er geen volledige kennis van hadden?

Anderzijds moet je weten dat:

- alle manifestaties die Ik je over het Koninkrijk gegeven heb,
- de wonderen ervan,
- de Goede dingen,
- wat de ziel moet doen om zich in dit Koninkrijk te kunnen vestigen,
- mijn uitdrukkelijke Wil dat de mens terugkeert naar mijn Koninkrijk, en
- hoe Ik alles gedaan heb: de Schepping, de Verlossing zodat hij mijn Koninkrijk, dat hij had verloren, weer in bezit zou kunnen nemen,

zijn:

- banden van overdracht,
- deuren om hem binnen te laten,
- geschenken die Ik geef,
- wetten, instructies over hoe daarin te leven,
- intelligentie om hen het goede dat zij bezitten te laten begrijpen en waarderen.

Als dit alles ontbrak, hoe zouden zij dan dit Koninkrijk van mijn Wil kunnen bezitten? Het zou zijn alsof iemand in een ander koninkrijk zou willen gaan wonen zonder paspoort, zonder de wetten, de gewoonten of het dialect ervan te kennen.

Arme man, zijn toegang zou onmogelijk zijn. En als hij toch als indringer binnenkwam, zou hij zich zo ongemakkelijk voelen dat hij liever zelf het koninkrijk zou verlaten waar hij niets van af weet.

(4) Mijn dochter, denk je niet dat het gemakkelijker, bemoedigender en beter binnen het bereik van de menselijke natuur ligt om het Rijk van mijn Wil binnen te gaan, nadat je het Rijk van de Verlossing hebt leren kennen, waarin blinden, kreupelen en zieken genezen kunnen worden?

In dit Rijk komen immers geen blinden, noch zieken binnen. Want daarin zijn allen rechtop zijn en stralend van gezondheid.

In het Rijk van de Verlossing vinden zij
- alle mogelijke middelen en
- het paspoort van mijn Passie en mijn Dood
waardoor zij kunnen binnengaan in het Koninkrijk van mijn Wil.

Aangespoord door het vooruitzicht van zo'n groot Goed, zullen zij besluiten om het in bezit te nemen!

Wees er dus op bedacht dat je het Rijk van mijn Wil niet verkleint
- noch de goederen van het Rijk van mijn Wil vermindert.
Dat doe je namelijk wanneer je niet alles openbaar maakt wat Ik je doorgeef. *Kennis is immers de drager van de Gave.*

Als Ik nu overvloedig ben in het openbaren van zijn Kennis,
dan is dat in de vorm van Geschenken, waarin Ik vastleg wat Ik wil geven, meer of minder, in het Rijk van mijn Wil,
voor het grootste welzijn van degenen die het zullen bezitten."

19-33 - 2 juli 1926 - Het grote verschil tussen de Heiligheid van de Deugden en de Heiligheid van het Leven in de Eenheid van het Licht van de Goddelijke Wil.

(1) Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, toonde Jezus mij de Goddelijke Wil die zich over de aarde uitstortte en de elementen beval om zich tegen de mensen te ontketenen.

En ik beefde toen ik zag:

- nu eens het water dat de landen overspoelde en hen bijna volledig bedekte,
- dan weer hoe de wind, met onstuimige kracht, planten, bomen en huizen wegvoerde en vernietigde door ze op te stapelen en talrijke regio's in de meest erbarmelijke ellende stortte,
- waar aardbevingen zich voortplantten en ontelbare schade aanrichtten.

Maar hoe kon ik al het onheil beschrijven dat over de aarde zou komen!

Bovendien liet mijn altijd beminnelijke Jezus zich in mijn innerlijk zien, Hij leed daar op hartverscheurende wijze onder de vele beledigingen die de mensen Hem aandeden, vooral door de vele huichelarij. Het leek alsof zij onder het schijnbaar goede vergif, zwaarden, speren en spijkers verborgen hielden om Hem op alle mogelijke manieren te verwonden.

Alsof Jezus mij bij zich wilde hebben om samen te lijden,
zei Hij mij:

(2) "Mijn dochter, de weegschaal van Mijn gerechtigheid is vol en staat op het punt om over te lopen en zich op de mensen uit te storten. Wil jij, als dochter van mijn Wil, dat Ik je in de weerspiegelingen van mijn Gerechtigheid plaats, zodat je deelneemt aan haar slagen? Want Ik ben bezig de aarde tot een puinhoop te maken. En terwijl je met je lijden de Gerechtigheid bevredigt, zul je je broeders sparen.

Wie leeft in het hoge Rijk van mijn Allerhoogste Wil leeft, moet degenen die zich beneden bevinden verdedigen en helpen."

(3) Terwijl Hij sprak, voelde ik me overweldigd door de weerspiegelingen van de Goddelijke Gerechtigheid. Ik identificeerde me met Jezus en deelde zijn Pijnen, zijn Wonden, zijn ontelbaar Lijden, zodanig dat ik niet meer wist of ik dood was of nog leefde.

Tot mijn grote spijt trok Jezus zich terug, mijn pijn werd minder intens, en ik ging verder met mijn lange en zware ballingschap. Maar altijd FIAT! FIAT!

Ik had dit alles graag willen overslaan, maar omdat gehoorzaamheid geboden was, moest ik er tot mijn grote spijt toch naar verwijzen.

Hoe kan ik trouwens beschrijven in welke toestand ik verkeerde!

Om mij te troosten, herhaalde mijn lieve Jezus zijn Woorden over zijn

(4) "Mijn dochter, kom met Mij mee naar in het midden van de Schepping. De hemel en de aarde wachten op jou.

Zij willen degene die,

- bezielt door diezelfde Wil die hen bezielt en hen leven geeft, de hele Schepping kan laten weerklinken met die zoete echo van de eeuwige liefde van hun Schepper.

Zij willen jouw stem die, stromend in elk geschapen ding, hun stomme taal kan bezielen met die eeuwige glorie en aanbidding voor hun Schepper.

Alle dingen zijn met elkaar verbonden en het ene is de kracht van het andere. En er is één Allerhoogste Wil die hen bezielt en in stand houdt. Daarom is degene die deze Wil bezit met dezelfde Kracht en met dezelfde Eenheid met hen verbonden.

Als je dus niet aanwezig bent in het midden van de Schepping, zouden zij door jouw afwezigheid de universele Kracht en de band van Onafscheidelijkheid missen.

Kom daarom binnen in onze Domeinen

Want iedereen verlangt naar jou.

Tegelijkertijd zal Ik je meer dingen laten begrijpen over de grote afstand die bestaat tussen:

- de Heiligheid van iemand die de Eenheid van het Licht van het Koninkrijk van Mijn Wil bezit en
- de heiligheid van onderwerping, van berusting en van deugden."

(5) Terwijl Hij dit zei, bevond ik mij buiten mijzelf en probeerde ik mijn 'ik bemin U', mijn aanbidding, over alle geschapen dingen te laten weerklinken.

In al zijn Goedheid **voegde Jezus er aan toe:**

(6) "Mijn dochter, kijk naar de hemel, de sterren, de zon, de maan, de planten, de bloemen, de zee. Kijk naar alles.
Elk ding heeft zijn eigen aard, kleur, kleinheid en hoogte.
Elk heeft zijn eigen functie. Het ene kan niet doen wat het andere doet, noch dezelfde effecten voortbrengen.

Zo is *elk geschapen wezen* een symbool van de heiligheid van de deugden, van onderwerping en berusting in mijn Wil.

Afhankelijk van de deugden die ze hebben beoefend, hebben ze een eigen kleur gekregen, zodat je kan zeggen

- wie een rode bloem is, wie een paarse, wie een witte,
- wie een plant is, wie een boom is, wie een ster is.

En afhankelijk van hoe zij zich hebben onderworpen aan de weerspiegelingen van de Allerhoogste Wil, hebben zij zich ontwikkeld in vruchtbaarheid, hoogte en schoonheid.

Maar hun kleur is één.

Mijn Wil, als een zonnestraal, heeft hen immers de kleur gegeven van dat zaadje dat zij zelf in hun ziel hadden geplant.

Anderzijds is de Heiligheid van wie leeft in de Eenheid van het Licht van mijn Wil, een geboorte van die Ene Daad van zijn Schepper. Zij één is in zijn Scheppende Handen.

De stralen van zijn Wil, die uit God voortkomen, doordringen echter alles en brengen zovele ontelbare werken en effecten voort, dat de mens ze niet allemaal kan tellen.

Deze Heiligheid die die voortkomt uit die ene daad, zal de zorg en jaloezie zijn van de Allerhoogste Wil.

Zij omvat in zich:

- alle kleuren,
- alle verschillende schoonheden,
- alle mogelijke en denkbare Goede Dingen.

Zo zal zij meer dan de stralende zon, de hele Schepping met haar vele schoonheden in zich omsluiten en overschaduwten.

Alle goederen van de Verlossing zullen in haar te zien zijn.
Alle heiligheid zal in haar te zien zijn.

En Ik, meer dan ooit in Liefde uitblinkend, zal het zegel van mijn eigen Heiligheid plaatsen op degene die het Koninkrijk van mijn Wil zal bezeten hebben.

(7) Weet je hoe het zal gaan met deze Heiligheid van het leven in mijn Wil voor uw Schepper?

Het zal zijn zoals bij een koning die geen nakomelingen heeft.
Deze koning geniet nooit van de genegenheid van een kind.
Noch kan hij al zijn vaderlijke liefkozingsen en zijn tedere kussen aan iemand geven. Hij ziet immers niemand in zijn nageslacht, met zijn gelaatstrekken en er is niemand aan wie hij het lot van zijn Koninkrijk kan toevertrouwen.

Arme man, hij leeft altijd met een nagel in zijn hart, hij leeft altijd omringd door dienaren, door mensen die niet op hem lijken.

En als ze om hem heen zijn,
- is dat niet uit pure liefde,
- maar uit eigenbelang, om rijkdom en roem te verwerven en
- misschien ook om hem te verraden.

Stel nu dat er na lange tijd een zoon van hem geboren wordt.
Hoe groot zal dan de vreugde van deze koning zijn!

Hoezeer kust hij hem, streelt hij hem! Hij kan zijn blik niet van zijn zoon afhouden, in wie hij zijn evenbeeld herkent.

Zodra hij geboren is, erft hij zijn koninkrijk en al zijn bezittingen.
En zijn volledige vreugde en feest is dat zijn koninkrijk niet langer van vreemden, van zijn dienaren zal zijn, maar van zijn geliefde zoon.

Zo kan je zeggen dat wat van de vader is, van de zoon is,
en wat van de zoon is, van de vader is.

(8) Welnu, wie het Koninkrijk van mijn Wil zal bezitten, zal voor Ons zijn als een zoon die na ongeveer zesduizend jaar geboren is. Wat een vreugde, wat een feest zal het voor Ons zijn om in hem ons ongeschonden, mooie Beeld te zien, zoals Wij het uit *onze* vaderlijke schoot hebben voortgebracht.

Alle liefkozingen, kussen en geschenken, zullen voor deze zoon zijn, en zelfs meer dan toen Wij de mens bij de Schepping, het Koninkrijk van onze Wil als zijn speciale erfenis gaven. Dit Koninkrijk van ons was zo lang in de handen van vreemdelingen, dienaren en verraders.

Nu zien we dat deze zoon haar bezit.
Als zodanig zal hij ons de glorie van het Rijk van onze Wil geven.

Ons erfdeel zal dankzij hem veilig worden gesteld.

Is het niet rechtvaardig:

- dat Wij hem alles geven, ook onszelf, en
- dat hij alles en iedereen omvat?

(9) Terwijl Jezus dit zei, bleef ik bezorgd en ik zei Hem:
“Is dit allemaal echt mogelijk, mijn geliefde?”

Jezus voegde eraan toe:

(10) "Mijn dochter, wees niet verbaasd.
Want in het Rijk van de Allerhoogste Wil zal de ziel, waarin Hij zal regeren een oneindige, eeuwige Goddelijke Wil bezitten, die alle Goeds in zich bevat.

Wie alles bezit, kan Ons dus alles geven.

Hoe groot zal onze vreugde zijn, ons geluk en het zijne, wanneer Wij de kleinheid van de mens in ons Koninkrijk zien, die voortdurend van Ons neemt als onze meesteres, als onze dochter.

Hetgeen zij van Ons neemt is Goddelijk:

- zij neemt het Goddelijke en zij geeft Ons het Goddelijke terug,
 - zij neemt zij het Oneindige en zij geeft Ons het Oneindige terug,
 - zij neemt van Ons Immense Dingen en zij geeft Ons Immense Dingen terug,
 - zij neemt Licht van Ons en geeft Ons Licht terug.
- Zij zal niets anders doen dan nemen en het Ons teruggeven.

Wij zullen haar alles wat Ons toebehoort ter beschikking stellen. In het Koninkrijk van onze Wil, dat Wij haar gegeven hebben, komen dan geen dingen binnen die ons vreemd zijn, maar alleen onze Dingen.

En zo kunnen Wij de vruchten, de glorie, de liefde en de eer van het Koninkrijk van onze Wil ontvangen. Wees daarom aandachtig. En laat uw vlucht in onze Wil ononderbroken zijn.

19-34 - 5 juli 1926 - Jezus schrijft diep in de ziel van Luisa wat Hij zegt over zijn Wil. Daarna spreekt Hij erover.

(1) Op het moment dat ik me vervuld voelde en overweldigd was door het allerhoogste Licht van de Eeuwige Wil, verscheen mijn altijd liefdevolle Jezus in het diepste van mijn ziel.

Hij stond daar, met een pen van Licht in de Hand.

En Hij schreef op een dik Licht dat leek op een doek, maar dat uitgestrekt Licht in mijn ziel was.

Jezus bleef maar schrijven in het diepste van dit Licht. Wat was het prachtig om te zien hoe Hij dat deed, met onbeschrijfelijke vaardigheid en snelheid. Toen hij klaar was, alsof hij de deuren van mijn innerlijk opende, riep hij de biechtvader met zijn Hand **en Hij zei hem:**

(2) "Kom kijken wat Ik met mijn eigen Hand in het diepst van deze ziel schrijf. Ik schrijf nooit op papier of doek, omdat die vergankelijk zijn. Maar Ik vermaak Me met schrijven in het diepste van het Licht dat door

mijn Wil in deze ziel ingesloten is.

Want mijn tekens van Licht zijn onuitwisbaar en van oneindige waarde.

Wanneer Ik haar de Waarheden over mijn Wil wil meedelen,
begin Ik eerst met het werk door ze in haar te schrijven en vervolgens spreek Ik tot haar en geef haar een glimp van wat Ik in haar heb geschreven.

Dus wanneer Ik haar de Waarheden over mijn Wil moet openbaren, schrijf Ik die eerst diep in haar ziel. En vervolgens spreek Ik tot haar. En Ik verwijs naar wat Ik in haar geschreven heb.

Wanneer zij herhaalt wat Ik haar gezegd heb, zegt zij dit dan in weinig woorden. Wanneer zij echter schrijft, drukt zij zich uitvoerig uit. Het is mijn schrijven dat uit haar ziel stroomt en niet slechts een kleine verwijzing bevat, maar mijn uitgebreide Waarheid, precies zoals Ik die Zelf in het diepste van haar innerlijk geschreven heb.”

(3) Ik was verbaasd en vervuld van een onuitsprekelijke vreugde toen ik zag hoe mijn lieve Jezus in mij schreef. En ik besepte dat ik met woorden maar weinig kan weergeven van wat Hij mij zegt. Ik geloof trouwens dat Hij me een opstel heeft gegeven om te schrijven. En het is in zijn Belang om mij te helpen dit op te stellen op de manier die Hij verkiest.

Vol Goedheid **zei Jezus mij**:

(4) "Mijn dochter, stop nu je verwondering, want terwijl je schrijft, voel je in jezelf de Waarheden opwellen als uit een Bron.

Het is het Werk van uw Jezus in jou, dat uit alle delen van je ziel stroomt, orde op het papier brengt en de waarheden in jou schrijft en verzegelt met letters van Licht.

Laat daarom je angsten varen, en wil jezelf niet beperken tot het kleine glimpje van mijn Woorden.

Verzet je niet tegen Mij wanneer Ik Mij wil uitbreiden door je op papier te laten schrijven wat Ik met zoveel liefde in jouw ziel heb geschreven.

Hoe vaak dwing je Mij om mijn Kracht te gebruiken en je te overweldigen, zodat je je niet tegen Mij verzet om te schrijven wat Ik wil. Laat Mij daarom mijn Werk doen.

Uw Jezus zal ervoor zorgen dat de Waarheid in alles schittert.”

19-35 - 8 juli 1926 - Dreiging van nieuwe straffen. Wie zich inzet voor het universele Goede, is voorbestemd om meer te doen en te lijden dan anderen.

(1) Ik ging helemaal op in de heilige Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus verscheen in mij met opgeheven armen, alsof Hij wilde voorkomen dat de Goddelijke Gerechtigheid zich over de mensen zou uitstorten.

Hij plaatste mij in dezelfde houding als Hijzelf, zodat ik zou doen wat Hij deed. Maar de mensen leken de Goddelijke Gerechtigheid aan te moedigen om hen te treffen.

Jezus leek vermoeid, liet zijn armen zakken en **Hij zei mij**:

(2) “Mijn dochter, wat een menselijke trouweloosheid!

Het is terecht en noodzakelijk dat Ik, na zoveel te hebben verdragen, Mij bevrijd van al dat oude spul dat de Schepping in beslag neemt,

Het is immers besmet en het brengt infectie over op het nieuwe spul, op de nieuwe scheuten.

De Schepping, mijn Woning is aan de mens gegeven. Maar zij blijft altijd de Mijne omdat Ik haar voortdurend bewaar en in leven houd.

En Ik ben het beu dat zij bezet wordt door dienaren, ondankbaren, vijanden en zelfs door degenen die Mij niet eens erkennen.

Daarom wil Ik afrekenen en hele regio's vernietigen en wat hen als voedsel dient.

De dienaren van de Gerechtigheid zullen de elementen zijn

- die hen zullen overspoelen en
- die hen de Goddelijke Kracht boven hen zullen laten voelen.

Ik wil de aarde zuiveren om de woning voor mijn kinderen voor te bereiden. Jij zult altijd aan mijn Zijde staan.

Mijn Wil zal altijd je uitgangspunt zijn, zelfs in je kleinste daden.

Want zelfs in de kleinste dingen wil mijn Wil zijn Goddelijke Leven, zijn Begin en zijn Einde behouden,

En hij duldt niet dat de menselijke wil zich in zijn Koninkrijk laat zien.

Anders zou je vaak terechtkomen in het verdorven rijk van je wil.

Dat zou je vernederen. En dit past helemaal niet bij iemand die in het Rijk van mijn Wil moet leven.

(3) Nu, mijn dochter:

Het Lijden van de Hemelse Koningin en het Mijne en mijn Dood, hebben de Vruchten in het Koninkrijk van de Verlossing laten rijpen, bevruchten en verzachten, zodat iedereen ze kan plukken.

En het zijn vruchten die

- gezondheid brengen aan de zieken,
- heiligheid aan de gezonden.

Zo zal ook jouw lijden,

- geënt op het Onze en
- gerijpt in de warmte van de Zon van mijn Wil, de vruchten van het Koninkrijk van mijn Wil laten rijpen.

Het zullen er zovele zijn en ze zullen zo zoet en smakelijk zijn, dat wie ze wil plukken en proeven, zich niet meer zal aanpassen aan de onrijpe, smakeloze en schadelijke vruchten van het ellendige en troosteloze koninkrijk van de menselijke wil.

Je moet weten dat degene die als eerste

- een koninkrijk moet stichten,
- iets goeds moet brengen,
- een werk moet verrichten, meer moet lijden dan wie ook en meer doen dan wie ook.

Hij moet leiding geven, dingen en middelen faciliteren en voorbereiden wat nodig is, zodat anderen, wanneer zij de grondstoffen voor dat werk vinden en zien dat het gedaan is, het kunnen navolgen.

Daarom heb Ik je veel gegeven en geef Ik je nog steeds veel, zodat je de grondstoffen kunt vormen voor degenen die in het Koninkrijk van mijn Wil moeten leven.

Daarom heb Ik je zoveel gegeven en geef Ik je nog steeds zoveel, zodat je de grondstoffen kunt vormen voor hen die in het Koninkrijk van Mijn Wil moeten leven.

Wees daarom aandachtig en ontvankelijk voor wat Ik je geef, en doe wat Ik van je verlang.”

19-36 - 11 juli 1926 - Om het Koninkrijk van Verlossing te vormen, waren Jezus en zijn Moeder degenen die het meest hebben geleden. Het is ook noodzakelijk om bekend te maken wie er heeft geleden voor het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.

(1) Al enkele dagen had mijn lieve Jezus mij niets gezegd over zijn Heiligste Wil. Maar hij toonde zich eerder bedroefd, alsof hij de mensen wilde straffen.

Vandaag, alsof Hij uit zijn droefheid wilde komen,
- want wanneer Hij over zijn Wil spreekt lijkt Hij zich te verheugen-, kwam Hij uit mijn innerlijk tevoorschijn en **Hij zei mij**:

(2) “Mijn dochter, Ik wil Mij verheugen, laat Mij spreken over het Koninkrijk van mijn Allerhoogste Wil”.

(3) **En ik**: "Jezus, Mijn Liefde en mijn Leven, als U mij niet alle geheimen vertelt die erin verborgen liggen, zal ik, omdat ik niet alles weet, niet ten volle kunnen genieten van de rijkdommen die dit Koninkrijk bezit.

Ik zal U ook niet de liefde kunnen teruggeven, de rijkdommen die U verbergt. En ik zou me ongelukkig voelen te midden van zoveel geluk.

Want mijn *'ik bemin U'* stroomt niet in alles wat U in Hem bezit. Het is klein, maar het is het *'ik bemin U'* van uw kleine dochter die U zozeer bemint." Jezus nam mijn woorden over en **Hij zei mij:**

(4) "Mijn kleine Dochter, je zegt zelf *hoe noodzakelijk kennis is*. Als het voor jou noodzakelijk is, is het dat des te meer voor anderen.

Nu moet je weten dat om het Koninkrijk van de Verlossing te vormen, degenen die zich het meest onderscheiden hebben door te lijden, mijn Moeder en Ik waren.

En hoewel zij ogenschijnlijk geen enkele pijn leed die de andere mensen kenden, *behalve mijn Dood*, die door iedereen gekend werd, was dat voor haar Moederhart de fatale en hartverscheurende slag, meer dan welke pijnlijke dood dan ook.

Omdat zij de Eenheid van het Licht van mijn Wil bezat, **bracht dit Licht naar haar doorboord Moederhart:**

- niet alleen *de zeven zwaarden* waarover de Kerk spreekt,
- maar *alle zwaarden, de lansen, de steken* van alle zonden en pijnen van de mensen, die haar Moederhart op hartverscheurende wijze martelden. Maar dit is niets.

Dit Licht bracht haar ook:

- al mijn Pijnen, mijn Vernederingen, mijn Kwellingen, mijn Doornen,
- mijn Nagels, de meest intieme Pijnen van mijn Hart.

Het Hart van mijn Moeder was de ware Zon.

Hoewel je van de zon enkel licht ziet, bevat zij alle goede dingen en effecten bevat die de aarde ontvangt en bezit. Zo kan je zeggen dat de aarde in de zon ingesloten is.

Dit geldt ook voor de Soevereine Koningin: je zag enkel haar persoon. Maar het Licht van mijn Allerhoogste Wil sloot alle mogelijke en

denkbare smarten in.

Hoe intiemer en onbekender deze Smarten waren,
des te waardevoller en krachtiger waren ze voor het Goddelijk Hart,
om de verlangde Verlosser te verkrijgen,
En meer dan zonlicht daalden ze neer in de harten van de mensen om
hen te veroveren en te binden aan het Koninkrijk van de Verlossing.

De Kerk weet zeer weinig van de smarten van de Hemelse Vorstin:
alleen de zichtbare. Daarom zijn er zeven zwaarden geteld.

De Kerk weet zo weinig van de Smarten van de Hemelse Vorstin,
dat je enkel de zichtbare Smarten kan noemen
En daarom geeft zij het aantal van zeven zwaarden.

Wanneer de Kerk zou weten

- dat haar moederhart het toevluchtsoord was,
de opslagplaats van alle pijn, en
 - dat het Licht van mijn Wil alles naar Haar bracht,
zonder Haar iets te sparen,
- dan zou de Kerk niet spreken van zeven zwaarden,
maar van miljoenen zwaarden.

Temeer omdat het intieme Pijnen waren, en daarom alleen God de
intensiteit van dit leed kent.

Daarom werd Zij terecht uitgeroepen tot Koningin van de martelaren en
van alle smarten.

Schepselen kunnen een gewicht, een waarde toekennen aan uiterlijke
smarten, maar ze weten niet genoeg van de innerlijke smarten om er
de juiste prijs aan te kunnen toekennen.

Om in mijn Moeder eerst het Koninkrijk van mijn Wil en vervolgens het
Koninkrijk van de Verlossing te vormen, waren al deze pijnen niet
nodig.

Aangezien zij vrij was van zonden, was het erfdeel van het lijden niet voor haar bestemd. Haar erfenis was de Heerschappij van mijn Wil.

Omdat Zij geen zonde had, was het erfdeel van pijn niet voor Haar bestemd. Haar erfdeel was het Koninkrijk van mijn Wil.

Maar om het Koninkrijk van Verlossing aan de mensen te kunnen geven, moest Zij zichzelf aan zoveel pijn onderwerpen. Zo rijpten de vruchten van de Verlossing in het Koninkrijk van mijn Wil, dat mijn Mama en Ik bezaten.

Er is niets moois, goeds of nuttigs dat niet uit mijn Wil voortkomt.

Mijn Mensheid kwam verenigd met de Soevereine Koningin.
*Zij bleef verborgen in Mij, in mijn Lijden, in mijn Pijnen.
En dat is de reden waarom weinig over haar geweten was.*

Maar wat mijn Mensheid betreft, was het noodzakelijk om bekend te maken wat Ik gedaan heb, hoezeer Ik geleden heb en liefgehad heb. Als er niets bekend was gemaakt, had Ik nooit het Rijk van de Verlossing kunnen vormen.

De kennis van mijn Pijnen en van mijn Liefde waren
- een magneet, een stimulans, een aansporing, een Licht
om de zielen aan te sporen om de remedies, de goede dingen
die het bevat, te komen halen.

*Het besef hoeveel hun zonden en hun redding Mij kosten
is de ketting die hen aan Mij bindt en nieuwe zonden voorkomt.*

Als ze daarentegen niets hadden geweten van mijn Lijden en mijn Dood, - niet wetende hoeveel hun redding Mij gekost heeft -, zou niemand de moeite hebben gedaan om Mij te beminnen en zijn ziel te redden.

Je ziet dus hoe noodzakelijk het is om de daden en het lijden bekend

te maken van Hem of Haar die in zichzelf een universeel Goed gevormd heeft om het aan anderen te geven.

(5) Mijn dochter, het was noodzakelijk om bekend te maken wie Hij en Zij waren en hoeveel het hen gekost heeft om het Koninkrijk van Verlossing te vormen.

Het is eveneens noodzakelijk te spreken over degene die mijn vaderlijke goedheid gekozen heeft:

- eerst om in haar het Koninkrijk van het Allerhoogste FIAT te vormen en,
- dan het principe van de overdracht aan anderen door te geven

Dit was ook het geval bij de Verlossing.

Deze kwam eerst tussen mijn Hemelse Moeder en Mij tot stand en werd vervolgens aan de mensen bekendgemaakt.

Zo zal het ook zijn met het Allerhoogste FIAT.

Het is dus zeer belangrijk dat geweten is hoeveel het Koninkrijk van mijn Wil Mij kost.

Opdat de mens opnieuw zou kunnen terugkeren naar zijn verloren Koninkrijk, moest Ik

- het kleinste schepsel opofferen,
- haar veertig jaar lang of zelfs langer aan bed gekluisterd houden, zonder lucht, zonder de volheid van het zonlicht waarvan iedereen geniet.

Ik moet bekendmaken:

- hoe haar kleine hartje een toevluchtsoord was voor mijn verdriet en dat van de mensen,
- hoezeer ze van iedereen hield, voor iedereen bad, iedereen verdedigde,
- hoe vaak ze zich blootstelde aan de straffen van de Goddelijke Gerechtigheid om al haar broeders te verdedigen,

- haar innerlijke pijn, het missen van Mij, dat haar klein hartje martelde, waardoor ze voortdurend stierf.
- dat zij geen ander Leven kende, geen andere Wil dan de Mijne.

Al deze smarten legden de basis voor het Koninkrijk van mijn Wil.
En zoals de stralen van de zon, rijpten de vruchten van het Allerhoogste FIAT.

Het is dus noodzakelijk om te laten weten hoeveel dit Rijk Ons gekost, heeft: jou en Mij gekost heeft.

Zodat zij, op basis van de kosten, kunnen beseffen hoezeer Ik verlang

- dat zij het verwerven,
- dat zij het kunnen beminnen, het kunnen waarderen,
- dat zij ernaar verlangen om in dit Koninkrijk van mijn Allerhoogste Wil te leven."

(6) Ik schreef dit om te gehoorzamen.

Maar de inspanning was zo groot dat ik nauwelijks naar mijn bestaan kon verwijzen. Door mijn grote terughoudendheid voel ik mijn bloed in mijn aderen stollen.

Maar ik blijf altijd 'FIAT' herhalen!... FIAT!... FIAT!...

19-37 - 14 juli 1926 - Jezus had het Rijk van zijn Wil in zijn Mensheid voorbereid, om Het aan de mensen terug te geven. Alle Goddelijke en menselijke Belangen zijn in gevaar als wij niet in de Goddelijke Wil leven.

(1) Ik ga door met mijn gebruikelijke versmeltingen in de Heilige Wil. Vaak begeleidt mijn lieve Jezus mij bij het herhalen van mijn handelingen. Hij kijkt of mij iets ontgaat van alles wat Hij deed, zowel in de Schepping als in de Verlossing.

Met al zijn Goedheid herinnert Hij mij eraan, zodat ik er zelfs maar een

klein *"ik bemin U"*, een *"dank U"*, een *aanbidding* in kan leggen.
Hij zegt mij dat het noodzakelijk is om te erkennen hoe ver zijn Wil de grenzen van het Rijk van zijn Wil uitgebreid heeft uit Liefde voor deze mens. Zo kan zij daarin wandelen en zich erin verheugen.
en door haar liefde haar bezit steviger maken.

Alle, de Hemel en de aarde, zien haar altijd aanwezig in dit Koninkrijk, en zij kunnen zien dat het Rijk van mijn Wil zijn erfgename al heeft gevonden en dat zij het bemint en gelukkig is het te bezitten.

(2) Terwijl ik ondergedompeld was in deze Eeuwige Wil, zag ik het Hart van Jezus open. En bij elke Hartslag kwam er een straal van Licht uit. Aan het uiteinde stond een FIAT gedrukt.

(2) Terwijl ik ondergedompeld was in deze Eeuwige Wil, toonde mijn beminnelijke Jezus zich met zijn Hart open.

En bij elke hartslag kwam er een lichtstraal uit. En aan het uiteinde ervan stond een Fiat gegraveerd.

En aangezien het hart continu klopt, volgde er na elke straal een andere en nog een andere, ze hielden nooit op te komen.

Deze stralen overspoelden hemel en aarde, en op elk ervan stond 'FIAT' gedrukt.

Deze stralen kwamen niet alleen uit zijn Hart, maar ook uit zijn Ogen: terwijl Hij keek, kwamen stralen tevoorschijn,
Terwijl Hij sprak, bij elke beweging van zijn handen en voeten, kwamen er stralen tevoorschijn die allemaal de Allerhoogste 'Fiat' als glorie en triomf droegen.

Naar Jezus kijken was een betovering.

Hij was mooi, versmolten met de stralen van Licht die uit zijn aanbiddelijke Persoon kwamen.

Maar wat de weelde, de majesteit, de pracht, de glorie, de schoonheid bracht, was het Fiat. Zijn licht overschaduwde mij.

En ik zou eeuwenlang voor Jezus gestaan hebben zonder iets tegen Hem te zeggen, als Hij zelf niet de stilte had doorbroken,

door tegen mij te zeggen:

(3) "Mijn dochter, het was mijn Mensheid die mijn Wil volmaakte Glorie en volledige Eer gaf. Ik ontwierp het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil in Mijzelf, in het centrum van dit Hart.

Omdat de mens het verloren had en er geen hoop was om het terug te krijgen, kocht mijn Mensheid het terug ten koste van intens en ongekend Lijden.

Mijn Mensheid gaf Hem terug:

- alle Eer die Hem toekwam en
- alle Glorie die de mens van Hem had afgenomen, om Hem opnieuw aan de mens terug te geven.

Het Rijk van mijn Wil werd dus gevormd binnen mijn Mensheid

Daardoor droeg alles wat zich in haar vormde en uit haar voortkwam, de stempel van het 'FIAT'.

Elke gedachte, elke blik, elke zucht, elke hartslag, elke druppel van mijn Bloed, droeg het zegel van het FIAT van mijn Allerhoogste Rijk.

Dat bracht Mij zoveel glorie, dat het Mij zo verfraaide, dat de hemel en de aarde onder Mij bleven en als het ware in de schaduw stonden ten opzichte van Mij.

Want mijn Goddelijke Wil staat boven alles en plaatst alles onder Zich, als een voetbankje.

Door de eeuwen heen keek Ik naar wie Ik dit Koninkrijk kon toevertrouwen en Ik was als een zwangere moeder, die lijdt en klaagt omdat ze niet kan bevallen, hoewel ze dat wel wil. De arme moeder, wat lijdt zij! Zij kan niet genieten van de vrucht van haar schoot. Bovendien is haar leven in gevaar omdat de zwangerschap ten einde is en de bevalling niet plaatsvindt.

Ik was eeuwenlang meer dan een zwangere moeder.

Wat heb ik geleden! Wat een Lijden om de belangen van mijn Glorie van zowel de Schepping als de Verlossing in gevaar te zien. Temeer omdat Ik dit Koningschap geheimhield, verborgen in mijn Hart.

Het feit dat Ik het niet kon naar buiten brengen, deed Mij nog meer lijden. Ik zag immers in de mensen niet de ware gesteltenis om hen deze geboorte van Mijzelf te geven.

En aangezien zij niet alle Weldaden van het Koninkrijk van Verlossing aangenomen hadden, kon Ik het risico niet nemen om hun het Rijk van mijn Wil te geven, dat nog grotere Weldaden bevat.

Temeer omdat de Weldaden van de Verlossing als bruidsschat, als tegengif moesten dienen. Zij zorgen er immers voor dat, wanneer zij het Rijk van mijn Wil binnengaan, zij niet dezelfde val als Adam kunnen herhalen.

Niet alleen werden deze Weldaden niet aangenomen, maar ze werden zelfs beschadigd en vertrapt. *Hoe kon dan de geboorte van mijn Koninkrijk in mijn Mensheid plaatsvinden?*

Ik heb me dus tevredengesteld met kreunen, lijden en wachten, nog meer dan een moeder, om de dierbare geboorte van mijn Koninkrijk niet in gevaar te brengen.

Ik kreunde, omdat Ik het wilde voortbrengen om het aan de mens te schenken en de belangen van de Schepping en de Verlossing, die in gevaar waren, veilig te stellen.

Zolang de mens niet terugkeert naar het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil, zullen onze Belangen en die van hem immers altijd in gevaar blijven.

De mens buiten onze Wil wordt beschouwd als

- een verstoring van ons Scheppingswerk,
- een dissonante noot die de volmaakte harmonie van de heiligheid van onze Werken verstoort.

Daarom liet Ik de eeuwen voorbijgaan terwijl ik wachtte op mijn kleine pasgeborene in het Rijk van mijn Wil. Ik omringde haar met alle Goede Dingen van de Verlossing voor de veiligheid van het Rijk van mijn Wil.

Als een lijdende moeder die zoveel heeft geleden,
vertrouw Ik jou deze bevalling en het lot van mijn Rijk toe.

Niet enkel mijn Mensheid wil dat deze bevalling die Mij zoveel gekost heeft, plaatsvindt.

Maar ook de hele schepping is zwanger van mijn Wil en zucht.
Zij wil Hem aan de mensen geven om het Rijk van hun God te herstellen te midden van de mensen.

*De Schepping is als een sluier die mijn Wil als een geboorte verbergt.
De mensen nemen de sluier weg en verwerpen de geboorte die erin zit.*

De zon is zwanger van mijn Wil.

De mensen nemen de effecten van het licht op, dat als een sluier mijn Wil verbergt en de goede dingen die het voortbrengt. Vervolgens verwerpen zij mijn Wil, erkennen Hem niet en laten er zich niet door beheersen.

Hoewel ze de natuurlijke goederen van de zon nemen, verwerpen ze de goede Dingen van de ziel, het Rijk van mijn Wil dat in de zon heerst en zich aan hen wil geven.

Oh! Hoe smacht mijn Wil in *de zon*, verlangend om vanuit de hoogten van haar sfeer te baren, om te heersen te midden van de mensen!

De hemel is zwanger van mijn Wil.

Hij kijkt naar de mensen met zijn ogen van licht, die de sterren zijn, om te zien of zij Hem willen ontvangen, zodat Hij onder hen kan heersen.

De zee is zwanger van mijn Wil. Zij maakt zichzelf hoorbaar met haar brullende golven, en haar wateren verbergen Hem als een sluier.

De mens maakt gebruik van de zee, hij vangt haar vissen, maar hij bekommert zich niet om mijn Wil, en doet Hem pijn lijden, als een geboorte die wordt belemmerd in de schoot van de wateren.

Alle elementen zijn dus zwanger van mijn Wil:

de wind, het vuur, de bloem, de hele aarde.

Het zijn allemaal sluiers die Hem verbergen.

Nu, wie zal mijn Mensheid deze uitlaatklep en verlichting geven?

Wie zal deze sluiers van zoveel geschapen dingen verscheuren die mijn Wil verbergen?

Wie zal in alle dingen de drager van Mijn wil herkennen, en

- Hem de eer geven die Hem toekomt,
- Hem in zijn ziel laten heersen,
- Hem de heerschappij geven en zich aan Hem onderwerpen?

Wees dus aandachtig, mijn dochter. Geef uw Jezus deze vreugde.

Hij heeft er tot nu toe zozeer naar gesmacht om deze geboorte van mijn Allerhoogste Koninkrijk op de wereld te brengen.

Samen met Mij zal de hele Schepping in één enkele handeling de sluiers verscheuren en in jou de geboorte van mijn Wil neerleggen die zij verbergt.”

19-38 - 18 juli 1926 - Toen onze Heer naar de aarde kwam, heeft Hij het Koninkrijk van zijn Wil niet bekendgemaakt.

(1) Mijn arme geest dacht na over wat zojuist geschreven was en mijn lieve Jezus ging verder over hetzelfde onderwerp en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, je begrijpt dus waarom Ik, toen Ik naar de aarde kwam, het Koninkrijk van mijn Wil niet heb gegeven, noch bekendgemaakt.

Ik wilde de mens nogmaals op de proef stellen door hem dingen te geven die minder belangrijk waren dan deze die hij in de Schepping had: remedies en middelen om hem te genezen.

Want op het moment van zijn schepping was de mens niet ziek. Hij was gezond en heilig en hij kon hij zeer goed leven in het Rijk van mijn Wil.

Maar door *zich aan de Allerhoogste Wil te onttrekken, werd hij ziek.*

En Ik kwam naar de aarde als hemelse Geneesheer om te zien of hij de remedies, de medicijnen voor zijn ziekte, zou aanvaarden.

Nadat hij zich bewezen had, zou Ik hem verrast hebben door het Koninkrijk van mijn Wil bekend te maken, dat Ik voor hem klaar had in mijn Mensheid.

(3) Degenen die denken dat onze immense Goedheid en oneindige Wijsheid de mens enkel de Weldaden van de Verlossing zouden nagelaten hebben, zonder hem opnieuw te verheffen tot zijn oorspronkelijke staat, zoals door Ons geschapen, hebben het mis.

Want in dat geval zou onze Schepping haar doel niet hebben bereikt. Daardoor zou zij haar volle effect hebben gemist. En dit heeft geen zin in de Werken van een God.

Hooguit zouden Wij de eeuwen hebben laten verstrijken: -
door nu eens een geschenk te geven, dan weer een ander,
of door hem iets kleins toe te vertrouwen, en daarna een groter bezit.

Het is zoals een vader die zijn bezittingen aan zijn kinderen wil nalaten. Maar zij verspillen teveel van zijn bezittingen. En toch is hij vastbesloten om hen zijn eigendommen na te laten.

Hij bedenkt dus een andere methode: hij geeft hen geen grote sommen meer, maar geeft hen beetje bij beetje, cent voor cent. En als hij ziet dat de kinderen dit 'weinig' kunnen bewaren, verhoogt hij geleidelijk de kleine bedragen.

Op die manier leren ze de liefde van hun vader te erkennen en de

bezittingen die hij hen toevertrouwt waarderen.

Vroeger toen zij de grote sommen geld hadden deden zij dat niet.

De vader doet dit om het te versterken en om hen de ontvangen goede dingen te leren bewaren. Nadat hij hen gesterkt heeft, bevestigt de vader zijn beslissing en hij geeft zijn bezit aan de kinderen.

Dat is wat de Vaderlijke Goedheid doet.

Bij de Schepping gaf Hij de mens een overvloed aan goede dingen, zonder enige beperking. En Hij stelde hem op de proef met iets dat hem bijna niets kostte.

Door een daad te stellen die in strijd was met Mijn Wil, verspilde de mens al deze bezittingen. Maar mijn Liefde voor hem hield niet op.

Meer dan een vader, begon Ik om hem beetje bij beetje te geven en hem eerst te genezen.

Als je weinig hebt, ben je soms voorzichtiger, dan wanneer je veel bezit. Want als je veel bezit en verspilt, blijft er altijd nog iets over om te nemen. Maar als je het weinige dat je hebt, verspilt, dan blijf je met lege handen achter.

Mijn besluit om het Koninkrijk van mijn Wil aan de mens te geven, blijft ongewijzigd. De mens verandert, God verandert niet.

Nu is het gemakkelijker.

De Vruchten van de Verlossing hebben immers de weg gebaad.

En de gaven van mijn Liefde voor de mens hebben getoond hoezeer Ik hem bemind heb:

- niet alleen door het 'FIAT',

- maar door hem het Leven te geven,

ook al ***kost het 'FIAT' Mij meer dan mijn eigen Mensheid.***

Het 'Fiat' is Goddelijk, Onmetelijk en Eeuwig.

Terwijl mijn Mensheid menselijk is, beperkt, een begin heeft gehad.

De menselijke geest kan niet volledig begrijpen:

- de betekenis van het 'FIAT',
- de Waarde ervan, de Kracht ervan en wat Het kan bereiken

Hij laat zich meer overtuigen door wat Ik deed en leed om hen te komen verlossen. Hij weet echter niet dat onder mijn Lijden en mijn Dood *het 'FIAT' schuilging dat mijn Lijden Leven gaf.*

Indien Ik het Koninkrijk van mijn Wil had willen bekendmaken,

- hetzij toen Ik op aarde kwam,
- hetzij voordat de Weldaden van de Verlossing erkend waren en grotendeels in het bezit van de mensen waren, dan zouden mijn grootste heiligen bang geweest zijn

Zij zouden allen gedacht en gezegd hebben:

'Adam was zo onschuldig en heilig en hij was niet in staat om te leven of vol te houden in dit Koninkrijk van eindeloos Licht en Goddelijke Heiligheid. Hoe zouden wij dat dan kunnen?'

En jijzelf – hoe vaak ben je niet bang geworden?

En bevend voor de immense Weldaden en de Heiligheid, volledig goddelijk, van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat, wilde je je terugtrekken en *je zei Mij:* 'Jezus, denk aan een ander wezen. Ik ben hiertoe niet in staat.'

Het was niet het lijden dat je beangstigde. Integendeel, want vaak bad je me, spoorde je me aan om je streng te behandelen.

Daarom handelde mijn meer dan vaderlijke Goedheid met jou als met een tweede Moeder van Mij:

Ik verborg voor haar mijn Conceptie in haar Schoot.

Eerst bereidde Ik haar voor.

Ik vormde haar zodat zij niet bang zou zijn.

En toen het juiste moment kwam, op het moment dat Ik zou worden verwekt, maakte Ik het haar bekend via de engel;

Eerst beefde zij en was zij verontrust.

Maar al snel voelde zij zich gerustgesteld omdat zij gewoon was om met haar God te leven, in het Licht en in tegenwoordigheid van zijn Heiligheid.

Ik deed hetzelfde met jou.

Gedurende vele jaren was je je er niet van bewust dat het in jou was dat Ik dit Allerhoogste Koninkrijk wilde vormen.

Ik heb je voorbereid, je gevormd.

Ik heb Mij in jou teruggetrokken, diep in je ziel.

Toen alles klaar was, werd het geheim aan jou onthuld.

En Ik vertelde je over je speciale zending en vroeg je formeel of je bereid was om in mijn Wil te leven.

Toen Ik zag dat je beefde en bang was, stelde Ik je gerust

door te zeggen: "Waarom maak je je zorgen?"

Heb je tot nu toe niet al met Mij geleefd, in het Rijk van mijn Wil?

Toen je eenmaal gerustgesteld was, voelde je je steeds meer op je gemak in die rol. Ondertussen genoot Ik ervan om de grenzen van mijn Rijk steeds verder te verleggen. Het is immers bepaald tot hoever de mens bezit moet nemen van dit Rijk.

De grenzen ervan zijn immers eindeloos.

En de mens is niet in staat om alles te omvatten, omdat hij beperkt is."

(4) **Ik zei:** "Mijn Liefde, toch zijn mijn angsten niet helemaal verdwenen en soms ben ik echt bang dat ik een tweede Adam word."

(5) **Jezus antwoordde:** "Mijn dochter, vrees niets. Je wordt meer geholpen dan Adam. Je hebt de hulp van een Mens-geworden God en al zijn Werken en Lijden als verdediging, ondersteuning, begeleiding.

Dit had Adam niet. Waarom maak je je dan zorgen?

Wees liever attentvol voor de Heiligheid die nodig is om in dit hemelse Rijk te leven, voor je toekomstige geluk.

Want *als je in Hem leeft*, volstaat één Blik, het horen van één Woord van Mij om zijn Weldaden te begrijpen.

Terwijl van *degenen die buiten staan*, alleen gezegd kan worden dat ze op de hoogte zijn van het bestaan van dit Rijk van mijn Wil, maar niet van wat het inhoudt, en wat belangrijk is om het te begrijpen. Zij kunnen alleen de letters van het alfabet (van mijn Wil) begrijpen."

19-39 - 20 juli 1926 - Het Woord van Jezus is het Werk, Zijn Stilte is de rust. De Rust van Jezus in het midden van zijn Werken.

(1) Terwijl ik me zoals gewoonlijk overgegeven voelde aan de Allerhoogste Wil, zag ik mijn altijd liefdevolle Jezus. Hij leek gefascineerd door hun pracht, hun heiligheid, hun veelheid en grootsheid.

Terwijl ik hen samen met Jezus bewonderde, voelde ik een diepe Stilte. Hierin begreep ik veel, alhoewel alles diep in mijn verstand bleef, zonder enig woord. Wat was het aangenaam om in deze diepe stilte met Jezus te zijn!

Daarna zei mijn geliefde Jezus, de zoetheid van mijn leven:

(2) "Mijn lieve dochter,
mijn Woord is werk, mijn Stilte is rust.

Mijn Woord is niet alleen werk voor Mij, maar ook voor jou. En ik heb de gewoonte om na het werk te rusten te midden van mijn eigen werken. Zij zijn het zachtste bed voor mijn rust. Jij hebt naar mijn Woord geluisterd en met Mij gewerkt. laten Wij samen rusten.

Kijk, mijn dochter, hoe mooi de hele schepping is.
Het Woord van uw Jezus heeft haar verwezenlijkt, met een 'FIAT'!

Maar weet je wat Mij het meeste verheugt?

Het is jouw klein "***Ik bemin U***" dat op alle geschapen dingen is gedrukt. Zij spreken allemaal tot Mij over de liefde van de nieuwgeborene van mijn Wil. Ik hoor de harmonieuze echo van de hele schepping die Mij over jou vertelt. O, wat een verrukking!

O, hoe het mij in verrukking brengt, hoe gelukkig ik ben om te zien dat mijn Fiat in de Schepping en het Fiat dat je is onderwezen, elkaar bij de hand houden, met elkaar verweven zijn en mijn Wil vervullen, waardoor zij mij rust geven.

Maar Ik wil niet alleen rusten. Ik wil degene die mij rust geeft bij Mij hebben, zodat zij ook kan ontspannen en Wij samen kunnen genieten van de vruchten van ons werk.

Kijk, lijken de hele Schepping en alle Werken van de Verlossing zij je niet mooier met jouw "***ik bemin U***", jouw aanbidding en jouw wil die in de Mijne is overgegaan, die Leven brengen in de hemelse sferen?

In diezelfde sferen, evenals in mijn Werken, is er geen eenzaamheid meer, noch die doodse stilte. De kleine dochter van mijn Wil is daar nu. Zij houdt gezelschap en zij laat haar stem horen. Zij bemint, aanbidt en bidt. Zij bezit alles, dankzij haar rechten die mijn Wil haar gegeven heeft.

En als er een eigenaar is, is er geen eenzaamheid of grafstilte meer.

En nu, nadat Ik veel tot jou gesproken heb, zwijg ik.

Rust is voor Mij even zo belangrijk als voor jou, opdat Wij mijn Woord terug kunnen opnemen en mijn werk en het jouwe kunnen voortzetten.

Terwijl Ik rust, aanschouw Ik al mijn werken, en mijn Liefde komt in Mij op. En terwijl Ik nadenk en geniet, ontwerp Ik in Mijzelf andere evenbeelden die op Mij gelijken.

Mijn Wil brengt hen voort

- als triomf van mijn Liefde en

- als favoriete generatie van mijn Allerhoogste FIAT.

Dat betekent **dat Ik, terwijl Ik rust**, leven geef aan de kinderen van mijn Wil, die allemaal op Mij gelijken.

In mijn Woord baar Ik hen, geef Ik hen ontwikkeling, schoonheid, hoogte, vorm Ik hen, zodat zij waardige kinderen van het Allerhoogste FIAT worden.

Mijn dochter, **elk van mijn Woorden is dus een Geschenk van Mij**. Als Ik je oproep om te rusten, dan is dat opdat je van mijn Geschenk zou kunnen genieten. En door er blij mee te zijn en ervan te houden, kan je dan andere geschenken in jezelf laat opkomen, vergelijkbaar met die welke Ik je gegeven heb.

En terwijl je hen naar buiten laat komen, kunnen zij samen de generatie vormen van de kinderen van de Allerhoogste FIAT.
Hoe blij zullen Wij zijn! "

19-40 - 23 juli 1926 - Angst om door Jezus verlaten te worden. Wie in de Goddelijke Wil leeft, kan niet meer weg. Jezus kan haar niet verlaten en hij kan Jezus niet verlaten. De Schepping is een spiegel. De Goddelijke Wil is het Leven.

(1) Na lang te hebben gewacht en gesmacht naar de komst van Jezus, dacht ik: "Wat moet ik doen als Degene die mijn leven vormt mij alleen en verlaten achterlaat! Hoe kan ik dan leven?"

Als ik leef, begrijp ik nu dat je niet sterft van verdriet.

Als dat zo was, zou ik al dood zijn, nadat ik Hem reeds zo lang heb moeten missen.

Dit veroorzaakt hooguit het gevoel van de dood, maar het brengt de dood niet. Het is alsof je onder een pers wordt gehouden, verpletterd. Want de macht over de dood ligt alleen bij de Allerhoogste Wil.

Op hetzelfde moment dat ik mezelf al deze vragen stelde, bewoog mijn

geliefde Jezus zich in mij. Ik zag Hem een klein gouden kettinkje in zijn Handen houden. Hij speelde hiermee en liet het van Hem naar mij gaan en ons aan elkaar binden.

Hij had er plezier in om het van Hem naar mij te laten gaan en ons aan elkaar te binden.

En met al zijn vaderlijke Liefde en Goedheid, **zei Hij mij**:

(2) "Mijn dochter, waarom ben je bang dat Ik je zal verlaten?
Ik kan deze angst niet toestaan.

Je moet weten dat

- de omstandigheden waarin Ik je heb geplaatst,
- de Zee van Mijn Wil, die in en buiten jou stroomt, waarin je je vrijwillig, zonder gedwongen te worden, hebt begeven, de grenzen zo ver verlegd hebben, dat noch jij, noch Ik een uitweg kunnen vinden.

Als je Mij wilt verlaten, zal je de weg niet vinden. En waarheen je ook gaat, het zal altijd binnen de eindeloze grenzen van mijn Wil zijn. Bovendien hebben jouw daden in Hem voor jou alle uitwegen afgesloten.

Ik kan je ook niet verlaten, zelfs als Ik dat zou willen. Want Ik zou niet weten waarheen Ik zou moeten gaan om buiten de grenzen van mijn Wil te komen. Ik ben immers overal.

En waar Ik ook heen ga, Ik zou altijd bij jou terechtkomen.

Ik vergelijk het met iemand die een groot huis heeft en van iemand gaat houden die minder heeft dan hijzelf. Zij komen overeen dat de ene het huis neemt en de andere vertrekt.

Nu, aangezien het huis groot is, dwaalt hij rond en beweegt hij zich binnen zijn huis. De andere persoon verliest hem uit het oog en treurt. Maar dit is onterecht. Aangezien het huis van hem is, hoe kan hij het dan verlaten? Je verlaat je eigen bezittingen niet.

Dus ofwel komt hij snel thuis, ofwel is hij er misschien al, in een of ander appartement van zijn eigen huis.

Als Ik jou Mijn Wil als woning heb gegeven, hoe kan Ik je dan verlaten en Mij van Hem scheiden?

Ondanks mijn Macht ben Ik hier machteloos, omdat Ik onlosmakelijk verbonden ben met mijn Wil.

Wanneer jij je binnen de grenzen van mijn Wil begeeft, verlies je Mij uit het oog maar Ik verlaat je niet. En wanneer je binnen deze grenzen wandelt, zul je Mij daar vinden.

Dus in plaats van je zorgen te maken, wacht op Mij.

En op het moment dat je het het minst verwacht, zul je me weer dicht tegen jou aan vinden."

(3) Terwijl ik mijn gebruikelijke handelingen in de Allerhoogste Wil voortzette, zag ik in mijn geest :

- de hele Orde die er in de Goddelijke Wil moet zijn
- wat je moet doen en
- hoe ver je kan gaan, en ten slotte
- alles wat Jezus mij leerde.

En ik dacht: "Hoe kunnen de mensen dit allemaal doen?"

Ik put uit de Bron en ik slaag er niet in om alles te doen en ik laat vele dingen achterwege.

Noch kan ik de hoogte bereiken waar Jezus over spreekt.

Hoe zal het dan gaan met degenen die uit mijn kleine Bron putten?"

Jezus bewoog zich in mij en Hij zei:

(4) "Mijn dochter, je maakt geen gebruik en je geniet niet van alles wat er in de Schepping te vinden is. Er zijn ook dingen die je niet kent.

Als ze voor jou niet nuttig zijn, zijn ze dat wel voor anderen.

En als jij er niet van geniet en hen niet kent, zullen anderen ervan genieten en hen leren kennen.

En zelfs als de mensen niet alles nemen, dan dienen ze toch allemaal tot mijn grote Glorie en om mijn Macht, mijn Majesteit, mijn grote Liefde bekend te maken.

En de veelheid van zoveel geschapen dingen maakt de Wijsheid bekend, de Waarde van de Goddelijke Schepper, die zo bekwaam is dat er niets is dat Hij niet kan doen.

Er zijn zoveel dingen uit de Schepping van de wereld voortgekomen:

- die de natuur moesten dienen en
- die als een spiegel moesten zijn, waarin de mens, door zich te spiegelen, zijn Schepper moest herkennen,

En alle geschapen dingen moeten evenzoveel wegen zijn om terug te keren naar de Vaderlijke Schoot waaruit Hij voortkwam.

Het is des te meer noodzakelijk om meer Dingen over het Rijk van mijn Wil bekend te maken, dat moet dienen

- als Leven voor de zielen en
- als centrum waar God zijn Troon moet hebben.

Welnu, de verscheidenheid aan dingen die Ik je bekend gemaakt heb, dienen om te laten zien Wat de Goddelijke Wil is, en dat er niets is

- dat belangrijker, heiliger, onmetelijker, machtiger, zegenrijker is, en
- dat de Kracht bezit om meer Leven in Hem te geven.

Alle andere dingen, hoe goed en heilig ze ook zijn, zijn altijd van ondergeschikt belang. Hij alleen heeft altijd de eerste plaats.

Waar dit niet zo is, kan er geen Leven zijn.

Zo zal de vele Kennis over mijn Wil:

- Hem dienen als glorie en triomf en
- voor de mensen dienen als evenzoveel wegen om het Leven te vinden en te ontvangen.

Zijn Hoogte en Onmetelijkheid zal de mensen dienen om nooit te stoppen, maar altijd te blijven verder gaan om Hem te bereiken voor zover ze kunnen.

De veelheid aan Kennis zal dienen om iedereen de vrijheid te geven om te kiezen wat zij willen. *Want elke Kennis bevat het Leven,*

En als zij de sluier van de Kennis doorbreken, zullen zij binnenin, als Koningin, het Leven van mijn Wil vinden. Daarom zal mijn Wil des te meer in hen groeien, naargelang wat zij kiezen en doen.

Doe dus je best om de Kwaliteiten, de oneindige Rijkdommen die mijn Wil bezit, bekend te maken, zodat de Hemel van mijn Wil mooier, aantrekkelijker en majestueuzer lijkt dan de hemel van de Schepping, - wat hij inderdaad is.

Dan zullen zij, verrukt door zijn Schoonheid en de Goede Dingen die Hij bevat, er allemaal naar verlangen om in het Koninkrijk van mijn Wil te komen leven.”

19-41 - 26 juli 1926 - De Allerhoogste Wil bestaat uit vier niveaus.

(1) Ik zette mijn gebruikelijke overgave aan de Allerhoogste Wil verder. Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam naar mij toe en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, het licht van de zon doet niet op dezelfde manier goed aan iedereen. Dit hangt niet af van de zon, maar van de mensen zelf. Mijn Werken bevatten immers het universele Goede en brengen zonder enige beperking weldaden aan iedereen.

Stel dat er iemand in zijn kamer is:

Die persoon geniet niet van de volheid van het licht.

En ook al geniet hij een beetje licht, hij zal de warmte van de zon niet ten volle voelen.

Iemand anders bevindt zich buiten de woning:

Deze persoon heeft meer licht en voelt de warmte van de zon.

De warmte zuivert en desinfecteert de vervuilde lucht.

Door de gezuiverde lucht in te ademen, wordt zij sterker en gezonder. Het is dus *de tweede* die het meest geniet van de weldaden die de zon aan de aarde biedt.

Maar dan komt er een derde persoon die zich op de plaats gaat zetten waar de zonnestralen op het aardoppervlak vallen.

Zij voelt zich door hen overspoeld.

En zij voelt zich verbrand door de hitte van de zon.

Het licht is zo fel dat ze, wanneer ze haar ogen ermee vult, nauwelijks naar de aarde kan kijken en zich als het ware in het licht zelf versmolten voelt.

Hoewel haar voeten de grond raken, voelt ze heel weinig van de aarde en van zichzelf. Zij leeft immers volledig voor de zon.

Zie je het enorme verschil tussen de eerste, de tweede en de derde ...

Maar dan is er een vierde persoon.

Zij vliegt in de zonnestralen, stijgt op tot het centrum van haar bol.

En zij verbrandt door de intense hitte die de zon in haar centrum bezit.

De intensiteit van het licht overschaduwet haar volledig.

Zij voelt zich hulpeloos en zij verbrandt in haar.

Deze vierde kan niet meer naar de aarde kijken of aan zichzelf denken.

Maar zij zal naar het licht kijken en het vuur voelen.

Voor haar bestaan de dingen niet meer.

Het licht en de hitte hebben haar leven vervangen.

Wat een verschil tussen de derde en de vierde!

Dat komt niet door de zon, maar door de mensen en hun blootstelling aan het licht van de zon.

De zon is het beeld van mijn Wil.

Meer nog dan de zon, zendt Hij zijn stralen uit, om hen,
- die volledig in zijn Koninkrijk willen leven,
te veranderen in Licht en Liefde.

De metafoor van deze vier personen is het beeld
van ***de vier graden van het Leven in mijn Wil.***

Je kan zeggen **dat de eerste niet in zijn Koninkrijk leeft.**

Hij leeft enkel in het Licht dat zich vanuit mijn Koninkrijk, vanuit de Zon
van mijn Wil, over allen verspreidt.

Je kan zeggen dat hij zich buiten de grenzen ervan bevindt.

En als hij al een beperkt licht geniet, komt dat door de natuur van het
licht, dat zich overal verspreidt

Zijn karakter, zijn zwakheden en hartstochten vormen als het ware een
huis om hem heen. Zij vormen een besmette en rottende lucht.

Door deze in te ademen, leeft hij als een zieke.

En hij heeft geen levenskracht om het goede te doen.

Berustend, verdraagt hij zo goed mogelijk de omstandigheden van het
leven. Het Licht van mijn Wil, hoewel gering, brengt immers altijd zijn
Weldaden.

Het tweede beeld is dat van **iemand die de eerste stappen gezet heeft**
binnen de grenzen van het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil.

Deze geniet niet alleen van meer licht, maar ook van warmte.

Hierdoor is de lucht die hij inademt zuiver.

En door die lucht in te ademen, voelt hij de hartstochten in hem
sterven. Hij is standvastig in het Goede. En hij draagt zijn lasten niet
enkel met berusting, maar met geduld en liefde

Omdat hij echter slechts de eerste stappen binnen de grenzen gezet
heeft, kijkt hij nog steeds naar de aarde.

En zo voelt hij het gewicht van de menselijke natuur.

Het derde beeld is dat van diegene die de grenzen van dit Rijk overschreden heeft.

Het Licht is zo verblindend dat het hem alles doet vergeten.

Alles is van aard veranderd:

hijzelf, haar verdriet, het goede, de deugden.

Het licht overschaduwde hem, transformeert hem en het laat hem vaag van ver zien wat niet meer van hem is.

De vierde is de gelukkigste, omdat hij het beeld is van iemand die niet alleen in mijn Koninkrijk leeft, maar het ook verworven heeft.

Hij ondergaat de totale consumptie in de Allerhoogste Zon van mijn Wil. De eclips van het Licht is zo dicht dat hijzelf licht en warmte wordt, en dat hij niets anders kan zien dan licht en vuur.

Alle dingen veranderen voor hem in Licht en Liefde.

Daarom zal er in het Koninkrijk van mijn Wil een verschil in niveau zijn, al naar gelang de mensen van zijn Goede dingen willen nemen.

De eerste niveaus zullen echter aansporingen en wegen zijn om de laatste te bereiken.

Voor jou dan, die het Koninkrijk bekend moet maken, is het absoluut noodzakelijk om op het laatste niveau te leven."

19-42 - 29 juli 1926 - Alles wat Onze Heer deed, krachtens de Goddelijke Wil, had invloed op de gehele Schepping. Wie zal opnieuw Vreugde brengen in de hele Schepping?

(1) Ik maakte zoals gewoonlijk mijn rondgang in het Rijk van de Allerhoogste Wil. Toen ik aankwam op het punt:

wat de Goddelijke Wil in de Mensheid van onze Heer gedaan had, zag ik zijn Tranen, zijn Zuchten, zijn Kreunen en alles wat Hij deed,

doordrongen van het Licht van zijn Goddelijke Wil.

En de stralen van de Zon van zijn Wil waren:

- parelend van de Tranen van Jezus,
- gevuld met zijn Zuchten,
- doordrenkt met zijn klagend en liefdevol Gekreun.

De Schepping is doordrongen en overspoeld door de Allerhoogste Wil. Hierdoor drukten de stralen van deze Zon zijn Tranen op alles wat geschapen is. Alles werd geraakt door zijn Zuchten, zijn Liefde en alles kreunde met Jezus.

Toen kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij drukte zijn Hoofd tegen mijn voorhoofd en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, door te zondigen verloor de eerste mens een Goddelijke Wil.

Daarom was mijn Mensheid verenigd met het Eeuwig Woord nodig. Hij moest de menselijke wil van mijn Mensheid geheel en volledig opofferen, om deze Goddelijke Wil terug te krijgen, om Hem dan aan de mens terug te geven.

Mijn Mensheid gaf dus zelfs geen zuchtje leven aan zijn menselijke wil. Hij bewaarde deze enkel om hem op te offeren en de tol te betalen voor de vrijheid die de mens zich veroorloofd had door deze Allerhoogste Wil zo ondankbaar te verwerpen.

Door deze Wil te verliezen, gingen al zijn bezittingen verloren. Zijn geluk, zijn heerschappij, zijn heiligheid, alles was verloren. Als de mens iets menselijks, wat door God gegeven was, verloren had, dan had een engel, een heilige hem dat kunnen teruggeven.

*Maar omdat hij een Goddelijke Wil verloren had,
kon alleen een andere Mens en God Hem aan hem teruggeven.*

Als Ik naar de aarde gekomen was, enkel om hem te verlossen, zou één druppel van mijn Bloed, een klein beetje Lijden, voldoende zijn geweest om hem te redden.

Maar Ik was niet alleen gekomen om hem te redden maar ook om hem mijn verloren Wil terug te geven.

Deze Goddelijke Wil wilde neerdalen:

- in al mijn Lijden, mijn Tranen, mijn Zuchten en Kreunen,
- in alles wat Ik deed en leed.

Zo kon Hij opnieuw de heerschappij herwinnen in alle en over alle menselijke handelingen. Dit zou het mogelijk maken om opnieuw zijn Koninkrijk te vormen te midden van de mensen.

Toen Ik als klein kindje weende, jammerde en kreunde, vulde mijn Goddelijke Wil, meer dan een zonnestraal, de hele Schepping met mijn Tranen, mijn Gekreun en mijn Zuchten.

De sterren, de zon, de blauwe lucht, de zee, het bloemetje, allen huilden, kreunden, jammerden en zuchtten.

De Goddelijke Wil die in Mij was, was immers dezelfde als de Wil die over de hele Schepping heerst. Omdat ze door dezelfde Wil beheerst waren:

- weenden de sterren, kreunde de blauwe hemel,
- weende de zon, zuchtte de zee.

Het Licht van mijn Wil droeg mijn Echo over alle geschapen dingen. En zij hielden hun Schepper gezelschap door mijn Daad te herhalen.

O, als je eens wist **welke ‘aanval’ de Goddelijke Majesteit te verduren kreeg toen Hij mijn Tranen, mijn Gekreun en mijn Zuchten in de hele Schepping hoorde**.

Alle geschapen dingen, bezielde door mijn Wil, neergeworpen aan de voeten van de Goddelijke Troon:

- overstelpten Hem met hun gekreun,
- trokken Hem aan met hun tranen,
- riepen Hem op tot medelijden met hun zuchten en gebeden.

En mijn Pijnen, die in hen weerklonken:

- dwongen Hem de sleutels van de Hemel af te staan, en
- smeekten om de Heerschappij van de Goddelijke Wil op aarde te herstellen.

Mijn Hemelse Vader, tot medelijden en mildheid bewogen door zijn eigen Wil, die weende, kreunde, bad en zwoegde in al zijn Werken, gaf de sleutels af en gaf **zijn Heerschappij** terug.

Maar om Hem in veiligheid te brengen, plaatste Hij Hem **in mijn Mensheid**, om Hem op het juiste moment opnieuw aan de menselijke familie te kunnen teruggeven.

Daarom was het noodzakelijk voor Mij:

- om de menselijke handelingen te doen,
 - om af te dalen in de orde van de menselijke handelingen,
- Mijn Goddelijke Wil moest immers zijn Heerschappij hebben en in alle handelingen van de mensen de orde van zijn Goddelijke Wil plaatsen.

Je ziet dus:

- hoeveel deze Heerschappij van mijn Wil Mij gekost heeft
- hoe Ik Hem na zoveel moeite kon terugkopen!

Dat is de reden waarom ***Ik Hem zozeer bemin en Hem koste wat het kost onder de mensen wil vestigen.***"

(3) **Ik zei:** "Maar zeg me eens, mijn Liefste, Alles wat U deed was doordrongen van de Eenheid van het Licht van de Allerhoogste Wil. Aangezien Hij Eén kan Hij niet losgemaakt

worden of gescheiden van zijn Daden. De Schepping is dus niet meer alleen. Zij heeft immers het gezelschap van uw Daden, uw Liefde, uw Gekreun. Dan is er ook niet die grafstille stilte waarover U mij de vorige keer vertelde".

Jezus voegde er in zijn Goedheid aan toe:

(4) "Mijn dochter, je moet weten dat zolang mijn Mensheid op aarde was, evenals zolang de Soevereine Koningin er was, er in de Schepping geen eenzaamheid of grafstille was.

Want door de Kracht van het Licht van de Goddelijke Wil, verspreidde mijn Wil zich als Licht overal waar Hij was. Hij verspreidde zich in alles. Hij vermenigvuldigde zich in alle geschapen dingen. En mijn Daad werd overal herhaald omdat mijn Wil Eén is.

This is so true, that the Creation gave sensible signs both at my birth, and even more so at my death, to the point that the sun became dark, the stones split, the earth trembled, as if all were crying for their Creator, for their King.

Het bewijs hiervan is dat de Schepping duidelijke tekenen gaf
- bij mijn Geboorte, maar nog meer bij mijn Dood,
zodanig dat de zon verduisterde, de stenen braken en de aarde beefde.

Het was alsof alles weende omwille van hun Schepper, hun Koning,

Zij weenden omwille van Hem

- die hen in feestvreugde gehouden had,
- die hun eenzaamheid en de grafstille doorbroken had.

En omdat ze allemaal de bitterheid voelden van zo'n groot verlies, toonden ze tekenen van verdriet en wenen. En zij keerden terug naar hun toestand van rouw omwille van de eenzaamheid en de stilte.

Toen Ik van de aarde vertrok, was Degene die in het Licht van mijn Wil de Stem liet horen, die, als een echo, de Schepping sprekend en werkend maakte, niet meer daar.

Het is een beetje zoals bepaalde metalen dozen die, met een techniekje, een stem of een lied bevat en de doos spreekt, zingt, huilt, lacht.

Dit gebeurt dankzij de echo van de stem die heeft gesproken. Maar als je dat deeltje wegneemt die dit gezang voortbrengt, blijft de doos stil.

Temeer omdat Ik niet naar de aarde kwam voor de Schepping, maar voor de mens. En dus alles wat Ik deed: Pijn, Gebeden, Kreunen, Zuchten, wilde Ik achterlaten, meer dan een nieuwe Schepping, voor het welzijn van de zielen

Want alles wat Ik deed door mijn Scheppingskracht, was om de mens te redden.

Ook de Schepping werd voor de mens gemaakt, waarin hij de koning van alle geschapen dingen moest zijn.

Door zich aan mijn Goddelijke Wil te onttrekken, verloor de mens zijn heerschappij, zijn dominantie.

Hij kon geen wetten meer maken in het Rijk van de Schepping, - wat gebruikelijk is voor een koning die een koninkrijk bezit

Want door de Eenheid van het Licht van mijn Wil te verliezen, was hij niet meer in staat om te regeren.

Hij had immers niet langer de kracht had om te heersen en zijn wetten waren hun geldigheid verloren.

De Schepping was voor hem als een volk dat in opstand komt tegen de koning en hem tot zijn zondebok maakt.

Mijn Mensheid werd onmiddellijk erkend als Koning door de hele

Schepping.

Zij voelde immers in Mij de Kracht van de Eenheid van één enkele Wil. Maar toen Ik vertrok, werd zij opnieuw van haar koning beroofd en opgesloten in haar stilte, wachtend op degene die, in het Rijk van mijn Wil, zijn Stem zou laten horen zodat deze in haar zou weerklinken.

Weet je wie zij is die de hele schepping opnieuw zal verblijden, die haar echo zal vormen en haar weer een stem zal geven?

Dat ben jij, mijn dochter, die de Heerschappij, het regime in het Koninkrijk van mijn Wil, opnieuw zal overnemen. Wees dus aandachtig en laat jouw vlucht in mijn Wil voortduren! "

19-43 - 1 augustus 1926 - Het Geheim van Jezus. De Kracht en het Goede van zijn Geheim.
--

(1) Ik wachtte ongeduldig op mijn Geliefde, het Leven van mijn leven.

Toen ik Hem niet zag komen, dacht ik:

"Wat is zijn afwezigheid toch moeilijk te verdragen!

Ach, Jezus bemint mij niet meer.

Niet alleen zijn liefkozingen, zijn kussen en zijn grote liefdesuitingen waarmee Hij mij overvloedig overlaadde zijn er immers niet meer.

Maar ook zijn vriendelijke en verrukkelijke aanwezigheid laat steeds langer op zich wachten."

O God, wat een verdriet, wat een onophoudelijk martelaarschap...!

Wat een leven zonder leven, zonder lucht, zonder ademen...!

Mijn Jezus, heb medelijden met mij, uw kleine banneling."

Terwijl ik dit en nog andere dingen tegen mezelf zei, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus uit mij tevoorschijn.

Hij legde zijn Handen op mijn borst en **Hij zei mij**:

(2) "Mijn dochter, je vergist je als je zegt dat Ik niet meer bemin zoals vroeger. Je moet weten dat mijn kussen, liefkozingen en uitingen van Liefde het naar buiten komen van mijn ingehouden Liefde.

En omdat Ik die liefde niet in Mij kon bedwingen, toonde Ik haar aan jou met liefdevolle gebaren.

Omdat er tussen jou en Mij niet veel te doen was, vermaakte Ik Mij met jou met allerlei tekenen en liefdesspelletjes.

Maar dat diende om je voor te bereiden op het grote Werk dat tussen jou en Mij moest gebeuren.

En als je werkt, heb je geen tijd om plezier te maken.

Maar de liefde houdt daardoor niet op.

Zij wordt honderdvoudig versterkt, verstevigd en bezegeld.

Mijn dochter, nu Ik je de tekenen van mijn ingehouden Liefde heb laten zien, wil Ik je beginnen geven wat Ik in Mij heb.

Ik wil je het ***grote geheim van het Koninkrijk van mijn Wil*** bekend maken en je de Goede Dingen geven die het bevat.

Wanneer je geheimen van een bepaald belang bekend maakt, dan is worden voor pleziertjes, kussen en liefkozingen opzij gezet. En dit is ***het belangrijkste geheim in de hele geschiedenis van de Schepping***.

*Temeer omdat het Werk van het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil enorm is en **het grootste Werk** dat in de geschiedenis van de wereld kan bestaan.*

Het bekendmaken van mijn Geheim overtreft dus alle liefdes samen. In het geheim ligt immers de deelname aan het eigen leven, aan de eigen bezittingen. In het geheim ligt vertrouwen, ligt toewijding.

En vind je het weinig dat uw Jezus in jou vertrouwen heeft en dat je het voorwerp van mijn hoop bent?

Maar het is niet een zomaar een vertrouwen en hoop.

Het is:

- het vertrouwen om je het Koninkrijk van mijn Wil toe te vertrouwen,
- de hoop dat je zijn Rechten veiligstelt,
- de hoop dat je Hem bekend maakt.

Mijn Wil is het essentiële deel van het Goddelijke Leven.

En door je het Geheim van mijn Wil toe te vertrouwen,
kan Ik je niets groters geven dan dit.

Hoe kan je dan zeggen dat Ik je minder bemin dan voorheen!

Je zou eerder moeten zeggen dat *dit het belangrijkste Werk is dat van jou en van Mij wordt gevraagd in het Rijk van mijn Wil.*

Je moet weten dat Ik voortdurend bezig ben en in beslag genomen word door mijn Werk in jou. Soms vergroot Ik je vermogen.

Op andere momenten leer Ik je dingen.

Soms kom Ik met je samenwerken. Af en toe vervang Ik je.

Kortom, Ik ben altijd bezig en dat betekent dat Ik je meer en meer bemin, maar met een sterkere en een meer substantiële Liefde."

19-44 - 4 augustus 1926 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, is overal veilig. Want in Hem zijn vier niveaus.

(1) Ik breng mijn dagen, mijn uren door in de nachtmerrie van de zeer beproevende afwezigheid van mijn lieve Jezus.

O, wat is het pijnlijk om van het Licht naar de duisternis over te gaan. En op het moment dat je denkt te kunnen genieten van het Licht, verdwijnt het in een flits en bevind je je in een duisternis die nog erger is dan voorheen.

Maar terwijl ik de last voelde van het ontberen van het Licht van mijn

lieve Jezus, en het niet meer kon verdragen, bewoog mijn dierbare Leven, mijn immense Goedheid, zich in mij.

Ik zei Hem: "Jezus, hoezeer laat U mij in de steek!
Zonder U weet ik niet waar ik ben."

In al Zijn Goedheid, zei Hij mij:

(2) "Mijn dochter, *hoe kan je niet weten waar je bent?*

Ben je niet in mijn Wil?

Het huis van mijn Wil is groot.

Als je niet op de ene verdieping bent, ben je op een andere.

Het heeft namelijk vier verdiepingen:

De eerste is de onderkant, het niveau van de aarde, dat wil zeggen: de zee, de aarde, de planten, de bloemen, de bergen en alles wat er beneden in het universum bestaat.

Mijn Wil domineert en regeert overal. En omdat Hij altijd zijn plaats als Koning heeft, heeft Hij controle over alles.

De tweede verdieping zijn de zon, de sterren, de sferen.

De derde verdieping is de blauwe lucht.

De vierde is mijn vaderland en dat van de heiligen.

Op elk van deze verdiepingen neemt mijn Wil als Koning de ereplaats in. Dus waar je ook bent, wees er zeker van dat je in mijn Wil bent.

Als je rondwandelt in het onderste deel van het universum,

vind je Hem *in de zee*, waar je je met Hem verenigt

- in wat Hij doet,
- in zijn manier van liefhebben,
- in zijn Glorie en in zijn Macht.

Hij wacht *op jou in de bergen, in de valleien, in de bloeiende weiden*, overal, om:

- Hem gezelschap te houden,
- erop toe te zien dat je niets vergeet en
- opdat je zijn Daden goed herhaalt.

Na je kort rondje op de eerste verdieping **ga je naar de tweede**.

Daar zal je Hem majestueus ***in de zon*** op jou zien wachten, zodat haar licht en warmte je kunnen transformeren, waardoor

- je verliest wie je bent en
- je leert om op dezelfde manier te beminnen en te verheerlijken als een Goddelijke Wil bemint en verheerlijkt.

Wandel dus ***rond in ons Huis, in de Werken van je Schepper***.

Want Hij wacht overal op jou, om je zijn Manieren te leren, zodat je kunt herhalen wat mijn Wil doet in alle geschapen dingen. Dan ben je er zeker van bent dat je altijd in de Allerhoogste Wil bent.

En bovendien zul je Mij voortdurend bij jou vinden.

En zelfs als je Mij niet ziet, weet dan dat Ik onafscheidelijk ben van mijn Wil en van mijn Werken.

Daarom, als jij in Hem bent, zal Ik bij jou zijn en zul jij bij Mij zijn."

(3) Meteen verdween Hij, zo snel als de bliksem.

En Hij liet mij achter in een duisternis die nog erger was dan voorheen. Toen hervatte ik mijn handelingen in de Allerhoogste Wil.

Terwijl ik dat deed, bad ik Hem om terug te keren naar zijn kleine dochter en **ik zei Hem**:

"Mijn Jezus, ik smeed je, aangezien uw eigen Wil zich overal verspreidt en de hele Schepping vervult, smeekt uw eigen Wil U om terug te keren naar uw pasgeboren dochttertje.

Zij smeekt U in elke ster, in het blauw van de hemel, dat u zich haast om terug te keren naar degene die niet zonder U kan leven.

Zij smeekt U in de zee, in haar woeste golven, in haar zachte geruis, om snel terug te keren naar je kleine balling.

Mijn liefste, hoort U niet:

- mijn stem in uw Wil, die weerklinkt in alle geschapen dingen
- de hele Schepping, die bidt, smeekt, zucht, weent opdat U terugkeert naar de kleine dochter van uw Wil?

Hoe kunnen zoveel stemmen U niet ontroeren!

Hoe kunnen zoveel zuchten U niet aansporen!

Ze brengen U niet in beweging!

Weet je dan niet, o Jezus,

- dat het uw Wil is die tot U bidt, en
 - dat als je niet naar Hem luistert, Hij de prijs hiervan zal betalen?
- En ik geloof dat U niet anders kan dan luisteren”.

Op het moment dat ik dit en nog veel meer zei, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. Hij veranderde mij volledig in Hem en Hij liet mij deelnemen aan zijn Smarten, die al zo talrijk waren!

Vervolgens, alsof Hij zich wilde ontlasten, toonde Hij zich met zijn gebruikelijke lichtpen in de Hand **en Hij zei mij:**

(4) "Mijn dochter, laten Wij alles achterwege laten.

En laten Wij het hebben over het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil, dat Mij zo na aan het Hart ligt.

Zie je niet dat Ik voortdurend bezig ben om in het diepste van je ziel te schrijven:

- zijn Waarden, zijn hemelse Wetten,
- zijn Kracht, zijn goddelijke Wonderen,
- zijn betoverende Schoonheid, zijn oneindige Vreugde,
- de Orde en de volmaakte Harmonie die heerst in dit Rijk van het Goddelijke FIAT?

Eerst tref Ik de voorbereidingen, door al zijn Kwaliteiten in jou te vormen. Daarna spreek Ik tot jou.

Door hen in jezelf te voelen, zal jij:

- de woordvoerder zijn van mijn Wil,
- zijn boodschapper, zijn telegraaf zijn en
- de trompet die met een klinkende toon de aandacht van voorbijgangers trekt om naar jou te luisteren.

Mijn Lessen over het Koninkrijk van mijn Wil zullen zijn als elektrische draden waarvan, eenmaal afgestemd en goed voorbereid, *één enkele draad* volstaat om hele steden en provincies van licht te voorzien.

De kracht van elektriciteit, sneller dan de wind, brengt licht in openbare en privéruimtes.

De Lessen van mijn Wil zullen de draden zijn.

De Kracht van de Elektriciteit zal ***het FIAT zelf*** zijn.

Dit zal met verbazingwekkende snelheid het Licht vormen dat het mogelijk maakt om

- de nacht van de menselijke wil en
- de duisternis van de hartstochten te verdrijven.

O, hoe mooi zal het licht van mijn Wil zijn, wanneer zij het zien, zullen zij de apparaten in hun ziel plaatsen om de draden van de leringen aan te sluiten, om te genieten van en de kracht te ontvangen van het licht dat de elektriciteit van mijn Allerhoogste Wil bevat

Oh, hoe mooi zal het Licht van mijn Wil zijn!

Als zij het zien, zullen zij in hun zielen de apparaten plaatsen om de draden van de Lessen op aan te sluiten,

om te kunnen genieten en de Kracht te ontvangen van het Licht dat de Elektriciteit van mijn Allerhoogste Wil bevat.

Wil je zien hoe dat werkt? Kijk:

Ik neem een draad van mijn Lessen die is aangesloten op jouw ziel en jij spreekt in de draad en je zegt: "**ik bemin U**", "**ik aanbid U**", "**ik zegen U**", wat je maar wilt, en kijk ... "

(5) Ik zei: "**ik bemin U**"

Dit "**ik bemin U**" veranderde in letters van Licht.

En de elektrische Kracht van de Allerhoogste Wil vermenigvuldigde het, zodat dit "**ik bemin U**" van Licht:

- door het hele hemelgewelf reisde,
- zich vastzette in de zon, in elke ster,
- de Hemel binnendrong,
- zich vastzette in elke Heilige en
- zijn kroon van Licht vormde aan de voet van de Goddelijke Troon, en
- doordrong tot in het Hart van de Allerhoogste Majesteit, waar de Goddelijke Wil zich bevond.

Het vormde overal zijn elektrisch Licht.

Jezus hernam zijn Woorden:

(6) "Mijn dochter, heb je gezien welke Kracht de Elektriciteit van het Allerhoogste FIAT bezit en op welke manier Hij zich overal verspreidt?"

De elektriciteit van de aarde verspreidt zich hoogstens naar beneden, omdat ze niet krachtig genoeg is om de sterren te bereiken.

De Kracht van mijn Elektriciteit verspreidt zich naar beneden, naar boven, in de harten, overal.

Met welke betoverende snelheid zal Hij dan zijn Weg banen tussen de mensen, wanneer de draden aangesloten zullen zijn!

19-45 - 8 augustus 1926 - Hoe meer de ziel zich met God vereenzelvigd, hoe meer Hij haar kan geven en hoe meer zij kan ontvangen. Het voorbeeld van de zee en het beekje.

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik me volledig overgegeven in de armen van Jezus. Hij bewoog zich in mij en **Hij zei me:**

(2) "Mijn dochter, hoe meer de ziel zich met Mij identificeert,
- *des te meer kan Ik haar geven en*
- *des te meer kan zij van Mij ontvangen.*

Het is zoals tussen de zee en het beekje, die slechts gescheiden zijn door één wand. En als je die wand zou verwijderen, dan zouden de zee en het beekje één zee vormen.

Maar als de zee overstroomt, ontvangt het beekje, dat vlakbij ligt, het water van de zee.

De oorverdovende golven stijgen op en stromen bij het neerdalen in het beekje. Het zeewater sijpelt door de scheuren in de wand, waardoor het beekje voortdurend zeewater ontvangt.

Omdat deze beek klein is, geeft hij, wanneer hij het ontvangen water terug aan de zee. ... enzovoort.

Dit kan alleen gebeuren omdat het beekje dicht bij de zee ligt.

Als hij daarentegen ver weg zou liggen, zou de zee hem niets kunnen geven en zou hij niets kunnen ontvangen. Door de verre afstand kan de zee niet eens van het bestaan van het beekje op de hoogte zijn.

(3) Terwijl Hij sprak, toonde Hij mij in mijn geest de concrete handeling van de zee en het beekje en **Hij vervolgde met te zeggen:**

(4) "Mijn dochter, ***de zee staat voor God, het beekje is de ziel.***

De wand die hen scheidt is de menselijke natuur die God onderscheidt van de mens.

De overstromingen, de golven die voortdurend opstijgen en die ervoor zorgen dat het water in de kleine beek stroomt,
zijn mijn Goddelijke Wil die God de mens zo graag wil geven.

Hij zorgt ervoor dat het beekje,
- zich vult en zwelt, overstroomt,
- golven vormt die worden opgezwollen door de wind van de
Allerhoogste Wil,
- terugvloeit in de Goddelijke Zee,
- om zich opnieuw te vullen.

Zo kan het beekje zeggen:

"Ik leid hetzelfde leven als de zee. Hoewel ik klein ben, doe ik wat zij doet. Ik stroom over, vorm mijn golven. Ik stijg omhoog in een poging om de zee terug te geven wat zij mij geeft."

Dit betekent dat de ziel, die zich met Mij identificeert en zich laat beheersen door mijn Wil, de herhaler is van Goddelijke Daden.

Haar liefde, haar aanbidding, haar gebeden, alles wat zij doet is de uiting van God dat zij ontvangt

Zij kan dan zeggen:

"Het is uw Liefde die U bemint, uw Aanbidding die U aanbidt, het zijn uw Gebeden die tot U bidden.

Het is uw Wil die mij vervult, die mij de dingen laat doen die U doet, zodat ik hen aan U teruggeef als de uwe."

(5) Jezus zweeg, maar alsof hij door een onweerstaanbare drang van liefde werd overmand, **voegde Hij eraan toe**:

(6) "O, Kracht van mijn Wil, hoe groot bent U!

U bent de enige die het grootste, het hoogste met het kleinste, het laagste, tot één enkel Wezen verenigt,

U bent de enige die de kracht bezit:

- om de mens te ontdoen van alles wat niet van Hem is
- om in hem, dankzij uw weerspiegelingen, die eeuwige Zon te kunnen vormen die,
- met zijn stralen de hemel en de aarde vult,
- zal versmelten met de Zon van de Allerhoogste Majesteit.

U bent de enige die deze Kracht bezit die de Allerhoogste Kracht overbrengt, waardoor de mens, dankzij uw Kracht, zich kan verheffen tot deze unieke Daad van de Schepper, God.

Ach, mijn dochter, de mens dat niet leeft in de Eenheid van mijn Wil: verliest de unieke Kracht.

Hij blijft los van deze Kracht:

- die de Hemel en de aarde vervult en
- die het hele universum ondersteunt alsof het een klein veertje was.

Wanneer de ziel zich niet laat beheersen door mijn Wil, verliest zij die Ene Kracht in al haar handelingen.

Omdat al haar handelingen niet voortkomen uit één enkele Kracht, blijven ze onderling verdeeld:

- verdeelde liefde,
- gescheiden handelen,
- onsamenhangend gebed.

Alle handelingen van deze mens zijn verdeeld.

Daardoor zijn ze arm, mager, zonder licht:

- het geduld is zwak,
- de naastenliefde is zwak,
- de gehoorzaamheid is gebrekkig,
- de nederigheid is blind,
- het gebed is stil,
- het offer is levenloos, zonder kracht .

Want wanneer mijn Wil ontbreekt, is de Ene Kracht er niet meer

- die alles samenbrengt,
- die elke handeling van de mens dezelfde kracht geeft.

Dat is de reden waarom zij

- niet alleen onderling verdeeld blijven, maar
- maar door de menselijke natuur bedorven zijn, en elk van hen zijn eigen gebrek behoudt.

Dat is wat er met Adam gebeurde. Door zich te onttrekken aan de Allerhoogste Wil, verloor hij de unieke Kracht van zijn Schepper. Hij hield enkel zijn beperkte menselijke kracht over. Hierdoor voelde hij de moeite die het hem kostte om te handelen.

En hij voelde dit nog meer omdat de kracht die hij in een handeling stak hem verzwakte. En wanneer hij een andere handeling moest verrichten, voelde hij niet dezelfde kracht.

Zo zag hij met eigen ogen de armoede van zijn daden. Omdat hij niet dezelfde kracht had, waren zij niet enkel verdeeld, maar zij hadden ook elk hun eigen tekortkoming.

Je kan het vergelijken met een rijke heer die een zeer uitgestrekt landgoed bezit. *Zolang dit landgoed aan één eigenaar toebehoort,*

- leeft hij in luxe,
- geeft hij veel geld uit en
- heeft hij een hele reeks bedienden tot zijn beschikking.

Dankzij zijn enorme inkomsten kan hij steeds nieuwe aankopen doen.

Maar stel *dat hij dit landgoed deelt met andere erfgenamen.*

Zijn macht is dan niet meer dezelfde.

Hij kan niet meer zo pronken als voorheen, noch nieuwe aankopen doen. Hij moet zijn uitgaven beperken, zijn bedienden zijn schaars. Van zijn grootsheid en adel blijven nu slechts sporen over.

Dat is wat er met Adam gebeurde.

Door zich aan mijn Wil te onttrekken, verloor hij

- de unieke Kracht van zijn Schepper en tegelijkertijd
- zijn Adel, zijn Heerschappij, omdat hij niet langer de kracht had om te pronken door het goede te doen.

Dit gebeurt met iedereen die zich niet volledig overgeeft aan mijn Wil. Want met mijn Wil wordt de Kracht van het Goede een tweede natuur en bestaat er geen armoede meer.”

19-46 - 12 augustus 1926 - De Goddelijke Wil kan niet heersen als de drie krachten van de ziel niet in overeenstemming zijn met God.

(1) De ontberingen van mijn lieve Jezus worden steeds langer. O, hoe verlang ik naar zijn terugkeer! Hoe lijken de uren en dagen zonder Hem eeuwen te duren! Maar eeuwen van nacht, niet van dagen! Terwijl ik vol spanning op zijn terugkeer wachtte, kwam Hij als een bliksemflits uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij trok mij naar Zich toe en **Hij zei mij:**

(2) “Mijn dochter, de mens werd door God geschapen met drie vermogens: geheugen, verstand en wil, en dit zodat hij de banden van communicatie met de Goddelijke Personen van de Heilige Drie-eenheid kon onderhouden;

Deze waren als wegen om tot God te komen, als deuren om binnen te gaan, als kamers om een eeuwig verblijf te vormen: de mens in God en God in de mens.

Het zijn de koninklijke wegen van de een naar de Ander, gouden poorten die God diep in de ziel geplaatst heeft om de Allerhoogste Soevereiniteit van de Goddelijke Majesteit te laten binnengaan.

Het is de veilige en onwankelbare kamer waar God zijn hemelse Verblijfplaats moest vestigen.

Om zijn Koninkrijk te kunnen vormen in het diepste van de ziel, wil mijn Wil dat deze drie Krachten, die aan de mens gegeven zijn om zich te kunnen verheffen tot de gelijkenis met zijn Schepper, in overeenstemming zijn met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Mijn Wil zou niet buiten zijn domeinen treden als deze drie krachten van de ziel in overeenstemming waren met God, zodat Hij gelukkig en vanzelfsprekend zou kunnen heersen.

Want aangezien zijn drie krachten in overeenstemming zijn met God zou de mens orde hebben in zichzelf en buiten zichzelf. En het Koninkrijk van de Wil van God en dat van de mens zou geen verdeeld Koninkrijk zijn, maar één enkel Rijk vormen. En zijn domein en zijn regime zouden dus één zijn.

Temeer daar mijn Wil niet kan heersen waar geen Orde en harmonie is. Deze zijn immers een onlosmakelijke eigenschap en een onmisbaar kenmerk van de Goddelijke Personen.

De ziel kan nooit orde in zichzelf hebben en in harmonie zijn met haar Schepper als zij haar drie krachten niet openhoudt om zijn Kwaliteiten geordende en zijn Eigenschappen geharmoniseerd te ontvangen. En wanneer Hij de goddelijke Harmonieën en de hoogste Orde van het Goddelijke Koninkrijk en het menselijke koninkrijk vindt, kan mijn Wil er dan één vormen en daar met zijn volledige Heerschappij regeren.

Ach, *mijn dochter, wat een wanorde heerst er in de drie krachten van de menselijke ziel!*

Je kan zeggen dat zij de deur voor onze neus dichtgeslagen hebben. Zij hebben immers de wegen versperd om Ons te verhinderen verder te gaan. En zij hebben de communicatie met Ons hebben verbroken. En dit was het grootste Geschenk was dat Wij de ziel gaven toen Wij

haar schiepen. Deze drie krachten moesten dienen:
- om Degene te begrijpen die haar geschapen had,
- om te groeien in zijn Gelijkheid,
en zodra haar wil was overgegaan in de Wil van haar Schepper,
- om Hem het recht te geven in haar te heersen.

Daarom kan de Allerhoogste Wil niet in de ziel heersen als deze drie krachten,- intellect, geheugen en wil -, elkaar niet de hand reiken om terug te kunnen keren naar het doel van haar schepping.

Bid dus dat deze drie krachten terugkeren in de orde en harmonie van hun Schepper zodat mijn Allerhoogste Wil triomfantelijk kan heersen."

19-47 - 14 augustus 1926 - Verdriet van Luisa ziel bij het nieuws van de aanstaande publicatie van de Geschriften over de Wil van God. De Woorden van Jezus aan Luisa.

(1) Mijn arm hart zwemt in een zee van bitterheid veroorzaakt door de afwezigheid van mijn lieve Jezus, die vaak als een vluchtige bliksemflits komt.

In het licht van deze bliksemflits zie ik de arme wereld, haar grote ellende, de banden die de naties met elkaar smeden om oorlogen en revoluties te ontketenen. Hierdoor roepen zij zodanige straffen van de Hemel over zich af, dat hele steden en bevolkingen verdwijnen.

O God, hoe groot is de blindheid van de mens!

Maar zodra de bliksemflits van zijn liefdevolle aanwezigheid voorbij is, blijf ik nog meer in het duister dan voorheen, met de gedachte aan mijn arme broeders, verspreid in het harde ballingschap van het leven!

Alsof dat nog niet genoeg was om mijn arm hart met intense bitterheid te vullen, kwam er nog iets anders bij

Het was het nieuws over de aanstaande uitgave van de geschriften over de Allerheiligste Wil van God, goedgekeurd en formeel

geautoriseerd door onze Monseigneur Aartsbisschop.

Dit verstikte mijn ongelukkig bestaan met die woeste golven die mijn ellendige ziel overspoelen.

Maar dat is nog niet alles. Na het herhaaldelijk aandringen van Onze-Lieve-Heer en mijn superieuren, had ik me uiteindelijk neergelegd bij de publicatie van de geschriften over de Goddelijke Wil omdat de Glorie van God dit vereiste. Armzalig en klein als ik ben, kan ik me niet verzetten tegen wat de gezegende Jezus wil.

Hetgeen mijn arme ziel de genadeslag toebracht, was dat er besloten was om ook de manier waarop Jezus met mij omging, en alles wat Hij mij vertelde, over andere deugden en omstandigheden bekend te maken. En dit was te pijnlijk voor mij. Ik heb herhaaldelijk mijn redenen gegeven om dit niet openbaar te maken.

Het was alsof Jezus de last van mijn neerslachtigheid voelde Hij bewoog zich in mij en Hij omhelsde mij. **Hij zei mij:**

(2). "Wat is er, mijn dochter? Richt je op Ik zie je niet graag zo bedrukt. In plaats van Mij te bedanken bedroef je Mij!

Je moet weten dat Ik om mijn Allerhoogste Wil bekend te maken, dingen moest voorbereiden, middelen moest aanwenden,

Ik moest de aartsbisschop bewust maken.

Ik moest de aartsbisschop overweldigen met die daden van absolute heerschappij van mijn Wil, waaraan de mens niet kan weerstaan.

Ik moest één van mijn grote wonderen verrichten.

Denk je dat het gemakkelijk is om de goedkeuring van een bisschop te krijgen? Hoe moeilijk is het, hoeveel spitsvondigheden, hoeveel moeilijkheden!

En als ze goedkeuren, is dat met veel beperkingen.

Het is bijna alsof ze de mooiste nuances, de meest opvallende kleuren, van alles wat mijn Goedheid met zoveel Liefde heeft geopenbaard, weghalen.

Zie je niet in de goedkeuring van de aartsbisschop

- de triomf van mijn Wil,
- en dus mijn grote Glorie en
- de grote noodzaak dat de kennis van de Allerhoogste Wil bekend wordt?

Zij zal immers:

als weldadige dauw de vurigheid van de hartstochten temperen,
als de opkomende zon

- de duisternis van de menselijke wil verdrijven, en
- de verdoving wegnemen die bijna alle mensen hebben, zelfs bij het doen van het goede, omdat het leven van mijn Wil ontbreekt.

Mijn openbaringen over mijn Wil zullen als een balsem zijn die de wonden zal helen die de menselijke wil veroorzaakt heeft.

Wie het voorrecht heeft hen te kennen, zal een nieuw Leven van Licht, Genade en Kracht voelen stromen om in alles mijn Wil te volbrengen.

Maar dit is niet het enige. Door het grote kwaad van hun eigen wil te begrijpen, zullen ze hem verafschuwen. En zij zullen zich bevrijden van het harde juk van de menselijke wil, om zich onder de zachte heerschappij van de Mijne te stellen.

Ach! Je ziet niet wat Ik zie.

Laat Mij dus mijn gang gaan en wees niet bedroefd.

Integendeel, jij had zelf degene die Ik met zoveel liefde aangewezen heb om deze taak op zich te nemen, moeten aansporen.

En je had hem moeten zeggen dat hij zich moest haasten en geen tijd mocht verspillen.

Mijn dochter, **het Koninkrijk van mijn Wil is onwankelbaar.**
Mijn dochter, het Koninkrijk van Mijn Wil is onwankelbaar.
En in deze Kennis over Hem heb Ik zoveel Licht, Genade en
Aantrekkingskracht gelegd, zodat het Koninkrijk zal zegevieren.

En wanneer mijn Wil bekend wordt, zal het een zoete strijd voeren
tegen de menselijke wil en zal deze overwonnen worden.

Deze Kennis zal een zeer hoge en zeer sterke muur zijn,
- meer dan het aards Paradijs.

Hij zal de helse vijand verhinderen om binnen te gaan om hen die door
mijn Wil overwonnen zijn en in het Koninkrijk van mijn Wil zullen gaan
leven, lastig te vallen.

Maak je dus geen zorgen. Laat alles aan Mij over.

Ikzelf zal alles in het werk stellen om het 'FIAT' bekend te maken."

**19-48 - 18 augustus 1926 - Jezus moedigt degene aan die de
Geschriften over de Allerheiligste Wil van God zal uitgeven. De
Kracht van daden die in de Goddelijke Wil verricht worden.**

Terwijl ik aan het bidden was, bevond ik me buiten mezelf.

Ik zag tegelijkertijd de eerwaarde vader die verantwoordelijk was voor
de publicatie van de Geschriften over de Allerheiligste Wil van God.

Onze Heer was dicht bij hem. En Hij nam alle Kennis, Effecten en
Waarden die Hij over de Allerhoogste Wil bekendgemaakt had en die
in lichtdraden veranderd waren. Hij drukte hen in zijn intelligentie,
zodanig dat zij een kroon van Licht rondom zijn hoofd vormden.

Terwijl Jezus dit deed, **zei Hij hem:**

(2) "Mijn zoon, de zending die Ik toevertrouw aan jou, is enorm.

Het is daarom noodzakelijk dat Ik je veel Licht geef om je duidelijk te
laten begrijpen wat Ik bekend gemaakt heb.

In feite zullen Zij hun effecten voortbrengen naargelang de duidelijkheid waarmee zij zullen worden voorgesteld, ook al zijn zij op zichzelf zeer duidelijk.

Wat mijn Wil betreft: Hij is inderdaad Licht dat uit de Hemel neerdaalt, dat het zicht van de intelligentie niet verwart noch verblindt.

Het heeft de kracht:

- om het menselijk intellect te versterken en te verlichten, zodat Hij begrepen en bemind kan worden en

- om de bron van zijn oorsprong, het ware doel waarvoor de mens geschapen is, de orde tussen de Schepper en de mens, in de diepte van de ziel te drukken.

Al mijn Woorden, Uitingen en Kennis die verband houden met mijn Allerhoogste Wil, zijn als penseelstreken om de ziel weer te laten gelijken op haar Schepper.

Alles wat Ik zeg over mijn Wil dient enkel om:

- de weg te banen,
- een leger te vormen,
- het uitverkoren volk bijeen te brengen,
- het paleis en het terrein voor te bereiden waar het Koninkrijk van mijn Wil zal gebouwd worden, en er te regeren en heersen.

Daarom is jouw zending zo belangrijk. Maar Ik zal je gids zijn en aan je zijde staan zodat alles volgens mijn Wil zal gebeuren."

(3) Daarna zegende Hij hem. Hij keerde terug naar mijn kleine ziel en **Hij voegde eraan toe:**

(4) "Mijn dochter, Ik houd zo veel van mijn Wil en Ik verlang ernaar dat Hij bekend wordt.

Hij ligt Mij zo na aan het Hart dat Ik bereid ben elke genade te schenken aan wie zich ertoe verbindt om Hem bekend te maken.

O, hoezeer wens Ik dat dit zo snel mogelijk gebeurt.
Weet dat al mijn Rechten aan Mij zullen teruggegeven worden,
en dat de Orde tussen God en de mens hersteld zal worden.

Ik zal mijn Gaven niet langer half aan de menselijke generaties geven,
maar in hun geheel. En Ik zal ook nooit meer onvolledige dingen van
hen ontvangen, maar enkel volledige.

Ach, mijn dochter, kunnen geven en willen geven, maar niemand
vinden aan wie je kan geven, is altijd een pijn en een last zonder hoop
op verlichting.

Als je eens wist met welke liefdevolle aandacht Ik de ziel omring
wanneer Ik zie dat zij haar daden wil verrichten in mijn Wil!

Vooraleer zij haar handeling begint, laat Ik het Licht en de Kracht van
mijn Wil erin stromen, zodat haar handeling haar oorsprong vindt in de
Kracht die mijn Wil bevat.

Terwijl zij haar handeling verricht, omhullen het Goddelijke Licht en de
Goddelijke Kracht haar en voeren haar handeling uit.

Als ze haar handeling *voltooit*, wordt het Licht erover verzegeld en
geeft het haar de vorm van een Goddelijke Handeling.

En-oh! Hoe verheugt mijn Allerhoogste Goedheid zich erover dat de
mens deze Goddelijke Daad bezit.

Aan deze handelingen zegt mijn Eeuwige Liefde nooit 'genoeg'.

Zij geeft en zij geeft altijd. Met deze Goddelijke handelingen die de
mens in mijn Wil vormt, kan mijn Liefde zich niet begrenzen.

Aangezien deze Daden goddelijk zijn, moet mijn Liefde hen vergoeden
met oneindige Liefde en onbegrensd.

Zie en voel je zelf niet met hoeveel Liefde Ik je begeleid, je vergezel,
en vaak zelfs zo ver ga dat Ik samen met jou doe wat jij doet?

En Ik doe dit om jouw daden een goddelijke Waarde te geven.

Hoe gelukkig ben Ik als Ik zie dat dankzij mijn Wil jouw daden goddelijk
zijn, vergelijkbaar met de Mijne.

Er is geen afstand meer:

- tussen jouw kleine liefde en de Mijne,
- tussen jouw aanbidding en de Mijne,
- tussen jouw gebeden en de Mijne.

Doordrongen van het Licht van de Eeuwige Wil verliezen ze:

- hun eindigheid,
- hun menselijke verschijningsvorm.

En zij verwerven de oneindige en goddelijke Substantie, zodat God en de ziel verenigd één worden.

Wees er dus op bedacht dat je vlucht constant is."

(5) Mijn altijd vriendelijke Jezus keerde terug en was zeer bedrukt. Hij leed en Hij leek hij onrustig vanwege de grote beledigingen van de mensen. Om Hem tot rust te brengen, hervatte ik mijn gebruikelijke handelingen in het Allerhoogste FIAT.

Jezus was meer ontspannen en rustig. En **Hij zei mij:**

(6) "Mijn dochter, de Daden in mijn Wil zijn krachtiger dan de stralen van de zon. Als wij hen met het blote oog bekijken, verblindt hun licht ons zodat wij niets meer kunnen zien of onderscheiden.

Als het licht van de zon zo krachtig is, hoeveel te meer dan de daden die in mijn Wil verricht worden.

Het Licht van mijn Wil heeft de kracht om het kwaad te verduisteren en van de mensen af te wenden, opdat zij geen ergere dingen doen. En het verhindert met de Kracht van zijn Licht dat de beledigingen Mij bereiken.

Het zonlicht gelijk op de Eeuwige Zon van het Allerhoogste Fiat. Het bevat alle kleuren. De ontelbare effecten daarvan liggen aan de basis van ontelbare goede dingen voor de menselijke generaties. En ogenschijnlijk zie je niets anders dan stralend en wit licht.

De Eeuwige Zon van mijn Wil is het Ene Licht van mijn Wil.
Zij bevat in zichzelf alle kleuren en alle goddelijke gelijkenissen.
Deze bevatten oneindige effecten en bronnen van:

- *liefde, goedheid, barmhartigheid,*
- *macht, wetenschap,*
- *kortom alle goddelijke eigenschappen voortbrengen.*

Hetzelfde geldt voor de Eeuwige Zon van mijn Wil.

Het is het Ene Licht van mijn Wil.

Binnenin zijn alle Kleuren en alle goddelijke Gelijkenissen ingesloten.

Deze bevatten oneindige Effecten waaruit Fontein

- van Liefde, Goedheid, Barmhartigheid,
- van Macht, van Wetenschap,
- kortom, van alle goddelijke Eigenschappen ontspringen.

Daarom bezit het Werk van mijn Wil zoveel Kracht en Harmonie dat het uw geliefde Jezus in staat stelt zijn rust terug te vinden."

19-49 - 22 augustus 1926 - De handelingen die in de Goddelijke Wil worden verricht, nemen de vorm aan van de Goddelijke Eigenschappen. Wat het gemis van God betekent, en hoezeer de Soevereine Koningin dit gemis heeft geleden. Wat het betekent om het hoofd van een zending te zijn.

(1) Ik voelde me ondergedompeld in de Eeuwige Wil van mijn geliefde Jezus. En ik deed zo veel mogelijk mijn rondgang door de hele Schepping, om alle handelingen die de Goddelijke Wil daarin verricht te vergezellen.

Terwijl ik dit deed, toonde mijn hoogste en enige Goede zich in mijn innerlijk. Hij bekeek mij helemaal. Hij telde al mijn daden één voor één. En Hij plaatste hen om Zich heen om ervan te genieten.

Daarna **zei Hij mij:**

(2) “Mijn dochter, Ik tel al jouw daden om te zien of ze het door Mij vastgestelde aantal bereiken.

En aangezien mijn Wil alle Goddelijke Eigenschappen omvat, krijgen al jouw daden die in Hem verricht worden het beeld van een hoogste Kwaliteit.

Kijk eens hoe mooi zij zijn:

- de ene heeft het beeld van mijn Wijsheid,
 - de andere het beeld van Goedheid,
 - de derde van Liefde,
 - de vierde van Kracht,
 - de vijfde van Schoonheid,
 - de zesde van Barmhartigheid,
 - de zevende van Onveranderlijkheid,
 - de achtste van Orde,
- kortom, al mijn hoogste Eigenschappen.

Elke daad van jou krijgt een eigen Beeld.

Maar zij lijken op elkaar, zij harmoniëren, zij reiken elkaar de hand en zij vormen één enkele daad.

Hoe mooi is het werk van een mens in mijn Wil!

Hij doet niets anders dan goddelijke Beelden voortbrengen,

Ik verheug Mij erin om Mij met deze beelden van Mij te omringen om in de mens te genieten van de vruchten van mijn Kwaliteiten.

En Ik geef hem de kracht om andere goddelijke beelden van Mij voort te brengen, op de manier waarop Ik wil dat het Allerhoogste Wezen gekopieerd en verzegeld wordt.

Ik heb er zoveel belang bij dat de mens mijn Wil doet en daarin leeft, omdat hij dan mijn Werken kan herhalen”.

(3) Daarna dacht ik bij mezelf:

“Hoe zwaar is het gemis van mijn lieve Jezus.

Je voelt de ware dood van de ziel.
En het is net als met het lichaam wanneer de ziel vertrekt.
Hoewel het dezelfde ledematen heeft, zijn deze zonder leven, inert,
zonder beweging en hebben geen waarde meer.

Zo lijkt mijn kleine ziel zonder Jezus.
Zij heeft dezelfde vermogens, maar zij zijn zonder leven.
Jezus is weg, het leven, de beweging, de warmte zijn voorbij,
Daarom is de pijn hartverscheurend en onbeschrijfelijk en
onvergelijkbaar met enige andere pijn.

Ach, de Hemelse Moeder heeft deze pijn niet geleden
Haar heiligheid maakte haar immers onafscheidelijk van Jezus.
En daarom bleef zij nooit zonder Hem.

Maar terwijl ik dit dacht, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mij.

Hij zei mij:

“Mijn dochter, je vergist je, het gemis van Mij is geen scheiding, maar
pijn. En je hebt gelijk als je zegt dat het meer dan dodelijk is.

En deze pijn heeft de kracht:

- niet om te scheiden,
- maar om met sterkere en stabielere banden de onlosmakelijke
eenheid met Mij te versterken.

En dit is niet het enige: Telkens wanneer de ziel zonder dat het haar
schuld is, Mij moet missen, word Ik in haar herboren tot een nieuw
leven van Kennis.

Hierdoor laat Ik Mijzelf met meer liefde begrijpen, bemin Ik haar meer
en verrijk en verfraai Ik haar met nieuwe Genade.

En zij herrijst tot een nieuw Goddelijk Leven, tot een nieuwe liefde en
een nieuwe schoonheid.

En het is rechtvaardig dat dit zo is.

De ziel die onder dodelijke pijn lijdt, wordt dus beloond met een nieuw Goddelijk Leven. Want als dat niet het geval was, zou Ik overwonnen worden door de liefde van de mens en dat is niet mogelijk.

Het is niet juist dat de Soevereine Koningin Mij nooit moest missen, hoewel ze onafscheidelijk was. En dit deed geen afbreuk aan haar heiligheid, integendeel, het vergrootte deze.

Hoe vaak heb Ik haar niet in een staat van zuiver geloof gelaten, omdat zij, als Koningin van de smarten en Moeder van alle levenden, niet zonder de mooiste versiering, de schitterendste edelsteen mocht zijn, die haar het kenmerk gaf van Koningin van de martelaren en Soevereine Moeder van alle smarten.

Deze pijn van in zuiver geloof te worden gelaten, bereidde haar voor:

- om de schat van mijn Leerstellingen te ontvangen,
- de schat van de Sacramenten en
- alle Weldaden van mijn Verlossing

Aangezien het missen van Mij de grootste pijn is, stelt zij de ziel in staat om het waardig te zijn, de bewaarster te worden van:

- de grootste Gaven van haar Schepper,
- zijn hoogste Kennis en
- zijn Geheimen.

Hoe vaak heb Ik dat voor jou gedaan?

Nadat je Mij moest missen, heb Ik je de hoogste Kennis over Mijn Wil bekend gemaakt, en maakte Ik je tot bewaarster:

- niet alleen van zijn kennis,
- maar ook van mijn eigen Wil.

De Soevereine Koningin, moest als Moeder

- alle gemoedstoestanden bezitten, en dus ook
- de toestand van zuiver geloof bezitten.

Hierdoor kon zij haar kinderen dit onwankelbaar geloof geven, dat hen ertoe brengt hun bloed en leven te geven om hun geloof te verdedigen en te getuigen.

Als zij deze gave van het geloof niet bezat, hoe kon zij dit dan aan haar kinderen geven?

(5) Nadat hij dit had gezegd, verdween Hij.

Er gingen vreemde en rare gedachten door mijn hoofd maar ik probeerde mijn daden te verrichten in de lieflijke Wil van God.

Terwijl ik dit deed, dacht ik:

"Als het leven in het Allerhoogste Rijk zoveel aandacht en opofferingen vereist, zullen er maar zeer weinig mensen zijn die in dit Heilig Rijk willen leven."

Toen mijn lieve Jezus terugkwam, zei Hij mij:

(6) "Mijn dochter, wie geroepen is als hoofd van een zending moet niet alleen alle leden omarmen, maar ze ook ondersteunen, leiden en het leven van elk van hen vormen.

De leden geven echter het hoofd geen leven en doen niet alles wat het hoofd doet, maar elk vervult zijn eigen taak.

Zo moet degene die geroepen is als hoofd van een zending,

- alles omarmen wat nodig is om de hem toevertrouwde taak te kunnen uitvoeren,
- meer dan allen lijden en
- allen liefhebben,
- het voedsel, het leven, de lessen en de taken voorbereiden, afhankelijk van het vermogen van degenen die zijn zending willen volgen.

Dat is voor jou van essentieel belang.

Want jij moet de boom vormen met alle volheid van de takken en de veelheid van de vruchten.

Dit zal niet nodig zijn voor wie alleen maar een tak of vrucht is.

Hun taak zal zijn om te blijven deel uitmaken van de boom, om de vitale sappen te ontvangen die deze bevat, dat wil zeggen:

- zich te laten beheersen door mijn Wil,
- nooit hun eigen wil tot uiting te brengen in alle dingen, zowel innerlijk als uiterlijk,
- mijn Wil te kennen en te ontvangen als hun eigen leven, om Hem zijn Goddelijke Leven te laten ontfouwen, kortom, om Hem te laten regeren en heersen als een koning.

Dus, mijn dochter, degene die de leiding heeft, moet:

- lijden, werken en
- in zijn eentje alles doen wat anderen samen zouden doen.

Dat is wat Ik deed.

Want als Hoofd van de Verlossing kan Ik zeggen dat Ik alles deed

- uit liefde voor iedereen,
- om hen het leven te geven en hen allemaal te redden.

Dit deed de Onbevleete Maagd ook.

Als Moeder en Koningin van allen:

- hoeveel heeft zij niet geleden!
- hoeveel heeft zij niet liefgehad en gedaan voor alle mensen!

Zowel in liefde als in lijden kan niemand beweren ons te evenaren. Hoogstens lijken zij gedeeltelijk op Ons, maar niemand bereikt Ons.

Aangezien Wij aan het hoofd van allen stonden, de Soevereine Koningin en Ik, bezaten Wij:

- alle Genaden en alle Goede Dingen,
- de Kracht en de Heerschappij.

Hemel en aarde gehoorzaamden onze gebaren en zij beefden voor onze Macht en onze Heiligheid.

De verlost

- namen onze kruimels,
- aten onze vruchten,
- genazen dankzij onze remedies,
- werden sterker dankzij onze voorbeelden,
- leerden onze lessen,
- herleefden ten koste van ons Leven.

En als zij verheerlijkt werden, dan was dat dankzij onze Glorie.
Maar Wij zijn het die de Macht bezitten.
De levende Bron van alle Goeds ontspringt uit Ons.

Zo zeer zelfs dat, als de geredden zich van Ons verwijderen,
verliezen zij alles door weer ziek en armer te worden dan voorheen.

Dat is wat het betekent om hoofd te zijn.

Het is waar dat je veel lijdt en hard werkt,
om het beste voor iedereen voor te bereiden.
Maar alles wat je bezit, overstijgt alles en iedereen.

Er is zo'n groot verschil tussen:

- iemand die aan het hoofd staat van een zending en
- wie lid is.

Als we ze vergelijken, zouden we kunnen zeggen dat

- de leider de zon is en
- het lid het klein lichtje is.

Daarom heb Ik je herhaaldelijk gezegd dat jouw zending enorm is.
Want het gaat niet alleen om persoonlijke heiligheid.

Het gaat er ook om:

- om alles en iedereen te omarmen,
- om het Koninkrijk van mijn Wil voor te bereiden voor de menselijke generaties."

(7) Daarna volgde ik de handelingen in de Allerhoogste Wil, die allemaal in Licht veranderden en een horizon van schitterend Licht vormden, die wolken van levend zilver vormde. En waar dit Licht doordrong, veranderde alles in Licht. Het had de kracht, de macht om alles leeg te maken, om alles te vullen met zijn schitterende Licht.

Jezus voegde eraan toe:

(8) "Mijn dochter, *er is niets dat dieper doordringt dan het licht.* Het verspreidt zich overal met een betoverende snelheid. Het zijn weldaden voor iedereen die het ontvangt. Het onthoudt niemand zijn weldaden, noch de aarde, het water, een plant of iets anders. Het is van nature verlichtend en goeddoend. Het vergeet niemand. Het geeft iedereen zijn kus van licht en het goede dat het bezit.

(9) Mijn Wil is meer dan licht.

Hij verspreidt zich overal en brengt het Goede dat het bevat. De daden die in Hem worden verricht, vormen een gouden en zilveren atmosfeer. Zij hebben de kracht om de duisternis van de nacht van de menselijke wil te verdrijven.

En met zijn weldadig Licht brengt Hij de kus van de Eeuwige Wil, om de mensen ertoe te brengen in het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat te komen leven.

Elke daad die je in Hem verricht, is een nieuwe horizon die je voor het oog van het menselijk intellect doet ontstaan, om het te laten verlangen naar het Licht van het Goede dat mijn Wil bezit.

Mijn dochter, om dit Koninkrijk voor te bereiden is werk nodig. Er zijn hemelse wetten nodig, die allemaal wetten van liefde zijn. In het Koninkrijk zullen geen wetten van angst, straf en veroordeling bestaan. De wetten van Liefde van mijn Wil zullen vriendelijk en

kinderlijk zijn, wetten van wederzijdse liefde tussen de Schepper en de mens. Zo zal angst en veroordeling geen kracht of leven hebben. En als er enig lijden zal zijn, zal dat vol van triomf en glorie zijn.

Wees daarom aandachtig, want het gaat erom:

- een hemels Koninkrijk bekend te maken,
- zijn geheimen, zijn voorrechten, zijn goede dingen te laten kennen, om de zielen ertoe aan te zetten:
- het lief te hebben,
- ernaar te verlangen en
- het in bezit te nemen."

19-50 - 25 augustus 1926 - De Goddelijke Wil vormt het hele Leven van Onze Heer tot één enkele Daad in zijn binnenste.

(1) Ik herinnerde me alle daden van Onze Heer om mij met Hem te verenigen, maar niet alleen daarom. Ik wou ook zijn Heiligste Wil vinden die in al zijn daden werkzaam was, om mij daarmee te kunnen identificeren en één daad te verrichten met de mijne.

Zo wilde ik met Jezus verwekken, met Jezus geboren worden, kreunen, wenen, lijden, bidden, mijn bloed samen met het Zijne vergieten en samen met Jezus sterven.

Terwijl ik dit dacht, bewoog Hij zich in mij en Hij liet mij merken dat Hij in mijn hart was. Hij hief zijn Armen om mij tegen zich aan te drukken.

Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, mijn hele Leven was één enkele Daad die voortkwam uit die Ene Daad van de Eeuwige, die geen opeenvolging van daden kent.

En als in mijn Mensheid uiterlijk gezien de opeenvolging van mijn daden geleidelijk zichtbaar werd, dat wil zeggen: verwekken, geboren worden, opgroeien, werken, lopen, lijden, sterven,

vormde binnenin mijn Mensheid mijn Godheid, het Eeuwige Woord verenigd met mijn ziel, één enkele Daad van mijn hele Leven.

Dus de opeenvolging van de uiterlijke handelingen die daarin te zien waren, was de uitmondung van de Ene Handeling, die naar buiten overstroomde en de opeenvolging van mijn uiterlijke Leven vormde.

Maar in mijn innerlijk, toen Ik verwekt werd, werd Ik tegelijkertijd geboren, weende Ik, kreunde Ik, liep Ik, werkte Ik, sprak Ik, predikte Ik het evangelie, stelde Ik de sacramenten in, leed Ik en werd Ik gekruisigd.

Dus alles wat aan de buitenkant van mijn Mensheid te zien was, was beetje bij beetje, stap voor stap, binnenin, één enkele handeling, langdurig en voortdurend, en die nog steeds voortduurt.

Dus toen ik verwekt werd, uitgaande van de Enige Handeling van de Eeuwige, bleef Ik altijd verwekt worden, altijd geboren worden, altijd kreunen en wenen, kortom, bleef alles wat Ik deed in werking, als een voortdurende handeling.

Want alles wat uit God voortkomt en in God blijft, ondergaat geen veranderingen, geen groei, geen afname.
Eenmaal gedaan, blijft het met de volheid van het Leven dat nooit eindigt en dat aan iedereen leven kan geven, voor zover zij dat willen.

Zo hield en houdt mijn Wil alles in stand, mijn hele Leven,
- zoals Hij het leven van de zon in stand houdt, zonder dat zij in haar licht, warmte en effecten afneemt of toeneemt,
- zoals Hij de uitgestrektheid van de hemel met alle sterren in stand houdt, zonder ooit te krimpen of ook maar één ster te verliezen, en zovele andere dingen die door Mij geschapen zijn.

Zo houdt mijn Allerhoogste Wil het leven in stand in alle handelingen van mijn Mensheid, zonder ook maar één ademtocht te verliezen.

Waar mijn Wil heerst, kan Hij geen afzonderlijke handelingen verrichten. Zijn aard is één enkele Handeling, veelvoudig in zijn effecten, maar in de handeling is Hij altijd één.

Daarom roept Hij de ziel die zich door Hem laat beheersen tot de vereniging met zijn Ene Handeling, opdat zij alle goede dingen, alle effecten vindt die alleen één enkele Handeling van een God kan bezitten.

Laat je aandacht dus gericht zijn op die Ene Daad van de Eeuwige, als je in die Daad de hele Schepping, de hele Verlossing wilt vinden, waarin je in die Ene Daad al mijn lijden, mijn stappen, mijn voortdurende kruisiging zult vinden.

Je zult alles vinden, mijn Wil verliest niets.

En je zal daarin vereenzelvigd blijven met mijn Daden en je zal de vruchten van mijn hele Leven plukken.

Als dat niet zo was, zou er geen groot verschil zijn tussen mijn Werk en dat van mijn heiligen. Maar omdat mijn Werk Eén enkele Daad is, is het verschil tussen het Mijne en het hunne zo groot als het verschil:

- tussen de zon en een klein vlammetje,
- tussen de grote zee en een druppel water,
- tussen de uitgestrektheid van de hemel en een klein gaatje.

Alleen de kracht van mijn Ene Daad heeft de macht om zich aan iedereen te geven en alles te omarmen.

En terwijl Hij geeft, verliest Hij nooit iets.

19-51 - 27 augustus 1926 - Jezus geeft een titel aan het Boek over zijn Wil.

(1) Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, liet mijn altijd beminnelijke Jezus mij de eerwaarde pater zien die zich moet

bezighouden met het drukken van de geschriften over de aanbiddelijke Wil van God. Jezus ging naast hem staan en **Hij zei hem**:

(2) "Mijn zoon, de titel die je aan het boek dat je over mijn Wil zult drukken, zal deze zijn: "Het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil onder de mensen. Boek van de Hemel.

De oproep aan de mensen om zich te schikken in de orde, op hun plaats en in het doel waarvoor zij door God geschapen zijn".

Zie je, Ik wil dat ook de titel overeenkomt met het grote Werk van mijn Wil. Ik wil dat de mens begrijpt dat zijn plaats, die hem door God is toegewezen, in mijn Wil ligt.

En zolang hij daar niet binnengaat, zal hij geen plaats hebben, geen orde, geen doel. Hij zal een indringer in de Schepping zijn, zonder recht op niets.

Daarom zal hij rondzwerven, zonder vrede, zonder erfenis.

En bewogen door medelijden met hem,

zal Ik tot hem blijven roepen:

"Kom terug naar je plaats,

- kom terug in de orde,

- kom je erfenis halen, ga in je huis wonen.

Waarom wil je

- in een vreemd huis wonen,

- een stuk grond bezetten dat niet van jou is?

Omdat het niet van jou is, ben je ongelukkig

en je bent de dienaar en de spot van alle geschapen dingen.

Alle dingen die door Mij zijn geschapen, zijn op hun plaats en daarom zijn zij in orde en in perfecte harmonie met de volheid van hun goederen, die hun door God toegewezen zijn.

Enkel jij wilt ongelukkig zijn, maar vrijwillig ongelukkig

Kom dus naar je plaats, daar roep Ik jou en wacht Ik op jou".

Degene die zich ertoe bereid verklaart mijn Wil bekend te maken, zal mijn woordvoerder zijn en Ik zal hem of haar de geheimen van zijn Rijk toevertrouwen."

(3) Vervolgens ***toonde Hij de Schepping.***

Alle geschapen dingen waren

- op de plaats die God voor hen had gekozen,
- in perfecte orde en
- in volledige harmonie met elkaar en met de Allerhoogste Wil.

Deze Wil houdt hun bestaan integer, mooi, fris en altijd nieuw. En de orde brengt gemeenschappelijk geluk, universele kracht voor iedereen. Wat een betovering om de orde en harmonie van de hele Schepping te zien!

Jezus voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, hoe mooi zijn onze Werken!

Ze zijn onze voortdurende Eer en Glorie.

Ze zijn allemaal op hun plaats.

Elk geschapen ding vervult perfect zijn functie.

Alleen de mens is onze schande in ons Scheppingswerk.

Want omdat hij zich aan onze Wil heeft onttrokken, loopt hij met zijn hoofd naar beneden en zijn voeten in de lucht.

Wat een wanorde! Hij is weerzinwekkend!

Daardoor kruipt hij kronkelend over de grond en verandert hij.

Zijn ogen kunnen niet ver kijken en hij heeft niet de mogelijkheid

- zich te verplaatsen om dingen te ontdekken,
- zich te verdedigen als de vijand achter hem zit, noch om te ver te gaan.

Want de arme man is gedwongen zich op zijn kop voort te slepen.

Lopen is de functie van de voeten, die van het hoofd is te heersen.

De ware en volmaakte ondergang van de mens en de wanorde in de menselijke familie zijn te wijten aan zijn keuze om zijn menselijke wil te volgen.

Daarom hecht ik er zoveel belang aan dat men Mijn Wil kent, zodat hij terugkeert naar zijn plaats:

- niet langer op het hoofd te kruipen, maar met de voeten te lopen,
- niet langer zijn eigen en Mijn eer te schenden, maar
- zijn eer en de Mijne te herstellen.

Kijk, vind je deze wezens die ondersteboven lopen niet lelijk?

Voel je ook geen pijn als je hen zo wanordelijk ziet?

(5) Toen ik keek, zag ik de hoofden naar beneden en de voeten in de lucht.

Jezus verdween en ik bleef achter om naar dit onaangename schouwspel van de menselijke generaties te kijken, terwijl ik met heel mijn hart bad dat Zijn Wil bekend zou worden.

19-52 - 29 augustus 1926 - Alleen de Allerhoogste Wil bezit de aard van het ware Goed. De Zegen van Jezus aan de Titel en de Woorden van de Geschriften over zijn Allerheiligste Wil.

(1) Mijn geest bevindt zich voortdurend in het hoogste centrum van de Eeuwige Wil.

Als ik soms aan iets anders denk, roept Jezus mijn aandacht om de eindeloze Zee van zijn allerheiligste Wil over te steken.

Omdat ik me inderdaad had laten afleiden, drukte mijn lieve Jezus, zorgzaam, me tegen zich aan en Hij zei me:

(2) "Mijn dochter,

Ik wil je altijd in mijn Wil, want Hij heeft de natuur van het Goede.

Het ware Goede is eeuwig. Het heeft geen begin en geen einde.

Wanneer het goede een begin en een einde heeft, is het vol bitterheid, angsten, zorgen en zelfs teleurstellingen. Dit maakt ongelukkig.

Vaak gaat men

- van rijkdom naar armoede,
- van geluk naar ongeluk,
- van gezondheid naar ziekte.

Want goederen hebben een begin.

Ze zijn onstabiel, vergankelijk, verouderen en eindigen in het niets.

Mijn Allerhoogste Wil bezit de natuur van het ware Goede, dat geen begin en geen einde kent. Het is dus altijd hetzelfde: vol, stabiel, niet onderhevig aan verandering.

Alle handelingen van de ziel die in Hem gevormd worden, krijgen het karakter van het ware Goede.

Ze zijn tot stand gekomen in een stabiele en niet-veranderlijke Wil, die eeuwige en onbegrensde goede dingen bevat.

Je liefde, je gebed, je dankbaarheid en alles wat je doet

- vinden plaats in een eeuwig Begin en
- verkrijgen de volheid van de natuur van het Goede.

En dus oogst je gebed de volledige waarde en de volledige vrucht.

Jijzelf kunt niet begrijpen tot waar de vruchten, de weldaden van *je gebed* zich zullen uitstrekken. Het gaat de eeuwigheid rond, het geeft zich aan iedereen, terwijl het altijd vol van zijn effecten blijft.

Je liefde krijgt het karakter van ware, onverwoestbare Liefde

- die niet afneemt of ophoudt,
- die iedereen liefheeft, zich aan iedereen geeft, terwijl zij de volheid van het Goede behoudt,
- van de natuur van Ware Liefde en van al het andere.

De scheppende Kracht van mijn Wil:

- deelt zijn eigen Natuur mee aan alles wat in Hem binnenkomt,
- en duldt geen enkele handeling die niet in overeenstemming is met de Zijne.

Dit betekent dat de handelingen van de mens de ondoorgrondelijke Wegen van God binnenkomen, waarvan we de ontelbare effecten niet kunnen kennen.

Alles wat onbegrensd is, blijft onbegrijpelijk voor geschapen geesten. Want omdat zij niet de Kracht van een onbegrensde Handeling bezitten, zijn alle goddelijke dingen en alles wat in mijn Wil is, voor hen ondoorgrondelijk en ondoordringbaar.

Zie je dus het grote goed van het handelen in mijn Wil:

- hoe hoog de mens verheven wordt,
- hoe hij de natuur van het Goede terugkrijgt, zoals hij uit de schoot van zijn Schepper voortgekomen is.

Daarentegen kan alles wat buiten mijn Wil gedaan wordt, ook al is het goed, niet echt goed genoemd worden, omdat

- het de goddelijke Voeding, zijn Licht, mist,
- deze goede dingen niet gelijken op de Mijne.

Hierdoor verdwijnt de gelijkenis van de ziel met het Goddelijke Beeld. Want enkel mijn Wil doet haar groeien naar mijn Gelijkenis.

En als deze wegvalt, valt het mooiste, de grootste waarde aan het menselijk handelen weg.

En de werken zijn leeg van inhoud, van leven en van waarde. Ze zijn als planten zonder vrucht, als voedsel zonder inhoud, als standbeelden zonder leven, als werken zonder beloning, die de ledematen van de sterksten vermoeien

O, wat een groot verschil is er tussen:

- handelen in mijn Wil en
- handelen zonder mijn Wil.

Wees daarom voorzichtig en bezorg Mij niet het verdriet dat Ik in jou een daad zie die niet naar mijn Gelijkenis is.”

(3) Nadat Hij even verdwenen was, kwam Hij bedroefd terug vanwege de beledigingen die Hij had ontvangen. Hij wilde zijn toevlucht bij mij zoeken om even uit te rusten.

Ik zei Hem:

"Mijn liefste, ik heb je veel te vertellen, dingen die tussen U en mij moeten worden geregeld.

Ik wil U vragen uw Wil bekend te maken, zodat zijn Koninkrijk volledig kan zegevieren. Maar als U rust, kan ik U niets zeggen.

Ik moet zwijgen om U te laten rusten."

Jezus onderbrak me en drukte me met onbeschrijfelijke tederheid zeer stevig tegen zich aan. En terwijl Hij me kuste, *zei Hij me:*

(4) "Mijn dochter, wat is dit gebed op je lippen mooi waarin je vraagt om de triomf van het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil!

Het weerspiegelt mijn eigen Gebed, mijn Zuchten, al mijn Smarten.

Nu wil Ik zien welke titel je wil geven aan de Geschriften die over mijn Wil spreken."

(5) Terwijl Hij dit zei, nam Hij het Boek in zijn Handen en Hij begon te lezen wat op **27 augustus** geschreven was. Hij bleef nadenkend lezen, alsof Hij in een contemplatieve toestand verkeerde.

En ik durfde niets te zeggen toen ik Zijn hart zo hard hoorde kloppen, alsof het uit zijn Borstkas zou barsten.

Daarna drukte Hij het boek tegen Zich aan en *Hij zei:*

(6) "Ik zegen de Titel met heel mijn Hart en alle Woorden die betrekking hebben op mijn Wil."

(7) Hij hief zijn Rechterhand op en Hij sprak de woorden van de Zegen uit. Dan verdween Hij.

19-53 - 31 augustus 1926 - Tegelijk met de Schepping bracht Onze Heer alle Goede Dingen in het Rijk van zijn Wil voor de mensen voort. De menselijke wil verlamt de Goddelijke Wil in de ziel.

(1) Ik deed zoals gewoonlijk mijn werk, mijn rondgangen in de Heilige Goddelijke Wil. En ik zie zelf dat ik niets anders kan doen dan daarin rondgaan, in mijn dierbare erfenis, die mij door mijn lieve Jezus gegeven is.

Hierin is zoveel te doen en te leren, dat noch mijn korte leven in ballingschap, noch de hele eeuwigheid voldoende zijn, om mijn taken te vervullen in deze uitgestrekte erfenis. De grenzen ervan zijn niet te zien, noch waar ze begint noch waar ze eindigt.

En hoe meer je erin rondgaat, hoe meer nieuwe dingen je leert.

Maar veel dingen zie je zonder dat je hen begrijpt.

En je wil dat de lieve Jezus uitleg geeft.

Anders bewondert je ze, maar je kan hen niet uitleggen.

Terwijl ik mijn handelingen verrichtte in zijn aanbiddelijke Wil, verraste mijn altijd beminnelijke Jezus mij en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, kijk hoeveel dingen Wij met ons FIAT in de Schepping hebben voortgebracht voor het goed van de natuur van de mens: alles wat onze Wil besloten had om te scheppen.

Niets ontbrak aan de vervulling ervan.

Now, just as everything that We were to release in Creation was established, and nothing was absent from Our roll call, so was

everything that We were to issue for the good of souls also established;

Nu, nadat Wij vastgesteld hadden wat er in de Schepping moest worden voortgebracht, werd er niets vergeten.

Zo was alles wat Wij wilden scheppen voor het goed van de zielen, ook vastgesteld. En wat Wij schiepen was zo groot dat het duizend keer groter was dan al het goede dat je in de Schepping ziet.

Maar zowel die Dingen welke dienden voor het welzijn van de natuur van de mens als de Dingen die dienden voor het welzijn van de ziel, *bleven in onze Wil bewaard.*

Want de dingen die Ons toebehoren, vertrouwen Wij aan niemand toe.

We zijn Ons ervan bewust dat alleen Hij hen intact en mooi kan behouden zoals ze uit onze Goddelijke Schoot voortgekomen zijn. Temeer omdat alleen Hij de behoudende en vermenigvuldigende Kracht bezit. Door te geven verliest Hij niets. En Hij houdt hen op de plaats die Wij gekozen hebben.

Er zijn zovele dingen in mijn Wil die Ik aan de mensen wil geven ***Maar zij moeten hen komen halen in zijn Koninkrijk.***

De menselijke natuur kon nooit deelhebben aan de goede dingen van de Schepping, als de mens niet onder de hemel wilde leven, noch een plaats op aarde wou hebben, waar hij omringd is door de dingen die Ik geschapen heb.

Evenmin kan de ziel van deze Goede dingen genieten als zij niet komt leven onder de Hemel van mijn Wil. Daar leeft zij immers te midden van de Goede dingen die onze vaderlijke Goedheid voortbracht om haar gelukkig te maken, te verfraaien en te verrijken. Buiten mijn Wil zijn zij voor haar vreemd en onbekend.

Elke ziel zou een aparte hemel geweest zijn.

Onze Allerhoogste Wil zou haar met veel vreugde versierd hebben:

- met een stralendere zon,
- met sterren die nog schitterender zijn dan die van de Schepping, de ene nog mooier dan de andere.

Kijk naar het enorme verschil:

- voor de menselijke natuur is er één zon voor iedereen, terwijl
- voor de zielen is er voor elk een zon, een eigen hemel, een fontein die voortdurend stroomt, een vuur dat nooit dooft, goddelijke lucht om in te ademen, hemels Voedsel dat ons op wonderbaarlijke wijze doet groeien in de gelijkenis van Hem die het heeft geschapen.

Oh! Hoeveel dingen heeft mijn Wil voorbereid en besloten te geven aan wie in zijn Koninkrijk wil komen wonen, onder zijn zachtmoedig en vrijgevig regime.

Hij wilde zijn bezittingen niet buiten Hem toevertrouwen, omdat Hij zich ervan bewust is dat ze daarbuiten niet gewaardeerd of begrepen zouden worden. Temeer omdat alleen Mijn wil zijn bezittingen kan behouden en in stand houden.

Alleen wie in Hem leeft, is in staat

- zijn hemelse Taal te begrijpen,
- zijn Gaven te ontvangen,
- zijn Schoonheid te aanschouwen en
- één leven met Hem te vormen.

Wie daarentegen niet in zijn Rijk wil leven,

is niet in staat zijn Zegeningen en zijn Taal te begrijpen.

Hij zal

- er niet kunnen over spreken
- zich niet kunnen aanpassen aan de Taal van mijn Rijk,
- noch zijn Schoonheid kunnen aanschouwen.

Hij zal zelfs verblind worden door het krachtige Licht dat er heerst.

Zie dus hoe lang alle goede Dingen die Wij aan de kinderen van ons Allerhoogste Fiat moeten geven, al buiten onze Vaderlijke Schoot zijn geplaatst. Sinds de schepping is alles voorbereid.

En wij zullen ons niet terugtrekken vanwege de vertraging.

Wij zullen blijven wachten, totdat de mens zijn wil als een voetbankje onder onze Wil plaatst, om Hem te laten heersen.

Dan zullen Wij hem binnenlaten door de deuren voor hem te openen.

Want het was de menselijke wil die de deuren voor de Onze sloot, en hen opende voor ellende, zwakheden en hartstochten

Het was niet het geheugen, noch de intelligentie die zich tegen hun Schepper verzetten, ook al hebben zij daartoe bijgedragen.

Maar de menselijke wil was de eerste.

Hij verbrak alle banden, alle relaties met een zo heilige Wil.

Temeer omdat het goede of het kwade in hem besloten ligt.

Het regime, de heerschappij behoren hem toe

Dus toen de wil in het goede faalde, faalde alles.

Hij verloor de orde, zijn oorsprong, en hij werd lelijk.

Het was de menselijke wil die de Mijne trotseerde, waardoor hij al zijn bezittingen verloor.

Daarom wil Ik zijn wil, om hem de Mijne te geven, en hem al zijn verloren bezittingen terug te geven.

Dus mijn dochter, pas op *dat je geen ruimte laat voor je eigen wil als je wil dat de Mijne in jou heerst.*"

(3) Daarna zweeg Hij, bedroefd door de omvang van het kwaad dat de menselijke wil bij de mensen had aangericht, zodanig dat het hun mooie beeld, dat hun bij hun schepping was ingeprent, vervormde.

En zuchtend ***voegde Hij eraan toe:***

(4) "Mijn dochter, de menselijke wil verlamt het leven van de ziel.

Want *zonder mijn Wil kan het Goddelijke Leven niet in de ziel stromen.*

Dit Leven houdt - meer dan bloed - de beweging, de kracht en het perfecte gebruik van alle mentale vermogens in stand,

- zodat zij gezond en heilig kan groeien
- zodat wij onze Gelijkenis in haar kunnen zien.

Hoeveel zielen zijn verlamd door het ontbreken van mijn Wil!

Wat een zielig zicht om te zien dat bijna alle menselijke generaties verlamd zijn in hun ziel, en daardoor:

- onredelijk, blind voor het Goede,
- doof voor de Waarheid, stom om het te onderwijzen,
- inert tegenover heilige werken,
- onbeweeglijk op de weg naar de Hemel.

De menselijke wil belemmert de circulatie van mijn Wil. En zo veroorzaakt hij een algemene verlamming in de ziel van de mensen.

Hetzelfde geldt voor het lichaam, waarvan de meeste ziekten, met name verlammingen, te wijten zijn aan een slechte bloedsomloop.

Wanneer het bloed goed circuleert, is de mens krachtig, sterk en voelt hij zich goed. Maar zodra de bloedsomloop onregelmatig wordt,

- beginnen de gezondheidsproblemen, zwakheden, tuberculose...

En als de bloedsomloop echt onregelmatig wordt, raakt men verlamd.

Want bloed dat niet circuleert, dat niet snel genoeg door de aderen stroomt, veroorzaakt grote kwalen bij de mens.

Wat zouden de mensen niet doen, als ze wisten dat er een remedie bestaat om een goede bloedsomloop te bekomen! Waar zouden ze niet heen gaan om die remedie te krijgen en zo alle problemen te vermijden?

Toch bestaat er wel degelijk de remedie van mijn Wil om het kwaad voor de ziel te voorkomen:

- zodat ze niet verlamd geraakt in het goede,
- om sterk en krachtig te groeien in heiligheid.

Maar wie neemt deze remedie? Ze is nochtans gratis.

Ze hoeven niet eens ver te gaan om haar te krijgen.

Mijn Wil staat altijd klaar om zich te geven en het normale leven van de mens te worden. Wat een pijn, mijn dochter!"

(5) Meteen daarna verdween Hij.

19-54 - 3 september 1926 - Het verlangen zuivert de ziel en wekt de honger naar de Goede Dingen van Jezus. Hoe de Goddelijke Wil doordringt en zijn effecten in de natuur omzet.

(1) Ik identificeerde me volledig met mijn lieve Jezus en bad hem met heel mijn hart om over mijn ziel te waken, zodat niets anders dan zijn Wil erin kon komen. Op datzelfde moment bewoog mijn immense Goedheid, de Zoetheid van mijn leven, zich in mij.

Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, het verlangen naar het goede, het willen kennen ervan, zuivert de ziel en bereidt

- het verstand voor om het te begrijpen,
- het geheugen voor om het te onthouden.

En haar wil voelt zijn honger toenemen om het te verkrijgen, om er zijn voedsel en leven van te maken. Hierdoor wordt God ertoe aangezet om hem dat goede te geven en het bekend te maken.

In feite is het verlangen naar een Goed, om het te kennen, vergelijkbaar met de eetlust ten opzichte van voedsel.

En dankzij die eetlust proeven we de smaak, eten we met plezier

en zijn we tevreden dat we dit voedsel hebben gegeten,
in de hoop er opnieuw van te kunnen genieten.

Als we daarentegen geen eetlust hebben, zal datzelfde voedsel
dat door de ene persoon zo gewaardeerd wordt, een andere misselijk
maken en bijna pijn veroorzaken.

Zo is het verlangen voor de ziel, het is als eetlust.
Als ik zie dat zij verlangt naar mijn Goede Dingen, zodanig dat het
voedsel en leven wordt, dan geef ik rijkelijk
En ik word nooit moe van het geven.

Maar wie er geen verlangen naar heeft, die geen eetlust heeft, zal
misselijkheid voelen voor mijn Dingen.

En, **zoals het Evangelie zegt:**

"Het zal gegeven worden aan wie bezit.

*En het weinige dat hij bezit zal weggenomen worden van wie mijn
Goede Dingen, mijn Waarheden, de Hemelse Dingen niet waardeert."*

Dit is een rechtvaardig oordeel voor wie niets verlangt, niets waardeert
en niets wil weten van de Goede Dingen die Mij toebehoren.
En als hij iets kleins bezit, is het rechtvaardig dat het hem wordt
ontnomen om het te geven aan hen die veel hebben."

(3) Daarna, toen ik mij identificeerde met de Heilige Goddelijke Wil en
mij in zijn immense Licht bevond, voelde ik zijn goddelijke stralen mij
doordringen tot ik zijn eigen Licht werd.

Toen kwam Jezus uit mij tevoorschijn en **Hij zei mij:**

(4) Mijn dochter, wat is het Licht van mijn Wil mooi, doordringend,
communicatief, transformerend!

Het is meer dan een zon, die, wanneer zij de aarde raakt,
vrijelijk de effecten geeft die in zijn licht vervat zijn, zonder dat het hem

gevraagd hoeft te worden.

Maar spontaan, net als zijn licht, vult zij het aardoppervlak en geeft zij aan alles wat zij ontmoet hetgeen zij bezit:

- zoetheid en smaak aan fruit,
- kleur en geur aan de bloemen,
- aan planten de groei,

Zij geeft aan alles de effecten en de goede dingen die zij bezit.

Zij maakt geen onderscheid, het volstaat dat haar licht hen raakt, doordringt, en hen verwarmt om haar werk te volbrengen.

Mijn Wil is meer dan een zon, op voorwaarde dat

- de ziel zich blootstelt aan zijn leven-gevende Stralen, en
- de duisternis en de nacht van haar menselijke wil opzij schuift.

Zijn Licht straalt en doordringt de ziel tot in haar diepste vezels, om de schaduwen en de atomen van de menselijke wil te verdrijven.

Zodra zijn Licht de ziel raakt, ontvangt zij het.

Het brengt alle effecten over die het bevat.

Want mijn Wil, die voortkomt uit het Allerhoogste Wezen, bevat alle eigenschappen van de Goddelijke Natuur.

Door in haar door te dringen, brengt Hij haar

- Goedheid, Liefde, Kracht, Standvastigheid,
 - Barmhartigheid en alle Goddelijke Eigenschappen,
- niet op een oppervlakkige manier, maar op een echte manier.

Hij transformeert al haar eigenschappen in de menselijke natuur.

Zo heeft de ziel in zichzelf de natuur:

- van ware Goedheid,
- van Kracht,
- van Zachtheid,
- van Barmhartigheid en
- van alle hoogste Eigenschappen.

Alleen mijn Wil heeft de kracht om deze deugden in natuur om te zetten, maar enkel in degene die zich laat overspoelen door zijn Licht, zijn Warmte en die de duisternis van zijn eigen wil van zich afhoudt, de echte en volmaakte nacht van het mens."

19-55 - 5 september 1926 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit een omvangrijk 'vaderschap' en een lange 'afstamming', omdat hij het kind van allen is.

(1) Ik was overweldigd, bijna levenloos, door de afwezigheid van mijn lieve Jezus. Het lijden, dat steeds opnieuw terugkwam en even scherp was, veroorzaakte nieuwe wonden die mijn arme ziel deden bloeden van pijn. Terwijl ik me in de nachtmerrie van het verdriet van zijn afwezigheid bevond, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mij. Hij drukte mij tegen zijn allerheiligste Hart en **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, onze dochter, de dochter van de Hemelse Moeder, de dochter van de engelen en de heiligen, de dochter van de zon, de sterren, de zee. *Je bent tenslotte de dochter van iedereen.*

Zij zijn allemaal jouw vaders en jij bent de dochter van iedereen. Zie je hoe groot je 'vaderschap' is en hoe lang je 'afstamming' is!

In plaats van je overweldigd te voelen,
zou je je moeten verheugen bij de gedachte
- dat zij allemaal vaders voor jou zijn en
- dat jij de dochter van hen allemaal bent.

Alleen degene die in mijn Wil leeft, heeft recht op zo'n ontelbaar vaderschap en zo'n lange afstamming, om door iedereen met vaderlijke liefde bemind te worden.
Dit komt doordat zij allen in jou hun eigen dochter herkennen.

De geschapen dingen zijn allemaal doordrongen van mijn Wil

Hij regeert daar triomfantelijk en heersend.
En zij zien in jou dezelfde Wil die in hen woont.
Zij beschouwen je als de dochter van hun schoot.
De banden die jullie verenigen gaan veel verder dan de natuurlijke
banden tussen vader en dochter.

Wil je weten wie geen vader voor je is?

Zij die mijn Wil niet in zich laten heersen, hebben geen enkel recht op
jou. Evenmin heb jij enige plicht jegens hen, zoals voor dingen die je
niet toebehoren.

Maar weet je wat het betekent
om zo'n groot vaderschap en zo'n lange afstamming te bezitten?

Het betekent dat je door banden van rechtvaardigheid verbonden bent
- aan alle Rijkdom, Glorie, Eer,
- en aan de privileges die een zo groot vaderschap bezit.

Dus omdat je *mijn dochter bent*, schenkt Jezus je alle *Weldaden van
de Verlossing*.

Als *onze dochter* blijf je begiftigd met alle *Goede Dingen van de Heilige
Drie-eenheid*.

Als *dochter van de Soevereine Koningin* erf je haar Lijden, haar
Werken, haar Liefde en al haar moederlijke Verdiensten.

Als *dochter van de engelen en heiligen* wedijveren zij om je hun Goede
Dingen aan te bieden.

Als de *dochter van de hemel, de sterren, de zon, de zee en alle
geschapen dingen*, voelen zij zich vereerd dat zij eindelijk de
erfgename hebben.

Mijn eigen Wil heerst in hen. Met zijn oneindig Licht, vormt Hij het
schrift van de hele Schepping. En allen voelen de vreugde dat ze hun
erfenis kunnen nalaten. Want door te geven, voelen zij zich niet langer
onvruchtbaar, maar vruchtbaar.

En vruchtbaarheid brengt vreugde, gezelschap, harmonie, glorie, de herhaling van het Leven zelf.

Hoeveel vaders en moeders zijn ongelukkig, hoewel rijk, omdat ze geen kinderen hebben?

Want onvruchtbaarheid brengt op zichzelf isolatie, verdriet, gebrek aan steun en geluk met zich mee. En als ze de indruk wekken gelukkig te zijn, dragen ze in hun hart de doorn van onvruchtbaarheid die hun vreugde vertroebelt.

Je vele vaderschappen en je lange afstamming zijn een bron van vreugde voor iedereen, en nog veel meer voor mijn Wil, die in jou heerst en jou tot dochter van alle dingen maakt die door Hem geschapen zijn.

Zo voelen zij zich allemaal door jou gesteund.
En zij zijn blij dat ze kunnen geven wat ze hebben.

Je bedruktheid is dus niet gerechtvaardigd, aangezien je je bevindt te midden van zoveel Goede Dingen, geluk, en al diegenen die je beschermen, verdedigen en liefhebben als hun echte dochter."

(3) Vervolgens gaf ik me over in de armen van Jezus en in de stroom van de Goddelijke Wil, terwijl ik mijn gebruikelijke handelingen verrichtte. Toen Jezus terugkwam, **zei hij mij**:

(4) "Mijn dochter, mijn Wil:

- bewaart de ziel in haar oorsprong en in haar beginsel, dat God is,
- houdt het goddelijke Beeld in haar binnenste intact, opgesloten in het intellect, het geheugen en de wil.

Zolang de ziel mijn Wil in haar laat heersen,

- is alles met elkaar verbonden,
- is alles in harmonie tussen de Schepper en de mens,

beter nog,

- leeft zij door zich te weerspiegelen in de Allerhoogste Majesteit,
- groeit onze Gelijkenis in haar

Daarom zeggen Wij dat zij onze dochter is.

Terwijl de menselijke wil:

- zijn oorsprong miskent,
- hem van zijn beginsel doet afwijken,
- het intellect, het geheugen en de wil in het duister laat vertoeven,
- het goddelijke beeld vervormt en onherkenbaar maakt,
- alle goddelijke banden en relaties verbreekt.

De menselijke wil laat de ziel leven in de weerspiegeling van alle hartstochten. Daardoor wordt zij lelijk en dochter van de helse vijand die probeert zijn slecht beeld te vormen.

Haar eigen wil is slechts een bron van ongeluk, die alle goederen verwoest en alleen maar kwaad voortbrengt."

(5) Mijn gezegende Jezus haalde mij toen uit mijn lichaam. Hij liet me zien hoezeer zijn Beeld in de mensen vervormd was: zo onherkenbaar en lelijk dat het beangstigend was.

De heiligheid van Jezus' Blik kon het niet verdragen om naar hen te kijken. Maar het medeleven van zijn zo heilige Hart dwong Hem om medelijden te hebben met de werken van zijn Handen, misvormd en zo lelijk door hun schuld.

Op het moment dat Jezus op het hoogtepunt van zijn wanhoop was omdat hij zijn Beeld zo veranderd zag, en de beledigingen zo groot waren, dat Hij het niet langer kon verdragen, veranderde Hij van zijn toestand van Goedheid in een toestand van Gerechtigheid. En Hij dreigde met straffen en aardbevingen.

Water en vuur werden op volkeren gericht om zowel mensen als steden te vernietigen. Nadat ik Hem gesmeekt had om de volkeren te

sparen, bracht Jezus mij terug in mijn lichaam en Hij deelde mij zijn Pijnen mee.

19-56 - 7 september 1926 - God heeft zijn Troon, zijn Paleis, zijn vaste en gebruikelijke Plaats. De Goddelijke Wil is de Zon, de menselijke wil is een vonk gevormd door een punt van de stralen van de Allerhoogste Wil.

(1) Ik stond op het punt om mijn vlucht in de Allerhoogste Wil te hervatten, om mijn gebruikelijke bezoek aan het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te brengen om

- me uit te strekken binnen zijn grenzen, en
- mijn *'ik bemin U,'* mijn aanbidding, mijn dankbaarheid te laten weerklinken voor elk geschapen ding.

Nu, terwijl ik op het punt stond dit te doen, dacht ik bij mezelf:

"Als God overal is, wat heeft het dan voor zin

om mijn vlucht in de Goddelijke Wil te nemen om mij naar de hoogte van de Hemelen te brengen, voor de Allerhoogste Majesteit, en als het ware in mijn kleine schoot elke menselijke wil van alle generaties mee te nemen,

om voor elke opstandige wil mijn daad van onderwerping, liefde en overgave te doen,

opdat de Goddelijke Wil zegeviert, om Hem te laten heersen op aarde, dominant en triomfantelijk te midden van de mensen?

Dus als Hij overal is, kan ik dat ook vanaf hier doen.

Terwijl ik dit dacht, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

En Hij zei :

(2) "Mijn dochter, kijk naar de zon, haar licht daalt neer en vult de hele aarde. Maar de zon blijft altijd daarboven, onder het gewelf van de hemel, majestueus in haar sfeer.

En met haar licht beheerst zij alles en overheerst zij iedereen.

Alhoewel zij niet neerdaalt, heeft zij hetzelfde effect.
Zij schenkt door haar stralen dezelfde goede dingen,
alsof zij zichzelf vanuit de hoogte van haar sfeer verplaatst.

Er is nog meer: de aarde is veel kleiner dan de zon.
En als de zon van haar hoogte zou afdalen, zouden de mensen niet in
staat zijn om zo'n krachtig licht te verdragen. Zij zou alles verbranden
en vernietigen met haar licht en warmte.

Maar aangezien alle dingen die door Mij geschapen zijn de gelijkenis
bevatten van de boezem van de Barmhartigheid van hun Schepper,
blijft de zon hoog staan. En zij straalt haar stralen vol goedheid, liefde
en weldaden uit naar de kleine aarde.

De zon, als afspiegeling van het ware Licht van de Goddelijke Zon,
handelt zo. Dit geldt dan des te meer voor God.

Mijn Majesteit, ware Zon van Licht, Gerechtigheid en Liefde,
beweegt zich niet weg van de Hoogte van zijn Troon.
Hij blijft altijd op zijn Plaats, stabiel, in zijn hemelse Paleis,

Hij straalt, meer dan een zon, zijn eindeloze Stralen uit
die zijn Effecten en Weldaden met zich meebrengen.
En Hij deelt zijn eigen Leven met wie het wil ontvangen.

Wat Hij niet doet door persoonlijk neer te dalen,
doet Hij door de uitstraling van zijn eindeloze Stralen. Hij bi-lokalisceert
zich in hen. En Hij geeft zijn Leven en zijn Goede Dingen aan de
menselijke generaties.

Nu, mijn dochter, gezien
- jouw toestand als mens,
- jouw functie in de zending van het Allerhoogste FIAT,
is het aan jou
- om op diezelfde stralen, die door de Allerhoogste Majesteit

- uitgestraald worden, omhoog te klimmen
- om je voor Hem te presenteren door je taak binnen de Eeuwige Zon te vervullen,
 - om jezelf in het Principe te storten waaruit je bent voortgekomen
 - om voor zover het voor een mens mogelijk is, de volheid van mijn Wil te leren kennen en aan anderen bekend te maken.

(3) Je moet echter weten welke banden van vereenzelviging er bestaan tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil.

En waarom Ik er, terecht door de Schepping, het Vaderschap, de Liefde en de Gerechtigheid, zozeer naar verlang en wens

- *dat de menselijke wil plaats maakt voor de Mijne en*
- *dat hij zich als een klein kind in Zijn Armen werpt* en zich door haar laat omarmen, voeden en overheersen.

De Allerhoogste Entiteit heeft bij het scheppen van de mens mijn Wil laten ingrijpen, hoewel onze eigenschappen daarna op natuurlijke wijze een rol gingen spelen.

Maar de Allerhoogste Wil was de oorspronkelijke Daad, waarop het hele leven van de Schepping, inclusief de mens, was gebaseerd, En Hij werd het leven van allen, heerste over alles en eigende zich alles toe. Want alles kwam uit Hem voort, en het was terecht dat alles Hem toebehoorde.

Mijn Wil verspreidde zijn stralen nog meer dan een zon en bezielde de menselijke natuur met hun punt, waardoor Hij de wil in de mens vormde. Zie je nu hoe de wil eruitziet in de menselijke generaties?

Ontelbare en veelvoudige punten van stralen, als vonken in de mensen, om de wil in hen te vormen, zonder deze vonken los te maken van de straal, die uit het centrum van de Zon van de Allerhoogste Wil ontspringt.

Alle menselijke generaties draaien rond deze Zon. Want elke mens bevat een sprankeltje van deze Eeuwige Zon van mijn Wil.

Wat een belediging was het voor deze Zon toen zij de omtrek zag van deze stralen, waarvan de punt de wil van elk schepsel vormt,
- omgezet, getransformeerd in duisternis, in menselijke natuur,
- het Licht, de Heerschappij, het Leven van deze Zon niet erkennend die zijn Wil met zoveel Liefde gaf,
opdat de Zijne en die van de mensen één zouden worden,
- en zo in hen het Goddelijke Leven konden vormen?

Kan er een sterkere, stabielere en onscheidbare band bestaan tussen het centrum van de zon en haar stralen? Het licht is onafscheidelijk en als het zich zou kunnen splitsen, zou het afgescheiden deel rondwalen en in duisternis veranderen.

Tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil is de eenheid van identificatie zodanig dat deze kan worden vergeleken met die tussen de zon en de zonnestraal, tussen warmte en licht.

Zou de zon niet het recht hebben om haar stralen te beheersen, hun onderwerping te ontvangen en haar rijk van licht te vormen rond haar eigen zonnecontour? Hetzelfde geldt voor mijn Wil.

Wanneer de mens zich aan Hem onttrekt, is het alsof Hij geen Rijk, geen Macht, geen Onderdanen meer heeft.
Hij heeft het gevoel dat Hem ontnomen wordt wat haar toebehoort.
Elke handeling die onafhankelijk is van zijn Wil is een scheuring, een diefstal van zijn Licht.

Als Hij ziet hoe zijn licht gestolen wordt en in duisternis verandert, kreunt Hij als een moeder aan wie de vrucht van haar schoot is ontrukkt,
- niet om hem leven te geven,
- maar om hem te doden!

De verliezen die mijn Wil lijdt, als de mens niet verenigd blijft met zijn centrum en niet leeft vanuit de Wil van zijn Licht, zijn goddelijke verliezen van onschatbare waarde.

De lelijkheid, de verworven kwaden, zijn onberekenbaar en onbeschrijfelijk omdat mijn Wil geen heerschappij heeft over de mensen. En zij blijven zonder erfenis, zonder recht op enig goed, omdat zij ervan beroofd zijn.

Er is dus niets belangrijker, niets groters dat
- evenwicht, orde en harmonie tot stand brengt,
- de gelijkenis tussen de Schepper en de mensen,
dan mijn Wil.

Dat is de reden waarom Ik wil laten zien wat de Goddelijke Wil en de menselijke wil zijn,
- zodat er vrede kan worden gesloten,
- zodat Hij kan regeren en
- zodat alle mensen hun verloren bezittingen terugkrijgen."

19-57 - 9 september 1926 - Door te spreken verspreidt Jezus het Goede dat zijn woorden bevatten. In de Goddelijke Wil zullen er geen slaven, rebellen, wetten of bevelen zijn.

(1) Ik dacht aan de immense Macht, aan al die weldaden die de Heilige Goddelijke Wil in Zich bevat:
- wat een vrede, wat een geluk,
- er zijn geen bevelen nodig om te werken,
- de natuur voelt in zichzelf zo'n kracht in het goede dat ze niet anders kan doen dan het goede.

Wat een geluk

- om je getransformeerd te voelen in het goede, in heiligheid, in kracht,
- om dezelfde natuur te hebben.

Dit betekent dat er in het Rijk van de Allerhoogste Wil geen wetten zullen zijn. ***Alles zal enkel Liefde zijn.***

De natuur zal worden omgevormd tot goddelijke wet, waardoor zij zal verlangen te doen wat de Allerhoogste FIAT wil dat zij doet.

Ik was in gedachten verzonken was.

In zijn gebruikelijk Licht dat uit zijn Intelligentie straalt,

zei mijn altijd vriendelijke Jezus mij:

(2) "Mijn dochter, alles wat Ik je vertel over mijn Wil, zijn evenzoveel Geschenken van Mij.

Kennis alleen is niet genoeg.

Je moet het goede dat deze kennis bevat ook bezitten.

Als dat niet het geval was, zou je ongelukkig zijn. Want het kennen van iets goeds zonder het te bezitten, is altijd een lijden.

Ik kan geen half werk leveren. Eerst breng Ik mijn ziel in de juiste ingesteldheid. Ik vergroot haar capaciteit.

Daarna geef Ik de Kennis en het Goede dat daarbij hoort.

Aangezien de kennis over mijn Wil goddelijk is, heeft haar natuur dezelfde gelijkenis als de Goddelijke Natuur.

En meer dan een dochter wacht zij niet op het bevel, maar voelt zij zich vereerd om, zonder dat het haar gezegd wordt, te doen wat de Vader wil. Wetten en bevelen zijn voor dienaren, slaven en rebellen.

In het Rijk van de Allerhoogste FIAT

- zullen er geen dienaren, slaven of rebellen zijn,

- maar zal er slechts één Wil zijn: de Wil van God en die van de mens.

En daarom zal er maar één Leven zijn.

Dat is ook de reden waarom Ik zo veel spreek over Mijn Wil: om nog meer geschenken te kunnen uitdelen,

- niet alleen aan jou,
- maar aan elkeen die in mijn Koninkrijk wil komen wonen zodat hij niets tekortkomt, niets nodig heeft, omdat hij in zichzelf de Bron van alle goederen bezit.

Dat zou niet waardig zijn voor de God die Ik ben, zo groot, machtig, rijk en grootmoedig, om het Koninkrijk van mijn Wil te stichten, als Ik degenen die daarin moeten leven niet zou voorzien van de voorrechten en kwaliteiten die mijn eigen Wil bezit.

Je moet weten dat

- alle dingen voortkomen uit deze Ene Daad van God, en dat
- alles moet terugkeren in deze Ene Daad,
die door geen enkele andere daad wordt gevolgd.

Alleen wie alles achterlaat om alleen in mijn Wil te leven, kan terugkeren in deze Ene Daad.

Want alles wat de ziel doet terwijl zij in Hem leeft, wordt omgezet in Licht. Al haar handelingen worden opgenomen en identificeren zich op natuurlijke wijze in het eeuwige Licht van de Zon van mijn Wil En zo worden zij één met Hem.

Daarentegen, van ***wie buiten Hem handelt***, zien we alleen de materie van het werk, niet het Licht. Dat is de reden waarom het niet kan worden opgenomen in het Licht van de Ene Daad van God. We zien dus onmiddellijk dat dit niet van Ons is. Alles wat niet gebeurt krachtens het goddelijke FIAT, wordt door God niet erkend.

Stel dat je het licht en de duisternis wil vermengen, koper en goud, stenen en aarde, dan zou je duidelijk het licht van de duisternis kunnen onderscheiden, het koper van het goud, de stenen van de aarde. Het gaat immers om verschillende materialen.

Maar als Ik licht met licht, duisternis met duisternis, goud met goud, vermeng, zal je geen onderscheid kunnen maken tussen:

- het licht van ervoor en dat van daarna,
- de duisternis van ervoor en die van daarna,
- het goud van ervoor dat van daarna.

Hetzelfde geldt voor mijn Wil. Alles wat Hij in de mens doet, is Licht. Het is dan ook niet verwonderlijk dat dit opgenomen is in de unieke Daad van het Eeuwige Licht.

Daarom zou ik hem in deze stormachtige tijden, waarin het kwaad zich in een duizelingwekkend tempo verspreidt, geen grotere genade kunnen bewijzen dan hem te laten weten dat Ik hem de grote Gave van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat wil schenken.

Als bevestiging daarvan bereid Ik het in jou voor met zoveel Kennis en geschenken, opdat niets ontbreekt aan de Triomf van mijn Wil. Wees daarom aandachtig voor de Schat van dit Koninkrijk die Ik in jou deponeer”.

(3) Daarna voelde ik me bezorgd, want de heilige gehoorzaamheid had mij opgelegd dat ik geen enkel woord mocht weglaten van wat mijn lieve Jezus mij zou zeggen.

En ik ben geneigd om hen weg te laten. Ik ben er immers van overtuigd dat bepaalde intieme dingen, bepaalde uitingen die Jezus in mijn kleine ziel doet, niet op papier hoeven gezet te worden gezet, maar in het geheim van het hart moeten blijven.

Daarom vroeg ik Hem om mij de genade te schenken om te gehoorzamen. Jezus bewoog in mij. En **Hij zei mij:**

(4) "Mijn dochter, als degene die je begeleidt en leidt je deze gehoorzaamheid oplegt, dan is dat omdat hij begrepen heeft:

- dat Ik het ben die tot je spreekt en
- de waarde van elk van mijn Woorden.

Mijn Woord is Licht en vol Leven.

Wie het Leven bezit, kan het geven.
Mijn Woord heeft de scheppende Kracht in zich.

Eén enkel Woord van Mij kan ontelbare levens van Genade, Liefde, Licht, het Leven van mijn Wil in de zielen voortbrengen.

Jijzelf kunt niet begrijpen hoe lang de weg is die één enkel Woord van Mij kan afleggen. Wie oren heeft om te horen, zal het horen.
Wie een hart heeft, zal erdoor geraakt worden.

Degene die je begeleidt heeft gelijk dat hij je deze gehoorzaamheid oplegt. Ach! Je kunt niet weten hoezeer Ik hem steun en hem omring, bij het lezen van mijn Geschriften en die van jou over mijn Wil, zodat hij alle Kracht van de Waarheden en het immense Goede dat zij bevatten kan verkrijgen.
Hij staat in contact met mijn Wil, en hij stuurt je deze gehoorzaamheid, op grond van het Licht dat hij voelt.

Wees dus aandachtig, en Ik zal je helpen en je gemakkelijk te maken wat jou moeilijk lijkt.

Je moet weten dat mijn Hart opgezwollen is. Het smacht en zucht omdat Ik het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat bekend wil maken:
- de grote Goede Dingen die daarin zijn, en
- het grote Goed dat degenen die het Rijk bezitten zullen ontvangen.

Ik bewaar dit Rijk in mijn Hart en Ik voel het barsten, omdat Ik het naar buiten wil brengen.

Wil je mij dan niet deze verlichting geven, zodat mijn Hart, door het naar buiten te brengen, leeg kan worden en niet langer hoeft te kloppen en te zuchten met pijnlijke zuchten.

Je kan dit doen door bekend te maken wat Ik je over mijn Wil heb leren kennen. Want wanneer je dat doet, geef je Mij de ruimte om de wegen te openen om de plaats voor te bereiden waar Ik het Koninkrijk van mijn Wil moet vestigen.

En als je niet openbaar maakt wat Ik je zeg, sluit je deze wegen voor Mij en zwelt mijn hart nog meer op.
Laat Mij daarom mijn gang gaan, volg Mij en maak je geen zorgen.”

19-58 - 12 september 1926 -. De band tussen de ziel en de Goddelijke Wil is een eeuwige band. De Mensheid van Onze Heer bezit het Koninkrijk van de Goddelijke Wil, zodanig dat zijn hele Leven ervan afhing. Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil in de ziel vormen is in haar overbrengen wat de Mensheid van Jezus bezit.

(1) Terwijl het lijkt alsof mijn altijd liefhebbende Jezus terugkeert en ik denk dat ik Hem niet meer zal verliezen, ontglipt Hij mij op het mooiste moment als een bliksemflits. En ik blijf achter, zonder Hem die het leven van mijn arm bestaan vormt, in het uitzinnige wachten op Hem die de zon doet opgaan in mijn arme ziel.

Terwijl ik uitzinnig was vanwege zijn terugkeer en ik bang was dat Hij me verlaten had, kwam Hij plotseling terug. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, wil je niet geloven dat Ik je niet kan verlaten?

Als je verbintenis met Mij gebonden, gevormd en bezegeld was op een andere basis dan Mijn Wil, zou je bang kunnen zijn.

Maar aangezien ze gebonden, vastgelegd en ondertekend is op de eeuwige basis van mijn Wil, en het eeuwige niet onderhevig is aan veranderingen, zijn je hele wezen, je verlangens, je affecties, zelfs je meest intieme vezels, verbonden met eeuwige banden.

En mijn Wil stroomt daarin,

- om hen leven te geven en

- hen te vormen met de Goddelijke en eeuwige Substantie die Hij bezit.

Kan de eeuwigheid ooit worden doorbroken?
Kan een God ooit veranderen? Kan er ooit een scheiding worden
gemaakt tussen het Opperwezen en zijn Wil?
Dit alles is onlosmakelijk met elkaar verbonden, ondeelbaar.

Dus alles wat Mijn Wil verenigt, komt in de eeuwige Orde terecht en
wordt onlosmakelijk met Mij verbonden.
Hoe zou Ik je dan kunnen verlaten?

Als dat niet zo was, zou alles wat mijn Wil in jou gedaan heeft:
- zijn Werk, zijn Fundament, zijn eigen Manifestaties,
een spel geweest zijn, iets oppervlakkigs, een manier van spreken,
- geen realiteit.

Neem daarom deze angsten weg dat Ik je zou kunnen verlaten,
want ze zijn niet iets dat voortkomt uit en behoort tot mijn Wil.

Mijn Wil is standvastig en een onlosmakelijke Band.
Het lijkt ongepast voor iemand die mijn Wil voor het leven bezit,
zich met andere dingen bezig te houden
Je zou je moeten concentreren op het verbreden van de grenzen van
zijn Koninkrijk, opdat het zegeviert en zich in jou vormt, zodat je het
kunt doorgeven aan de arme generaties, die het moeilijk hebben en de
stroming van de afgronden vormen, waar ze zullen worden
meegesleurd.

Maar ook straffen zijn nodig.
Dit zal dienen om de weg te bereiden zodat het Koninkrijk van het
Allerhoogste Fiat zich kan vormen te midden van de menselijke familie.

Vele levens die een belemmering vormen voor de triomf van mijn
Koninkrijk, zullen van de aardbodem verdwijnen.
Daarom zullen er vele straffen van vernietiging plaatsvinden. Andere
zullen door de mensen zelf worden gevormd om elkaar te vernietigen.

Maar dat moet je niet bezighouden. Bid liever dat alles gebeurt voor de Triomf van het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat".

(3) Nadat Hij dit had gezegd, verdween Hij.

Dus ging ik verder met mijn gebruikelijke rondgang in de Allerhoogste Wil. Zijn Licht maakte mij alles duidelijk:

- zowel alles wat Hij in de Schepping gedaan heeft
- als wat Hij in de Verlossing gedaan heeft.

De Goddelijke Wil, die in elke handeling die in Hem wordt verricht, aanwezig is, wachtte bij elke handeling op mijn bezoekje, zodat zijn kleine dochter Hem gezelschap zou houden, daar waar Hij heerste en regeerde als Koning, al was het maar een klein bezoekje.

O, hoe genoot Hij van mijn bezoekje aan elk van zijn Daden, van mijn klein "ik bemin U", mijn nederige aanbidding, mijn dankbaarheid, mijn dank, mijn onderdanigheid. En aangezien zijn Daden ontelbaar zijn, kon ik ze nooit allemaal bereiken.

Toen we bij de daden van de Verlossing aankwamen, verscheen mijn lieve Jezus als een klein kindje, zo klein dat Hij in mijn borstkas paste. Hoe mooi, schattig en gracieus was het om Hem zo klein te zien:

- rondlopen, zitten,
- op de troon van majesteit in mijn kleine ziel plaatsnemen en
- mij zijn Leven, zijn Adem, zijn Daden geven, zodat ik alles van Hem kon ontvangen.

Maar terwijl ik Hem als kindje in mij zag, kwam Hij tegelijkertijd ook gekruisigd. De spanning in zijn ledematen was zo groot dat alle botten en zenuwen één voor één geteld konden worden.

Nu, als het Kindje in mijn borstkas opgesloten zat, strekte de gekruisigde Jezus zich uit over al mijn ledematen, zonder ook maar een deeltje van mij over te laten dat niet door zijn aanbiddelijke persoon bezeten was. Ik voelde meer zijn Leven dan het mijne.

Nadat ik enige tijd in deze houding met Jezus had doorgebracht, **zei Hij mij:**

(4) “Mijn dochter, mijn Mensheid bezit het Koninkrijk van mijn Wil, zozeer zelfs dat mijn hele Leven ervan afhing.

Door ervan afhankelijk te zijn, had Ik

- de Intelligentie van de Allerhoogste Wil,
- zijn Blik, zijn Adem, zijn manier van doen,
- zijn Stappen, zijn Beweging en zijn eeuwige Hartslag.

Op deze manier vormde ik het Koninkrijk van de Allerhoogste Fiat in mijn Mensheid, zijn Leven en zijn Bezittingen.

Zie je nu wat het betekent om zijn Koninkrijk in jou te vormen?

Ik moet je doorgeven wat mijn Mensheid, die jou zal besturen, bezit:

- zijn Gedachten, zijn Blik, zijn Adem,
- en alles wat Ik bezit

voor de vorming van dit Koninkrijk.

Zie je hoezeer Ik je bemin!

Ik stel je ter beschikking: mijn hele Leven, mijn Lijden, mijn Dood, als fundament, bescherming, verdediging en steun.

Alles wat in Mij is, zal dienen om de triomf en de absolute heerschappij van mijn Wil in volle kracht te handhaven,

Wees dus niet verbaasd als je in jezelf de verschillende fasen van mijn Leven en mijn Werken ziet terugkeren: nu eens als Kind, dan als Jongeling, dan als Gekruisigde.

Het is het Koninkrijk van mijn Wil dat in jou is

En mijn hele Leven is binnen en buiten jou om mijn Koninkrijk te bewaken en te verdedigen..

Wees daarom waakzaam.

En wanneer je door angst wordt overvallen, bedenk dan dat je niet alleen bent, maar dat je mijn hele Leven tot hulp hebt om dit Koninkrijk van Mij in jou te vormen.

En volg voortdurend je vlucht in de Eenheid van het allerhoogste Licht van de Goddelijke Wil. Ik wacht daar op jou, om je bij je terugkeer te verrassen, om je mijn Lessen te geven”.

19-59 - 13 september 1926 - Het Goddelijke Wezen is evenwichtig. De Gave van het Goddelijke FIAT brengt alles samen. Gerechtigheid wil, door te geven, steun vinden in de daden van de mensen.

(1) Na mijn gebruikelijke rondgang in de Allerhoogste Wil, begon ik tot de goede Jezus te bidden,
- in naam van zijn Schepping en zijn Verlossing,
- in naam van iedereen, van de eerste tot de laatste mens,
- in naam van de Soevereine Koningin en alles wat Zij deed en leed,

opdat

- het Allerhoogste Fiat bekend zou worden en
- zijn Koninkrijk in volle triomf en heerschappij gevestigd zou worden.

Terwijl ik dit deed, zei ik tegen mezelf:

"Als Jezus zo graag wil en zo graag ziet dat zijn Koninkrijk zich vestigt te midden van de mensen, waarom wil Hij dan, en dringt Hij er zo op aan, dat we bidden? Hij kan het geven zonder dat er voortdurende handelingen nodig zijn."

Mijn lieve Jezus bewoog in mij. Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, mijn Allerhoogste Wezen bezit het volmaakte evenwicht, ook in het schenken van mijn Genade en mijn Gaven aan de mensen. En veel meer nog wat betreft het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat, dat de grootste Gave is die Ik reeds in het begin van de Schepping had geschonken, en die de mens met zoveel ondankbaarheid van Mij heeft afgewezen.

Vind je het weinig dat de Schepper

- hem een Goddelijke Wil ter beschikking stelt, met alle Goede Dingen

die Hij bevat - en niet voor een uur, voor een dag, maar voor het hele leven?

- zijn aanbiddelijke Wil in de mens legt om zijn Gelijkenis, zijn Schoonheid, zijn oneindige Zeeën van Rijkdom, Vreugde en eindeloos Geluk te kunnen delen?

Alleen door Onze Wil te bezitten kon de mens de Rechten van Gemeenschap, Gelijkenis en alle Goede dingen van zijn Schepper verwerven. Zonder Die Wil kan er geen gemeenschap met Ons zijn;

En als hij iets neemt, zijn dat slechts onze kleine bloesems en de kruimels van onze oneindige Goede Dingen.

Een zo groot Geschenk, een zo onmetelijk Geluk, een recht op Goddelijke Gelijkenis door het verwerven van de Adel van ons Kindschap was afgewezen.

Geloof je dat het gemakkelijk is voor de Goddelijke Soevereiniteit, om:

- zonder dat erom gevraagd wordt,
- zonder dat iemand er zich om bekommert om dit Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat te ontvangen,
het aan de mensen te schenken?

Dat zou een herhaling zijn van wat er in het aardse paradijs gebeurde, en misschien zelfs nog erger. Bovendien zou onze Gerechtigheid zich daar onvermijdelijk tegen verzetten.

Alles wat Ik je laat doen:

- de eindeloze rondgangen in de Allerhoogste Wil,
- je onophoudelijke gebeden opdat mijn Wil kan heersen,
- het offer van je leven gedurende zovele jaren zonder in de hemel of op aarde te zijn, met als enig doel dat mijn Koninkrijk zou komen,

zijn evenzoveel *steunpunten die Ik aan mijn Gerechtigheid voorhoud:*

- opdat Zij haar rechten afstaat en,
- opdat Zij, in evenwicht met al onze Eigenschappen,

het rechtvaardig vindt dat het Koninkrijk van het Allerhoogste FIAT aan de menselijke generaties teruggeven wordt.

Dit gebeurde op het moment van de Verlossing.

Als onze Gerechtigheid niet gehad had:

- de gebeden, de zuchten, de tranen, de boetedoeningen van de aartsvaders, de profeten en alle rechtvaardigen uit het Oude Testament, en vervolgens
- een Maagd Koningin, die onze Wil volledig bezat, die alles op zich nam met zoveel aanhoudende gebeden, en die de hele taak van de verzoening van het hele menselijke geslacht op zich nam,

dan zou onze Gerechtigheid nooit hebben toegegeven aan de Komst van de langverwachte Verlosser onder de mensen.

Zij zou onverbiddelijk zijn geweest en een resoluut 'nee' hebben gezegd tegen mijn Komst op aarde.

En als het gaat om het evenwicht van ons Allerhoogste Wezen te bewaren, valt er niets aan te doen.

Welnu, wie heeft er tot nu toe met belangstelling, met volharding gebeden, het offer van zijn eigen leven brengend, opdat het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat op aarde zou komen en zou zegevieren en heersen? Niemand.

Het is waar dat de Kerk het 'Onze Vader' bidt sinds Ik op aarde kwam, waarin gevraagd wordt dat:

- "Uw Koninkrijk kome",
- "Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."

Maar wie denkt bij het uitspreken van deze woorden na over wat hij vraagt?

Je kan zeggen dat het belang van dit verzoek geheel in mijn Wil is gebleven en dat de mensen het bidden om het te bidden, zonder het te begrijpen en zonder interesse om te verkrijgen wat zij vragen.

Daarom, mijn dochter, terwijl je op aarde leeft, is alles verborgen, geheim. Daarom lijkt alles een mysterie, en als men iets weet, is dat zo onbeduidend dat de mens altijd iets aan te merken heeft op alles wat Ik in mijn Werken doe, door de sluiers van de mensen heen.

En ze zeggen zelfs: "Waarom is dit Goede, deze Kennis niet eerder gegeven, terwijl er zoveel grote heiligen zijn geweest?"

In de eeuwigheid zullen er geen geheimen zijn.

Ik zal alles onthullen en de Dingen en mijn Werken met Gerechtigheid laten zien. Want de Allerhoogste Majesteit kan nooit geven wat Hij wil geven als er in de mens niet voldoende daden zijn.

Het is waar dat het mijn Genade is die de mens in staat stelt om alles te doen wat hij doet. Maar mijn Genade zelf wil de steun vinden van de bereidheid en de goede wil van de mens.

Om het Koninkrijk van mijn Wil op aarde te herstellen, zijn dus voldoende daden van de mens nodig, opdat mijn Koninkrijk niet in de lucht blijft hangen, maar neerdaalt om zich te vormen op basis van de daden van de mens, gevormd door de mens zelf om zo'n groot Goed te verkrijgen.

Daarom spoor Ik je zo aan om je in al onze Werken, Schepping en Verlossing, te begeven, om je deel van je daden, je 'ik bemin U', je aanbidding, dankbaarheid, dankzegging op al onze Werken te leggen.

Ik heb dit vele keren samen met jou gedaan.

En vervolgens, ter voltooiing, tijdens je kort bezoekje aan onze Wil hebben Wij zo genoten van je refrein, dat Ons zo welgevallig is:

"Allerhoogste Majesteit, uw kleine dochter komt voor U, op uw vaderlijke Knieën, om U te vragen dat uw Fiat, uw Koninkrijk, door iedereen gekend mag worden.

Ik vraag U om de triomf van uw Wil, opdat Hij over iedereen heerst en regeert. Ik ben niet de enige die U dit vraagt, maar samen met mij zijn ook uw Werken, uw eigen Wil.

Daarom vraag ik U namens iedereen, smee ik U om uw Fiat".

Als je eens wist hoezeer ons Opperwezen geraakt is door dit refrein!

Wij horen

- de gebeden van al onze Werken,
- de smeekbeden van onze eigen Wil.

De hemel en de aarde knielen neer

- en vragen ons om de Heerschappij van mijn Eeuwige Wil.

Dus, als je dat wilt, ga dan door, om het aantal daden te vormen die nodig zijn om te verkrijgen waarnaar je zo dringend verlangt."

19-60 - 15 september 1926 - Toezicht en waakzaamheid van Jezus terwijl Luisa schrijft. De prijs van het Koninkrijk van het FIAT. De daden die in het FIAT worden verricht, zijn meer dan een zon.

(1) Nadat ik meer dan vier uur lang had geschreven, uitgeput, en zoals gewoonlijk in zijn allerheiligste Wil was gaan bidden, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste.

Hij drukte mij zeer teder tegen zich aan en Hij zei:

(2) "Mijn dochter, je bent moe, rust uit in mijn Armen.
Hoeveel kost jou en Mij, het Koninkrijk van het Allerhoogste FIAT!
Alle andere mensen slapen 's nachts, of zij vermaken zich en sommigen beledigen Mij zelfs.

Voor jou en Mij is er geen rust, ook 's nachts niet.

Jij bent bezig met schrijven en

Ik ben bezig met jou te bewaken, je woorden in te fluisteren, Lessen betreffende het Koninkrijk van de Allerhoogste Wil.

Terwijl Ik je zie schrijven, steun Ik je in mijn armen zodat je zonder vermoeidheid door kunt gaan met schrijven wat Ik wil, en zodat Ik alle Lessen, voorrechten, privileges, Heiligheid en oneindige Rijkdommen

die mijn Koninkrijk bezit, kan geven.

Als je eens wist hoezeer Ik je bemin en hoe blij Ik ben om te zien dat je je eigen slaap en jezelf opoffert uit liefde voor mijn 'FIAT', dat zo graag bekend wil worden bij de menselijke generaties.

Het kost Ons enorm veel, dat is waar, mijn dochter.

En om je te belonen, zodra je klaar bent met schrijven,

zal Ik je laten rusten op mijn Hart, gebroken door pijn en liefde:

- door de pijn dat mijn Koninkrijk niet bekend is, en
- door Liefde omdat Ik het bekend wil maken, zodat jij,
- mijn pijn en het vuur dat Mij verbrandt voelt,
- jezelf volledig opoffert, zonder iets te sparen, voor de triomf van mijn Wil."

(3) Terwijl ik in de Armen van Jezus lag, vulde het immense Licht van de Goddelijke Wil de hemel en de aarde.

Het riep mij om

- mijn rondgangen in Hem te maken en
- mijn gebruikelijke handelingen te verrichten.

Het weerkaatste mijn ***'Ik bemin U'***, mijn aanbidding in de hele Schepping,

om het gezelschap van zijn kleine dochter te hebben in alles wat geschapen is waarin Hij heerst en regeert.

Jezus zei mij:

(4) "Mijn dochter, wat een Licht, wat een Kracht, wat een Glorie verwerft de daad die door de mens in mijn Wil wordt volbracht!

In mijn Wil zijn deze daden meer dan de zon, die, terwijl ze hoog aan de hemel staat, met haar licht:

- de sterren overschaduwet en de hele aarde vervult,
- haar kus, haar warmte en haar weldadige effecten aan alle dingen schenkt.

Het ligt in de natuur van het licht om zich te verspreiden. Het doet niets anders dan de goede dingen die het bezit geven aan wie hen wil.

De handelingen die in mijn Wil worden verricht, worden gesymboliseerd door de zon: wanneer de handeling wordt gevormd, geeft mijn Wil er het licht aan om de zon te vormen.

Zij komt hoog op, omdat het de aard van de zon is om hoog te staan, niet laag, anders zou zij niet in staat zijn om het goede te doen dat zij doet.

In feite zijn de dingen die laag staan altijd beperkt, individueel, beperkt in tijd en ruimte. Zij zijn geen universeel goed en zij kunnen dat ook niet voortbrengen.

Dus deze zon, gevormd door mijn Wil en door de handeling van de mens, vormt door hoog op te stijgen, zelfs tot aan de Troon van zijn God, de ware zonsverduistering:
zij verduistert de Hemel, de Heiligen, de Engelen.

Het is alsof de lengte van haar stralen de aarde wil beheersen.

Haar weldadig licht brengt:

- glorie, vreugde en geluk aan de Hemel, en
- het licht van de waarheden aan de aarde.

Het verdrijft:

- de duisternis,
- de pijn veroorzaakt door de zonde,
- de ontgoocheling van voorbijgaande dingen.

De zon is één, maar haar licht bevat alle kleuren en alle effecten om leven aan de aarde te geven.

Op dezelfde manier is de handeling één – één is de Zon van mijn Wil die erin gevormd is, maar haar weldaden en effecten zijn ontelbaar.

Daarom zal het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat een Koninkrijk van Licht zijn, een Koninkrijk van Glorie en Triomf.

De nacht van de zonde zal er geen toegang toe hebben, maar het zal altijd vol dag zijn.

Zijn stralende stralen zullen zo doordringend zijn dat ze zullen zegevieren over de afgrond waarin de arme mensheid weggezakt is.

Daarom heb Ik je vaak gezegd: 'Jouw taak is groot, want Ik heb jou mijn Goddelijke Wil toevertrouwd, zodat jij, door Hem bekend te maken, zijn Rechten in veiligheid kunnen brengen,
- zo onbekend bij de menselijke generaties.

De Weldaden die zullen komen zullen immens zijn.
En jij en Ik zullen dubbel gelukkig zijn omdat Wij gewerkt hebben aan de vorming van dit Koninkrijk."

(5) Terugdenkend aan wat zojuist gezegd is, dacht ik:
"Mijn geliefde Jezus zegt prachtige dingen over dit heilige Rijk van de Allerhoogste Wil. Maar van buitenaf is er blijkbaar niets te zien van deze prachtige dingen.

Als men de Wonderen, de ontelbare Weldaden, zijn eigen Schoonheid zou kunnen zien, zou het aanzien van de aarde veranderen.
In de aderen van de mensen zou zuiver, heilig en edel bloed stromen, dat hun aard zou veranderen in heiligheid, vreugde en eeuwige vrede."

Toen kwam Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn en Hij zei mij:

(6) "Mijn dochter, dit Koninkrijk van het Allerhoogste FIAT moet eerst een goed fundament hebben, zich vormen, rijpen tussen jou en Mij, en vervolgens worden doorgegeven aan de mensen.

Dat is wat er gebeurde tussen de Maaqd Maria en Mij.

Eerst vormde Ik Mij in Haar.

Ik groeide in haar schoot en voedde Mij aan haar borst.

We leefden samen om samen, onder vier ogen, alsof er niemand anders bestond, het Koninkrijk van de Verlossing te vormen.

Vervolgens werden mijn Leven en de vruchten van de Verlossing die in mijn eigen Leven vervat waren, aan de mensen doorgegeven.

Hetzelfde zal gelden voor het Allerhoogste FIAT:

- Wij zullen het samen doen, onder vier ogen, en zodra het gevormd is,
- zal ik ervoor zorgen dat het aan de mensen wordt doorgegeven.

Men werkt beter als men alleen is,

- in de stilte van twee personen
- die echt houden van wat ze doen

Als het eenmaal is gevormd, kunnen we het gemakkelijker bekend maken en het aan anderen aanbieden.

Dus laat Mij mijn gang gaan en maak je geen zorgen."

• Dank zij God •

19-1 - 23 februari 1926 - Jezus roept Luisa, zijn pasgeborene, op om steeds opnieuw geboren te worden in zijn Wil, tot een nieuwe Schoonheid, Heiligheid en Licht, tot een nieuwe gelijkenis met haar Schepper.	5
19-2 - 28 februari 1926 - Telkens wanneer de ziel zich met zichzelf bezighoudt, verliest zij een Daad in de Goddelijke Wil. Wat betekent het verlies van deze Daad?	8
19-3 - 2 maart 1926 - Het zwijgen over de Waarheden van de Goddelijke Wil begraaft deze Waarheden. Het Woord doet hen herleven.	11
19-4 - 6 maart 1926 - Over de Hemelse Moeder was enkel het essentiële bekend, namelijk dat haar Zoon de Zoon van God was. Over de Dochter van de Goddelijke Wil zal ook enkel het belangrijkste bekend zijn om de Goddelijke Wil bekend te maken. Een Goed dat niet gekend is kan niet zich niet bekend maken. ...	14
19-5 - 9 maart 1926 - De Schepping is de stille Glorie van God. De Schepping van de mens was een riskante onderneming. Het mislukte. En Hij zal het in orde brengen.	16
19-6 - 14 maart 1926 - Zij die in de Goddelijke Wil leeft moet de stem zijn van alle geschapen Dingen.....	21
19-7 - 19 maart 1926 - De Allerheiligste Wil overschaduwde alles, zowel de Schepping als de Verlossing. Hij was het leven van alle dingen. Hij bracht grotere Weldaden. Ik schrijf met als enig doel de Ene Wil van God te vervullen.....	26
19-8 - 28 maart 1926 - Door in de Goddelijke Wil te leven, blijven alle Goede Dingen in de ziel geconcentreerd. Het belangrijkste doel van de Verlossing was het Goddelijke FIAT.	32

19-9 - 31 maart 1926 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit alles wat Hem toebehoort. De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, moet de Wil van God doen, zoals God Hem doet.	38
19-10 - 4 april 1926 - Alles wat Onze Heer in de ziel die in zijn Wil leeft doet, overtreft alles wat Hij in de Schepping gedaan heeft. De Goddelijke Wil vormt de volledige wederopstanding van de ziel in God.....	42
19-11 - 9 april 1926 - Het verschil tussen de Deugden en de Goddelijke Wil.....	45
19-12 - 16 april 1926 - Om in de Goddelijke Wil te leven, moet je je volledig overgeven in de Armen van de Hemelse Vader. Het ‘niets’ moet het leven afstaan aan het ‘Alles’.	54
19-13 - 18 april 1926 - De Goddelijke Wil is de bewaarder van de Goddelijke Werken en moet dat ook zijn van de werken van de mensen.....	58
19-14 - 25 april 1926 - Het FIAT is Overwinnaar in de Hemel en de Veroveraar op aarde.....	60
19-15 - 28 april 1926 - De Schepping en de Hemelse Moeder zijn de meest volmaakte voorbeelden van het Leven in de Goddelijke Wil. Het Lijden van de Maagd Maria overtrof dat van alle anderen.....	64
19-16 - 1 mei 1926 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, wordt gevoed door de Goddelijke Adem. Wie niet in Hem leeft, is een indringer, een usurpator van Gods Bezittingen, die hij uit liefdadigheid ontvangt.....	70
19-17 - 3 mei 1926 - De Goddelijke Wil heerst, door bilocatie, tegelijkertijd in de ziel en in zijn Centrum.....	73
19-18 - 6 mei 1926 - Zij die in de Goddelijke Wil leven, staan voor God op de eerste plaats en zij vormen zijn Kroon.	77

- 19-19 - 10 mei 1926 - De zon is het leven van de gehele natuur. De Goddelijke Wil is het Leven van de ziel..... 79**
- 19-20 - 13 mei 1926 – Het beeld van iemand die handelt voor menselijke doeleinden en het beeld van iemand die handelt om de Goddelijke Wil te volbrengen. Onze Heer is de Hartslag van de Schepping is. In het vervullen van je plicht schuilt Heiligheid. 85**
- 19-21 - 15 mei 1926 - Diversiteit van heiligheid en schoonheid van de zielen die leven in de Goddelijke Wil. De hele schepping zal verborgen zijn in de menselijke natuur..... 89**
- 19-22 - 18 mei 1926 - Om de gewenste Verlosser te verkrijgen en te ontvangen, moest de Maagd Maria alles omarmen en de daden van allen verrichten. Zo moet ook degene die het Allerhoogste FIAT moet verkrijgen alles omarmen en optreden in de naam van allen. Luisa voelt het gewicht van haar verantwoordelijkheid. Jezus stelt haar gerust..... 92**
- 19-23 - 23 mei 1926 - De Goddelijke Wil is de kiem van het Leven, die overal waar Hij binnenkomt Leven en Heiligheid schenkt. Net zoals de Maagd Maria haar tijd had, heeft ook degene die het Allerhoogste FIAT moet verkrijgen haar tijd..... 98**
- 19-24 - 27 mei 1926 - De Goddelijke Wil omhult alles en iedereen in de Eenheid van zijn Licht. Zoals de Schepping bezit Hij de Eenheid en wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit deze Eenheid... 102**
- 19-25 - 31 mei 1926 - Het verschil tussen degene die leeft in de Goddelijke Wil en degene die berustend en onderdanig is. De eerste is de zon, de andere is de aarde, die leeft van de effecten van het licht. 109**
- 19-26 - 6 juni 1926 - Jezus wil dat wij ons verbinden met alles wat Hij gedaan heeft. Net zoals God het Tijdperk en het Uur van de Verlossing heeft vastgesteld, zo is het ook met het Koninkrijk van Zijn Wil. De Verlossing is het Middel om de mens te helpen. De Goddelijke Wil is het begin en het einde van de mens. 118**

- 19-27 - 15 juni 1926 - Hoe het 'nets' bang is en beeft onder het 'Alles'. De Maagd Maria bemint haar hemelse kinderen en vervult in de Hemel haar taak als Moeder. Net zoals de Kennis leven gaf aan de Vruchten van de Verlossing, zo zal zij ook Leven geven aan de Vruchten van de Goddelijke Wil. 125**
- 19-28 - 20 juni 1926 - "Ecce Homo" "Zie, de Mens". Jezus voelde evenveel keer de dood als het aantal uitroepen "kruisig Hem". Wie in de Goddelijke Wil leeft, plukt de vruchten van Jezus' Lijden. Het ideaal van Jezus in de Schepping was het Koninkrijk van zijn Wil in de ziel. 132**
- 19-29 - 21 juni 1926 – De heilige Louis (Aloysius van Gonzaga) was een bloem die bloeide uit de Mensheid van Onze-Lieve-Heer, stralend door de stralen van de Goddelijke Wil. De zielen die het Koninkrijk van de Goddelijke Wil bezitten, zullen hun wortels hebben in zijn Zon. 141**
- 19-30 - 26 juni 1926 - Wie het Koninkrijk van de Goddelijke Wil bezit, handelt op universele wijze en zal universele Glorie bezitten. 143**
- 19-31 - 29 juni 1926 - Elk geschapen ding bevat een afdruk van de Goddelijke Eigenschappen. De Goddelijke Wil verheerlijkt deze eigenschappen in elk geschapen ding. 146**
- 19-32 - 1 juli 1926 - Er is geen heiligheid zonder de Wil van God. De komst van Jezus op aarde diende om de wegen, de trappen te vormen om het Koninkrijk van zijn Wil te bereiken. 150**
- 19-33 - 2 juli 1926 - Het grote verschil tussen de Heiligheid van de Deugden en de Heiligheid van het Leven in de Eenheid van het Licht van de Goddelijke Wil. 155**
- 19-34 - 5 juli 1926 - Jezus schrijft diep in de ziel van Luisa wat Hij zegt over zijn Wil. Daarna spreekt Hij erover. 161**

19-35 - 8 juli 1926 - Dreiging van nieuwe straffen. Wie zich inzet voor het universele Goede, is voorbestemd om meer te doen en te lijden dan anderen.....	163
19-36 - 11 juli 1926 - Om het Koninkrijk van Verlossing te vormen, waren Jezus en zijn Moeder degenen die het meest hebben geleden. Het is ook noodzakelijk om bekend te maken wie er heeft geleden voor het Koninkrijk van het Allerhoogste Fiat.....	165
19-37 - 14 juli 1926 - Jezus had het Rijk van zijn Wil in zijn Mensheid voorbereid, om Het aan de mensen terug te geven. Alle Goddelijke en menselijke Belangen zijn in gevaar als wij niet in de Goddelijke Wil leven.....	170
19-38 - 18 juli 1926 - Toen onze Heer naar de aarde kwam, heeft Hij het Koninkrijk van zijn Wil niet bekendgemaakt.....	175
19-39 - 20 juli 1926 - Het Woord van Jezus is het Werk, Zijn Stilte is de rust. De Rust van Jezus in het midden van zijn Werken. ...	180
19-40 - 23 juli 1926 - Angst om door Jezus verlaten te worden. Wie in de Goddelijke Wil leeft, kan niet meer weg. Jezus kan haar niet verlaten en hij kan Jezus niet verlaten. De Schepping is een spiegel. De Goddelijke Wil is het Leven.....	182
19-41 - 26 juli 1926 - De Allerhoogste Wil bestaat uit vier niveaus.	186
19-42 - 29 juli 1926 - Alles wat Onze Heer deed, krachtens de Goddelijke Wil, had invloed op de gehele Schepping. Wie zal opnieuw Vreugde brengen in de hele Schepping?	189
19-43 - 1 augustus 1926 - Het Geheim van Jezus. De Kracht en het Goede van zijn Geheim.	195
19-44 - 4 augustus 1926 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, is overal veilig. Want in Hem zijn vier niveaus.....	197

19-45 - 8 augustus 1926 - Hoe meer de ziel zich met God vereenzelvigt, hoe meer Hij haar kan geven en hoe meer zij kan ontvangen. Het voorbeeld van de zee en het beekje.....	203
19-46 - 12 augustus 1926 - De Goddelijke Wil kan niet heersen als de drie krachten van de ziel niet in overeenstemming zijn met God.....	207
19-47 - 14 augustus 1926 - Verdriet van Luisa ziel bij het nieuws van de aanstaande publicatie van de Geschriften over de Wil van God. De Woorden van Jezus aan Luisa.	209
19-48 - 18 augustus 1926 - Jezus moedigt degene aan die de Geschriften over de Allerheiligste Wil van God zal uitgeven. De Kracht van daden die in de Goddelijke Wil verricht worden.....	212
19-49 - 22 augustus 1926 - De handelingen die in de Goddelijke Wil worden verricht, nemen de vorm aan van de Goddelijke Eigenschappen. Wat het gemis van God betekent, en hoezeer de Soevereine Koningin dit gemis heeft geleden. Wat het betekent om het hoofd van een zending te zijn.	216
19-50 - 25 augustus 1926 - De Goddelijke Wil vormt het hele Leven van Onze Heer tot één enkele Daad in zijn binnenste.	224
19-51 - 27 augustus 1926 - Jezus geeft een titel aan het Boek over zijn Wil.....	226
19-52 - 29 augustus 1926 - Alleen de Allerhoogste Wil bezit de aard van het ware Goed. De Zegen van Jezus aan de Titel en de Woorden van de Geschriften over zijn Allerheiligste Wil.....	229
19-53 - 31 augustus 1926 - Tegelijk met de Schepping bracht Onze Heer alle Goede Dingen in het Rijk van zijn Wil voor de mensen voort. De menselijke wil verlamt de Goddelijke Wil in de ziel.....	233
19-54 - 3 september 1926 - Het verlangen zuivert de ziel en wekt de honger naar de Goede Dingen van Jezus. Hoe de Goddelijke Wil doordringt en zijn effecten in de natuur omzet.	238

19-55 - 5 september 1926 - Wie in de Goddelijke Wil leeft, bezit een omvangrijk ‘vaderschap’ en een lange ‘afstamming’, omdat hij het kind van allen is.....	241
19-56 - 7 september 1926 - God heeft zijn Troon, zijn Paleis, zijn vaste en gebruikelijke Plaats. De Goddelijke Wil is de Zon, de menselijke wil is een vonk gevormd door een punt van de stralen van de Allerhoogste Wil.....	245
19-57 - 9 september 1926 - Door te spreken verspreidt Jezus het Goede dat zijn woorden bevatten. In de Goddelijke Wil zullen er geen slaven, rebellen, wetten of bevelen zijn.	249
19-58 - 12 september 1926 -. De band tussen de ziel en de Goddelijke Wil is een eeuwige band. De Mensheid van Onze Heer bezit het Koninkrijk van de Goddelijke Wil, zodanig dat zijn hele Leven ervan afhing. Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil in de ziel vormen is in haar overbrengen wat de Mensheid van Jezus bezit.....	254
19-59 - 13 september 1926 - Het Goddelijke Wezen is evenwichtig. De Gave van het Goddelijke FIAT brengt alles samen. Gerechtigheid wil, door te geven, steun vinden in de daden van de mensen.....	258
19-60 - 15 september 1926 - Toezicht en waakzaamheid van Jezus terwijl Luisa schrijft. De prijs van het Koninkrijk van het FIAT. De daden die in het FIAT worden verricht, zijn meer dan een zon...	262
Inhoudsopgave – Deel 19.....	267